

الحکم بغیر ما أنزل الله

له سحر مہنہ جی ٹی ہل سونہ

دوور لہ

تہ اُصیلے خوارید و تہ نزیلی مورجیہ

نوسینی

حاسنار محمد

الْحُكْمُ بِخَيْرِ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ

حوکم کردن به جگہ لہوہی اللہ دایبہ زاندوہ

لہ سہر مہنہ جی تہہ لی سونہ

دوور لہ

تہ ئصیلی خہ واریج و تہ نزیلی مورجیئہ

نوسینی

داستان محمد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِهَامِيكَ بُو خُوِينَه:

كَلَر خَادَهَنِي هَر عَقِيدَه بِيَكِيَت، نُوَا جَاك بَزَانَه كَه نُوَسَه رِي نُوَم
كَتِيْبَه هَمُوُو نُوَم حَكُوْمَه تَانَهِي نُوَمُوْ بَه حَكُوْمَه تِي كُوْفَرِي دَه زَانِيَت
و بَه رِيَه لَه هَمُوُو بَان، لَه فَهْزَلِي اللّٰه-بِه كَه جَاوِي كُوْبِر نَه كَرْدُوْم
لَه نَاسْت حَقْدَا وَهَك هَمُوُو نِيَك كَه س نُوَهَرِي (كَفَر دُوْن كَفَر)
بِه سَر نُوَم حَكُوْمَه تَانَهِي نُوَمُوْ دَابَه زِيْنَم كَه دُوْرَمَنِي گَه وَرَه بَان
سَه رِيَه تِي اللّٰه-بِه، جَا تُوِي خُوِينَه هَر جُوُوْنِيَك لَه كَتِيْبَه كَه
تِيْدَه گَه بِيَت نُوَا سَتِيَك مَهْدَه بِاَلْم كَه مَن لِيِي بَه رِيَم.

پیرست

- 7..... پیښه کی
- 18..... به شی یه که م: حوکم کردن به جگه له وهی الله دایبه زاندووه
- 20..... دوو نموونه دهر باره ی گرنگی زانینی سه به ب نزول
- 21..... هوکاری دابه زینی ثایه ته کانی سوره تی المائدة
- 40..... وه لامدانه وهی گومانیک کی حزبه به ناو ئیسلامیه کان
- 43..... ته فسیری ثایه ته کانی سوره تی المائدة
- 207..... گومانی ئه وهی که ابن مسعود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ به رتیل خواردنی له حوکمدا به کوفر ناو بردووه
- 228..... یاسای دانراو له دهو له تی ئیسلامیدا
- 236..... یاسقی جه نگیز خان
- 250..... پوخته ی ووته دهر باره ی حوکم کردن به غهیری شهرعی الله
- 262..... به شی دووه م: حوکم بردنه وه بو جگه له شهرعی الله
- 265..... هوکاری دابه زینی ثایه ته کانی سوره تی النساء
- 275..... ته فسیری ثایه ته کانی سوره تی النساء
- 324..... ئایا هه ریاسایه ک له دهره وهی شهرعی الله دابنریت حوکم بردنه وه بو ی دروست نیه
- 330..... ئایا هه موو رازی نه بوونیک به گه راندنه وهی حوکم بو قورئان و سوننه ت کوفره
- 337..... ئایا جیبه جی کردنی یاسای طاغوت مانای په رستنی طاغوته که یه
- 352..... حوکمی چوونه لای کاهین و پروا پیکردنی به راورد به حوکم بردنه وه بو لای طاغوت
- 367..... پوخته ی ووته دهر باره ی حوکم بردنه وه بو غهیری شهرعی الله
- 380-373..... سه رچاوه کان

پيشه کي

ابن عائشة دهئ: الله تعالى فرمانی به بنده کانی نه کردوه به هيچ فرمانیک ئيلا شەيتان له م فرمانه دا دوو حەزی هەيه، يان بۆ زيادهرپهوی، وه يان بۆ که متهرخه می، جا هەر کاميان به دهست بهيئئ ئەوا پي رازيه.

[رواه الخطابي في العزلة : لاپه ره 237]

راستی و دروستی ئەم ووتەيه هەموومان دەبينين و هەستی پي دهکەين له تهواوی ئەو فرمان و نه هیانه ی که له دين هاتوون، هيچ فرمانیک نادۆزیتەوه ئيلا که سانیک هەن زيادهرپهوی يان که متهرخه می تیدا دهکەن، وه هيچ نه هیه ک نادۆزیتەوه ئيلا به هەمان شیوه زيادهرپهوی يان که متهرخه می تیدا کراوه له لایه ن که سانیکه وه.

ئەم بابەته ی ئیمەش که بریتیه له بابەتی حوکم نه کردن به قورئان و حوکم بردنه وه بۆ لای ئەو که سانه ی که حوکم به قورئان ناکەن، دەبينين زيادهرپهوی و که متهرخه می یه کجار زۆری تیدا کراوه، ته نانه ت که سانیک له م بابەته دا هەمان ووتە ی خهواريج دووباره دهکەنه وه به جۆریک ئەم بابەته یان یه کسان کردوه به پەرستنی که سیکی تر له گەلّ الله دا، ته نانه ت که یشتۆته پله یه ک که باسی ووشە ی ته وحید ده کرئ جگه له م بابەته بیران بۆ هیچی تر ناچیت، وه که سانیکیش له به رامبه ردا هەمان ووتە ی جه همیه کان دووباره دهکەنه وه له حوکمدان به سه ر که سه کان له م بابەته دا، به جۆریک مه رچی نیمچه خه یالی داده نین بۆ ته کفیر کردنی حاکم، زمانحالیان دهئ: تا کو حاکم به ده می خۆی نه ئی کافر م نابئ ته کفیر بکری، ئەگه رچی له تهئصیلی بابەته که دا موافقی ئەهلی سوننه ن به لām له واقعدا دەبينين ئامانجیان ته کفیر نه کردنه له بنه رته وه، وه هەردوو لایه نیش له زيادهرپه وه کان و که متهرخه مه کان ناویان له خویان ناوه ئەهلی سوننه !!!

بههوی دهركهوتنی رهوتیک له سهدهی رابردو بهناوی مهدهخهلیهکان که پاساو بو ههموو کوفریکی حکومهتهکان دههیننهوه که سیاسهتیان بگونجی لهگهلیان، له بهرامبهردا دهبینین لهو وولاتانهی که سیاسهتی وولاتهکه ناگونجی لهگهلیان بو نمونه وولاتیک ئیخوان حوکمی تیدا دهکهن دهبینین مهدهخهلیهکان ئهوسیهسهتهی که به دین به خهلی دهفرۆشن و ناوی لیدههین شوینکهوتنی سهلهف تهواو دهگوړیت، زولاترین دهنگیان ههیه بو رهخنه گرتن و دزایهتی کردنی حوکمهت لهو وولاتانهدا، جا مهبهست لیرهدا بهرگری کردن نیه له ئیخوان به هیچ جوړیک چونکه گهر ئهوان ئیخوان به بیدعهچی بزانی ئهوا من به کافریان دهزانی نهک بیدعهچی، بهلکو مهبهستهکه دهرخستی دووفاقی و پیسی و گلاوی ئهم رهوتهیه، له وولاتانی تردا دزایهتی ئهوکهسانه دهکهن که دزی حکومهتن، بهلام له وولاتیک که ئیخوان حوکم بکات خویان دزایهتی حکومهت دهکهن، بیانووشیان بو ئهم دوو فاقیه ئهوهیه که گوايه ئیخوان به ناوی دینهوه ئهم کاره دهکهن بویه دزایهتیان دهکهن، بهلام عهلمانیهکان بهناوی دینهوه نایکهین بویه ههلویتستان نهرمتره بهرامبهریان، وه ههرکاتیک باسی تهکفیری حاکم بیتته پیشهوه بهلگه به ههلویتستی خروج نهکردنی ئیمام أحمد دههیننهوه بهرامبهر خهلیفه عهباسیهکان تهنانهت دهلین تهکفیریشی نهکردون ! ئهمه له کاتیکدا مهعلومه که المأمون و المعتصم و الواثق ووتنی قورئان مهخلوقه به دینداریان دهزانی و کردبوویان به دین له خهلی، ئهی بو کاتیک که باسی ئیخوان دهکری دهلین لهبهر ئهوه دزایهتیان دهکهن چونکه بهناوی دینهوه ئهم کارانه دهکهن، کهچی له ههمان کاتدا بهلگه به ههلویتستی ئیمام أحمد دههیننهوه که پښگای نهداوه خروج بکری له سهردهمی فیتنهی خلق القرآن، که یهکیک بوو له گهورهترین کوفرهکان که کرابوو به دین بهسهرخهلیکهوه، وه ئههلی سوننه بههویهوه دهکوژران و بهند دهکران ! گهر ههلویتستی ئیمام أحمد دهکهن به بهلگه، کهوايه ههمان ههلویتست بنوین بهرامبهر سهروکی تورکیا و ئهمیری قهتهرو سهروکی پیشووی مصر، له کاتیکدا ئیوه پیتان وایه ئهمانه تهنها بیدعهچین کافر نین، بهلام خهلیفه عهباسیهکان کهوتنه کوفرهوه، کهواته دهبن ههلویتستی ئیوه زور نهرمتر بیت له ههلویتستی ئیمام أحمد، وه له

کتیبی (أبو حنیفة: گومراکە ی سەردەمی سەلەف و پێشەواکە ی سەردەمی خەلەف) لە لاپەرە 514 تا 534 باسی ھەلۆیستی ئیمام أحمد-م کردوو بەرامبەر ھەر سێ خەلیفە عەباسیە کە، لە ڕووی تەکفیر و خروج نەکردنەو، بگەرێنەو ھەلۆی چۆنکە ئێرە شوینی باسکردنی نیە.

جا بەھۆی دەرکەوتنی ڕەوتی مەدخەلی کە ھەموو خەمییکی بەرگری کردن لە دەسەلات و پاراستنی بەرژەو ھەندییەکانی خۆیانە، لە بەرامبەر دا ڕەوتێک دروست بوون کە ھێندە پڕبوون لە کوفرەکانی ئەم حکومەتانە، ھێندە پڕبوون لە پاساو ھێنانەو ھەلۆی مەدخەلیەکان بۆ دەسەلاتداران تا وای لێت لەو بابەتانە ی کە مەدخەلیەکان تەئصیلاتیان دروستیشە و موافقی ئەھلی سوننە ھەر ڕەوتی بکەنەو و بە ئیرجاء و جەھمیەتی بزانی، ئەمەش وایکرد کۆمەلێکی زۆر لە مۆسڵمانان بە جۆرێک لە جۆرەکان ھەمان ووتەکانی خەوارێج دووبارە بکەنەو کە دوای وورد بوونەو و لێکۆڵینەو دەرە کەوێ کە تەئصیلاتیان بۆ بابەتی حوکم و تەحاووم زۆر نزیکە لە خەوارێج، بگرە ھەندیکیان ھەمان ووتە ی خەوارێجە، ھۆکاری ھەموو ئەمانەش دوور بوونە لە مەنھەج و کتیبەکانی سەلەف.

و ھەموو موافقە کردنی ئەھلی سوننە لە لایەن مەدخەلیەکانەو لە تەئصیلاتی ئەم بابەتە مانای ئەو نیە کە مەدخەلیەکان شارەزا بن بە مەزھەبی سەلەف و شوینکەوتە ی سەلەف بن، بە لکو ئەو ھەلۆی مەدخەلیەکانی گەیان دوو بەم ئەنجامە زیاتر ھۆکارە کە ی ئەم پێشینە ئیرجائیە کە لە ھەموو بابەتێکی تەکفیر ھەیانە، زۆریش ئاساییە کە سێک کە ئەھلی سوننە نەبێت بگات بە ھەمان ئەنجامی ئەھلی سوننە لە بابەتێکدا بەھۆی تەئصیلاتی خۆیەو نەک بەھۆی شوینکەوتنی سەلەفەو، ھەر وەک دەبینین لە بابەتی قەدەر لە ھەندیک شویندا جەبریەکان موافقی ئەھلی سوننەن، بە لام بەھۆی تەئصیلی خۆیانەو گەشتوون بەم ئەنجامە نەک بەھۆی ڕۆیشتن لە سەر مەنھەجی ئەھلی سوننە، قەدەریەکانیش بە ھەمان شیوہ لەو شوینانە ی کە ھاوڕای ئەھلی سوننەن، و ھەر وەھا لە زۆر بابەتی تەکفیر ھەییە

دهبينين مه نهه جی ئه هلی سوننه بریتیه له وهی که ئه م کاره یان ئه م ووتیه کوفر نیه، به خیلای خه واریچ که به کوفری ده زانن، کاتیک سهیری عه قیده ی مورجیئه ده که یین ئه وانیش به کوفری نازانن، گه یشتیان به هه مان ئه نجامی ئه هلی سوننه به هوئی ئیرجائه که یانه وه بووه نه ک به هوئی شوینکه وتی ئه هلی سوننه، جا موافه قه کردنی مه دخه لیه کان بۆ سه له ف له تَه ئَصیلاتی بابته تی حوکم نه کردن به قورئان به هه مان شیوه پیشینه ئیرجائه که یان کاریگه ری زۆره که گه یشتوون به م ئه نجامه، ههروهک دهبینین به شیکیان هه موو جوۆره کوفریکی حکومه ته کان به (کفر دون کفر) ناو ده به ن، یان حه لال کردن (استحلال) ده که ن به مه رج بۆ کوفر، له کاتیکدا لای ئه هلی سوننه حه لال کردن مه رجه بۆ تاوان نه ک بۆ کوفر، وه زۆرینه یان هه موو کوفره کانی حکومه ت به بابته تی ئیقامه حوجه وه په یوه ست ده که ن ئه گه رچی کوفره که وه ک خۆر پروون بیّت و له بابته ئاشکرا و هه ره دیاره کان بیّت، ته نانه ت له بابته تی حوکم کردن به غهیری قورئان دهبینین هه مان ووتیه سه له ف دووباره ده که نه وه که چی شتانیک له م حکومه تانه دا بوونیان هه یه هه ر به ووتیه سه له ف کوفره، که چی لای ئه وان هه ر نابیتته کوفر، ئه مه ش به لگه یه کی پروونه که ئه وان له سه ره تاوه خویان یه کلا کردۆته وه که نابیت ده سه لاتداران ته کفیر بکریّن نه ک ئه وه ی شوینکه وتیه سه له ف بن، ئه گه رچی له تَه ئَصیلاتدا هه مان ووتیه سه له ف دووباره بکه نه وه به لام له واقعدا ته کفیر کردن سه رابه و بوونی نیه.

جا به هوئی رینگا خوشکردن بۆ مه دخه لیه کان و زۆری ژماره یان و بلاو کردنه وه ی عه قیده یان به ئاسانی، له به رامبه ردا راوه دوونانی موسلمانان و به ند کردنیان و ئازاردانیان و نه بوونی ئازادی قسه کردنیان، هه موو ئه مانه وایکردوو زۆرینه ی ئه و موسلمانانه ی که ده رباره ی ئه م بابته ته شت ده نوسن خه ریکی ره تدانه وه ی مه دخه لیه کان بن نه ک ره تدانه وه ی زیاده ره ی موسلمانان له بابته ته که، ته نانه ت زۆریک له وانیه ی که ده رباره ی ئه م بابته ته شت ده نوسن هه ر خویان زیاده ره ی تیدا ده که ن و دوور له مه نهه جی سه له ف دهینوسن، که

ئَهْ مَهْ شِ وَا يَكْرَدُووَهْ هَهْ ئَوِيْستِي مَوْسَلْمَانان زَوْر لَواز بَكَهْن بَهْ رَامْبَهْر مَهْ دَخَهْ لِيَهْ كان، لَهْ رَوِي تَهْ ئَصِيلَاتَهْ وَهْ مَهْ دَخَهْ لِيَهْ كان زَوْر نَزِيكْتَر بِن لَهْ سَهْ لَهْ ف لَهْ زَوْرَبَهْ ي مَوْسَلْمَانان، ئَهْ گَهْ رَچِي لَهْ تَهْ نَزِيل كَرْدَنِي حَوَكِي تَهْ كَفِير بَهْ سَهْر كَهْ سَهْ كاندا جَهْ هِي بِن، جَا بُوِيَهْ ئَهْ مَ كَتِيْبَهْ جِيَاواز لَهْ زَوْرَبَهْ ي نَوْسَرَاوَهْ كانِي تَر زِيَا تَر بُو رَهْ تَدَانَهْ وَهْ ي ئَهْ مَ زِيَا دَهْ رَهْ وِيِيَانَهْ نَوْسَرَاوَهْ كَهْ مَوْسَلْمَانان كَرْدُووِيَانَهْ لَهْ مَ بابَهْ تَهْ دا نَهْ ك بُو رَهْ تَدَانَهْ وَهْ ي مَهْ دَخَهْ لِيَهْ كان، ئَهْ مَهْ شِ لَهْ بَهْر چَهْ نَد هُوْ كَارِيْك:

يَهْ كَهْ م: وَهْ ك باسَم كَرْد بَهْ هُوْ ي پَشْتِگُوْ ي خَسْتَنِي لَايَهْ نِي زِيَا Dَهْ رَهْ وِي لَهْ مَ بابَهْ تَهْ لَهْ لَايَهْ ن مَوْسَلْمَانانَهْ وَهْ، وَهْ تَهْ نَهَا خَهْ رِيك بَوُون بَهْ رَهْ دَدَانَهْ وَهْ ي شَلِرَهْ وِي مَهْ دَخَهْ لِيَهْ كان.

دَووَهْ م: زَوْرِيْك لَهْ رَهْ دَدَانَهْ وَهْ ي مَوْسَلْمَانان بُو مَهْ دَخَهْ لِيَهْ كان لَهْ رَوِي تَهْ ئَصِيلَهْ وَهْ دَووَرَهْ لَهْ مَهْ نَهْ جِي سَهْ لَهْ ف، بَهْ لُكُو دَهْ گَاتَهْ وَهْ بَهْ تَهْ ئَصِيلَاتِي خَهْ وَا رِيْجِ، بُوِيَهْ دَهْ بِيْت تَهْ ئَصِيلِيْك لَهْ سَهْر مَهْ نَهْ جِي سَهْ لَهْ ف بُو ئَهْ مَ بابَهْ تَهْ بَكْرِي، تَاكُو چِيْتَر هَهْ ئَوِيْستِمَان لَواز نَهْ بِي بَهْ رَامْبَهْر مَهْ دَخَهْ لِيَهْ كان وَ بَهْ دَهْ سْتِي خُوْ مان بِيَانُووِيَان پِي نَهْ دَهْ يِن كَهْ پِيْمان بِلِيْن خَهْ وَا رِيْجِ.

سِيْيَهْ م: زَوْرِيْك لَهْ مَهْ دَخَهْ لِيَهْ كان كَهْ سَانِي عِيْنَادَن وَ سَهْ رَهْ تا خُوْيان يَهْ كَلا كَرْدُوْتَهْ وَهْ لَهْ مَ بابَهْ تَهْ دا، گَفْتُوْگُوِيَهْ كِي زَانَسْتِي نَابَهْ خَشَن بَهْ بابَهْ تَهْ كَهْ، بَهْ لُكُو هَهْ ر كَاتِيْك بَزَانَن تُو حَاكِي وَوَلَات بَهْ كَا فَر دَهْ زَانِيْت ئَهْ وَا نَاوَت لِيْ دَهْ نِيْن خَهْ وَا رِيْجِ وَ تَهْ كَفِيرِي ئَهْ گَهْ رَچِي لَهْ سَهْر هَهْ مان تَهْ ئَصِيلَاتِي سَهْ لَهْ ف بَغَهْ يْت بَهْ تَهْ كَفِير كَرْدَنِيَان، وَهْ هَهْ ر كَاتِيْك بَتْناسَن وَ تَهْ مَهْ ن وَ ئاسْتِي زَانَسْتِيْت بَزَانَن بَهْ تَهْ كَفِيرِي نَاوَت دَهْ بَهْ ن وَ مَامُوْستَاكَانِيْشْت بَهْ سَهْ رَانِي تَهْ كَفِير نَاو دَهْ بَهْ ن، وَهْ هَهْ ر كَاتِيْك نَهْ تَناسَن دَهْ لِيْن: تُوْ كَهْ سِيْكي مَهْ جَهْ وِلِي، دِيْن لَهْ كَهْ سِي مَهْ جَهْ وِل وَ هَر نَاگِيْرِيْت، نَا زَانِيْن مَامُوْستَاكَا نَت كِيْن وَ لَهْ كِي عِيْلَمَت وَ هَر گَرْتُووَهْ، جَغَهْ لَهْ مانَهْ شِ ئَهْ مَ كَتِيْبَهْ لَهْ سَنُوْرِيْكي دِيَا رِيْكِرَاو بَلَاو دَهْ بِيْتَهْ وَهْ وَ كَهْ سَانِيْكي دِيَا رِيْكِرَاو دَهْ بِيْنِن، چَا پ نَاكْرِي وَ لَهْ نَاو خَهْ لُكِيْدا بَلَاو نَاكْرِيْتَهْ وَهْ، جَا زَوْرَبَهْ ي ئَهْ و كَهْ سَانَهْ ي كَهْ ئَهْ مَ كَتِيْبَهْ دَهْ بِيْنِن بَهْ جُوْرِيْك لَهْ جُوْرَهْ كان

زیادەپەویان ھەیه لەم بابەتەدا، ھەر بۆیەش کتیبە کە زیاتر تاییبەت کراوە بە پەردانەووی ئەو زیادەپەویانە کە لەم بابەتەدا کراون.

وہ بۆ ئەووی کەس بە جەھمی و مۆرجیئە و مەدخەلی ناومان نەبات، یان بەوہ تۆمەتبارمان نەکات کە خەریکی فیتنەین و دوورین لە حیکمەت، بڵێن لە سەرەدەمیکی وەک ئەمڕۆدا کە حاکمێک و وولاتیکی ئیسلامی نادۆزیتەوہ، لەبری ئەووی باسی کوفری ئەم حکومەتانە بکەن و پەددی مەدخەلیەکان بدەنەوہ ھاتوون پەددی زیادەپەوہکان دەدەنەوہ ! ئەمە کە حیکمەتە ؟ ھەر بۆیە لە کۆتایی بەشی یەکەمی ئەم کتیبە چەند کوفریکی حکومەتەکانی ئەم سەرەدەمە دەخەینە پوو بە پێی مەنھەجی ئەھلی سوننە کە مەدخەلیەکانیش دانی پێ دەنێن ئەمانە کوفرن، ئەگەرچی لە دابەزاندنی حوکم بەسەر دەسەلاتداران لە سەرەتاوە یەکلاییان کردۆتەوہ کە نابێت تەکفیر بکری، چونکە گەر تەکفیریان بکەن ئەوکات دەبێت خروج کردن و جہاد کردن لە دژیان بە دروست بزانی گەر توانایان ھەبوو، یان ھەر ھیچ نەبێت حوکمیان بخەنە پوو بۆ خەڵکی، ئەوکاتیش ھیچ جیاوازییەکی نامینیتەوہ لەنیوان مەدخەلیەکی و تەکفیریەکی یان مەدخەلیەکی و تیرۆستیکی !

ئەم راستیەش ناشارمەوہ کە کەسانێک کە لەم بابەتە تەئصیلاتی سەلەف بڵاو دەکەنەوہ زۆر بێدەنگن بەرامبەر کوفری ئەم حکومەتە طاغوتیانە، ھەموو خەمییکیان بۆتە ئەوہ کە بۆ خەڵکی بسەلمێن کە حوکم نەکردن بە قورئان لە بنەپەتدا کوفری بچووکە، بە جۆریک ھەلسووکەوت دەکەن وەک بڵێی لە سەرەدەمی خەلافەتی ئیسلامیدا بژین، کەچی دەنگیان نابیسترێ لە پەتدانەووی مەدخەلیەکان کە ھەرچی طاغوت ھەیه کردوویانە بە وەلی ئەمر ! ئەمەش کاریکی زۆر دوورە لە حیکمەتەوہ، چونکە ئەگەرچی پەتدانەووی خەوارێج حەق بێت بەلام باسکردنی ئەمە لای کەسانێک کە ئیرجائیان تێدایە کاریکی ھەلەیه، چونکە کارەکەت پشتگیرییەکی ناپاراستەوخۆیە بۆیان ئەگەرچی ئەو مەبەستەشت نەبێت، بە ھەمان

شیوه ئەگەرچی ڕەتدانەوێی مۆرجیئە حەق بێت بەلام باسکردنی ئەمە لای کەسانیک کە زیادەڕەویان هەیە کاریکی هەڵە، زانیەکی وەک عەلی بن المَدینی کە دەچوو بۆ کوفە فەزائیلی ئیمام عثمەن-ی باس دەکرد بۆ خەڵکی، کە دەچوو بۆ بەصرە فەزائیلی ئیمام عەلی باس دەکرد بۆ خەڵکی، چونکە خەڵکی بەصرە پشتیوانی ئیمام عثمەن بوون، خەڵکی کوفەش بە شیعەگەری ناسراون، یان منصور بن عبدالرحمن الغدانی کاتیک فەرموودە (هەر کۆیلەیهک ڕا بکات لە دەستی خاوەنەکە ی ئەوا کوفری کردوو تاکو دەگەرێتەو) ڕیوایەت دەکات لە بەصرە، وەحقی دەکات لەسەر هاوێڵ جەریر بن عبدالله البجلي، وەتا رەفە ناکات بۆ پیغەمبەر ﷺ، پاشان دەڵێ: واللّٰه ئەم فەرموودەیه لە پیغەمبەر ﷺ ڕیوایەت کراوە، بەلام حەز ناکەم لە بەصرە ئەم فەرموودەیه لە منەو ڕیوایەت بکری!

لەبەر ئەوێ حەزی نەکردوو چونکە بەصرە موعتەزێلە و خەواریجی ئی بوو کە بەم تاوانانە حوکمی مانەوێ هەتا هەتایی دەدەن لە دۆزەخ بۆ مۆسڵمانان، هەروەها خەواریج تەکفیریشیان دەکەن، بۆیە منصور لە مەجلیسیکی تاییبەت ئەمە بۆ کەسانی تاییبەت ڕیوایەت دەکات و حەز ناکات لە مەجلیسی گشتی لە بەصرە ئەم فەرموودەیه ی لێو بێستن، کەچی لەم سەردەمەدا مۆسڵمانانی ئاوا هەن بەرامبەر هەموو کوفریکی ئەم دەسەلاتانە بێدەنگن، لە ئاگادار کردنەوێ خەڵکی لە کوفری دەنگدان و حزایەتی و چوونە پەرلەمان و دیموکراسی و عەلمانیەت بێدەنگن کەچی چەقۆیان تێژ کردۆتەو لەم بابەتەدا هەمیشە خەریکی ورووژاندنی ئەم باسەن کە حوکم نەکردن بە قورئان کوفری بچووکە لە بنەڕەتدا، بەبێ ڕەچاو کردنی بارودۆخ و سەردەم، وەک بۆی ئەم سەردەمی ئیمام عەلی بژین کە خەواریج دەرکەوتوونە دەڵێن (إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ) ئەویش هەموو هەولێکی بۆتە ڕەتدانەوێ خەواریج، هەر هیچ نەبێ گەر بتهوێ بەرامبەر گوێت بۆ بگری دەبێ هەلوێستت ڕوون بێ بەرامبەر عەلمانیەت و پەرلەمان و دەنگدان و ئەم هەموو کوفری حکومەتەکان و پاساوی هێنانەوێ مەدخەلیەکان بۆیان، نەک لەبەر ئەوێ دێ خەڵک ڕازی بکەیت بەلکو واقعە کە وایە و ئەمەش عادەتی سەلەف بوو کە دەڵێن: ئەوێ باسی مشبەه بکات جەهمیە، لە کاتیکدا

مشبهه گروپيکي کافرن که سيفهتهکانی الله دهشوپيښن به سيفاتی مهخلوقات، بهلام بوچی سهلهف وادهلین؟ چونکه لهو سهردهمه دا جههمیهکان به ئههلی سوننهیان دهووت مشبهه، جا زانایهک لهو سهردهمه ژیا بیټ هیچ دهنگيکي نهبوو بیټ بهرامبهر جههمیهکان، له بهرامبهردا ههموو کتیبهکانی دهربارهی رهندانهوهی مشبهه بیټ، چوڼ لی دپروانیت؟ گومانیت زال نابیت که ئهه کهسیکی جههمی بووه؟ لهه سهردهمهش که مه دخهلیهکان ناو لهو کهسانه دهنیځ خهواريج که ته کفیری دهسهلاتداران دهکهن، وه ئهه رهکهی ابن عباس بو بهرزه وهندی خویمان به کاردین، توش ههمان ووتهکانی ئهوان دووباره بکهیته وه ئهه گهرچی ههمان عه قیدهی ئهوانیشت نه بی ئهوا دلنیا به خه لک گومانیان بو ئهوه ده چیت که توش مه دخهلی بیت، به تایبه تی گهر کهسیک بیت نه ناسرا بیت به دژایه تی کردنیان و رهندانه وهیان یان دهنگت زورکزو لاواز بیټ بهرامبهریان، ته نانهت منیش گهر هه لویست و دهنگم نه بوایه دهربارهی کوفری حکومه تهکان و رهندانه وهی مه دخهلیهکان، ئهوا به هیچ جوړیک حه قم به خوم نه ده دا قسه لهه بابه ته بکهه و زیاده پرویهکان بخه مه پروو، ته نانهت ئهوانه ی که زیاده پرویان لهه بابه ته دا هه یه به هیچ جوړیک گویمان له کهسیکی وهک من نه ده گرت گهر پیشتر هه لویستم پروون نه بوایه، وه هیچ به دووریشم نه ده زانی منیش به مه دخهلی ناو ببهن، به لام بارودوخ ههر چونیکی بیټ له کوټاییدا ههر ده بیټ حه ق پروون بکریته وه، به لام ته ئکید له سهر ئهوه ده که مه وه بو ئهوه ی ئهوه کهسانه گویت بو بگرن که تو پرووی بانگه وازه کهت لهوان کردووه ئهوا ده بی هه میسه ره چاوی بارودوخی ههر بابه تییک بکهیت که ده ته وی باسی ده کهیت، به تایبه تی بابه تیکی وهکو ئهه که چوڼ چونی باسی ده کهیت.

عهلمانیهت و دیموکراسی دوو کوفری ههره دیار و ئاشکرای ئهه حکومه تانه ی سهردهمن دوور له بابه تی حوکم کردن به غهیری قورئان که مه دخهلیهکانیش دانی پیده نیځ عهلمانیهت و دیموکراسی کوفرن.

عهلمانيهت واتا: دوور خستنهوهی دین له دهولت، دین مافی نهبیته بیته ناو کاری دهولتهتهوه.

دیموکراسی واتا: حوکمی گهل، تهعزیم کردنی تاک و به گهوره سهیرکردنی برپارهکانی.

سهیرهکه لهوهدایه مه دخهلیهکان دهلین: گهر کهسیکی عهلمانی یان کهسیکی دیموکراسی بزانی عهلمانیهت یان دیموکراسی مانای چیه، ئینجا داوای بکات ئهوکات کافره، ئایا دهگونجی ئه و حزبه سیاسیانهی که ئهم فکری عهلمانیهت و دیموکراسیان هیئاوهته ناو وولاتانی ئیسلامی نهزانی عهلمانیهت مانای چیه ؟ نهزانی دیموکراسی مانای چیه ؟ تویهکی مه دخهلی له ژبانت ئهم دوو وشهیهت بیستبوو گهر ئهم حزبانه نهیان هیئابویه بۆ وولاتهکهت ؟ ئایا دهکری کۆمپانیایهکی کوردی که وهکیلی کۆمپانیایهکی جیهانی بیته و بهرهه می ئهوان بهینیته کوردستان، خه لکی کوردستان له رینگای ئهم کۆمپانیای کوردیه وه بهرهه مه که بناسن، پاشان بووتری خاوهنی کۆمپانییه که نازانی ئهم بهرهه مه چیه، ئیمه دهزانی چیه ؟! گهر ئهم حزبانیه کوردستان عهلمانیهت نه هیئنه وه کوردستان و باسی دیموکراسی نه کهن و به خه لکی ئاشنا نه کهن گهلی کورد کهی ئهم دوو وشهیهی بیستبوو؟ پاشان ههر به کردار عهلمانیهتیان جیبه جی کردوو، ئهمهش به لگهی ئهوهیه که باش لی تیگه یشتوون دهزانی عهلمانیهت واتا جیا کردنه وهی دین له دهولت، ته نانهت ئه و دیموکراسیهی ئیوه به کوفری دهزانی ئهوان ناو له حزبه کهیان ده نی دیموکراسی، ته نانهت گهر بیانه وی لایه نیک تۆمه تبار بکهن به وه تۆمه تباری ده کهن که (دیموکراسی نه، یان دژی دیموکراسیه) ته نانهت چه ندین جار ئیوهی مه دخهلی له لایه ن عهلمانییه کانه وه پیتان ده ووتری: (ئیوهی سه له فی دژی دیموکراسین) ئایا دهکری که سانیک شانازی به دیموکراسی بکهن و خه لکی تۆمه تبار بکهن به وهی که دیموکراسی نین، وه ناو له حزبه کانیان بنین دیموکراسی، وه دیموکراسی بکهن به دروشمی یه کهم و پیشینه یان، وه بیکه ن به ویردی سه رزاریان له

هه موو بۆنه يه كدا باسي بكهن و له ناوي الله زياتر دوو باره ي بكه نه وه، هه موو ئه مانه ي كه باسمان كرد يه ك ده گريته وه له گه ل ئه وه ي كه بووترئ: ئه م حزبانه نازانن ديموكراسي چيه بۆيه كافر نين، يان بۆ خوډزينه وه له ته كفير كردنيان بووترئ: گهر بزانن ماناي چيه ئه وا كفرن، كه داناني ئه م ئه گهره ته نها بۆ هه ئواسين و پراگرتني ته كفير كردنيانه ئه گينا تۆ به هوي ئه وان هه به م ووشه يه ئاشنا بوويت، ده كرى تۆ مانا كه ي بزانيت ئه وان نه يزانن ؟!

ئه مه دوو كوفري هه ره ديار و سه ره كي ئه م حكومه تانه ي سه رده م كه ته واوي كوفره كاني تريان له م دوو سه رچاوه يه هه لقو لاون، ئينجا له بابه تي حوكم نه كردنيش به قورئان كۆمه لئيك كوفريان هه يه كه مه دخه ليه كانيش داني پي ده نين ئه مانه كوفرن كه دواتر باسي ده كه ين.

به نشي به كه م

حوكم كردن به جگه له وهى الله دايبه زاندووه

حوکم کردن به جگه لهوهی الله دایبه زاندووه

هه ر کاتیگ باسی حوکم نه کردن به قورئان بکریت ئهوا چهند ئایه تیگی سورتهی المائدة به تاییه تی ئایه تی (۴۴) ده بیته ناوه رۆکی باسه که و به گویره ی ئه م ئایه ته لیكدانه وه بۆ بابه ته که ده کریت، بۆیه ئیمه ش له م به شه دا به ووردی قسه له سه ر ئه م ئایه ته و ئایه ته کانی تری سورتهی المائدة ده که یین که په یوه ستن به حوکم نه کردن به وهی الله دایبه زاندووه، وه پیش هه موو شتیگ هۆکاری دابه زینی ئایه ته کان ده خه ینه رپوو که ئه مه ش هۆکاریگی ئاسانه ره بۆ تیگه یشتن له ئایه ته کان، ئه گه رچی قاعیده یه کی به ناوبانگ هه یه که ده ئی: (العبرة بعموم اللفظ لا بخصوص السبب) پوخته ی مانا که ی ئه مه یه: (له فزی ئایه ته کان حیسابی بۆ ده کریت نه ک هۆکاری دابه زینیان)، به لام ئه م قاعیده یه به ره های وهرناگی ریت، خۆ گه ر بیته به ره های وهریگریت ئهوا هیچ مانیه ک بۆ زانیی سه به ب نزول نامینیته وه و ئه م زانسته هه لده وه شیته وه یان وه ک ئه و زانسته ی لی دیت که زانیی سودی نیه و نه زانیی زیانی نیه، له کاتیگدا ده بینین زانیان چهنده گرنگیان به م زانسته داوه و کتیبیان بۆی ته رخا ن کردووه و له زۆربه ی کتیبه دریژه کانی ته فسیر هه ر ئایه تیگ سه به ب نزولی هه بیته هه ولیان داوه باسی بکه ن، ته نانه ت هه ندیک ئایه ت هه ن گه ر سه به ب نزولی نه زانریت ئهوا تیگه یشتی مه حاله، بۆیه ده بینین له ژماره یه ک ته فسیری پوخت و ئاسان که نوسه ره کانیان ته نها پوخته ی مانای ئایه ته کان ده خه نه رپوو به بی رپوچوون له بابه ته کانی تر، که چی له گه ل ئه وه شدا له هه ندیک ئایه ت هیچ چاریان نیه ئیلا ده بیته سه به ب نزوله که ی باس بکه ن، چونکه ده زانن به بی باسکردنی سه به ب نزولی ئایه ته که تیگه یشتی ئه سته م ده بیته بۆ خوینه ر، بگه ره به هه له تی ده گات له ئایه ته که.

دوو نموونه دهرباره یی ګرنگی زانینی سه بهب نزول:

الطبري دهلي:

حدثنا ابن حميد حدثنا يعقوب القمي عن جعفر بن أبي المغيرة عن ابن أبيزى ووتى: پياويک له خه واريچ هاته لای ابن ابزی ئەم ئايه تهی به سه ردا خوینده وه: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ [الأنعام: ١]، پياوه که پي ووت: ئایا ئەوانه ی کافر ن هابو ش داناین بؤ الله ؟ ابن ابزی ووتی: به ئی، جا پياوه که رویشته له لای، پياويک له ویدا ووتی: ئەه ی ابن ابزی ئەم پياوه ته فسیری ئەم ئايه تهی به جوړیکی تر دهویست، ئەم پياوه له خه واريچ بوو، ابن ابزی ووتی: بؤمی بگهړیننه وه، جا کاتیکی پياوه که هات بؤ لای، ابن ابزی ووتی: ئایا ده زانی ئەم ئايه ته دهرباره ی کي دابه زیوه، پياوه که ووتی: نه خیر، ابن ابزی ووتی: ئەم ئايه ته دهرباره ی ئەهلی کیتاب دابه زی، برؤ نه که ی ئايه ته که به سه رشتیکی تر دابه زینی.

[تفسير الطبري: 148/9]

البخاري (دهرباره ی خه واريچ) دهلي:

ابن عمر به خراپترین دروستکراوی الله-ی ده زانین، وه وتوویه تی: ئەوان به ره و ئايه تانیکی رویشتن که دهرباره ی کافران دابه زی بوون، جا به سه ر ئیماندارانیا ن دابه زاند.

[صحيح البخاري / باب قتل الخوارج والملحدین بعد إقامة الحجة عليهم : لاپه ره 1454]

هوکاری دابه زینی ئایه ته گانی سوره تی المائدة:

ئایه ته گانی ۴۱ تا ۵۰ له سوره تی المائدة ده باره ی دوو پرووداو دابه زیون، یه کیکیان: زینا کردنی ژن و پیاویکی یه هودی بوو که هه ردووکیان خیزاندار بوون، دووهمیان: که سیکی له به نی نصیر که سیکی کوشت له به نی قریظه، ئه گه رچی ئایه ته گانی (۴۱ تا ۴۴) ده باره ی پروودای زینا کردنه که دابه زیوه به تایبه ت، وه ئایه تی (۴۵) ده باره ی پروودای کوشتنه که دابه زیوه به تایبه ت، به لام ته وای ئهم ۱۰ ئایه ته ی سوره تی المائدة له سه ریه ک بابه ته ئه ویش بابه تی حوکم نه کردنه به کتیی الله، هه روه ک له م پروایه تانه دا ته وای وورده کاری دوو پرووداوه که و هوکاری دابه زینی ئایه ته گان ده هینین.

قال الله تعالى:

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخَشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾﴾

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ عَآثِرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَعَاتَيْنَاهُ
الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ
أَهْلُ الْأَنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ
عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَم أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا
مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

[المائدة: ٤١-٥٠]

مسلم دهلی:

حدثنا يحيى بن يحيى و أبو بكر بن أبي شيبة كلاهما عن أبي معاوية - قال يحيى أخبرنا أبو معاوية - عن
الأعمش عن عبد الله بن مرة عن البراء بن عازب ووتى:

یه هودییه کی دهم و چاو رهش کراو به خه لوز که قامچی لیڈرا بوو به لای پیغه مبه ر
ﷺ تیپه ریندرا، پیغه مبه ر ﷺ بانگی کردن، فه رمووی: به م شیوهیه هددی
زیناکه ر ده بین له کتیبه که تاندا؟ ووتیان: به لی، پیغه مبه ر ﷺ بانگی پیاویکی کرد
له زاناکانیا، فه رمووی: سویندت ددهم به الله که ته وراتی دابه زاند بو سهر موسی،

به م شیوه هددی زیناکه ر ده بینن له کتیبه که تاندا ؟ ووتی: نه خیر، گهر له بهر نه وه نه بوایه که سویندت دام به مه نه وای پیم نه ده ووتی، له ته وراتدا ره جم هه یه، به لام له بهر نه وه ی زینا کردن زور بوو له ناو ریزدار و ده سه لاتداره کانمان، گهر که سیکی ریزدارمان زینای کرد بوایه وازمان لی ده هیئا، وه نه گهر که سیکی لاواز زینای کرد بوایه هددی ره جممان له سه ری جیبه جی ده کرد، جا ووتمان: وهرن با کو ببینه وه له سه ر شتیک که له سه ر که سانی ریزدار و نزم جیبه جی بکه یین، جا خه لوز دان له ده م و چاو و قامچی لی دانمان له شوینی ره جم دانا، پیغه مبه ری الله ﷺ فه رمووی: اللهم من یه که م که سم فرمانی تو زیندوو ده که مه وه کاتیک مراندیان، جا فرمانی پی کرد ره جم کرا، جا الله نه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ تا کو ﴿إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ﴾ [المائدة: ٤١]، ده لی: برۆن بو لای محمد ﷺ گهر فرمانی پی کردن به ده م و چاو ره ش کردن و قامچی لی دان نه واهریبگرن، وه نه گهر فه توای بو دان به ره جم کردن نه واهریبگرن، جا الله تعالی نه م ئایه تانه ی دابه زاند: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هه مووی ده رباره ی کافران دابه زی.

[صحیح مسلم: ژماره 1700]

عبدالرزاق ده لی:

عن معمر عن الزهري ووتی:

ئیمه له لای سعید بن المسیب دانیشتبووین، پیاویک له هوژی (مزینة) پی راگه یانیدین

له ابو هريرة-وه ووتى: پياويک و ژنيک له يهود زينايان کرد، جا هه نديکيان به هه نديکيانى ووت: برؤن بؤ لاي ئهم پيغه مبه ره، ئهو پيغه مبه ريکه به سوک کردنى حوکمه کان نيردراوه، جا گهر فه توای بؤ دايين به فه توایه ک جگه له ره جم ئه واه قبوئى ده که ين و له لاي الله-ش ده بيته به لگه بؤمان، ده ليين فه توای پيغه مبه ريک له پيغه مبه رانت بوو، جا هاتن بؤ لاي پيغه مبه ر عليه السلام ئه ویش دانيشتبوو له مزگه وت له ناو هاوه لانيدا، ووتيان: ئه ي باوکی القاسم ده ليى چى دهرباره ي پياويک و ژنيک له يهود زينايان کردب؟ پيغه مبه ر عليه السلام هيچ قسه يه کى له گه ل نه کردن تاكو چوو بؤ ئه و شوينه ي که يه هوديه کان تييدا کتبه کانيان ده خویند، جا وه ستا له سهر دهرگا، فه رمووى: سویندتان ده دهم به الله که ته وراتى دابه زاند به سهر موسى بن عمران، له ته وراتدا چ حوکميک هه يه دهرباره ي که سى زينا که ر گهر خيزاندار بيت؟ ووتيان: خه لوز ده دريت له رووى، وه هه ردوو زينا که ره که سواری سهر پشتى گوئ دريژ ده کرين پشتيان له يه کتر ده بيت و به ناو خه لکيدا ده گيردريين، گه نجیک له ناويان بيدهنگ بوو، کاتيک پيغه مبه ر عليه السلام بينى گه نجه که بيدهنگ بوو، زورى کرد له سهر سویند داني گه نجه که، جا گه نجه که ووتى: مادام سویندت دايين ئه واه ئيمه له ته وراتدا ره جم ده بينين، پيغه مبه ر عليه السلام فه رمووى: يه که م جار که فرمانى الله-تان سوک کرد کامه بوو؟ ووتى: پياويک زينای کرد خزمى پاشايه ک له پاشا کانمان بوو، پاشا که ره جم کردنى له سهر دواخت، پاشان له دوای ئه و که سيک له خه لکى زينای کرد، پاشا ويستی ره جمى بکات، قه ومه که ي ريگريان ليیکرد، ووتيان: هاوه له که مان ره جم ناكريئ تاكو توش هاوه له که ت ده يئى و ره جمى ده که يت، جا ريک که وتن له سهر ئهم سزايه له نيوانيان، پيغه مبه ر عليه السلام فه رمووى: من

حوکم ده که ی به وهی که له ته وراتدا هه یه، جا فرمانی پیکردن ره جم کران.
 الزهري ده ئی: پیمان گه یشتووه ئەم ئایه ته ده رباره یان دابه زی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ
 فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾ [المائدة: ٤٤]، پیغه مبه ر ﷺ له وانه بوو
 که حوکی پیکرد.

[تفسير عبدالرزاق: ژماره 706]

الطبري ده ئی:

حدثني المثنى قال حدثنا سويد بن نصر قال أخبرنا ابن المبارك عن معمر عن الزهري ووتی:
 من له لای سعید بن المسیب دانیشتبووم، وه له لای سعید پیاویکی لیبوو که سعید
 ریژی لیده گرت، ئەو پیاوه که سیک بوو له هۆزی (مزینة) باوکی ئاماده ی حوده یبیه
 ببوو، پیاوه که له هاوه لانی أبو هريرة بوو، ووتی: أبو هريرة ووتی: من له لای پیغه مبه ری
 الله ﷺ دانیشتبووم، پیاویک هاته لای له یه هود، له ناو خویاندا راویژیان کردبوو
 ده رباره ی هاوه لیکیان که زینای کردبوو دوا ی خیزانداری، جا هه ندیکیان به
 هه ندیکیانی ووتبوو: ئەم پیغه مبه ره نیردراوه، وه ئیوه ده زانن که له ته وراتدا
 ره جمتان له سه ر فهرز کراوه که شاردووتانه ته وه، وه له نیوانی خۆتان
 ریکه ووتن به سزایه کی سوو کتر له ره جم، با برۆین پرسیار له م پیغه مبه ره بکه ین،
 گهر فه توای بۆ داین به وهی که له ته ورات له سه رمان فهرز کراوه له ره جم کردن
 ئەوا وازی لیده هینین، ئیمه وازمان له ره جم هیئا له ته ورات، جا ته ورات له پیشته
 له و پیغه مبه ره که گوپرایه ئی بکریت و به راست دابنریت، جا هاتن بۆ لای پیغه مبه ری
 الله ﷺ ووتیان: ئەی باوکی القاسم هاوه لیکیان زینای کردووه خیزانداریشه، چ
 سزایه ک ده بینیت بۆی ؟ أبو هريرة ووتی: پیغه مبه ری الله ﷺ وه لامی نه دانه وه تاکو

هه‌ئسایه وه ئیمه‌ش هه‌ئساینه وه له‌گه‌ئ، ده‌رچوو بو‌لای قوتابخانه‌ی یه‌هودیه‌کان تا‌کو چوو بو‌لایان، بی‌نی موداره‌سه‌ی ته‌ورات ده‌که‌ن له‌ قوتابخانه‌که‌دا، جا پێی ووتن: ئه‌ی کۆمه‌ئی یه‌هود، سویندتان ده‌ده‌م به‌ الله که ته‌وراتی دابه‌زاندوو به‌سه‌ر موسی، چ سزایه‌ک ده‌بین له‌ ته‌ورات بو‌ئو که‌سه‌ی که‌ زینای کردبێ و خیزانداریش بێ؟ ووتیان: ئیمه‌ پروو ره‌ش کردن به‌ خه‌لوز و قامچی لێدان ده‌بین له‌ ته‌ورات، زاناکه‌یان بێده‌نگ بوو له‌ سوچیکی ماله‌که‌دا، کاتیک پیغه‌مبه‌ری الله ﷺ بی‌نی بێده‌نگه‌ زۆری لێکرد له‌ سویند دانی، جا زاناکه‌یان ووتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سویندت داین پیتی ده‌لیم، ئیمه‌ له‌ ته‌وراتدا سزای ره‌جم ده‌بین له‌سه‌ریان، پیغه‌مبه‌ری الله ﷺ پێی فهرموو: کامه‌ یه‌که‌م جار بوو که‌ فرمانی الله-تان سووک کرد؟ ووتی: کوپی مامی پاشا زینای کرد پاشا ره‌جمی نه‌کرد، پاشان پیاویک له‌ خیزانیکی ئاسایی زینای کرد پاشا ویستی ره‌جمی بکات، قه‌ومی پیاوه‌که‌ رێگریان لێکرد، ووتیان: والله‌ ره‌جمی ناکه‌یت تا فلانیش ره‌جم نه‌که‌یت، واتا کوپی مامی پاشا، جا له‌نیوان خویان رێکه‌که‌وتن له‌سه‌ر سزایه‌ک سووکتر بێ له‌ ره‌جم، جا وازیان له‌ ره‌جم هینا، پیغه‌مبه‌ری الله ﷺ فهرمووی: من به‌وه‌ حوکم ده‌که‌م که‌ له‌ ته‌وراتدا هه‌یه، جا الله‌ له‌ باره‌یه‌وه‌ ئه‌م ئایه‌تانه‌ی دابه‌زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ تا ئایه‌تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [المائدة: ٤١-٤٤].

[تفسير الطبري: 418-416/8]

الطبري ده‌ئ:

حدثنا ابن وكيع قال حدثنا أبي (عن الأعمش) (ح)
وحدثنا هناد قال حدثنا أبو معاوية عن الأعمش (ح)

وحدثنا هناد قال حدثنا عبيدة بن حميد عن الأعمش

عن عبدالله بن مرة عن البراء بن عازب ووتى:

یههودیه کی دهم و چاو رهش کراو به خه لوز که قامچی لیڈرا بوو به لای پیغه مبه ر
 ﷺ تیپه رپندرا، پیغه مبه ر ﷺ پیاوئیکی له زاناکانی یه هود بانگ کرد، فه رمووی:
 به م شیوهیه حه ددی زیناکه ر ده بینن له ته وراتدا ؟ ووتی: به لای، فه رمووی:
 سویندت ده دهم به وهی که ته وراتی دابه زاند بو سهر موسی، به م شیوه حه ددی
 زیناکه ر ده بینن له ته وراتدا ؟ ووتی: نه خیر، گهر له بهر نه وه نه بوایه که سویندت
 دام به مه نه وایم نه ده ووتی، به لکو ره جم هیه له ته وراتدا، به لام له بهر نه وهی
 زینا کردن زور بوو له ناو ریزدار و ده سه لاتداره کانمان گهر که سیکی ریزدارمان زینای
 کردبوایه وازمان لی ده هیئا، وه نه گهر که سیکی لاواز زینای کردبوایه حه ددی
 ره جممان له سه ری جیبه جی ده کرد، جا ووتمان: وهرن با کو ببینه وه شتیک له شوینی
 ره جم دابنیین، جا نه م شته له سه ر که سی به ده سه لات و که سی لاواز جیبه جی
 ده کری، جا خه لوز دان له دهم و چاو و قامچی لیڈانمان له شوینی ره جم دانا،
 پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: اللهم من یه که م که سم فرمانی تو زیندوو ده که مه وه کاتیک
 مراندیان، جا فرمانی پیکرد ره جم کرا، جا الله نه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ

يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ تا کو تایی ئایه ته که [المائدة: ٤١].

[تفسير الطبري: 415-416]

ووتم: (عن الأعمش) له سه نه دی یه که م که ووتوو، خو م زیادم کردوو چونکه به پی
 سه نه ده که ههر ده بیئت به م شیوهیه بیئت.

الطبري ده ئي:

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ﴾ [المائدة: ٤١]

الله جل ثناؤه به پیغه مبه ره که ی محمد ﷺ ده فهرمووی: ئه ی پیغه مبه ره خه مبارت نه کات ئه و مونا فیکانه ی که به زمان باوهر هیئان به تو دهرده برن و له دله وهش به دروت دهران له خیرا کردنیان بو کوفر، وه خیرا کردنی یه هود بو ئینکاری کردنی پیغه مبه رایه تی تو خه مبارت نه کات، پاشان الله جل وعز وه صفی کردن بو پیغه مبه ره که ی، وه صفی کردن به صیفه ته ناشرینه کانیان و کرده وه خراپه کانیان، الله وه ک دلدانه وه بو پیغه مبه ره که ی به هو ی ئه و خه مه ی که توشی ده بیئت له به درو دانانی له لایه ن ئه وانه وه له کاتی کدا دهران راستگو یه، پی راگه یاند که ئه وان ئه هلی حه لال کردنی حه رامه کانن، ئه هلی خواردنی نانی خراپ و پیسن له به رتیل و سوحه ت، وه ئه هلی بو هتان و درو کردنن به ناوی الله، وه ئه هلی ته حریف کردنی کتیبه که ین، پاشان پی راگه یاند که ئه وان سزای سه رشو ری و ریسوای له دنیا دا توشیان ده بیئت، وه سزای دوا خراویش له روژی دوا یی، فهرمووی: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ و اتا ئه و مونا فیکانه ی یه هود، و اتا ئه وان گو ی له درو ده گرن، وه گو ی گرتنیان له درو بریتیه له گو ی گرتنیان له ووته ی زاناکانی یه هود که ده ئین: حوکه ی زیناکه ری خیزاندار له ته وراتدا خه ئوز لی دان له دهم و چاو و قامچی لی دانه.

[تفسیر الطبري: 420-419/8]

بروانه ووتی: یه هود ئه هلی حه لال کردنی حه پامه کان و ته حریف کردنی کتییی الله و درؤ کردنن به ناوی الله-ن، وه حوکمه دانراوه که ی خویان دهرباره ی زیناکهر دده نه پال الله ده لئن له ته وراتدا ئه مه هاتوو.

البخاري ده لئ:

حدثني إبراهيم بن المنذر حدثنا أبو ضمرة حدثنا موسى بن عقبة عن نافع عن ابن عمر رضي الله عنهما ووتی: یه هود هاتن بؤ لای پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله به پیاوئک و ژنیک له خویان که زینایان کردبوو، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله پیی فه رموون: یه کیک له ئیوه زینا بکات چی لئ ده که ن ؟ ووتیان: پرویان رهش ده که ن و لیان دده ن، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رمووی: له ته وراتدا ره جم نابین ؟ ووتیان: هیچ شتیکی ئاوی تییدا نابینن، عبدالله بن سلام پیی ووتن: درؤتان کرد، ته ورات بهینن بیخویننه وه گهر راست ده که ن، جا ئه و که سه ی که ته وراتی ده خوینده وه دهستی له سه ر ئایه تی ره جم دانا، ئایه ته کانی پیش دهستی و دوا ی دهستی ده خویند ئایه تی ره جمی نه ده خویند، ووتی: ئه مه چیه ؟ کاتیکی بینیان ووتیان: ئه مه ئایه تی ره جمه، جا پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فرمانی کرد ژن و پیاوه که ره جم کران له نزیک شوینی نوئژ کردن له سه ر مردووان.

عبدالله ده لئ: بینیم پیاوه که خوی دایه به رده م ئافره ته که ده پپاراست له به رده کان.

[صحیح البخاري: ژماره 4556]

الطبري ده لئ:

﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ [المائدة: ٤١]، (دوا ی باسکردنی سه به ب نزولی ئایه ته که پاشان ده لئ) ئه مه صیفه تی

كه سانیكه له یه هود، گوی بیستی درۆ بوون كه به ناوی الله-وه كرا ده باره ی حوكمی ئه و ئافره ته یه هودییه ی كه زینای كرد و خیزاندار بوو، ووتیان حوكمه كه ی له ته وراتدا پروو رهش كردن به خه ئوز و قامچی لیدانه.

[تفسير الطبري : 422/8]

الطبري ده ئی:

حدثني يونس قال أخبرنا ابن وهب ووتی:

ابن زيد ده باره ی فه رمایشتی الله: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ﴾ [المائدة: ٤١]، ووتی: گوی له كه سانیكى تر ده گرن له ئه هلی كیتاب كه نه هاتوون بۆ لات، ئه مانه ی كه هاتوون بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ گوی بۆ ئه وانه ی تر ده گرن كه نه هاتوون بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ، به درۆ پێیان ده ئی: محمد درۆزنه، ره جم له ته وراتدا نیه باوه ری پێ مه كه ن.

[تفسير الطبري : 423-422/8]

ووتم: (ابن زيد) عبدالرحمن بن زيد بن أسلم-ه.

الطبري ده ئی:

﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ [المائدة: ٤١]

الله تعالى ذكره ده فه رمووی: ئه وانه ی كه گوی ده گرن بۆ درۆ له كه سانیكى تر له یه هود كه نه هاتوون بۆ لات، ته حریفی ووشه كان ده كه ن، وه ته حریفه كه یان بریتیه له گۆرینی حوكمی الله تعالى ذكره كه له ته ورات دایبه زاندوو ده باره ی

ژنان و پیاوانی خیزاندار له زیناکه ران، گۆپینی له رهجم کردنه وه بۆ قامچی لیدان و پروو رهش کردن به خه لوز.

[تفسير الطبري : 423/8]

الطبري ده ئی:

حدثني محمد بن الحسين حدثنا أحمد بن مفضل قال حدثنا أسباط عن السدي:

دهرباره ی فه رمایشتی الله: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ [المائدة: ٤١]، ووتی: ... (دوای باسکردنی پرووداوی گۆپینی رهجمی زیناکه ر بۆ قامچی لیدان و پروو رهش کردن به خه لوز له لایه ن یه هوده وه، پاشان ده ئی) جا الله عز وجل ئەم ئایه ته ی دابه زاند: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ کاتیك ته حریفی رهجمیان کرد، کردیان به قامچی لیدان.

[تفسير الطبري : 422-421/8]

ووتم: بروانه ووتی (ته حریف) واتا حوکمه که ده گۆرن و دهیده نه پال الله، نه ک دان به وه بنین رهجم حوکمی الله-یه و قامچی و خه لوز حوکمی خویانه.

ابن أبي حاتم ده ئی:

حدثنا أبي حدثنا (أبو) صالح حدثني معاوية بن صالح عن علي بن أبي طلحة عن ابن عباس:

دهرباره ی ئایه تی: ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ﴾ [المائدة: ٤١]، ووتی: واتا حدوده کانی الله ده گۆرن له ته ورات.

[تفسير ابن أبي حاتم : 78/5]

ووتتم: (أبو) له چاپدا نه نوسراوه.

ابن أبي حاتم دهئ:

حدثنا أبو سعيد الأشج حدثنا أبو معاوية عن الأعمش عن عبد الله بن مرة عن البراء ووتى: يه هوديه ك پرووى به خه لوز رهش كرا بوو، وه قامجى ليدرا بوو، به لاي پيغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تيه ريندرا، جا بانگى كردن فه رمووى: به م شيوه يه هددى زيناكه ر هاتووه له كتيب ه كه تان ؟ ووتيان: به ئ.

[تفسير ابن أبي حاتم : 79/5]

مقاتل بن سليمان دهئ:

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ﴾ [المائدة: ٤١]
﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ واتا: يه هود، ﴿لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ﴾ الله نه يو يستووه دليان پاك بكاته وه له كوفر كاتيک حوكمى ره جم و وه صفى محمد-يان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شاردده وه.

[تفسير مقاتل بن سليمان : 478/1]

آدم بن أبي إياس دهئ:

﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾ [المائدة: ٤١]
حدثنا ورقاء عن ابن أبي نجيح عن مجاهد ووتى:

واتا: رهجم، له تهوراتدا رهجم هه بوو، جا کاتیك كه سیکی سوک و بی دهسه لات زینای کردبوايه رهجمیان دهکرد، وه ئه گهر كه سیکی گه وره و ریژدار زینای کردبوايه خه لوزیان له پرووی دهدا و دهیانگیڤا به ناو خه لکدا، جا داوای فهتوایان له پیغه مبه ر ﷺ کرد، ئه ویش فهتوای رهجمی بو دان، جا پرسیری ئه وهی لیکردن حوکمی زیناکهر چیه له تهوراتدا ؟ ئه وانیش شاردیان هه ته نها پیاویکیان نه بی که چاویکی کویر بوو، ووتی: دروایان له گه لت کرد ئه ی پیغه مبه ری الله، له تهوراتدا رهجم هه یه.

[تفسیر مجاهد : لاپه ره 308]

ووتم: ئه م تهفسیره که به ناوی تهفسیری مجاهد چاپ کراوه دوو چاپی هه یه، خوی له راستیدا تهفسیری (آدم بن أبي إياس)ه، که زانایه کی ئه هلی سوننه یه سالی (220 هـ) وهفاتی کردووه، ههروهک حکمت بشیر یاسین له کتیبی [استدراکات علی تاریخ التراث العربی : 23/2-30] به ژماره یهک به لگه ئه مه ی پروون کردوته وه، له بهر ئه وهی آدم بن أبي إياس سودی زور دیوه له تهفسیری مجاهد و ژماره یه کی زوری لی ریوایهت کردووه ئیترکراوه به تهفسیری مجاهد له لایه ن نوسه ری دهستنوسه که، محقق یه که م هه مان هه له ی دووباره کردوته وه، محقق دووه می ش به هه مان شیوه، ئه گینا هه رله م کتیبه دا آدم له کوومه لیك هاوه لان و تابعین تهفسیر ریوایهت دهکات جگه له مجاهد، جا له بهر ئه وهی محقق به ناوی (تفسیر مجاهد) بلاوی کردوته وه منیش ناچارم هه ربه م ناوه بینوسم، به لام که ده لئین تهفسیره که هی مجاهد نیه واتا کتیبه که هی مجاهد نیه، ئه گینا تهفسیری ئایه ته که مجاهد کردوویه تی به لام آدم خاوه نی کتیبه که یه.

یهی بن سلام ده ئی:

له عکرمة-وه باسیان کردووه که ده ئی: دوو یه هودی بردران بۆلای پیغه مبه ری الله ﷺ

که زینایان کردبوو، پیغمبر ﷺ پرساری لیکردن کامتان زانترین ؟ ووتیان: ابن صوری، که چاویکی کویره، پیغمبر ﷺ پرساری لیکرد تو زانترین یه هودی؟ ابن صوری ووتی: ئه وان واده لئن، پیغمبر ﷺ فهرمووی: من سویندت ددهم به وهی که ده ریای شق کرد بو به نی ئیسرائیل و تهوراتی دابه زاند به سهر موسی، وه المن و السلوی دابه زاند به سهر به نی ئیسرائیل، چ حوکمیک ده بین له کتیه که تاندا ؟ ابن صوری ووتی: پرسارت لیکردم به زاتیکی گه وره که ناکری لیتی بشارمه وه، له کتیی ئیمه دا ره جم هه یه، به لام ئیمه له نیوان خوماندا ده شارینه وه، جا پیغمبر ﷺ الله هه ردو وکیانی ره جم کرد.

[مختصر تفسیر یحیی بن سلام لهود بن محکم الهواری : 472/1]

الطبري ده ئی:

﴿سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْلُونَ لِلْأَسْحَةِ﴾ [المائدة: ٤٢]

الله تعالی ذکره ده فهرمووی: ئه وان هه یه هود که وه صفی صیفه ته کانیانم بو کردیت ئه ی محمد، گوئ ده گرن له ووته ی باطل و درۆ، وهک ووتنی هه ندیکیان بو هه ندیکیان: محمد درۆزنه پیغمبر ﷺ نیه، وه ووته ی هه ندیکیان: حوکه ی زیناکه ری خیزاندار له تهوراتدا قامچی لیدان و پروو رهش کردنه به خه لوز، وه جگه له مانهش له شتانی باطل و بوهتان، وه به رتیل وهرده گرن و ده یخون له به رامبه ر درۆ کردنیان به ناوی الله و بوهتان کردنیان بو الله.

[تفسیر الطبري : 428/8]

مقاتل بن سليمان دهلي:

﴿وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ [المائدة: ٤٣]، ئەوانە ئيمانان نيه کاتيک ئەوهيان تەحريف

کرد که له تەوراتدا هەبوو.

[تفسير مقاتل بن سليمان : 479/1]

ابن أبي حاتم دهلي:

قرأت على محمد بن الفضل حدثنا محمد بن علي أنبأنا محمد بن مزاحم حدثنا بكير بن معروف عن

مقاتل بن حيان: دەربارەى فەرمايشتى الله: ﴿وَكَيْفَ يُحْكَمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا

حُكْمُ اللَّهِ﴾ [المائدة: ٤٣]، ووتى: الله دەفەرمووی: تەورات رەجەمى تەدايه بۆ پیاو و

ژنی زیناکەری خێزاندار، وه ئيمان هینان به محمد ﷺ و به راست دانانی.

[تفسير ابن أبي حاتم : 92/5]

ووتم: کتیبەکانی الله پراوپرن له تەوحید، حوکمەکانی الله له کتیبەکانیدا تەنها حدودەکان نین

بەلکو بەر له هەموو شتیک تەوحید و بپروا هینانە بە پیغەمبەرەکان.

ابن أبي حاتم دهلي:

حدثنا أحمد بن عثمان بن حكيم الأودي -فيما كتب إلي- حدثنا أحمد بن مفضل حدثنا أسباط عن

السدي: دەربارەى فەرمايشتى الله: ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ﴾ [المائدة: ٤٤]، ووتى: الله

دەفەرمووی: له خەڵکی نەترسن ئەو شتە بشارنەوه که دامبەزاندوو.

[تفسير ابن أبي حاتم : 100/5]

ابن أبي حاتم دهلي:

قرأت على محمد بن الفضل حدثنا محمد أنبأنا محمد بن مزاحم حدثنا بكير بن معروف عن مقاتل: دربارهي فهرمايشتي الله: ﴿فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ﴾ [المائدة: ٤٤]، ووتى: واتا له خه لكي مه ترسن دربارهي محمد ﷺ و حوكمي ره جم، الله ده فهرمووي: نه وهي دربارهي محمد ﷺ و ره جم هاتووه دهري بخه ن.

[تفسير ابن أبي حاتم: 100/5]

ابن أبي حاتم دهلي:

به هه مان سه نه دي پيشوو له مقاتل بن حيان-هوه: دربارهي فهرمايشتي الله: ﴿وَأَخْشَوْنِ﴾ [المائدة: ٤٤]، ووتى: واتا له من بترسن له شاردنه وي، واتا: شاردنه وي هاتني محمد و ره جم.

[تفسير ابن أبي حاتم: 101/5]

الطبري له ته فسيري نايه تي ﴿فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ وَأَخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ دهلي: الله تعالى ذكره به زاناکاني يه هود ده فهرمووي: له خه لكي مه ترسن له جي به جي کردني نه و حوكمه م که داومه له سهر به نده کانم و پرواندني به و شيويه ي که فرمانم پي کردووه، خه لكي ناتوانن زياننتان لي بدن و سودتان پي بگه يه نن ته نها به ئيزني من نه بي، وه ره جم مه شاردنه وه که کردوومه به حوكم له ته ورات له سهر ژن و پياوي خيزانداری زينا که ر، به لکوله من بترسن نه ک له خه لكي، چونکه سود و زيان به دهستي منه، وه له سزام بترسن به هو ي شاردنه وه تان بو نه و حوكمانه ي

که له کتیبه که مدا هه یه که ئیوه کرا بوون به ئه مین و پارێزهر له سه ری، ... (ئینجا دوا ی هینانی رپوایه تیک پاشان الطبری ده ئی) وه سه باره ت به فه رمایشتی الله: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ الله ده فه رمووی: به رامبه ر واز هینان له حوکم کردن به ئایه ته کانی کتیبه که م که بو موسی-م دابه زاند شتیکی هیچ و که م وهرمه گرن ئه ی زانا کانی یه هود که بریتیه له نرخیکی که م، الله تعالی ذکره ویستی نه هیان لی بکات له خواردنی به رتیل به رامبه ر گوړینی کتیبی الله، وه گوړینی حوکمی الله که ده رباره ی ژن و پیاوی خیزانداری زیناکه ر داویه تی، وه جگه له مه ش له و حوکمانه ی که گوړییان تا کو به رتیلی پیوه ر بگرن.

[تفسير الطبري: 455/8]

السَّانِعِيْ ده ئی:

الله پیغه مبه ره که ی ﷺ نارد، له و کاته دا خه لکی دوو جوړ بوون: یه کیکیان: ئه هلی کیتاب بوون، که حوکمه کانی الله-یان گوړی بوو، وه کافر بوون به الله، جا درو یان دروست کرد به زمانه کانیان دایان پرشت، جا تیکه لیان کرد به و حه قه ی که الله بو ی دابه زاند بوون، جا الله تبارک و تعالی هه ندیک له کوفره کانیان بو پیغه مبه ره که ی ﷺ باسکرد، فه رمووی: ﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ السِّنْتَهِمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [آل عمران: ۷۸]، پاشان فه رمووی: ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ [البقرة: ۷۹].

[الرسالة : لاپه ره 8-9]

ووتتم: برونه ئه م ئايه تانه ی ئیمام الشافعي هیئای باسی چی تیدا هاتوو.

ابن کثیر (دهباره ی ئايه ته کانی ۴۱ تا ۴۴ سورته ی المائدة) دهئ:

وه ئه وه ی دروسته ئه وه یه که ئه م ئايه تانه دهباره ی دوو زیناکه ره یه هودییه که دابه زین، ئه وان کتییی الله-یان گوړی بوو که به دهستیانه وه بوو، له ره جم کردنی ئه وه که سه ی زینا دهکات له وان و خیزانداره، جا ته حریفیان کرد و ریکه و تن له نیوان خویاندا له سه ر 100 قامچی لیدان، وه رهش کردنی روخساریان و سوار کردنیان به سه ر پشتی گوئی دریژ به پیچه وانه وه، جا کاتیک ئه م رووداوی زینا کردنه روویدا دوا ی کوچی پیغه مبه ر ﷺ، یه هود له نیوان خویاندا ووتیان: با بروین حوکم ببهینه وه بو لای محمد، گهر حوکمی کرد به قامچی لیدان و روو رهش کردن ئه و لای وهر بگرن، وه بیکه ن به به لگه له نیوان خوتان و الله دا به وه ی که پیغه مبه ریگ له پیغه مبه رانی الله ئه م حوکمه ی کردوو له نیوانتاندا، وه ئه گهر حوکمی کرد به ره جم ئه و شوینی مه که ون له مه دا.

[تفسیر ابن کثیر : 113/3]

هه موو ئه و پروایه ت و ووتانه ی هیئامان به پروونی ئه وه ده رده خه ن که ئه م ئايه تانه دابه زیون دهباره ی گوړینی حوکمی الله له لایه ن یه هوده وه، کاتیک له ته وراتدا ره جم هاتبوو بو زیناکه ری خیزاندار ئه وان گوړییان بو قامچی لیدان و روو رهش کردن به خه لوز و گیرانی به ناو خه لکدا له سه ر پشتی گوئی دریژ، وه کاتیک پیغه مبه ر ﷺ لییان ده پرسئ: ئه م حوکمه هه یه له ته وراتدا ؟ له وه لامدا ده لئین: به ئی ! واتا حوکمه دانراوه که ی خویان ده دهنه پال الله

دهلین ئه مه حوکهی الله-یه، ئه مه یه گۆرینی حوکهی الله که حوکمی دابنیت و بیدهیته پال الله که یه هود ئه نجامیاند، وهک ئه وهی که بووترئ: حوکهی دز له قورئاندا بهند کردنه دهست برین نیه، یان بلئی دهست برین نه هاتوو له قورئاندا که ئه مه ش شارندنه وهی حوکهی الله-یه و به هه مان شیوه کوفره، که یه هود ئه م کوفره شیان ئه نجامدا، وهک له کۆمه لیک ریوایهت هینامان کاتیک پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام پرسیار له یه هود دهکات دهرباره ی حوکهی زیناکه ری خیزاندار، حوکمه که ی دهشارندنه وه، وه یه هود له ناو خویاندا دانه به وه دهین که حوکهی ره جمیان شاردۆته وه، وه ئینکاری حوکهی ره جم دهکهن کاتیک پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام پرسیاران لی دهکات ره جم نابین له ته وراتدا ؟ له وه لامدا دهلین: هیچ شتیکی ئاوی تیدا نابین ! ههروه ها شارندنه وه یان بو وه صفی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام که به و جوړه ی وه صف کرابوو له ته وراتدا گۆریان بو وه صفیکی تر، ههروه ها گۆرینی چهنده ها ئیه تی تر له ته وراتدا، به لام ئه م چوار ئیه ته ی سوره تی المائدة تایبه ت به رووداوی زینا کردنه که دابه زین ههروهک له ریوایه ته کاند هاتوو، ئه گینا دهستکاری کردنی ته ورات له لایه ن یه هوده وه ته نها له گۆرینی ره جم کۆنه بوته وه، به لام زانیی ئه مه گرنگه که ئیه ته کانی ۴۴ و ۴۵ و ۴۷ دهرباره ی چی و کئ دابه زیون، وه حوکمه کانیان چهنده په یوهستن به هوکاری دابه زینیان ههروهک دواتر باسی دهکهین.

وهلامدانه وهی گومانیک کی حربه به ناو ئیسلامیه کان:

خالیگ ههیه له پروودای رهجم کردنی دوو زیناکه ره که که ئه و حزبانه ی چوونه ته په رله مان ورازی بوونه به دیموکراسی و یاسا دانراوه کان دهیکه ن به بیانوو بۆ ئه م کوفرانه یان، ده لئین: ئه وه تا پیغه مبه ر ﷺ حوکمی به ته ورات کرد که کتیبیک ته حریف کراوه ! په نا به الله ده یانه وی کوفره رۆشنه کانیا ن به مه په رده پۆش بکه ن و ئه م کاره قیزه ونه بده نه پال پیغه مبه ر ﷺ که هه ر که سیگ توزیک ئیمانی له دلدا بیت جورئه ت ناکات ئه م قسه یه بکات، چونکه حوکم کردن به غه یری شه رعی الله له گه وره ترین حاله تیدا که کوفره تا کو بچوو کترین حاله تی که تاوانه، هه ر کامیا ن بدریته پال پیغه مبه ر ﷺ ئه و ب پزی کردنه به رامبه ری له پرووداویکی له م جوړه دا، ئه گه رچی پیغه مبه ران توشی تاوانی بچوو کیش ده بن، ته نانه ت گه ر بووتری له م کاره دا که وتۆته هه له وه به لام عوزری هه بووه بویه تاوانبار نیه ئه و هه ر ب پزی کردنه به رامبه ری له پرووداویکی له م جوړه دا، ئایا هیچ موسلمانیک ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ حوکمی به کتیبیک کردوو که ده زانی ئه م کتیبه ته حریف کراوه، وه دلنیا نیه ئه و حوکمه ی له ناو کتیبه که دا هه یه حوکمی الله-یه یان ته حریفی یه هوده !!!

له وه لامی ئه م گومانه قیزه ون و پیسه ده لئین: پیغه مبه ر ﷺ به وه ی پپی راگه یه ندرا که حوکمی زیناکه ری خیزاندار ره جمه، ئه ویش به وه ی حوکمی کرد نه ک حوکم بگه رپنیتته وه بۆ کتیبیک که نه زانی کامه ی که لامی الله-یه و کامه ی که لامی یه هوده، یان سیقه به ووته ی که سانیک بکات که ده زانی کافرن و کتیبی الله-یان ته حریف کردوو.

به لگه کان له سه ر ئه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ حوکمی به وه ی کرد له ره جم کردنی دوو زیناکه ره خیزانداره که، وه پرسیار کردنی له یه هود ده رباره ی حوکمی الله له ته وراتدا هه ر به وه ی بوو نه ک پشت به ستن ب به ووته ی یه هود ده رباره ی حوکمی الله.

مقاتل بن سليمان دهئ:

كعب بن الأشرف و مالك بن الضيف و كعب بن أسيد و أبو لبابة هاتن بؤ لای پیغه مبهري ﷺ، ووتيان: پیمان بئی حوکی دوو زیناکهري خیزاندار چیه؟ جا جبریل ﷺ هات بؤ لای پیغه مبهري پئی راگه یاند که حوکمه کهی ره جمه، پاشان جبریل ﷺ به پیغه مبهري ووت: ابن صوريا بکه به شایهت له نیوان خوت وئه واندا.

[تفسير مقاتل بن سليمان : 476-475/1]

الثعلبي دهئ:

كعب بن الأشرف و كعب بن أسيد و سعد بن عمرو و مالك بن الصيف و كنانة بن أبي الحقيق و عباس بن قيس و أبو نافع و أبو يوسف عازار و سلول هاتن بؤ لای پیغه مبهري الله ﷺ ووتيان: ئهی محمد پیمان بئی پیاو و ژنی زیناکهري گهر خیزاندار بن هه ددیان چیه؟ له کتیبه که تدا چ حوکمیک هاتوو؟ پیغه مبهري الله ﷺ پئی فهرموون: ئایا رازی دهبن به حوکی من لهم بابته؟ ووتيان: بهئ، جا جبریل دابهزی به حوکی ره جم، یه هود رازی نه بوون وهري بگرن، جبریل ووتی: له نیوان خوت وئه واندا ابن صوريا بکه به شایهت.

[تفسير الثعلبي : 64/4]

ابن کثیر (دوای هیئانی ئه و فهرموودانهی که پیغه مبهري ﷺ پرسیری له یه هود کرد ده ربارهی حوکی زیناکهري له ته وراتدا، ئه وانیش دانیان پیدانا که حوکمه کهی ره جمه، پیغه مبهريش ﷺ ره جی

کردن) پاشان دهئ:

ئهم فەرموودانە بەلگەن لەسەر ئەوێ کە پێغەمبەری اللّٰه ﷺ حوکمی کردن بە هەمان حوکمی تەورات، ئەمەش ئیلام کردنی یەهود نیە بە تەورات، چونکە ئەوان فرمانیان پێکراوە شوێنی شەری محمدی بکەون هیچ چاریان نیە، بەلام ئەمە بە وەحی تایبەت بوو لەلایەن اللّٰه ﷻ بۆ پێغەمبەرەکە کە حوکمی زیناکەر رەجمە.

[تفسیر ابن کثیر : 116/3]

ابن تیمیة دهئ:

مەزھەبی جەمھوری سەلەف و پێشەوايان ئەوێە کە شەری پێش خۆمان شەرعە بۆ ئێمەش مادام شەری خۆمان بە خیلانی ئەو نەهاتی.

[الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح : 436/2]

ووتە: بەهۆی تەحریف کردنی ئینجیل و تەورات پێویستیمان بەو هەیه بزانی کامە حوکم تەحریف نەکراوە تاكو بلیین ئەمە شەری پێش خۆمانە و شەرعە بۆ ئێمەش، ئەمەش لە رێگای وەحیەو دەزانری، جا بۆیە لە پرووداوی رەجم کردنی دوو زیناکەرە کە لەلایەن پێغەمبەرەو ﷺ هیچ گومانیک نامینیتەو بۆ کەسانی دڵ نەخۆش کە دەستی پێو بگرن و بۆ مەرامی گلاوی خۆیان بەکاری بهینن چونکە لە رێگای وەحی حوکمەکە پێ راگەیه ندرا.

تهفسيري نايه ته گاني سوره تي المائدة:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [المائدة: ٤٤]

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ [المائدة: ٤٥]

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [المائدة: ٤٧]

سفيان الثوري دهئي:

عن ابن طاوس عن أبيه ووتي:

به ابن عباس ووترا: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتي: ئه مه
كوفره كه يه تي، به لام وهك ئه و كه سه نيه كه كافر به الله و پوژي دوايي.

[تفسير سفيان الثوري: لاپه ره 59]

سفيان الثوري دهئي:

عن ابن جريج عن عطاء ووتي:

كفر دون كفر، وفسق دون فسق، و ظلم دون ظلم.

[تفسير سفيان الثوري: لاپه ره 59]

سفيان الثوري دهئي:

عن رجل عن طاوس ووتي:

كوفريكي له دين دهرخه ر نيه.

[تفسير سفيان الثوري: لاپه ره 59]

ووتم: (عن رجل) له رِپوایه تی تردا ئەم رِپاوه ناوی هاتوو به (سعید المکی)، فه رمووده ناس طارق بن عوض الله له ته حقیقی (مسائل الإمام أحمد رواية أبي داود) دهئ: (سعید المکی) ناوی سعید بن حسان المکی-ه، سيقه یه.

وه أمين بن أحمد السعدي محققى كتيبى (التوضيح عن توحيد الخلاق في جواب أهل العراق) دهئ: ناوی سعید بن زیاد الشيباني المکی-ه، مه قبوله.

لیره دا ووته که ی طارق بن عوض الله له پِشتره چونکه ئەو ئەهلی ئەم زانسته یه به پِچه وانە ی محققى كتيبى (التوضيح عن توحيد الخلاق) که به پِی ته علیه کانی له سەر سه نه ده کان له وه ناچیت شارەزاییه کی ئەوتوی هه بیّت له زانسته کانی فه رمووده.

جگه له مهش له کتیبی (مجلسان من إملاء النسائي) هاتوو النسائي دهئ: حدثنا محمد بن يحيى حدثنا محمد بن خنيس ووتی: چووینه لای سفیان الثوري نه خوش بوو سه ردانمان کرد، بینیمان سعید بن حسان المخزومي له لایه تی، جا سفیان به سعید-ی ووت: ئەو فه رمووده یه ی بۆت گِپرامه وه له أم صالح عن صفية بنت شيبة عن أم حبيبة، بۆمی دووباره بکه ره وه، **بروانه [جزء فيه مجلسان من إملاء النسائي : لاپه ره 50].**

به لام البخاري له التاريخ الكبير ته رجه مه ی سعید بن حسان المخزومي المکی و سعید بن زیاد الشيباني المکی و سعید المکی هه رسیکیانی به جیا هیناوه واتا سعید المکی به هیچ کام له م دوو سعید-ه نازانیت، له ته رجه مه که ی ته نها ئەمه نده دهئ: (سعید المکی: عن طاوس قوله) واتا: ووته ی طاوس-ی رِپوایه ت کردوو له طاوس.

مه به ستی ئەوه یه راسته وخۆ له طاوس رِپوایه تی کردوو به بئ واسطه، وه مه به ستی ئەوه شه ته نها ووته ی طاوس-ی رِپوایه ت کردوو نه ک فه رمووده رِپوایه ت بکات له طاوس یان ئاثاری هاوه لآن، وه رهنگه البخاري مه به ستی ئەم رِپوایه ته بیّت که لیره دا سفیان هیناویه تی، والله أعلم، جا ئەم سعید المکی-ه هه ر که سیّک بیّت گرنگ نیه، ته نانه ت ئەم سه نه ده بوونیشی نه بوایه ئەوا هیچ له باب ته که ناگۆریت، چونکه ئەم ووته یه ی ابن عباس و عطاء و طاوس هینده بهر بلاوه به دهگمه ن ده بینیت زانایان باسی نه که ن له ته فسیری ئەم ئایه ته دا،

زۆرينه يان ئەم ووتەيه دووبارە دەکەنەو و ڕەددى خەواريچى پى دەدەنەو، بە جۆريک ژمارەيه کى هينده زۆر له زانايان ئەم ووتەيه دووبارە دەکەنەو وەک دواتر دەهينين تا وای ليديت ئەو کەسەى کە ڕۆژنيک له ڕۆژان وتوويه تى ئەئەرى کفر دون کفر زەعيفه، له گەل بينينى ئەم هەموو ووتەيه ئارەقەى شەرمەزاري برپيژيت و بلي من له کوئ و ئەهلى عيلم له کوئ! سەدە دواى سەدە هەموو زانايان دووبارەى دەکەنەو و بەلگەى پى دەهيننەو، يەک کەسيان ڕەخنە له سەنەدەکانى ناگريت له هيج سەردەميک و هيج مەزەهبيک، کەچى منيش تازه هاتووم جاريک بەهۆى هشام بن حجر ته زەعيفى دەکەم له کاتيکدا ئەو زانايانەى ئيمەيان فيرکردوو حالى هشام بن حجر چۆنە هەر ئەوان بەلگە دەهيننەو بە ڕپوايه ته کەى، جاريک دەليم ڕپوايه ته کە مدرج-ه ووتەى ابن طاوس خراو ته ناو ووتەى ابن عباس، وەک بلي ابن طاوس ئەهلى عيلم نەبيت ووتە کەى هيج سەنگى نەبيت، ئەى پاشان بۆ زانايان ڕەخنەيان لەم ووتەيهى ابن طاوس نەگرت؟! ئەى بۆ کەسيان ڕپوايه ته کەى ابن عباس-يان ته عليل نەکرد بە بيانووى ئەو ووتە کە هى ابن طاوس-ه؟! ئەصلەن بۆ هەموويان هەمان ووتە دووبارە دەکەنەو و کردوويانە بە عەقيدهى خويان؟ وە جاريک دەليم (عن سعيد المكي) ئەم کەسە مەجهولە و ناييته بەلگە، وەک بلي سەلەف له بابەتيكى ئاوا گرنگدا پشتيان بە کەسيک بەستبي کە نەزانن کييه و نەناسراو بى لەلايان، وە هيج بەلگەيه کى تريان بە دەستەو نەبوو بيت جگە لەمە! وە جاريک دەليم ڕپوايه تى تر هاتوو له ابن عباس کە دەلي: ئەمە کوفر، بەبى باسکردنى کوفرى بچووک، بۆيه ڕپوايه ته کان دژ بەيه کن، وە ئەو هيان کە باسى کوفر دەکات بە ڕههائى سەنەدە کەى صەحيحە، بۆيه ئەو هى تريان مونکەرە کە دەلي کفر دون کفر! زانايانى متقدمين له زانستى فەرمووده عيلله تى ئاوا شاراو دەدۆزنەو له ڕپوايه ته کان کە سەرت دەسورميئى ته نانهت له بابەتاني زۆر لەمە سادەتر، کەچى له بابەتيكى ئاوا گرنگدا کە بابەتى کوفر و ئيمانە تيئاگەن کە ئەم دوو ڕپوايه ته دژى يەکترن کە جاريکيان کوفر بە تەنھا هاتوو و جاريکيان کوفرى بچووک هاتوو، وە نازانن ئەو ڕپوايه تهى کە کوفر بە تەنھا هاتوو صەحيحترە! بۆيه تەنھا ڕپوايه تى کفر دون کفر باس دەکەن و بەلگەى پى

دههيننه وه و په ددی خه واریجی پې دده نه وه، که سیشیان له ته فسیری ئەم ئایه ته دا نائی: وه له رپوایه تی تر دا هاتوو ه ابن عباس ده ئی: کوفره به بې باسکردنی کوفری بچووک ! ئەم ووتیه هیچ مانایه کی نیه جگه له خیانه ت کردن له ئاثاری هاوه لان و گومرا کردنی خه لک له لایه ن سه له فه وه، یان ئەو په پری نه زانیی سه له فه به زانسته کانی فه رمووده و ته صحیح و ته زعیف کردن که ئەم رپوایه ته ی باسی کوفر ده کات به په های ئاوری ئی ناده نه وه، ته نها ئەو رپوایه ته دههینن که باسی کفر دون کفر ده کات !

وه توی نه زانی که له مانای رپوایه ته که تی نه گه یشتووی، وه بې ئاگای له رپوایه ته کانی تر که ابن عباس خوی ئەم کوفره پروون ده کاته وه مه به ست پې چیه، که ده ئی کوفره، دواتر هه ر خوی ده ئی: به لام وهک ئەو که سه نیه که کافر به الله و به پوژی دواپی، یان وهک ئەو که سه نیه که کافر به الله و به فریشته کانی و به کتیبه کانی و به پیغه مبه رانی، ته نانه ت گهر له شوینیک ته نها بلئ: (هي به کفر) به بې پروونکردنه وه ئەوا هه ر مانای کوفری گه وره نادات، به به لگه ی ئەوه ی پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (اثنتان في الناس هما بهم کفر، الطعن في النسب و النباحة على الميت) [صحیح مسلم: ژماره 67] و اتا: دوو شت هه یه له خه لکیدا کوفره تیاندان، ئەوانیش تانه دان له په چه لکه و گریانه له سه ر مردوو به دهنگی به رز و قیژاندان.

جا گهر ئەوه ی پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی کوفری بچووک بئت ئەوا ووته که ی ابن عباس-یش هه مان شته، به تایبه تی ابن عباس خوی له ووتیه تر دا پروونی ده کاته وه که ئەم کوفره وهک کافر بوون نیه به الله و به پوژی دواپی، یان ده ئی: کوفریک نیه له دین ده رخه ر بئت، یان ده ئی: کفر دون کفر، ته نانه ت قوتابیه کانی خوی هه مان شت دووباره ده که نه وه، ئایا ئەوانیش لی تی نه گه یشتن مه به ستی کام جووری کوفره، ته نها ئیوه تیگه یشتن و ئوممه تتان ئاگادار کرده وه له م هه ل ه زه قه که هه موو سه له ف و خه له ف تی که وتوون به قوتابیه کانیشیه وه ؟!

جا گهر که سیک هه ر عینادی بکات و بلئ من ئەم ووتانه م قبول نیه و ئەهه ری (کفر دون کفر) زه عیفه، ئەوا تیریک ده دهین له سه ر دئی و جوولیه ناهیلین کاتیک رپوایه ته که ی سفیان الثوری بۆ دههینن که به مه به ست یه که مجار ئەم رپوایه ته م هی نا تا کو زوو بیده نگ بکری ن

بواری فیل له خو کردن و هه لّخه له تاندنی خویان نه بیّت، ئەمەش ڕیوایەتە کە دووبارە دەکەمەوه، با بزاین چ کەسیک له زانا و نه زان جورئەتی ئەوه دەکات بلی زەعیفە.

(سفيان الثوري عن ابن طاوس عن طاوس) دەڵێ: بە ابن عباس ووترا: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئەمە کوفرە کە یەتی، بەلام وەک ئەو کەسە نیە کە کافر بە الله و پوژی دواي.

ئەمە ئەو سەنە دەیه کە هەموو ئەوانە ی ئەتەری (کفر دون کفر) له بنەرەتدا ڕەت دەکەنەوه هەرگیز باسی ناکەن و قسە ی لەسەر ناکەن، بە جوړیك وەک بلی ئەم سەنە دە هەر بوونی نیە! کەچی هەمیشە باسی ئەو سەنە دانە دەکەن کە راوی کیشە لەسەریان تێدا یە.

سفيان الثوري: ئیمامە، قسە ی لەسەر ناکرێت
ابن طاوس (عبدالله بن طاوس) ئیمامە، قسە ی لەسەر ناکرێت
طاوس بن کیسان: ئیمامە، قسە ی لەسەر ناکرێت

ئەم سی کە ئە پیاو مەزنە له سەنە دەکە دان، کێ جورئەت دەکات تەزعیفی بکات یان بە ڕینگایە ک له ڕینگاکان بیەوی تانە ی ئی بدات ؟

کەسانی واش هەن بەناوی عیلمەوه قسە دەکەن و خویان دەهیننەوه ئاستیکی زۆر نزم بە جوړیك شەرم له ووتەکانیان دەکری، دەڵێن: مادام ابن طاوس-یش دەڵێ: وەک ئەو کەسە نیە کە کافر بە الله و بە فریشتەکانی و بە کتیبەکانی و بە پیغەمبەرانی، ئەوا له ئەصدا ووتە کە هی ئەوه بەلام بە هه له دراو ته پال ابن عباس، کاتیک راوی ڕیوایەتیک دەگەرێتەوه له کوّتا ییدا ووتە ی خو ی تێدەکات، ئەوه ی دەبیستێ وادەزانێ ووتە کە ی کوّتا ییش هەر له ڕیوایەتە کە دایە، نازانی ووتە ی کوّتا ی ووتە ی ڕاویە کە یە، ئەم ڕیوایەتەش بەم جوړەیه، ابن

عباس ته نها وتوويه تى: (هى به كفر)، به لام ابن طاوس له كو تايدا ئه م وتويهى شهرج كردوه وتوويه تى: به لام وهك ئه و كه سه نيه كه كافر به الله و به رۆژى دوايى، جا ئه وهى بيستويه تى واده زانئ ئه م وتويهى كو تايش ههر وتهى ابن عباس-ه.!!!

سه رتا ئه مه تانه دانه له ابن طاوس كه ئيماميكي گه ورهيه كورى تابعى گه وره طاوس بن كيسان-ه، گهر ئه م وتويهى وتهى جه هى و مورجيه بيت و سه له ف لئى به رى بن، ئه وهى وابلئ مه دخه لى بيت، ئايا حوكمى ابن طاوس چيه له لاي ئيوه ؟ جه هميه يان مورجيه ؟ يان به كريگيراي ده سه لاتة ؟ ئه ي باشه هه لويستى سه له ف جى بوو به رامبه ر ئه م وتويهى ابن طاوس ؟ ووتيان تو مورجيه لى له وتهى ابن عباس تينه گه يشتوى هاتوى به ئاره زوى خوت شهرج ده كه يت ؟ هيرشيان كرده سهرى ههروهك ئه مپرو هيرش ده كريته سهر ههر كه سيك كه بلئ ئه م كوفره كوفرى بچووكه ؟ وه ئايا كه سيان روونيان كرده وه بلئن ئه مه مدرج-ه وتهى ابن طاوس تيكه ل كراوه به وتهى ابن عباس ؟ يان ته نها عه للامه كانى ئه مپرو ئه م عيلله ته شاراوه يان دوزيه وه ؟

پاشان ئيمه له (سفيان الثوري عن ابن جريج عن عطاء) رپوايه تمان كرد كه ده لئى: كفر دون كفر، و فسق دون فسق، و ظلم دون ظلم، كه سه نه ديكي سه حيحه وهك تيشكى خوهر، وه له (سفيان الثوري عن سعيد المكي عن طاوس) رپوايه ت كراوه كه ده لئى: كوفريك نيه له دين ده رخه ر بيت، عطاء بن ابي رباح و طاوس بن كيسان دوو قوتابى ابن عباس بوونه، ابن طاوس له چينى ئه م دووانه نه بووه به حوكمى ئه وهى ته مه نى بچووكتره، وه به ابن عباس نه گه يشتوو، جا گهر سه رچاوهى (كفر دون كفر) ابن طاوس بيت يه كه م كه س ئه و ته مه ي ووتبئ، ئه ي چوون طاوس كه باوكيه تى و پيش خوئ ژياوه، وه عطاء هاورپئى باوكيه تى و پيش خوئ ژياوه به هه مان شيوه ده لئن (كفر دون كفر) ؟! ئايا ئه وانيش كه قوتابى ابن عباس بوونه نه يان زانيوه مه به ستى ابن عباس چيه، چاوه رپيان كردوه تا كورپه كه ي طاوس گه وره ده بيت ئه و بوئيان روون ده كاته وه ؟! يان ئه وانيش وتته كه ي ابن طاوس-يان لئى تيكه ل بووه له گه ل وتته كه ي ابن عباس ؟!

ئایا له لای ئیوه ناکرئ مامؤستا قسهیه ک بکات و عه قیدهیه کی هه بیټ له پاشان قوتابیه کانی هه مان قسه بکه ن و له سهر هه مان مه نه ج برؤن ؟ گهر مامؤستا فه توایه کی دا قوتابیه کانی هه مان فه توایاندا، ئایا ناکرئ له مامؤستا که یان وه رگرتبی ؟ ئیلا ده بیټ فه تواکه هی قوتابیه که بیټ به هه له درا بیټه پال مامؤستا که ؟ ئه مه چ قسهیه که که ده لئن: مادام ابن عباس وتوویه تی کفر دون کفر، طاوس یان ابن طاوس-یش وتوویه تی کفر دون کفر، ئه و ووته که ئیلا ده بیټ هی طاوس یان ابن طاوس بیټ به هه له درا بیټه پال ابن عباس !!! هه موو زانایانیش له سهرده می ابن عباس-ه وه تا کو سه ده ی رابردووش به هه له ئه م ووته یان داووته پال ابن عباس که سیان ئه م هه له یه ی نه دزویه وه و له گومراییه کی فراواندا بوون و عه قیده یان بنیات نا له سهر ئه م ووته یه، به لام ئیوه له م سهرده مه توانیتان هه له که بدؤزنه وه و عه قیده ی خه لکی راست بکه نه وه !!!

ئینجا ئیستا رپوایه تیک ده هیئین که ئه م بیانوو هشتان پوچه ل بکاته وه که ده لئن: ووته که هی طاوس-ه یان هی ابن طاوس-ه به هه له دراووته پال ابن عباس.

محمد بن نصر المروزي ده لئ:

حدثنا إسحاق أخبرنا وكيع عن سفيان عن معمر عن ابن طاوس عن أبيه ووتی: به ابن عباس-م ووت: ئه وه ی حوكم به قورئان نه کات کافره ؟ ووتی: ئه مه کوفره، به لام وه ک ئه و که سه نیه که کافره به الله و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه رانی و رپوژی دوا ی.

[تعظیم قدر الصلاة : ژماره 572]

رپوایه کانی سه نه ده که هه مووی ئیمان، إسحاق بن راهویه، وكيع بن الجراح، سفيان الثوري، معمر بن راشد، عبدالله بن طاوس، طاوس، ئه مه له رووی سه نه ده وه بیانوو ی ته زعیف کردن نیه.

له پرووی مه تنه وهش که ده لّین ووته که مدرج-ه ووته ی ابن طاوس یان طاوس تی که لّ کراوه به ووته ی ابن عباس، ئه واهمه تنه که زور پروونه که طاوس ده لّی: پرسیارم له ابن عباس ئه وهی حوکم به قورئان نه کات کافره، له وه لّامدا ووتی: کوفره به لّام وهک ئه وکه سه نیه که کافره به الله، ئایا که سی عاقل ده لّی: ابن عباس که وه لّامی طاوس-ی دایه وه ته نها ووتی کوفره هیچی تری نه ووت، وه مه به ستی کوفری گه وره بوو، به لّام طاوس له وه لّامه که ی ابن عباس تی نه گه یشته له خو یه وه ته ئویلی کرد، ئه مه ی بۆ زیاد کرد که مه به ستی کوفری بچووک بووه!!!

نامه ویت ئه م کتیبه ش دریژ بکه مه وه به قسه کردن له سهر سه نه ده کان و حالی راوییه کان، ئه مه نده ی ووترا به س بوو، ته نها ریوایه ته که ی سفیان الثوری به سه بۆ که سی که حه قی بویت، بۆیه لیره وه چیتر باسی سه نه ده کان و حالی راوییه کان ناکه م، هی نه ده ووته ی زانایان نه قل ده که م ده رباره ی ئه ئه ری (کفر دون کفر) به وه رگرتن و قبول کردنی، وه به بن ره خنه لّی گرتنی و قسه کردن له سهر سه نه ده کانی، تا وای لیدیت ئه وکه سه ی بیر له زه عیفی ئه م ئه ئه ره ده کاته وه له بهر زوری به لّگه کان هه ست به شه رمه زاری بکات و بلّی: به سه تی گه یشتم.

عبدالرزاق ده لّی:

عن معمر عن ابن طاوس عن أبيه ووتی:

پرسیار له ابن عباس کرا ده رباره ی فه رمایشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئه مه کوفره.

ابن طاوس ده لّی: وهک ئه وکه سه نیه که کافر بیته به الله و فریشته کانی و پیغه مبه رانی.

[تفسیر عبدالرزاق: ژماره 713]

سفيان الثوري دهلي:

عن حبيب بن أبي ثابت عن أبي الطفيل ووتى:

به حذيفة ووترا: ئەم ئايه ته ده باره ي به نى ئيسرائيل دابه زى ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾؟ حذيفة ووتى: باشتين برا بو ئيوه به نى ئيسرائيله، تالى بو ئه وانه و شيرينى بو ئيوه يه ! ئيوه ش رېبازى ئه وان ده گرنه بهر به قه دهر قه يتانى نه عل.

[تفسير سفيان الثوري: لاپه ره 59-60]

ووتم: مه به ستى حذيفة ئەمه يه كه ئيوه ش گهر هه مان كارى ئه وان بكه ن ئه وا هه مان حوكى ئه وان ده تانگريته وه، ناكري هه ردووكتان يه ك كار ئەنجام بده ن و سزاكەش ته نها بو ئه وان بيت و ئيوه نه گريته وه، جا هه ر كه سيك وه ك يه هود حوكى الله بگوړيت و ئينكارى لى بكات ئه وا حوكى ئايه ته كه ئه وائش ده گريته وه، به لام سه باره ت به دابه زينى ئايه ته كه به فه رمووده هينامان له سه حىحى مسلم كه هه ر سى ئايه ته كه ده باره ي كافران دابه زيون. سه باره ت به وه ش كه ده لي: (به قه دهر قه يتانى نه عل) ئه وكات نه عل به قه يتان پيشه كه ي داده خرا تاكو پى بگريت و نه يه ته ده ره وه، جا مه به ستى ئه وه يه كه ئەم ئوممه ته هينده شويني يه هود و نه صارا ده كه ون و لاسايان ده كه نه وه ته نانه ت له شتاني زور بچووكيش لاسايان ده كه نه وه پى به پى ئه وان ده رپون وه ك بلي هه مان شتن هينده له يه كتر ده چن.

سفيان الثوري دهلي:

عن منصور عن إبراهيم ووتى:

﴿وَلْيَحْكَمْ أَهْلُ الْأَنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [المائدة: ٤٧]، ده باره ي به نى ئيسرائيل دابه زيوه، وه رازى بووه پى بو ئەم ئوممه ته ش.

[تفسير سفيان الثوري: لاپه ره 60-61]

ووتتم: واتا ئەم ئوممەتەش دەگریتهوه گەر وەک ئەوان بکەن.

سفیان الثوری دەڵێ:

عن جابر عن الشعبي ووتی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەم ئایەتانه یەكەمی دەربارەى ئەم ئوممەتە دابەزیوه، دووهمی دەربارەى یەهود دابەزیوه، سییەمی دەربارەى نەصارا دابەزیوه.

[تفسیر سفیان الثوری: لاپەرە 61]

سفیان الثوری دەڵێ:

عن زکریا عن الشعبي ووتی:

هەمان تەفسیری پێشوو (مثله).

[تفسیر سفیان الثوری: لاپەرە 61]

ووتتم: الشعبي بەم ووتەیه ناسراوه، وە پێم وانیە هیچ کام لە سەلف بەم دەقە بڵێن ئایەتی یەكەم دەربارەى موسلمانان دابەزیوه جگە لە الشعبي، ئەگەرچی هەندیکیان دەڵێن موسلمانانیش دەگریتهوه بەلام دان بەوه دەنێن کە دەربارەى بەنى ئیسرائیل دابەزیوه، کە فەرموودهش هەبوو لەم بارەیهوه لە پێشتره وەرگیریت، وە زانیانی خەلفەیش لە موفەسیرین موناقلەشەى ووتەى سەلفیان کردوو دەربارەى دابەزینی ئایەتەکان وەک دواتر دەپێنین، بەلام ئەمە مانای ئەوه نیە کە الشعبي بڵێ: هەرکەسیک لە موسلمانان حوکم بە قورئان نەکات کافره، بەلکو لە مەرجی تەکفیر کردن هاوڕای سەلفه گەر وەک ئینکار کردن و گۆڕینی حوکمی الله کاری پێ نەکات ئەوکات کافره.

ابن أبي حاتم دهلي:

حدثنا أبي حدثنا أبو صالح حدثني معاوية بن صالح عن علي بن أبي طلحة عن ابن عباس: **دهر بارهی** فہرمايشتی اللہ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ووتی: اللہ دہفہرمووی: ہەر کہ سیّک ئینکاری حوکم کردن بہوہ بکات کہ اللہ دایبہزاندووہ ئہوا کافر بووہ، وہ ہەر کہ سیّک دانی پئی بنیّت و حوکمی پئی نہکات ئہوا زائم و فاسقہ. دہفہرمووی: ہەر کہ سیّک ئینکاری یہ کیّک لہ حدودہکانی اللہ بکات ئہوا کافر بووہ. [تفسیر ابن أبي حاتم : 103/5]

ابن أبي حاتم دهلي:

حدثنا أحمد بن عثمان بن حكيم الأودي -فيما كتب إلي- حدثنا أحمد بن مفضل حدثنا أسباط عن **السدي**: دہر بارهی فہرمايشتی اللہ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ووتی: ہەر کہ سیّک حوکم بہوہ نہکات کہ دامبہزاندووہ، بہ ئہنقہست تہرکی بکات و لئی لا بدات و زوئم بکات و حوکمی اللہ-ش بزانی ئہوا لہ کافرانہ. [تفسیر ابن أبي حاتم : 103/5]

ووتم: ئہمہ تاکہ تہفسیرہ کہ لہ سہلہفہوہ ہاتبی و پروکہشہکہی تہکفیر کردن بئی تہنہا بہہوی حوکم نہکردن بہ قورئان بہبئی باسکردنی ہیچ مہرجیّک، ئہم ووتہیہی السدی-ت بیرنہچی دواتر قسہی لہ سہر دہکہین.

ابن أبي حاتم دهلي:

قرأت على محمد بن الفضل حدثنا محمد بن علي حدثنا محمد بن مزاحم عن بكير بن معروف عن

مقاتل بن حيان: دهربارهی فهرمايشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ [المائدة: ٤٤]،
ووتی: الله دهفهرمووی: ئهوهی حوکم بهوه نهکات که الله دایبهزاندووه له رهجم و
ئیمان هیئان به محمد ﷺ و به راست دانانی، ئهوا ئهمانه کافرن.

[تفسیر ابن ابی حاتم: 103/5]

ابن ابی حاتم دهئ:

أخبرنا أبو يزيد القراطيسي -فيما كتب إلي- حدثنا أصبغ بن الفرّج حدثنا عبد الرحمن بن زيد بن
أسلم: دهربارهی فهرمايشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
[المائدة: ٤٤]، ووتی: ههر کهسیک حوکم بهو کتیبه بکات که به دهستی خوئی
نوسیویهتی، وه واز بهینیت له کتیبی الله، وه پیی واییت کتیبه کهی خوئی له لایه
الله-وه نیردراوه، ئهوا کافر بووه.

[تفسیر ابن ابی حاتم: 103-104/5]

ووتم: ئهم ووتهیه رپک له سهر یاسا دانراوهکان جیبه جی دهییت، واتا به دانانی یاساش کافر
نابیت تا یاساکهی خوئی ده داته پال حوکمی الله، که یه هود ئه مه یان ئه نجامدا.

ابن ابی حاتم دهئ:

﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [المائدة: ٤٤]، دهربارهی یه هود دابه زیوه، وه ریوایهت کراوه له
(عبدالله بن عباس و عبیدالله بن عبد الله و الحسن البصري و أبو رجاء و أبو مجلز)
به هه مان شیوه، ته نهها الحسن البصري ئه مهی زیاد کردووه: له سهر ئیمهش واجبه.

[تفسیر ابن ابی حاتم: 104/5]

ابن أبي حاتم دهلي:

حدثنا محمد بن عبد الله بن يزيد المقرئ حدثنا سفيان عن هشام بن حجير عن طاوس عن ابن عباس: دهر بارهى فهرمايشتى الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتى: نهو كوفره نيه كه نهوان بوى ده چن.

[تفسير ابن أبي حاتم: 107-106/5]

ابن أبي حاتم دهلي:

حدثنا أبي حدثنا أبو الوليد -عبد الملك بن الأصبع بن محمد بن مرزوق- حدثنا الوليد حدثنا أبو عمرو الأوزاعي حدثني النضر بن عمرو المقرئ ووتى:

پرسیارم له الحسن کرد دهر بارهى فهرمايشتى الله: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه م ئايه ته تايبه ته به نه هلى كيتاب ؟ الحسن ووتى: به لكو له سهر نهوانيش وگشت خه لكيشه.

[تفسير ابن أبي حاتم: 108-107/5]

ابن أبي حاتم دهلي:

حدثنا أحمد بن عثمان بن حكيم الأودي حدثنا أحمد بن مفضل حدثنا أسباط عن السدي ووتى: هه نديك كهس له يه هود موسلمان بوون، وه هه نديكيشيان مونافيق بوون، بهنى قريظة و بهنى النضير له جاهيليدا گهر پياويك له بهنى النضير كوثرابوايه له لايه ن بهنى قريظة، نهوا بهنى النضير لييان دهكوشتنه وه، وه نه گهر پياويك كه له بهنى

قريظة کوثر ابوايه له لايه بنی النضير، ئەوا بهنی النضير 60 وهسق له خورمايان بهرامبه رحه قی خوینه که ده دا به بهنی قريظة، کاتيک که سانیک له بهنی قريظة و بهنی النضير موسلمان بوون، پياويک له بهنی النضير پياويکی کوشت له بهنی قريظة، حوکميان برده وه بۆ لای پيغه مبه ر ﷺ، ئەو که سه ی له بهنی النضير بوو ووتی: ئەي پيغه مبه ری الله ئيمه له سه رده می جاهيلیدا حه قی خوینه که مان پیده دان، ئەمړۆش حه قی خوینه که يان پیده دهين، بهنی قريظة ووتيان: نه خير، ئيمه برای ئيوهين له ره چه له ک و له دين، وه خوینمان وه ک خوینی ئيوهيه، به لام ئيوه له سه رده می جاهيلیدا زال بوون به سه رماندا ئیستا ئیسلام هاتووه، جا الله تعالی ئايه تی دابه زاند کاره که ی عه بیدار کردن، فه رموی: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ [المائدة: ٤٥]، پاشان باسی ووته ی که سه که ی بهنی النضير ی کرد که ووتی: ئيمه له سه رده می جاهيلیدا 60 وه سقمان پیده دان، ئيمه له ئەوانمان ده کوشته وه، ئەوان له ئيمه يان نه ده کوشته وه، فه رموی: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾ [المائدة: ٥٠].

[تفسير ابن أبي حاتم: 334/4]

ووتم: 1 وهسق = 60 صاع، 1 صاع = 4 چنگ، هه ر چنگيک پر به دوو دهستی مامناوهنده، نه زۆر کراوه بێت و نه زۆر داخراو بێت.

ابن أبي حاتم دهئ:

حدثنا أحمد بن سنان الواسطي حدثنا أبو معاوية عن الأعمش عن عبد الله بن مرة عن البراء: دهرباره ی فه رمایشتی الله: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ووتی: دهرباره ی یه هود دابه زی. ابن أبي حاتم دهئ: وه رپوايه ت کراوه له (ابن عباس و الشعبي و الحسن و مقاتل بن

حیان) نزیک له مه وه.

[تفسير ابن أبي حاتم : 114-115/5]

ابن أبي حاتم دهئ:

حدثنا أبو سعيد الأشج حدثنا أبو أسامة عن سفيان عن ابن جريج عن عطاء:

دهرباره ی فه رمایشتی الله: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ووتی: ظلم دون ظلم.

[تفسير ابن أبي حاتم : 115/5]

ابن أبي حاتم دهئ:

قرأت على محمد بن الفضل حدثنا محمد بن علي حدثنا محمد بن مزاحم عن بكير بن معروف عن

مقاتل بن حیان: دربارهی فه رمایشتی الله: ﴿وَلَيَحْكُمَنَّ أَهْلُ الْأَنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾

[المائدة: ٤٧]، ووتی: الله فرمانی به زانا و عابیده کانی نه صارا کرد حوکم به وه بکه نه که

الله دایبه زاندووه له ئینجیل، وه فرمانی به زانا و عابیده کانی یه هود کرد حوکم به وه

بکه نه که الله دایبه زاندووه له ته ورات پئش نه وهی ئینجیل دابه زئیی، جا کافر بوون

ئه وانهی کافر بوون له ئه هلی ته ورات و ئینجیل به هوی باوهر نه هینانیان به محمد

ﷺ، وه ووتنی عزیر کوپی الله-یه، وه مه سیح کوپی الله-یه، وه الله یه کیکه له سی

خواکه، وه عیسی الله-یه، وه دهستی الله داخراوه، وه الله هه ژاره و ئه وان

دهوله مه نندن، گهر ئه وان حوکمیشیان کردبوایه به ره جم و کوشتنه وهی بکوژو

توله کردنه وه له بابه تی بریندار کردن ئه واهر کافر بوون به الله، به هوی باوهر

نه هینانیان به محمد ﷺ و قسه کردنیان دربارهی الله به درؤ و بوهتان.

[تفسير ابن أبي حاتم : 118/5]

ووتم: بپروانه باوهر نه هیئان به پیغهمبه رَسَلِ اللَّهِ، وه ووتنی ئه وهی عیسی کوری الله-یه و عزیر کوری الله-یه، ئه مانه به کوفر و حوکم نه کردن به کتبی الله داده نیت، ههروهک له ووتهی پیشووتری حوکم نه کردن به کتبی الله به باوهر نه هیئان به پیغهمبه ر تفسیر کرد، نهک وهک هه ندیک کهس له بری ئه وهی باسی نه بوونی ته وحید بکهن له م حکومه تانه، دین سه ره تا باسی ئه وه ده کهب بو دهستی دز نابرن به ندی ده کهن ! ته وحیدیان نیه ئیتر هه موو حه دده کانیش جیبه جی بکهن هه ر کافرن.

ابن أبي حاتم دهئ:

حدثنا أبو سعيد الأشج حدثنا أبو معاوية عن الأعمش عن عبد الله بن مرة عن البراء: ووتی: الله ئه م ئایه تهی دابه زاند: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هه موویان ده رباره ی کافران دابه زین.

[تفسیر ابن أبي حاتم: 119/5]

ووتم: (هه موویان ده رباره ی کافران دابه زین) مه به ستی ئایه ته کانی (فأولئك هم الكافرون) و (فأولئك هم الظالمون) و (فأولئك هم الفاسقون).

ابن أبي حاتم دهئ:

حدثنا أحمد بن سنان حدثنا عبدالرحمن بن مهدي عن سفيان عن ابن جريج عن عطاء: ده رباره ی فه رمایشتی الله: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ووتی: فسق دون فسق.

[تفسیر ابن أبي حاتم: 120/5]

ابن أبي حاتم دهئ:

حدثنا علي بن الحسن الهسنجاني حدثنا مسدد حدثنا يحيى عن أشعث عن الحسن ووتى:
دهرباره‌ی ئه‌هلی شیرک دابه‌زیوه.

[تفسیر ابن ابی حاتم: 106/5]

ووتم: واتا ئایه‌تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

الطبري له ته‌فسیری ئایه‌تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ده‌ئێ: **الله تعالی ذکره ده‌فه‌رمووی: هه‌ر که‌سیک حوکمی الله بشاریته‌وه که دایبه‌زاندووه له کتیبه‌که‌ی و کردوویه‌تی به حوکم له‌نیوان به‌نده‌کانی، جا بیشاریته‌وه و حوکم به‌غه‌یری ئه‌و بکات، وه‌ک حوکمی یه‌هود ده‌رباره‌ی ژن و پیاوه‌ زیناکه‌ره‌ خیزانداره‌که به‌سوار کردنیان به‌سه‌ر پشتی گوئی درێژ، پشتیان به‌ره‌و یه‌کتر بئ و به‌خه‌لوز پوویان ره‌ش بکریت، وه‌شاردنه‌وه‌یان بۆ حوکمی ره‌جم، وه‌ حوکمدانیان له‌هه‌ندیک له‌کوژراوه‌کانیان به‌پیدانی حه‌قی خوینه‌که به‌ته‌واوی، وه‌ له‌کوژرانی هه‌ندیکیان نیوه‌ی حه‌قی خوینه‌که بده‌ن، وه‌ئه‌گه‌ر که‌سانی به‌ده‌سه‌لات و پێژدار کوژران تۆله‌ی کوشتن له‌بکوژ بکریته‌وه، وه‌ئه‌گه‌ر که‌سانی نزم و لاواز کوژران ئه‌وا حه‌قی خوینه‌که‌یان بدری تۆله‌نه‌کریته‌وه، وه‌الله هه‌موویانی یه‌کسان کرد له‌حوکمدان له‌سه‌ریان له‌ته‌ورات، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ الله ده‌فه‌رمووی: ئه‌وانه‌ی که‌ حوکمیان به‌وه‌نه‌کرد که‌الله دایبه‌زاندووه له‌کتیبه‌که‌ی به‌لکو حوکمی الله-یان گوپی و ئه‌و حه‌قه‌یان شاردووه که له‌کتیبه‌که‌ی دایبه‌زاندووه، ﴿هُمْ الْكَافِرُونَ﴾ الله ده‌فه‌رمووی: ئه‌وانه‌ن که ئه‌و حه‌قه‌یان شاردووه که له‌سه‌ریان**

بوو ئاشکرای بکهن و پروونی بکه نه وه، وه دایان پۆشی له بهر چاوی خه لک و
 حوکمیکی تریان بو ده رخستن و حوکمیان پئی کرد به هوی ئه و به رتيله ی که
 وهریان گرتبوو له خه لکی له سه ر ئه م کاره.

[تفسير الطبري: 456/8]

الطبري ده باره ی ئایه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ده ئی:
 ئه هلی ته فسیر خیلایان تی که وت له ته فسیر کردنی ووشه ی (کوفر) له م ئایه ته دا،
 هه ندیکیان نزیک له قسه که ی ئیمه یان کرد که مه به ست پئی ئه و یه هودیانه ن که
 ته حریفی کتبی الله-یان کرد و حوکمی الله-یان گوړی، (ئینجا دوا ی هی نانی کۆمه لیک رپوایه ت
 له سه له ف که له سه ر ئه م ته فسیره ن پاشان ده ئی) وه هه ندیکیان ووتیان: (الکافرون)
 مه به ست پئی ئه هلی ئیسلامه، (الظالمون) مه به ست پئی یه هوده، (الفاسقون)
 مه به ست پئی نه صارایه، (ئینجا دوا ی هی نانی رپوایه تی که له عامر الشعبي له سه ر ئه م ته فسیره
 پاشان ده ئی) وه هه ندیکیان ووتیان: مه به ست پئی کوفری بچووک و زو لعی بچووک و
 فسقی بچووک، (ئینجا دوا ی هی نانی کۆمه لیک رپوایه ت له سه له ف که له سه ر ئه م ته فسیره ن
 پاشان ده ئی) وه هه ندیکیان ووتیان: ئه م ئایه تانه ده باره ی ئه هلی کیتاب دابه زین، وه
 مه به ست پئی هه موو خه لکیه به موسلمان و کافره وه، (ئینجا دوا ی هی نانی کۆمه لیک
 رپوایه ت له سه له ف که له سه ر ئه م ته فسیره ن پاشان ده ئی) وه هه ندیکیان ووتیان: ئه وه ی
 حوکم به وه نه کات که الله دایه زاندووه وه ک ئینکار کردنی حوکمی الله ئه واکافره،
 به لام زو لعم و فسقه که بو ئه و که سه یه که دان ده نیّت به حوکمی الله، (ئینجا دوا ی
 هی نانی رپوایه تی که له ابن عباس له سه ر ئه م ته فسیره ن پاشان ده ئی) وه نزیکترینی ئه م ووتانه له

صهواب له لای من ووتهی ئه وهیه که دهئی: ئهم ئایه تانه ده بارهی کافرانی
 ئه هلی کیتاب دابه زین، چونکه ئایه ته کانی پئیش ئه مانه و دواى ئه مانه ش
 ده بارهی ئه هلی کیتاب دابه زیون، وه مه به ست پئی ئه وان، وه ئهم ئایه تانه له
 سیاقی هه وائ پیدانه ده بارهی ئه وان، جا حوکمه که ببیته هه وائ پیدان ده بارهی
 ئه وان له پئیشتره، جا گهر که سییک بئی: الله تعالى ذکره هه وائ که ی گشتاند ده بارهی
 هه موو که سییک که حوکم ناکات به وهی الله دایبه زاندوو، چۆن تایبه تت کرد به
 ئه هلی کیتاب ؟

له وه لامدا ده ووتری: الله تعالى هه وائ که ی گشتاند ده بارهی که سانییک ئینکاری ئه و
 حوکمه یان ده کرد که الله له کتیبه که ی دایبه زاندوو، جا هه وائیدا
 ده باره یان که ئه وان به ته رک کردنیان بۆ حوکمی الله به و شیوازی که
 ته رکیان کردوو کافرن، وه هه مان شیوه ده ووتری ده بارهی هه ر که سییک که
 حوکم نه کات به وهی الله دایبه زاندوو وه ک ئینکاری کردن لی ئه و کافره به
 الله، هه روه ک ابن عباس ووتی: چونکه به هوی ئینکاری کردنی له حوکمی الله دواى
 زانیی ئه وهی الله له کتیبه که ی دایبه زاندوو ئه و هه وائ ئینکاری کردنیه تی له
 پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ره که ی دواى زانیی ئه وهی که ئه و پیغه مبه ره.

بروانه [تفسير الطبري : 468-456/8]

ووتم: بروانه ووته که ی (به ته رک کردنیان بۆ حوکمی الله به و شیوازی که ته رکیان کردوو
 کافرن) واتا ته نها ته رک کردن کوفر نیه، به لکو له سه ر شیوازه که ی وه ستاوه که به چ نیه تییک
 ته رکی کردوو، ئینجا شیوازه که ی یه هودی باسکرد که ئینکاری کردن بوو له حوکمی الله.

ئەم پېنج ووتەیهی که الطبري نه‌قلی کرد له سه‌له‌ف ئیمه‌ش نه‌قلی ده‌که‌ین به‌لام به‌بێ سه‌نه‌د له‌به‌ر زۆری رپوایه‌ته‌کان تا خو‌مان له‌ درێژ بوونه‌وه‌ بپاریزین، ته‌نها فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بێ به‌ سه‌نه‌ده‌وه‌ ده‌یه‌نین و قسه‌ له‌سه‌ر سه‌نه‌ده‌که‌ی ده‌که‌ین.

ووتە‌ی یه‌که‌م: ئەوانه‌ی ده‌لێن: مه‌به‌ست پێی یه‌هوده‌ ئەوانه‌ی که‌ کتییی الله-یان ته‌حریف کرد و حوکه‌ی الله-یان گو‌ری:

الطبري ده‌لێ:

حدثنا ابن وكيع قال حدثنا أبو معاوية عن الأعمش عن عبد الله بن مرة عن البراء بن عازب عن النبي ﷺ دهرباره‌ی فه‌رمايشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ فه‌رموویه‌تی: هه‌مووی دهرباره‌ی کافران دابه‌زیوه‌.

بروانه [تفسير الطبري : 457/8]

ووتم: راسته (ابن وکیع) له‌ فه‌رمووده‌دا زه‌عیفه‌، به‌لام له‌ ته‌فسیر جیاوازه‌ و پشتی پێ ده‌به‌ستری، جگه‌ له‌مه‌ش مسلم له‌ سه‌حه‌حه‌که‌ی هه‌مان ئەم فه‌رمووده‌یه‌ی رپوایه‌ت کردووه‌ که‌ پێشتر هی‌نامان، ابن وکیع-ی تیدا نیه‌، به‌مه‌ش بیانووی ته‌زعیف کردن نامی‌نیت.

أبر صالح بازام ده‌لێ:

سَيِّئُ ثَايَه‌ته‌که‌ی سوره‌تی المائدة: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هی‌چی دهرباره‌ی ئەه‌لی ئیسلام دانه‌به‌زیون، دهرباره‌ی کافران دابه‌زیون.

بروانه [تفسير الطبري : 457/8]

الضماک ده ئی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ و ﴿الظَّالِمُونَ﴾ و ﴿الْفَاسِقُونَ﴾ ئەم ئایه تانه ده رباره ی ئه هلی کیتاب دابه زین.

بروانه [تفسير الطبري : 457/8]

أبو مجلز:

عمران بن حدیر ده ئی: که سانیک له به نی عمرو بن سدوس هاتن بۆ لای أبو مجلز، ووتیان: ئه ی أبو مجلز فه رمایشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ حه قه ؟ ووتی: به ئی، ووتیان: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْظَّالِمُونَ﴾ حه قه ؟ ووتی: به ئی، ووتیان: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ حه قه ؟ ووتی: به ئی، ووتیان: ئه ی أبو مجلز ئایا ئه مانه حوکم به قورپان ده که ن ؟ ووتی: قورپان دینی ئه وان و دینداری پێ ده که ن و دانی پێده نی و بانگه وازی بۆ ده که ن، جا ئه گه ر ئه وان شتیکیان واز لێهینا له قورپان ئه وان ده زانن که توشی تاوان بوونه، ووتیان: نه خیر والله، به لام توو ده ترسی، ووتی: ئیوه له پێشترن له من که بترسن، من ره ئی ئیوه م نیه، وه ئیوه ئەم ره ئیه تان هه یه و ئیحراجیش نابن ! به لام ئەم ئایه تانه ده رباره ی یه هود و نه صارا و ئه هلی شیرک دابه زین، یان نزیک له وه.

بروانه [تفسير الطبري : 457-458/8]

ووتم: واتا من وهك ئيوه ناليم ئه مانه كافرين، به لام ئيوه پيتان وايه كه ئه وان كافرين كه چي دهنگيش ناكهن، كه واته ئيوه له پيشترن پيتان بووترئ دهترسن نهك من، ئيوه شايستهن ئيحراج بن نهك من.

أبو مجلز:

عمران بن حدير دهئ: هه نديك له ئيباضيه كان له لاي أبو مجلز دانيشتن، پيان ووت: الله دهفه رموئ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ أبو مجلز ووت: ئه وان كار به وه دهكه كه كاري پيدهكه - واتا دهسه لاتدارهكان - وه دهزانن كه تاوانه، ئه م ئايه تانه ده باره ي يه هود ونه صارا دابه زين، ئيباضيه كان ووتيان: والله تو دهزاني ههروهك ئيمه دهيزانين به لام تو لپيان دهترسيت، أبو مجلز ووت: ئيوه له ئيمه له پيشترن كه بترسن، ئيمه ئه وشتانه نازانين كه ئيوه دهيزانن، به لام ئيوه دهيزانن، به لام ترسي ئه وان ريگريتان ليدهكات كاره كه تان به رپوه ببهن.

بروانه [تفسير الطبري: 458/8]

ووتم: ئيوه پيتان وايه ئه وان كافرين من پيم وانيه، به لام ئيوه له ترسي ئه وان ناتوانن خروچ بكهن و ئه وه ي ده تانه وئ ئه نجامي بدهن.

حذيفة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دهئ:

باشترين برا بوتان بهني ئيسرائيله، گهر هه رچي تالي هه يه بو ئه وان بيت و هه رچي شيريني هه يه بو ئيوه بيت، ئيوه ش رپبازي ئه وان دهگرنه بهر به قه دهر قه يتاني نه عل.

بروانه [تفسير الطبري : 458-459]

عَلَمَهْ دَهْئِي:

ئَهْمْ ئَايَهْ تَانَهْ دَهْ بَارَهْ ئَهْ هَلِي كِيْتَابْ دَا بَهْ زِيْن.

بروانه [تفسير الطبري : 459/8]

قَتَادَهْ دَهْئِي:

دَهْ بَارَهْ كُوْثْرَاوِيْكي يَهْ هُوْدْ دَا بَهْ زِي.

بروانه [تفسير الطبري : 460/8]

الْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَهْئِي:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وَاتَا يَهْ هُوْدْ

﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ وَاتَا يَهْ هُوْدْ

﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هَهْ مُوُوْ كَا فِرَانْ دَهْ گَرِيْتَهْ وَهْ.

بروانه [تفسير الطبري : 460/8]

عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمٍ:

هَهْ رَكَهْ سِيْكَ حُوْكَمْ بَهْ وَ كَتِيْبَهْ بَكَاتْ كَهْ بَهْ دَهْ سَتِي خُوْى نُوْسِيُوِيَهْ تِي، وَهْ وَازْ بِيْنِيْتْ

لَهْ كَتِيْبِي اللّٰهْ، وَهْ پِيْ وَابِيْتْ كَتِيْبَهْ كَهْ يِ خُوْى لَهْ لَايَهْ نِ اللّٰهْ- وَهْ نِيْ رَدْرَاوَهْ، ئَهْ وَ كَا فِرْ

بُوُوَهْ.

بروانه [تفسير الطبري : 461/8]

عبدالله بن عبدالله بن عتبة بن مسعود:

پیاویک له لای ئەم ئایە تانە ی باسکرد: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ عبيدالله ووتی: والله زۆربە ی خەلکی ئەم ئایە تانە تەفسیر دەکەن لە سەر شتانیک کە ئایە تەکان لە سەر ئەم شتانە دانە بە زیون، ئەم ئایە تانە دانە بە زیون تەنھا لە سەر دوو ھۆزی یەھود نەبێ، پاشان ووتی: ئەم دوو ھۆزە قریظە و النضیر بوون، یەکیک لەم دوو کۆمەڵە یە ھێرشی کردە سەر کۆمەڵە کە ی تر و زال بوو بە سەریدا پێش ھاتنی پێغەمبەر ﷺ بۆ مەدینە، تاکو رازی بوون و رێککەوتن لە سەر ئەوێ کە ھەر کوژراویک کۆمەڵە بە ھێزە کە بیکوژێ لە کۆمەڵە لاوازە کە ئەوا حەقی خوینە کە ی پەنجا وەسقە، وە ھەر کوژراویک کۆمەڵە لاوازە کە بیکوژێ لە کۆمەڵە لە بە ھێزە کە ئەوا حەقی خوینە کە ی سەد وەسقە، جا ئەم جیاوازییە یان پێدان بە ھۆی ترس و لاوازییە وە، پێغەمبەر ﷺ ھاتە مەدینە ئەوان ھەر لە سەر ئەم رێککەوتنە بوون، جا ھەردوو کۆمەڵە کە لاواز بوون بە ھاتنی پێغەمبەر ﷺ، وە پێغەمبەر ﷺ ئەم حالە ی ئەوانی بۆ دەر نە کە وتبوو، جا کاتیک ئەوان لە سەر ئەم حالە بوون کۆمەڵە لاوازە کە کەسیکی کوشت لە کۆمەڵە بە ھێزە کە، کۆمەڵە بە ھێزە کە ووتیان: سەد وەسقمان پێ بدەن، کۆمەڵە لاوازە کە ووتیان: ھەرگیز شتی ئاوا بوو دوو ھۆز یە ک دینیان ھەبێت و یە ک شاریان ھەبێت، حەقی خوینی ھەندیکیان دوو ئەو ھەندە ی حەقی خوینی ھەندیکی تر بیت؟! ئێمە کە ئەو جیاوازییە مان پێ دەدان بە ھۆی ترس و لاوازیمان بوو بە رامبەرتان، لە نیوان خۆمان و خۆتان محمد بکەن بە حاکم، جا رازی بوون کە پێغەمبەر ﷺ لە نیوان خۆیاندا

بڪن به حاڪم، پاشان ڪڙمه له به هيڙهه كه له ناو خوياندا راويڙيان ڪرد ترسان له وهى پيغه مبهري ﷺ دوو نه وهندهى حه قى خويته كه يان پي نه دات، جا برايانيان له مونافيقه كان نارد بو لاي پيغه مبهري ﷺ، پييان ووتن: رهئى محمد-مان پي بليين، گهر نه وهى پي دايين كه ده مانه وئى نه وا دهيكه يين به حاڪم، وه نه گهر پي نه دايين خوماني لي ده پاريزين و نايكه يين به حاڪم، جا مونافيقه كه چوو بو لاي پيغه مبهري ﷺ، الله تعالى ذڪره هه مووى به پيغه مبهري ﷺ راگه ياند كه مه به ستيان چيه له م ڪاره دا.

عبيدالله ووتى: جا الله تعالى ذڪره نه م نايه تانهى دهر باره يان دابه زاند: ﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ هه موو نه م نايه تانه تا گه يشت به نايه تي: ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْأَنْبِيَاءِ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ عبيدالله نايه ت به نايه ت خويندييه وه ته فسيري ڪرد كه دهر باره ي چي دابه زيوه، تاكو ته واو بوو له ته فسير ڪردني نه م نايه تانه، پاشان ووتى: نه م نايه تانه مه به ست پي يه هوده، وه دهر باره ي نه وان نه م صيفه ته دابه زي.

بروانه [تفسير الطبري: 461/8-462]

ووتم: نيمام احمد له مسند رپوايه تي ڪردو وه له عبيدالله عن ابن عباس.

بروانه [مسند أحمد: 2212]

ووتهى دووهم: نه وانه ي دهليين: الكافرون مه به ست پي نه هلى ئيسلامه، الظالمون مه به ست پي يه هوده، الفاسقون مه به ست پي نه صارايه:

السعي دهلي:

(الكافرون) دهربارهی موسلمانان دابه زیوه، (الظالمون) دهربارهی یه هود دابه زیوه،
(الفاسقون) دهربارهی نه صارا دابه زیوه.

بروانه [تفسير الطبري : 463-462/8]

ووتهی سییه م: نه وانهی ده لئین: مه به ست پی کوفری بچووک و زولئی بچووک و فسقی
بچووک:

عطاء بن أبي رباح :

دهربارهی فهرمايشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ﴾ ده لئین: کفر دون کفر، و فسق دون فسق، و ظلم دون ظلم.

بروانه [تفسير الطبري : 464/8]

طاوس ده لئین:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ کوفریک نیه له دین دهرخه ر بیئت.

بروانه [تفسير الطبري : 465/8]

ابن عباس ده لئین:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ نه مه کوفره، به لام کافر بوون
نیه به الله و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه ره کانی.

بروانه [تفسير الطبري : 465/8]

ابن عباس :

پیاویک پرسپاری لیکرد دهرباره ی ئه م ئایه تانه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ووتی: ئه وه ی وابکات ئه وا کافر بووه ؟ ابن عباس ووتی: گهر وابکات ئه وا کوفری کردووه، به لام وه ک ئه و کوفره نیه که کافر بیت به الله و به رۆژی دواپی و به ئه مه و به ئه وه.

بروانه [تفسير الطبري : 465/8]

ابن طاوس :

پرسپار له ابن عباس کرا دهرباره ی فه رمایشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ابن عباس ووتی: ئه مه کوفره. ابن طاوس ده ئی: وه ک ئه و کوفره نیه که کافر بیت به الله و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه رانی.

بروانه [تفسير الطبري : 466/8]

طاوس ده ئی:

﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ کوفریک نیه له دین دهرخه ر بیت.

بروانه [تفسير الطبري : 466/8]

ووته ی چواره م: ئه وانه ی ده ئین: ئه م ئایه تانه دهرباره ی ئه هلی کیتاب دابه زین، وه مه به ست پی هه موو خه لکیه به موسلمان و کافره وه:

ابراهيم النضمي دهلي:

ئەم ئايەتە تانە دەربارەي بەني ئيسرائيل دابەزىن، وە بۆ ئەم ئوممەتەش پي پازى بوو.

بروانه [تفسير الطبري : 466/8]

الحسن البصري دهلي:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ دەربارەي يەهود دابەزى، وە لەسەر ئيمەش واجبە.

بروانه [تفسير الطبري : 467/8]

السري دهلي:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ اللّە دەفەر مووی: ئەوەي حوکم نەکات بەوەي کە دامبەزاندوو، بە ئەنقەست تەركى بکات و بە زولم لى لا بدات و بشزانى حوکمی اللّە کامەيە، ئەوا ئەم کەسە لە کافرانە.

بروانه [تفسير الطبري : 467/8]

ووتەم: هينانى ووتەكەي السدي لەلايەن الطبري لە چوار چيوەي ووتەي ئەوانەي کە دەليين: (ئايەتەكە دەربارەي ئەهلى كىتاب دابەزيو، بەلام هەموو خەلكيش دەگرێتەو بە موسلمان و كافرەو)، مانای ئەو دەدات كە الطبري بەم جوړە لە ووتەكەي السدي تيگەيشتوو كە موسلمانانيش هەمان كاری ئەهلى كىتاب بكەن لە گوړپيني حوکمی اللّە و ئينكار كردنى ئەوا هەمان حوکم دەيانگرێتەو، نەك بە پرووكەش ووتەكەي وەرگرتي ئەوەي حوکم نەکات بە قورئان كافرە.

ووتهی پینجه م: ئەوانە ی دەلێن: ئەوێ حوکم بەوێ نهکات که الله دایبە زاندووێ وهک ئینکار کردن لێ ئەوێ کافره، زوئم و فسقه کهش بو ئەو که سهیه که دان دهنیّت به حوکمی الله:

ابن عباس دهلی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ هەر که سیک ئینکاری ئەوێ بکات که الله دایبە زاندووێ ئەوێ کافر بوو، وه ئەوێ دانی پێ بنیّت به لام حوکمی پێ نهکات ئەوێ زالم و فاسقه.

بروانه [تفسير الطبري : 467/8-468]

الطبري پینج ووتهی له سهلهف نهقل کرد دهبارهی ئەم سێ ئایهته، به لام دواي تیرامان و وورد بوونهوه دهردهکهوئ ئەم پینج ووتهیه دژی یه کترین و یهک دهگرنهوه، له جووری خیلای تنوع-ه نهک خیلای تضاد، که ئەم جوړه خیلایهش زوړه له نیوان سهلهفدا له تهفسیر، روونکردنهوهی ئەمهش بهم جوړهیه:

یه که م/ ئەوانه ی ووتیان: کوفره که دهبارهی یه هود دابهزی که حوکمی الله-یان گوړی.
دووهم/ ئەوانه ی ووتیان: کوفره که بو موسلمانانه و زوئم که بو یه هوده و فسقه که بو نه صاریه، که ئەمهش ووتهی الشعبي بوو به ته نه.
سییه م/ ئەوانه ی ووتیان: کوفری بچووک و زوئمی بچووک و فسقی بچووک.
چوارهم/ ئەوانه ی ووتیان: ئایه ته کان دهبارهی ئەهلی کیتاب دابهزیون، به لام ئەوێ هه مان کاری ئەوان بکات هه مان حوکم دهیگریته وه جا موسلمان بیّت یان کافر.
پینجه م/ ئەوانه ی ووتیان: کوفره که بو ئەو که سهیه که ئینکاری حوکمی الله دهکات، زوئم و فسقه کهش بو ئەو که سهیه که دان دهنیّت به حوکمی الله به لام کاری پێ ناکات.

خاوهناني ئهه پيښ ووتهيه به قهدهر تاله موويکيش له دابهزاندني حوکم بهسهر کهسهکان خيلافيان نيه، تهنها خيلافهکهيان ئهوهيه دهريارهي کي ئايهتهکان دابهزيون، ئهگينا له دابهزاندني حوکم بهسهر کهسهکان خيلافهکهيان له جوړي تنوع-ه.

ووتهي يهکهميان که دهئي: کوفرهکه بو يههوده که حوکمي الله-يان گوړي. هيچ کام له خاوهناني ووتهکاني تر دژي ئهه حوکمه نين، ئهگهرچي له سهبهب نزولهکه خيلافيشيان هبيت بهلام کوکن لهسهر ئهوهي ههرکهسيک حوکمي الله بگوړيت کافره.

ووتهي دووهميان که دهئي: کوفرهکه بو موسلمانانه وزولمهکه بو يههوده و فسقهکه بو نهصارايه، که الشعبي خاوهني ئهه ووتهيه جگه لهو هيچ يهکيکي تر له سهلهف بهه جوړه باسي هوکاري دابهزينهکهي نهکردوه، وه فهرموددهش ههيه که هوکاري دابهزيني ههر سي ئايهتهکه کافرانن واتا ئههلي کيتاب، بهلام سهرهراي ئهمهش الشعبي خيلافي لهوه نيه که موسلمان کاتيک کافر دهبيت که حوکمي الله بگوړيت يان ئينکاري بکات که ئهمهش ئيجماعي سهلهفه.

ووتهي سييهميان که دهئي: کوفري بچووک و زولمي بچووک و فسقي بچووک، پرونيان کردوتهوه که تهنها به حوکم نهکردن دهبيت کوفر و زولم و فسقي بچووک بهو مهرجه ي سوکايهتي کردن و گالته کردن و ئينکاري کردن و گوړيني حوکمي الله-ي تيډا نهبيت، ههموو خاوهني ووتهکاني تريش هاوپاي ئهه ووتهيهن.

ووتهي چوارهميان که دهئي: دهريارهي ئههلي کيتاب دابهزيوه، بهلام ههر کهسيک ههمان کاري ئهوان بکات ههمان حوکم دهگريتهوه جا موسلمان بيت يان کافر. ئهمهش ههمووان هاوپان که ئهگهر گوړيني حوکمي الله لهلايهن يههودهوه کوفر بيت، ئهوا گوړيني حوکمي الله لهلايهن موسلمانان يان ئههلي ههر دينيکي تر بيت ئهوا ههر کوفره.

ووتهی پینجه میان که دهئی: کوفره که بۆئه و که سهیه که ئینکاری حوکی الله دهکات، زوئم و فسقه که ش بۆئه و که سهیه که دان دهئیت به حوکی الله به لام کاری پئ ناکات. هه موو سه له فیش له سهر ئه م حوکمه کوکن که به مهرجی ئینکاری کردن ده بیته کوفر نه ک ته نها به حوکم نه کردن.

جا ده رکه وت خیلافه که خیلافیکی تنوع-ه له حوکمدا، حوکمه کانیاں له بنه رهدا وه ک یه که و هیچ دژیه ک بوونیکی تیدا نیه که نه توانرئ جه مع بکریت، که الطبری-ش له کو تاییدا دهئی: ووتهی یه که م به سه واب ده زانم که وتوویانه: ده رباره ی یه هود دابه زی که حوکی الله-یاں گوپی بوو، ئه مه ته رجیح کردنی هوکاری دابه زینه که یه نه ک حوکمه که، چونکه هیچ کام له م حوکمانه دژی ئه وی تر نیه تا دانه یه کیان ته رجیح بکات به سهر ئه وانی تر، وه ته رجیحه که شی بۆ ووتهی یه که م له پرووی سه به ب نزوله وه کاریکی دروسته، چونکه هه م فه رمووده ی سه حیجی له سهر هاتوو، هه م زۆرینه ی زانایان له سهر ئه مه ن که ده رباره ی یه هود دابه زیوه، وه هه م سیاقی ئایه ته که ش ده رباره ی یه هود و حوکی ته وراته، هه روه ها ئایه ته کانی پیشتر و دواتری هه ر ده رباره ی یه هوده، که الطبری به م هو یه وه ووتهی یه که می به سه واب زانیوه ده رباره ی سه به ب نزوله که.

الطبری له ته فسیری ئایه تی: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾ دهئی:

ئه مه هه وائ پیدانی الله تعالی ذکره بۆ پیغه مبه ره که یه تی محمد ﷺ ده رباره ی یه هود، وه دلدانه وه یه تی بۆ پیغه مبه ره که ی له کافر بوونی ئه و که سانه ی دوا ی دان پیدانان به پیغه مبه رایه تی ئه و کافر بوون، وه پشتیان لی کرد دوا ی پروو تی کردنی، وه ناساندنی

جورته تی ئەوان بوو بەرامبەر بە پەرودەردگاریان و پیغەمبەرانى لە کۆن و ئیستادا، وه دەست درێژ کردنیان بۆ کتییى الله به ته حریف کردنى و گۆرینی.

[تفسير الطبري : 469/8]

الطبري ده ئی:

حدثنا القاسم قال حدثنا الحسين قال حدثني حجاج عن ابن جريج ووتی:

كاتيک به نى قريظة بينيان پیغەمبەر ﷺ حوکمی کرد بە رەجم لە کاتيکدا ئەوان دەیانشاردەوه لە کتیبەکانیان، هە ئسانەوه ووتیان: ئەى محمد حوکم بکە لە نىوان ئیمە و براکانمان لە به نى النضير، لە نىوانيان کيشەى خوین هەبوو پيش هاتى پیغەمبەر ﷺ بۆ مەدينه، به نى النضير زال بوون بە سەر به نى قريظة، حەقى خوینيان بە قەدەر نيوەى حەقى خوینی به نى النضير بوو، حەقى خوینی به نى النضير 140 وەسق خورما بوو، وه حەقى خوینی به نى قريظة 70 وەسق خورما بوو، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: خوینی به نى قريظة یە کسانە بە خوینی به نى النضير، جا به نى النضير تورە بوون، ووتیان: گوێرایە ئیت ناکەین لە رەجم، بە لکو لە سەر ئەو حەددانە دەروین کە پيشتر لە سەرى بووین، جا ئەم ئایە تە دابەزى: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]، وه ئەم ئایە تە ش دابەزى: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ [المائدة: ٤٥]، تا کۆتایى ئایە تە کە.

[تفسير الطبري : 470-469/8]

آدم بن أبي إياس ده ئی:

﴿أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]

حدثنا ورقاء عن ابن أبي نجيح عن مجاهد ووتى:

واتا يه هود.

[تفسير مجاهد: لاپه ره 310]

ووتم: مه به ستي ئه وهديه ئايه ته كه ده باره ي يه هود دابه زيوه، واتا ئه ي يه هود حوكمي جاھيليتان ده وي؟ تو له له هه نديك بكوژ بكه نه وه، وه هه نديكي نه كوژ نه وه حه قى خوينه كه ي ليوه بگرن، له كاتيكا الله خويني هه موو كوژ راوه كاني يه كسان كردووه.

ابن أبي حاتم ده ئى:

أخبرنا يونس بن عبد الأعلى -قراءة- حدثنا سفيان بن عيينة عن ابن أبي نجيح ووتى:

گهر كه سيك پرسيارى له طاوس كردبوايه، بى ووتايه: هه نديك دار خورما تاييه ت ده به خشم به يه كيک له منداله كانم، طاوس ئه م ئايه ته ي ده خویند: ﴿أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠].

[تفسير ابن أبي حاتم: 135/5]

ووتم: بپروانه ده باره ي کرده وه ي كه سيكي ئاساي ئه م ئايه ته ده هيئته وه، واتا ئايه ته كاني حوكم بو هه موو خه لكيه، نه ك وهك هه نديك كه س واده زانن ئه م ئايه تانه تاييه ته به حاكمه كان خه لكى ئاساي ناگريته وه، تو ش كه حوكميكي ئه م قورئانه جي به جئ ناكه يت ئه وا حوكمت نه كردووه به قورئان، كه زو لم و خيانه ت و دزي و فيل و هه رتاوانيكي تر نه نجام ده ده يت ئه وا حوكمت نه كردووه به قورئان.

ابن أبي حاتم دهئ:

﴿أَفْحَكَمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]

حدثني أبي حدثنا هلال بن الفياض حدثنا أبو عبيدة الناجي ووتى:

بيستم الحسن دهيوت: ههركه سيك حوكم بكات به غهيري حوكمي الله، ئهوا حوكمي جاهيليه.

[تفسير ابن أبي حاتم: 135/5]

الطبري له تفسيري ئايهتي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ دهئ:

الله تعالى ذكره دهفه رموئ: ههركه سيك حوكم بهوه نهكات كه الله دايبه زاندووه له تهورات له توله كردنهوه له كهسي بكوژ بهرامبهركهسي كوژراو به زولم، وه چاوي ئهوكهسه دهرنه هينري كه چاوي كهسيكي به زولم دهرهيناوه، وهك توله كردنهوه كه الله فرماني پيكردووه له كتيبكهسي، بهلام توله له ههنديك بكاتهوه و توله له ههنديكي نهكاتهوه، يان بهرامبهركوژراني كهسيك دوو كهس بكوژي، ههركه سيك ئهم كارانه بكات ئهوا له زالمانه، واتا: لهو كه سانهيه كه لايداوه له حوكمي الله، وه كاره كهسي خوي له شوينيك داناوه ئهوشوينه نيه كه الله بوي داناوه.

[تفسير الطبري: 482/8]

ووتم: واتا حوكم كردن به غهيري شهري الله تاوان و زولمه له ئهصدا، گهر الطبري (الظالمون) ليژدها به كوفر بزانييت ئهوا به كوفر تهفسيري دهكرد وهك ههر موفه سيريكي تر كاتيک (الظالمون) و (الفاسقون) به كوفري گهوره دهزانن ئهوا ئاماژهي پيدهدهن كه لهم دوو ئايهتهدا (الظالمون) و (الفاسقون) واتا الكافرون، بهلام الطبري ههركه به زولم تهفسيري كرد

واتا تاوانه، به لام کاتیک (الکافرون) ی به کوفری گه وره ته فسیر کرد به نندی کرد به ئینکاری کردنی حوکی الله، ههروهک چۆن ئه وانه ی (الظالمون) و (الفاسقون) به الکافرون ته فسیر ده که ن به نندی ده که نه وه به ئینکاری کردنی حوکی الله.

الطبري له ته فسیری ئایه تی: ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْأَنْجِيلِ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ گهر به (وَلِيَحْكُمَ) بخویند ریتته وه ده ئی:

ئینجیلیمان دا به عیسی ابن مریم که هیدایه ت و نوری تیدایه، وه پشت راستکه ره وه ی کتیبی پێش خۆیه تی که ته وراته، وه هیدایه ت و ئامۆژگارییه بۆ ته قواداران، بۆ ئه وه ی ئه هلی ئینجیل حوکم بکه ن به وه ی که الله دایبه زاندوو له ئینجیل، **جا حوکی الله-** **یان گوپی و موخاله فه یان کرد،** جا گومرا بوون به م موخاله فه کردنه یان که حوکمیان نه کرد به وه ی الله دایبه زاندوو له ئینجیل و موخاله فه یان کرد، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ واتا: ده رچوون له فرمانی الله له ئینجیلدا، موخاله فه ی الله-یان کرد له و شتانه ی فرمانی پێکردن و نه هی لیکردن له کتیبه که ی.

[تفسير الطبري : 484/8]

بهي بن سلام ده ئی:

﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
الحسن ده ئی: هه رکه سیك ئه وه ی الله دایبه زاندوو به دینی دانه نیّت و دانی پێ نه نیّت، ئه وا ئه مانه کافرن ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

[مختصر تفسير يحيى بن سلام لابن أبي زمنين : 30/2]

ووتم: له مختصری هود بن محکم الهواری به م جوړه هاتووه: (ئوا کافرو زالم و فاسقه).

یحیی بن سلام دهلي:

﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ فسق لیړه دا: شیرکه.

[مختصر تفسیر یحیی بن سلام لابن أبي زمين : 31/2]

مقاتل بن سليمان دهلي:

﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ دهلي:

﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ﴾ الله به یه هودی مه دینه دهفه رمووی: له یه هودی خه یبه ر مه ترسن له وهی که هه وائیان پی بدهن ده باره ی حوکمی ره جم و وه صفی محمد ﷺ، ﴿وَآخِشُونَ﴾ له من بترسن گهر شاردتانه وه، ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ نایه ته کانم مه گورنه وه به سامانیکی که م که له هیچ و پوچه کانی یه هود دهستان ده که وی له خواردن و به روبوومی کشتوکالی، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ هه ر که سیک حوکم به وه نه کات که الله دایبه زاندووه له ته وراتدا له ره جم کردن و وه صفی محمد ﷺ و شایه تی دان پی، ئا ئه وانه کافرن ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

[تفسیر مقاتل بن سليمان : 479/1]

سعيد بن منصور دهلي:

حدثنا عبدالرحمن بن أبي الزناد عن أبيه عن عبيدالله بن عبدالله عن ابن عباس ووتی:

الله عزوجل ئایه ته کانی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ و ﴿الظَّالِمُونَ﴾ و ﴿الْفَاسِقُونَ﴾ تایبهت ده باره ی یه هود دایبه زاند.

[سنن سعید بن منصور: ژماره 750]

حکیم بن جبیر ده ئی:

پرسیارم له سعید بن جبیر کرد ده باره ی ئه م ئایه تانه ی سوره تی المائدة: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ و وتم: که سانیک پییان وایه ئه م ئایه تانه له سه ر به نی ئیسرائیل دابه زیون له سه ر ئیمه دانه به زیون، ووتی: ئایه تی پئشی و ئایه تی دواتری بخوئنه وه، منیش خوئندمه وه، ووتی: نه خیر، به لکو له سه ر ئیمه دابه زیوه، پاشان گه یستم به مقسم مولى ابن عباس، پرسیارم لی کرد ده باره ی ئه م ئایه تانه ی سوره تی المائدة، و وتم: که سانیک پییان وایه ئه م ئایه تانه له سه ر به نی ئیسرائیل دابه زیون له سه ر ئیمه دانه به زیون، ووتی: له سه ر به نی ئیسرائیل و له سه ر ئیمه ش دابه زیون، هه ر ئایه تی کیش له سه ر ئیمه و ئه وان دابه زی بیت ئه و بؤ ئیمه و بؤ ئه وانه، پاشان چوومه لای علی بن الحسین، پرسیارم لی کرد ده باره ی ئه م ئایه تانه ی سوره تی المائدة، وه پیم ووت پرسیارم له سعید بن جبیر و مقسم کرد وه ده باره ی ئه م ئایه تانه، ووتی: مقسم چی پئ ووتی ؟ منیش ئه وه م پئ راگه یاند که ووتی، علی ووتی: راستی کرد، به لام کوفره نه ک وه ک کوفری شیرک، فسقه نه ک وه ک فسقی شیرک، زولمه نه ک وه ک زولمی شیرک، گه یستم به سعید بن جبیر ئه وه م پئ راگه یاند که علی ووتی، سعید بن جبیر به

کورپه که ی ووت: چۆن دهیبینی ؟ من بینیم فه زلی هه یه به سهر تو و من و مقسم.

[السیوطي له الدر المنثور داویه تیه پال تهفسیری عبد بن حمید : 328-327/5]

أبو عبد القاسم بن سلام دهئ:

سه بارهت به و ئه ئه رانه ی که ریوایهت کراون به باسکردنی کوفر و شیرک، وه هاتنه دی به ئه نجامدانی تاوان، مانه که ی له لای ئیمه ئه وه نیه که ئه هله که ی کافر بن و موشریک بن و ئیمانی خاوه نه که ی نه هیئن، به لکو مانای ئه وه یه که ئه م شتانه له و ئه خلاق و عاده تانه ن که کافران و موشریکان له سه رینه، ... (دوای هیئانی چه ند نموونه یه ک له سهر کوفری بچووک و شیرکی بچووک له قورئان و فه رمووده و ئاثری هاوه لان، پاشان دهئ) پئی راگه یانندی که له تاوانه کان جووری زۆر هه یه به م ناوه ناوئراوه (واتا: ناوی کوفر و شیرک) به لام ئه و شیرکه نیه که له گه ل الله خوایه کی تر بپه رستی، الله زۆر به رز و پاکه له وه ی که شه ریکی هه بیئت، جا ئه م ده قانه ی که له فزی کوفر و شیرکیان تیدایه هیه چ مانه یه ک له خو ناگریت له لای ئیمه جگه له وه ی که ئه مانه ئه خلاق و ناو لیئان و عادهت و له فز و ئه حکامی موشریکه کانن، وه هاوشیوه ی ئه م شتانه له کاروباریان، وه به لگه ش بو ئه مه له قورئاندا فه رمایشتی الله جل وعز-ه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُما دهئ: کوفریک نیه له دین ده رخه ر بیئت، وه عطاء بن ابي رباح دهئ: کفر دون کفر، جا بو مان پروون بوویه وه ئه م کوفره له دینی ئیسلام ده ری ناکات، دینه که له سهر حالی خو ی ده میئیته وه ئه گه رچی تاوانیش تیکه ئی بیئت، ئه م کوفره هیه چ مانه یه کی نیه جگه له وه ی که ئه خلاق و عاده تی کافران وه ک

ئەو شیرکە بچووکانەن کە بۆتم باس کرد، چونکە لە عادیەتی کافرانە کە
 حوکم بکەن بە غەیری ئەوەی اللّە دایبەزاندوو، ئایا نەت بیستوو
 فەرماشتی اللّە: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾ تەفسیرەکە لە لای ئەهلی تەفسیر
 ئەوەیە: هەرکەسێک حوکم بکات بە غەیری ئەوەی کە اللّە دایبەزاندوو لە
 کاتییدا ئەو کەسە لە سەر دینی ئیسلام بێت، ئەوا بەم حوکم نەکردنە بە
 قورئان وەک ئەهلی جاهیلی وایە، چونکە ئەهلی جاهیلی بەم شیوەیە حوکم
 دەکەن، بەهەمان شیوە فەرماشتی پیغمبەر ﷺ: (ثلاث من أمر الجاهلية:
 الطعن في الأنساب، والنياحة، والأنواء) واتا: سێ شت هەن لە کردەوی
 جاهیلین: تانە دان لە رەچەلەک، قیژاندن و هاوار کردن لە کاتی گریان بۆ
 مردوو، ئەوەی بۆ باران بەهۆی دەرکەوتن و ئاوا بوونی ئەستێرەکان دەبارێت.
 برپوانە [الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأبي عبيد: ژمارە 119-127]

ووتم: ووتەکانی هێندە روون کە هیچ روونکردنەویەکی ناوێت، تەنها لە سەر تۆیە کە بە
 هێمنی و ئاگاییەوه بیخوینیتەوه بزانی باسی چی دەکات.

أحمد بن حنبل ده‌ئ:

حدثنا وكيع عن سفيان عن معمر عن ابن طاوس عن أبيه عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا :
 ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئەمە کوفرە، بەلام وەک
 ئەو کەسە نیە کە کافرە بە اللّە و فریشتەکانی و کتیبەکانی و پیغمبەرانی.
 [الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژمارە 252]

أحمد بن حنبل دهلئ:

حدثنا وكيع قال حدثنا سفيان عن ابن جريج عن عطاء ووتئ:

كفر دون كفر، وظلم دون ظلم، وفسق دون فسق.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 255]

أحمد بن حنبل دهلئ:

حدثنا سفيان بن عيينة عن هشام بن حجير عن طاوس ووتئ: ابن عباس ووتئ:

ئهو كوفره نيه كه ئيوه بؤى دهچن.

ئيمام أحمد دهلئ: سفيان ووتئ: واتا: كوفرئك نيه له دين دهرخه ربئت، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 257]

ووتئ: بروانه سه نه ده كه هشام بن حجير-ئ تئدايه، كه چئ سفيان خؤئ لئئ رپوايه ت دهكات و شه رحيشئ دهكات كه كوفرئ بچووكه، ئيمام أحمد-ئش ئهم شه رحهئ سفيان نه قل دهكات، كه سيشيان باسئ زه عيفئ هشام و مونكه رئ ئهم ئه ئه ره ناكه ن و ره تئ ناكه نه وه، ئهمه له كاتئكدا سه نه دئ تئ صه حيحمان هئناوه كه هشام بن حجير-ئ تئدا نيه بيانوومان برپون، ئهم ووتانه وهك لئدانئ فيشه كي زياده وايه دوائ كوشتئ كه سه كه.

أحمد بن حنبل دهلئ:

حدثنا عبد الرزاق قال حدثنا معمر عن ابن طاوس عن أبيه ووتئ:

پرسیار له ابن عباس كرا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دهربارهئ فه رمايشئ الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٠٠﴾ ووتی: ئەمە کوفرە.

ابن طاوس دەئێ: وهك ئەو كهسه نيه كه كافر بێت به الله و فريشته كانی و كتيبه كانی پيغه مبه رانی.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل : ژماره 258]

ابن بطّة دهئێ:

باب: (ذكر الذنوب التي تصير بصاحبها إلى كفر غير خارج به عن الملة)
واتا: باسکردنی ئەو تاوانانەى كه خاوهنەكهى توشى كوفريك دهكات له دين نايباته
دهره وه.

[الإبانة الكبرى : 430/1]

ووتم: كه واته مه به ستى كوفرى بچوو كه، با بزانيں ئەم تاوانانە چين كه لهم بابەدا هيئاويه تى.

ابن بطّة دهئێ:

حدثنا أبو شيبَةَ قال حدثنا محمد بن إسماعيل قال حدثنا وكيع عن سفيان عن معمر عن ابن طاوس
عن أبيه عن ابن عباس: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئەمە
کوفرە، به لام وهك ئەو كهسه نيه كه كافر به الله و فريشته كانی و كتيبه كانی
وييغه مبه رانی.

[الإبانة الكبرى : ژماره 1072]

ابن بطّة دهئێ:

حدثنا أبو شيبه قال حدثنا محمد بن إسماعيل قال حدثنا وكيع قال حدثنا سفيان عن سعيد المكي عن طاوس: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتى: كوفريك نيه له دين دهرخه ربيت.

[الإبانه الكبرى : ژماره 1073]

ابن بطه دهئى:

حدثنا أبو شيبه قال حدثنا محمد بن إسماعيل قال حدثنا وكيع قال حدثنا سفيان عن ابن جريج عن عطاء ووتى: كفر دون كفر، وظلم دون ظلم، وفسوق دون فسوق.

[الإبانه الكبرى : ژماره 1074]

ابن بطه دهئى:

حدثنا إسماعيل بن محمد الصفار قال حدثنا أحمد بن منصور الرمادي قال حدثنا عبدالرزاق قال حدثنا معمر عن ابن طاوس عن أبيه ووتى:

پرسيار له ابن عباس كرا دهر باره ي فره مايشتى الله تعالى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتى: نه مه كوفره.

ابن طاوس ووتى: وهك نه و كه سه نيه كه كافر به الله و فريشته كاني و كتيبه كاني و پيغه مبه راني.

[الإبانه الكبرى : ژماره 1076]

ابن بطه دهئى:

حدثنا أبو الحسين إسحاق بن أحمد الكاذي قال حدثنا عبدالله بن أحمد قال حدثني أبي قال حدثنا

سفيان بن عيينة عن هشام بن حجير عن طاوس ووتى: ابن عباس ووتى:

ئهو كوفره نيه كه ئيوه بوى ده چن.

ئيمام أحمد ده ئى: سفيان ووتى: واتا: كوفريك نيه له دين دهرخه ربييت، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

[الإبانة الكبرى: ژماره 1077]

ابن بطّة ده ئى:

حدثنا إسحاق الكاذبي قال حدثنا عبد الله بن أحمد قال حدثني أبي قال حدثنا عبد الرحمن قال حدثنا سفيان عن ابن جريج عن عطاء ووتى:

كفر دون كفر، وظلم دون ظلم، وفسوق دون فسوق.

[الإبانة الكبرى: ژماره 1078]

ووتم: هينانى ئايه تى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ له لايه ن ابن بطّة له ژير بابى ئهو تاوانانه ي كه له دين دهرخه رين، وه نه قل كردنى كومه ليك ئاثرى سه له ف كه ووتيان كوفره كه كوفرى بچووكه، به بى ئه وهى هيچ ره خنه ي لى بگريت و ته ئويلى بكات و ره تى بكاته وه، وه له كتيبىكى ئاوا گه وره بيه نييت كه عه قیده ي ئه هلى سوننه ي تيدا هيناوه، وه هيچ كام له زانايان به دريژايى زياتر له هه زار سال ره خنه يان له م كارهى ابن بطّة نه گرتووه، ئيتر شهرم له خوت ناكه يت كه ده ئى: ئه وهى بلئ كوفرى بچووكه مورجيئه يه ؟ يان ده ئى: زه عيفه به صه حيحى نه هاتووه و ره تى ده كه مه وه !

إسماعيل بن سعيد السالنجي ده ئى:

پرسیارم له أحمد بن حنبل کرد دهربارهی که سیک سووره له سهر تاوانه گه وره کان و به و پهری کوششه وه نه نجامی دهدات، به لام نوښ و زهکات و پوژووی ته رک نه کردووه، ئایا نه م که سه (مُصِرَّ) که نه مه حالیه تی ؟

ووتی: نه مه (مُصِرَّ) وه ک فهرموودهی: (لا یزنی حین یزنی وهو مؤمن)، له ئیمان دهرده چیت و ده چیت نه ناو ئیسلام، وه هاوشیوهی فهرموودهی: (لا یشرب الخمر حین یشربها وهو مؤمن، ولا یسرق حین یسرق وهو مؤمن)، وه هاوشیوهی ووتهی ابن عباس دهربارهی فهرمایشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ یَحْکُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْکَافِرُونَ﴾.

الشالنجی ده ئی: پیم ووت: نه مه چ کوفریکه ؟

ووتی: کوفریکه له دین دهرخه ر نیه، ههروه ک ئیمان هه ندیکی پلهی نزمتره له هه ندیکی، کوفریش به هه مان شیوه، تاکو کوفریکی روون دیت هیچ خیلای تی دا نیه.

بروانه [مسائل الإمام أحمد رواية الشالنجي : لاپه ره 78-79]

ووتم: (مُصِرَّ) نه و که سه یه که سووره له سهر تاوان و به رده وام نه نجامی دهدات به بی ته وه به کردن لی، که ئیمام أحمد شو به اندوویه تی به حالی نه و که سه ی که له فهرمووده کان هاتووه، نه وهی زینا دهکات له کاتی زینادا ئیمانی نیه، نه وهی عهره ق ده خواته وه له کاتی خواردنه وهی ئیمانی نیه، نه وهی دزی دهکات له کاتی دزی کردنی ئیمانی نیه، نه وهی حوکم به قورئان نه کات کافره، هه موو نه مانه له لای نه هلی سوننه به و مانایه دیت که له پلهی ئیمان دیت ته دهره وه بو پلهی ئیسلام، نه ک به و مانایه ی که له دین دهر بچیت، ته نانه ت کاتیک الشالنجی لی ده پرسئ نه و کوفره ی له ئایه ته که هاتووه چ کوفریکه ؟ ئیمام أحمد دووپاتی ده کاته وه که کوفری بچوو که، وه به لگه به نه ته ره که ی ابن عباس ده هی نیت ته وه کفر دون کفر.

وه هره كه له محمد بن نصر المروزي ابن تيمية و ابن القيم و ابن رجب و محمد بن عبد الوهاب نههم پرسيار و وهلامه الشالنجي و ئيمام أحمد-يان نهقل كدووه كه سيشيان رهتي نه كدووته وه بهلكو وهك بهلگه پي هينانه وه نه قليان كدووه.

ابن هاني دهلي:

پرسيارم له أحمد كرد دهرباره ووت كه طوس كه دهلي: كوفريكي له دين دهرخه ر نيه؟ أبو عبدالله ووتي: نههم ووتيه دهرباره نههم نايه تهيه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [المائدة: ٤٤].

[مسائل الإمام أحمد رواية ابن هاني: 192/2]

ووتم: (أبو عبدالله) واتا: ئيمام أحمد.

أبو داود دهلي:

بيستم أحمد باسي فه رمايشتي الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ كرد.

[مسائل الإمام أحمد رواية أبي داود: ژماره 1355]

ووتم: نههم ووتيه كدونه وهي بابه ته كه يه، ئينجا دواتر ئيمام أحمد نه ته ره كان رپوايه ت دهكات دهرباره نههم نايه ته، كه أبو داود-يش له ئيمام أحمد-هوه رپوايه تي دهكات ههروهك ئيستا دههينين.

أبو داود دهلي:

حدثنا أحمد قال حدثنا وكيع قال حدثنا سفيان عن سعيد المكي عن طاوس ووتى:

كوفريك نيه له دين دهرخه ر بئيت.

[مسائل الإمام أحمد رواية أبي داود : ژماره 1356]

أبو داود دهئ:

حدثنا أحمد قال حدثنا وكيع عن سفيان عن ابن جريج عن عطاء ووتى:

كفر دون كفر، ظلم دون ظلم، فسق دون فسق.

[مسائل الإمام أحمد رواية أبي داود : ژماره 1357]

ووتم: بپروانه ئيمام أحمد له مه جليس دانيشتووه باسى ئايه ته كه دهكات و نه و نه ته رانه ي سه له ف نه قل دهكات كه وتوويانه كوفري بچووكه، نه خو ي په خنه له سه نه دهكاني ده گريت، نه دهئ نه مه مدرج-ه ووته ي ابن طاوس تي كه ل كراوه به ووته ي ابن عباس، نه دهئ نه مه بو جاريك و دووانه، نه يه ك قوتابي ئيمام أحمد-يش نه م نه ته رانه يان به لاوه قورس ده بئيت وهك ئيوه، بلين چون واده ئي نه مه ووته ي مورجيئيه، نه مه زه عيفه، نه مه ئاوايه و ... هتد، له لاي سه له ف ووته ي باو و ناسراو نه مه بووه كه حوكم نه كردن به قورئان كفر دون كفر-ه، به لام نه مړو له لاي ئيوه كه دوورن له مه نه جِي سه له ف ووته ي باو و ناسراو نه وه يه كه حوكم نه كردن به قورئان كوفري گه ورديه، نه وه ي بلئ كفر دون كفر مورجيئيه !!!

محمد بن نصر المروزي (ووته ي هه نديك له نه هلي سوننه نه قل دهكات) دهئ:

ووتيان: ئيمه ووتمان: نه بووني بپروا به الله كوفره به الله، وه واز هيئان له فهرزه كان له گه ل هه بووني بپروا به الله كه فهرزه كاني واجب كردووه، نه مه ش كوفره به لام كوفر نيه به الله، به لكو كوفره له ولايه نه وه كه ته ركي حه قى كردووه هه روهك چون كه سيك

دهلئ: کافر بووی به حق و به نيعمه تم، مه به ستي ئه وه يه: حه قت به فيرؤ دام و سوپاس کردنی نيعمه تی منت فه رامؤش کرد.

وه ووتيان: له م ووتيه شدا پيشه نگمان ئه و هاوه لانه ي پيغه مبهري الله ﷻ و تابعينه كه رپوايه ت كراوه لييانه وه فه رعيان بو كوفر داناوه جگه له ئه صله كه ي، كه فه رعه كه ي خاوه نه كه ي له ديني ئيسلام ناخاته دهره وه، هه روه ك چؤن بو ئيمان له لايه ني عه مه له وه فه رعيان بو ي جيگير كردووه جگه له ئه صله كه ي، كه واز هيئنان له م فه رعه له ديني ئيسلام ناخاته دهره وه، نموونه ش له مه: ووتيه كه ي ابن عباس-ه دهرباره ي فه رمايشتي الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

[تعظيم قدر الصلاة: 520/2]

مهمر بن نصر المروزي دهلئ:

حدثنا يحيى بن يحيى حدثنا سفيان بن عيينة عن هشام بن حجير عن طاوس عن ابن عباس: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتى: ئه و كوفره نيه كه ئه وان بو ي ده چن.

[تعظيم قدر الصلاة: ژماره 569]

مهمر بن نصر المروزي دهلئ:

حدثنا محمد بن رافع و محمد بن يحيى قالا حدثنا عبدالرزاق أخبرنا معمر عن ابن طاوس عن أبيه ووتى: پرسيار له ابن عباس كرا دهرباره ي فه رمايشتي الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾، ووتى: ئەمە كوفرە.

ابن طاوس ووتى: وهك ئەو كهسه نيه كه كافر به الله و فريشته كاني و كتيبه كاني و پيغه مبه راني.

[تعظيم قدر الصلاة: ژماره 570]

مهمر بن نصر المروزي ده ئى:

حدثنا إسحاق أخبرنا وكيع عن سفيان عن معمر عن ابن طاوس عن أبيه عن ابن عباس ووتى: ئەمە كوفرە، به لام وهك ئەو كهسه نيه كه كافر به الله و فريشته كاني و كتيبه كاني و پيغه مبه راني.

[تعظيم قدر الصلاة: ژماره 571]

مهمر بن نصر المروزي ده ئى:

حدثنا إسحاق أخبرنا وكيع عن سفيان عن معمر عن ابن طاوس عن أبيه ووتى: به ابن عباس-م ووت: ئەوهى حوكم به قورئان نه كات كافرە ؟ ووتى: ئەمە كوفرە، به لام وهك ئەو كهسه نيه كه كافر به الله و فريشته كاني و كتيبه كاني و پيغه مبه راني و پوژى دوايى.

[تعظيم قدر الصلاة: ژماره 572]

مهمر بن نصر المروزي ده ئى:

حدثنا محمد بن يحيى حدثنا عبدالرزاق عن سفيان عن رجل عن طاوس عن ابن عباس ووتى:

کوفریک نیه له دین دهرخه ر بیّت.

[تعظیم قدر الصلاة : ژماره 573]

محمد بن نصر المروزي دهئ:

حدثنا إسحاق أخبرنا وكيع عن سفيان عن سعيد المكي عن طاوس ووتی:

کوفریک نیه له دین دهرخه ر بیّت.

[تعظیم قدر الصلاة : ژماره 574]

محمد بن نصر المروزي دهئ:

حدثنا إسحاق أخبرنا وكيع عن سفيان عن ابن جريج عن عطاء ووتی:

کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق.

محمد بن نصر المروزي دهئ: ووتیان: عطاء راستی کرد، کافر پی دهر ووتری: زالم،
وه كه سی تاوانبار له موسلمانان پی دهر ووتری: زالم، جا زولمیک له دینی ئیسلام
دهیخاته دهرهوه، وه زولمیک نایخاته دهرهوه.

[تعظیم قدر الصلاة : ژماره 575]

ووتم: ئەهلی سوننه نه یان ووت ئەمه ووتهی مورجیئیه، به لکو ووتیان: عطاء راستی کرد.

ولیع القاضي دهئ:

أخبرنا محمد بن عبد الملك بن زنجويه قال حدثنا محمد بن يوسف الفريابي عن سفيان عن ابن جريج
عن عطاء ووتی: کفر دون کفر، و فسق دون فسق، و ظلم دون ظلم.

[أخبار القضاة: 43/1]

القاضي إسماعيل بن إسماعيل (دهربارهی سی ئایه ته که ی سورتهی المائدة) دهلی: رووکه شی ئایه ته کان به لگه یه له سهر نه وهی هه رکه سیک هه مان کاری نه هلی کیتاب نه نجام بدات و حوکمیکی نوئ دابئی پیچه وانه ی حوکمی الله بیئت، وه بیکات به دین و کاری پئ بکات، نه واهه مان هه ره شه ی باسکراو بو نه هلی کیتاب نه ویش ده گریته وه، جا حاکم بیئت یان غه یری حاکم بیئت.

[أحكام القرآن للقاضي بكر بن العلاء القشيري: 486/1]

ووتم: نه م کتیبه ی القاضي القشيري کورتکراوه ی کتیبی (أحكام القرآن) ی القاضي إسماعيل بن إسحاق المالکي-ه، له ئیستادا کتیبی (أحكام القرآن) القاضي إسماعيل چاپ کراوه به لام به شیکی که م له ده ستنوسی کتیبه که به رده ست بووه بوئه کتیبه که هه مووی چاپ نه کراوه، له و به شه که مه ش که چاپ کراوه نه م ووته یه ی تیدا نیه بوئه له کتیبی (أحكام القرآن) ی القاضي القشيري نه قلی بکه م.

القاضي إسماعيل بن إسحاق که ناسراوه به (الجهضي) سالی 282 هه مردووه، واتا له سه رده می کو مه لییک له که له پیاوانی سه له ف ژیاوه، جا بزانه خاوه نی ووته که کییه.

ابن المنذر دهلی:

حدثنا زكريا قال حدثنا الحسين بن عيسى البسطامي قال حدثنا محمد بن حرب قال حدثنا ابن لهيعة قال حدثني عطاء بن دينار الهذلي عن سعيد بن جبير ووتی:

﴿وَأَخْرُ مُتَشَبِهَةً﴾ [آل عمران: ٧] ووتی: موته شابهه کان ئایه تن له قورئان، خه لکی کاتییک ده یانخوینن له تیگه یشتنیدا توشی ناروونی ده بن، وه به هو ی نه مه وه که سانییک

گومرا دهن که بانگه شه بۆ ئایه ته موته شابهه کان ده کهن، هه موو گروپیک ئایه تیکی قورئان ده خویننه وه و پیاان وایه ئه م ئایه ته به لگه یه بۆیان و هیدایه تیان پئی دۆزیوه ته وه، وه یه کییک له و ئایه ته موته شابهه یه که حه روریه کان شوینی ده که ون فه رمایشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وه له گه لیدا ئه م ئایه ته ده خویننه وه: ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ [الأنعام: ۱]، جا کاتییک بینیان پیشه و حوکم به غه یری حه ق ده کات، ده لئین: کافر بوو، هه ر که سیکیش کافر بئ ئه و هه وای بۆ په روه ردگاری داناوه و موشریک بووه، جا ئه مانه پیشه وایانی موشریکن ئه وه ی گوپرایه لیشیان بکات موشریکه، جا خروج ده کهن و ئه وکاره ده کهن که بینیت، چونکه ئه وان ته ئویلی ئه م ئایه ته ده کهن، وه ئه م ئایه ته ده رگایه کی گه وره ی بۆ کردنه وه، وه ووته که یان ده رباره ی ئه م ئایه ته حه ق نیه.

[تفسیر ابن المنذر: ژماره 228]

ووتهم: حه روریه کان فرقه یه کی خه واریج بوون، له ناوچه ی حروراء نیشته جئ بوون که شوینیکه له نزیک شاری کوفه، بۆیه به م ناوه ناسران، خروجیان کرد له ئیمام علی رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ . سه یرکه سعید بن جبیر ده لئ: خه واریجه کان ده ست به م ئایه ته وه ده گرن که ئایه تیکی موته شابهه ! که چی تۆش به بن گه رانه وه بۆ ووته ی سه له ف له سه ر پووکه ش ئایه ته که وه رده گریته، ده لئ ئه وه ی پئی وابیته کوفری بچووکه ئه و هه مورجیئیه ! ده ستنوسی ته فسیری ابن المنذر به شیکی زۆر که می ئی دۆزراوه ته وه و چاپکراوه، ئه ویش ته نها بریتییه له (۱۵) ئایه تی کوۆتایی سوره تی البقرة و سوره تی آل عمران به ته وای و (۹۲) ئایه تی سه ره تایی سوره تی النساء، باقیه که ی تری تا کو ئیستا نه دۆزراوه ته وه.

ابن أبي زمنين دهلي:

باب: (في الأحاديث التي فيها ذكر الشرك و الكفر).

واتا: نهو فهرموودانهي كه باسي شيرك و كوفري تيذا هاتووه.

[أصول السنة : لاپه ره 169]

ابن أبي زمنين له ژير نهو بابهدا نهو فهرموودانه دههينيت كه له لاي تههلي سوننه به شيركي بچووك و كوفري بچووك داده نرين، وهك فهرموودهي: (لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض)، وه فهرموودهي: (سباب المسلم فسوق، وقتاله كفر)، وه فهرموودهي: (من حلف بغير الله فقد أشرك أو كفر)، وه فهرموودهي: (من أتى حائضا أو امرأة في دبرها أو كاهنا وصدقه بما يقول، فقد كفر بما أنزل على محمد)، ... (پاشان دهلي) نهو فهرموودانه وهاوشيوه كاني مانا كه ي نهو هيه: نهو كارانهي كه باسكران لهو فهرموودانه له نهو خلاق و عاده تي كافران و موشريكانن كه نه هيان ليكراوه بو نهو هوي موسلمانان خويان لي بپاريزن، به لام نهو هوي كه ههركه سيك يه كييك لهو كارانه نهو نجام بدات ببيت موشريك يان كافر، نهو مه وانيه، به لگه ش بو نهو مه: (ليزه دا ابن أبي زمنين به لگه به فهرموودهي "الشرك أخفى من ديبب النمل على الحجر" دههينيت هوه، پاشان به لگه به نايه تي: ﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا صَليْحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا﴾ دههينيت هوه، دواتر دهلي) جا فيري كردين كه شيركيك هه يه جيا لهو شيركه ي كه هاوبه ش بو الله دابنييت، له وانه فهرمايشتي الله عز وجل: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ابن عباس به پرسيار كه ريكي ووت كه پرسيار ي ليكردهو ده باره ي نهو نايه ته: نهو مه كوفريك نيه له دين ده رخه ر بيت.

[أصول السنة : لاپه ره 169-174]

المالك ده ئي:

أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ سُلَيْمَانَ الْمَوْصِلِيُّ حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا سَفْيَانُ بْنُ عَيِّنَةَ عَنْ هِشَامِ بْنِ حَجِيرٍ عَنْ طَاوُسٍ وَوَتَى: ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَوَتَى:

ئَهْ وَ كُوفَرَه نِيَه كَه ئَهْ وَان بَوِي دَه چِن، كُوفَرِيك نِيَه لَه دِيْن دَه رَخَه رِيئَت، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ كُفَر دُون كُفَر.

[المستدرک علی الصحیحین : 161/4]

الترجي القصاب (دَه باره ی یه هود) ده ئي:

گُورِيْنِي حُوكْمِي رَه جَم بَو رَه ش كُردَنِي رُوخَسَار و لِيْدَان و گَه رَانْدَن بَه نَاو خَه لَكِيْدَا و بَانْگَه شَه كُردَنِي ئَهْ وَهِي كَه ئَهْم حُوكْمَانَه هِي اللّٰه-ن كُوفَرَه، حُوكْمِيكِي اللّٰه-يَان هَه ئَوَه شَانْدَه وَه كَه اللّٰه نَه سَخِي نَه كُردَوَه، وَه بَانْگَه شَه ي حُوكْمِيكِي گُورَاوِيَان كُرد كَه اللّٰه دَايْنَه بَه زَانْدَوَه، پَاشَان اللّٰه جَل جَلَالَه تَه وَاوِي چِيْرُو كَه كَه ي بَاسْكَرد، وَه فَه رَمُوِي: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ﴾ تَا دَه گَاتَه ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ الْكَافِرُونَ وَالظَّالِمُونَ وَالْفَاسِقُونَ دَه گَه رِيئَتَه وَه بَو ئَهْ هَلِي تَه وَرَات لَه يَه هُود و ئَهْ هَلِي ئِيْنَجِيل لَه نَه صَارَا، وَه ئَهْ هَلِي فُورْقَان بَه نِيْعْمَه تِي اللّٰه لَه هَه ر سِي وَه صَفَه كَه سَه لَامَه تَن.

[نكت القرآن : 306/1]

ووتَم: ئَهْ هَلِي فُورْقَان وَاتَا ئَهْ هَلِي قُورْئَان، مَهْ بَه سَتِي مُوسْلِمَانَانَه.

الكرهي القصاب (دهر باره ي سئ ئايه ته كه ي سوره تي المائدة) ده ئي:

جا خه واريجه كان و جگه له وانيش كه ئه م ئايه تانه ده كه ن به به لگه بو ته كفير
 كردني ئه هلي قيبله به تاوانه كان، پييان ده ووترئ: به لگه تان چيه له يه كسان
 كردني موسلمانان و يه هود و نه صارا له م ئايه تانه دا ؟ ئه هلي فورقان ده زانن
 حوكمه كانى الله كه دابه زيون له كتيب ه كه ي حه قن و حوكم پيكر دني
 له سهريان فهرزه، وه ئه وان به واز هيئانيان له حوكمي الله تاوانبارن، وه
 له سه ر ئه نجام نه داني سزا ده درين، وه ئه وان له گه ل ئه وه شدا موسلمانن،
 وه ئه وان ه ي كه ئه م ئايه تانه دهر باره يان دابه زيوه يه هود و نه صاران كه هه موو
 ئه هلي مه زه به كان هيچ گومانيان له كافر ئي ئه وان نيه، ئايا دروسته كه سيك
 وا خه يال بكات كه يه هود پيش حوكم بردنه وه يان بو لاي پيغه مبه ر ﷺ، وه پيش واز
 هيئانيان له حوكمي ته ورات كافر نه بووبن ؟! ر هت كردنه وه ي پيغه مبه رايه تي محمد
 ﷺ و ئينكاري كردن له په يامه كه ي هيچ زيانى پي نه گه ياندين ؟! كافر بوون به هوئ
 واز هيئانيان له حوكمي ته ورات دهر باره ي دوو زيناكه ره كه ! هه روه ك پيتان وايه كه
 كه سيكي موه حيد له موسلمانان كافر ده بيت به واز هيئاني له حوكمي الله و
 حوكم كردني به پيچه وان ه ي حوكمي الله !

گه ر ووتيان: ئه مه ده كرئ وادابري و بيت ه دي، ئه وكات كوفريان ده رده كه وئ و
 حيسابيان ته واو ده بئ.

وه ئه گه ر ووتيان: به لكو پيش حوكم كردنيان به هوئ ر هت كردنه وه ي پيغه مبه رايه تي
 محمد ﷺ كافر بوون، وه گوړينيان بو حوكمي الله كوفره كه ي زياتر كردن.

پَيان دهووترئ: ئه ي هۆكاري ته كفير كردنتان چيه بۆ ئه و كه سه ي كه پيغه مبه رايه تي محمد ﷺ قبول كردوو و به هۆيه وه موسلمان بووه، وازي هيئاوه له كار كردن به حوكمي الله ؟ ئايا زياد بووني كوفيئك كه كوفره كه له موسلماننه كه دا نيه ؟ ... (پاشان دهئ) گهر خه واريجه كان ووتيان: ئينصاف نيه بيكه يته به لگه به سه رمان كه ئايه ته كه ده ربارهي ره جم دابه زيوه كه رپوايه ته كان باسي ده كه ن، ئيمه باوه ري پي ناكه ين.

پَيان دهووترئ: دابه زيني ئايه ته كه ده كه نه ده ربارهي ههر حوكميك بيكه ن، به لام ئايا دانه به زيوه ده ربارهي غه يري ئه هلي فورقان ؟

گهر ووتيان: ئايا ناكري ده ربارهي ئه هلي كيتاب دابه زي بيئ جا ههر كه سيك هه مان كرده وه ي ئه وان ئه نجام بدات ئايه ته كه ئه ويش بگريته وه ؟

دهووترئ: به ئي، گهر به ته واوي يه كساني ئه وان بن و له كرده وه دا وه ك يه ك بن پَيان دهووترئ كافر، به لام گهر هه نديك كرده وه ي ئه وان ئه نجام بده ن، وه يه كسانيان نه بن له هه موو صيفه ته كانياندا، ئه وا تاوانبارن به م كاره.

جا ده ئيئ: ههر كه سيك حوكم بكات به پيچه وانهي حوكمي الله، بانگه شه ي ئه وه بكات كه ئه مه حوكمي الله-يه، يان ئينكاري ئه و حوكمانه بكات كه الله دايبه زانده وه، ئه وا كافره، چونكه ههر كه سيك ئينكاري قورئان بكات له كاتيكا الله شايه تي داوه به دابه زاندي قورئان، يان شتيك بداته پال الله كه داينه به زاندي، ئه وا درؤي كردوو به ناوي الله-وه، وه ههر كه سيك درؤ بكات به ناوي الله گومان نيه له كافر بووني، چونكه الله تبارك وتعالى فه رموويه تي: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۖ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ [الزمر:

[32]. الله ناوی بردن به کافر، جا هەر که سیّک واز له و حوکمانه بهیّنی که الله دایبه زاندوو به م صیفه ته وه، ئه وایه کسان بووه به وانیه که ئایه ته کان دهرباره یان دابه زین له یه هود و نه صارا، وه شایه نی ناوی کوفرو زوئم و فسقه، وه هەر که سیّک تامه زرۆی درهه م و دینار یان توّله کردنه وه یان شه هوه تی نه فس پالی پیوه بنیّت بوّ واز هیّنان له حوکمی الله، وه ئه و که سه بزانی سنووری به زاندوو و خراپه کاری کردوو، وه بترسی له و کاره خراپه ی که ئه نجامی داوه، بروای به و حوکمانه هه بی که پهروه ردگاری دایبه زاندوو، شایه تی بدات که حوکمه کانی حه قن و فرهزه له سه ری کاری پی بکات، یه کسان نه بیّت به ئه هلی کیتاب له واز هیّنانی له حوکمه کانی الله، ئه وایه سه ر ئیسلامه تیه که ی ده میّنیته وه و سه ریچی پهروه ردگاری کردوو، جا کرده وه کانی شایسته ی ئه وهن که سزا بدریّت له سه ری گهر الله لی خوش نه بیّت.

بروانه [نکت القرآن : 1/308-311]

السمعاني ده لئ:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾

ابن عباس ده لئ: ئه م ئایه ته دهرباره ی موسلمانان دابه زیوه.

وه مه به ستی ابن عباس کوفری بچوو که، وه بزانه خه واریجه کان به لگه به م ئایه ته ده هیّنه وه، ده لئ: ئه وه ی حوکم به وه نه کات که الله دایبه زاندوو ئه وایه کافره، وه ئه هلی سوننه ده لئ: کافر نابیّت به واز هیّنان له حوکم، وه ئایه ته که دوو ته فسیری هه یه: یه کیکیان: مانای ئه وه یه ئه وه ی حوکم به وه نه کات که الله

دایبہ زاندووہ وہک پرت کردنہوہ و ئینکاری کردن لیٰ ئہوا ئہمانہ کافرن، دووہ میان: مانای ئہوہیہ ئہوہی حوکم نہکات بہ ہہموو ئہو شتانہی کہ اللہ دایبہ زاندووہ ئہوا ئہمانہ کافرن، کافر ئہوہیہ کہ واز دہہینیت لہ حوکم کردن بہ ہہموو ئہو شتانہی کہ اللہ دایبہ زاندووہ، نہک موسلمان.

[تفسیر السمعانی: 42/2]

ووتہم: ووتہی دووہم کہ السمعانی باسی کرد ووتہی عبدالعزیز الکنانی-ہ کہ دواتر دہہینین، واز ہینان لہ ہہموو ئہو شتانہی کہ اللہ دایبہ زاندووہ تہوحدیش دہگریتہوہ بویہ کافرہ، ئہگینا مہبہستی ئہوہ نیہ گہر لہ ہہموو بابہتیک حوکمی نہکرد بہ قورئان تہنہا لہ یہک بابہت حوکمی پ؎ بکات ئہوا تہکفیر ناکری؎ چاوہری؎ دہکری؎ تا لہم بابہتہش حوکم ناکات بہ قورئان ئہوکات دہلین بہیہکجاری وازی ہینا لہ حوکم کردن بہ قورئان کہواتہ کافرہ، ئہمہ شتیکی پوچ و بہتالہ، کہسیکی دہویت خہریکی ژماردن و چاودی؎ی کردن بیت بہسہر حاکمہوہ ئایا وازی لہ ہہموو حوکمہکان ہیناوہ یان حوکمیکی ہیشوتہوہ تا خو؎ی ہپاریزی؎ لہ تہکفیر! ئہہلی سوننہ بہریہ لہم تہئصیلہ گالتہجاریہ کہ ہہندی؎ک کہس لہسہری دہر؎ون و ناویشیان لہخویان ناوہ ئہہلی سوننہ.

البغری دہئی:

﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ابن عباس و طاوس و توویانہ: کوفری؎ک نیہ لہ دین دہرخہر بیت، بہئکو گہر ئہنجامی بدات ئہوا کوفرہ، بہلام وہک ئہو کہسہ نیہ کہ کافرہ بہ اللہ و ر؎وژی دواپی.

عطاء دہئی: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق-ہ.

عكرمة ده ئی: مانا كه ی ئه وه یه: هر كه سیك حوكم به وه نه كات كه الله دایبه زاندوو ئینكاری لی بكات ئه وا كافر بووه، وه هر كه سیك دانی پی بنیت و حوكمی پی نه كات ئه وا زالمیكي فاسقه.

وه پرسیار كرا له عبدالعزیز بن یحی الكنانی دهرباره ی ئه م ئایه تانه، ووتی: ئه م ئایه ته هه موو ئه و شتانه ده گریته وه كه الله دایبه زاندوو نه ك هه ندیكي، جا هر كه سیك حوكم نه كات به هه موو ئه و شتانه ی كه الله دایبه زاندوو، ئه وا كافرو زالم و فاسقه، به لام ئه و كه سه ی حوكم به وه بكات كه الله دایبه زاندوو له ته وحید، وه واز بهینیت له شیرك، پاشان حوكم به هه موو ئه و شتانه نه كات كه الله دایبه زاندوو له شه رائیع، ئه وا حوكمی ئه م ئایه تانه نایگریته وه. وه زانایان وتوو یانه: حوكمی ئه م ئایه ته كه كه سیك ده گریته وه كه حوكمی الله به ئاشكرا رهت بكاته وه به ئه نقه ست، به لام ئه و كه سه ی حوكمی الله ی لی شاراو هیه یان هه له ده كات له ته ئویل ئه وا حوكمی ئایه ته كه نایگریته وه.

[تفسير البغوي: 61/3]

الزجاج ده ئی:

فه رمایشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ واتا: هر كه سیك پی واییت حوكمی له حوكمه كانی الله كه پیغه مبه ران ﷺ پی هاتوون باطله، ئه وا كافره.

[معاني القرآن وإعرابه: 178/2]

ابن تيمية دهلي:

ابن عباس و هاوئهله كاني دهرياره في رمايشتي الله تعالى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وتوويانه: كوفريان كردوه، كوفريك كه له دين دهرخه رنيه، وه احمد بن حنبل و جگه له ویش له پیشه وایانی نه هلی سوننه شوینیان كه وتوون له م ته فسیره دا.

[مجموع الفتاوى : 312/7]

ووتم: پروانه نه م ووتهیه (ابن عباس و قوتابیه کانی وتوويانه: كوفريكي له دين دهرخه رنيه، وه احمد بن حنبل و پیشه وایانی نه هلی سوننه ش شوینیان كه وتوون له م ته فسیره دا) !!!
توژيک بوسته له سهر نه م ووتهیه و بیرى لى بکهره وه، بزانه عه قیده ی تو چونه و عه قیده ی پیشه وایانی سه له ف چون بووه له م بابه ته دا !

وه ابن تيمية له [مجموع الفتاوى : 327-326/7] هه مان نه و ته فسیرانه ی سه له ف نه قل دهکات كه دهرياره ی نه م ئایه ته وتوويانه كوفرى بچووکه، له بهر نه وه ی رپوايه ته کان دووباره و چهند باره نه قلم نه کرد.

رهنگه كه سانیک بلین: تو ووته ی ابن تيمية قبول ناکه يت کاتيک كه دهلي: سه له ف جه همیه کانیان ته کفیر نه کردوه به معین ئیلا دواى ئیقامه کردنی حوجه ته کفیریان کردوون، وه چهنده ها ووته ی تری ابن تيمية ردت دهکته وه دهرياره ی گروپه کان كه ووته که ی داووته پال سه له ف، به لام لیله دا چونکه ووته که ی ابن تيمية هاوپرای بیروباورته قبولی دهکته يت کاتيک دهیداته پال سه له ف، نه مه ش شوینکه وتنی ئاره زووه ووته که ت به دل بوو قبولته، به دلت نه بوو ردتى دهکته وه.

له وه لَامدا ده لَيم: ئيمه ووته ي ابن عباس و قوتابيه كانيمان نه قل كرد دهر باره ي ئهم
 ئايه ته، وه ووته ي اَحمد و پيشه واياني سه له فيشمان نه قل كرد كه هه مان ووته ي ابن عباس
 و قوتابياني دووباره ده كه نه وه و قبوليان كردوه، ئيدي بو ئه گهر ئهم ووته يه ي ابن تيمية
 قبول بكه ين ئه وا شويني ئاره زوومان كه وتووين ؟ له كاتيكدان دنيان ئه وه ي ابن تيمية باسي
 ده كات راسته، وه به ده ستى خو مان ووته كاني ابن عباس و قوتابيه كاني و پيشه واياني
 سه له فمان له كتيب ه كان دهره ي ناوه و نيشانمان داو، سه باره ت به وه ش بو جي ووته ي ابن
 تيمية دهر باره ي ته كفيري گروهه كان قبول ناكه ين كه به هه مان شيوه ئهم ووتانه ده داته پال
 سه له ف ؟ چونكه ابن تيمية شتانيك ده داته پال سه له ف له ته كفيردا نه ك ئهم شتانه له
 كتيب ه كاني سه له ف نين به لكو پيشه وانه ي ئهم شتانه هه يه له كتيب ه كاني سه له ف، مه به ستم
 ئه وه نيه بل يم ابن تيمية شتانيك به درو ده داته پال سه له ف به لام به هه له له ووته كانيان
 حالي بووه له باب ه تي ته كفير، ته ئصيلي باب ه تي ته كفير كردني جه هميه كاني له سه ر
 لي خو شبووني ئيمام اَحمد له المعتصم ي خه ليفه ي عه باسي بنيات ناوه، كه المعتصم دواتر
 ته وه ي كرد و ئيمام اَحمد لي خو شبوو، وه هه ر كه سي كيش ئاگاداري ووته كاني ابن تيمية
 بيت ئه وا ئهم قسانه ي مني هيچ به لاوه سه ير نيه چونكه ده زاني ابن تيمية له باب ه تي ته كفير
 چه نده شله و له باب ه تي عوزر پيدان مه زه به كه ي چه نده فراوانه بو يه هه ر جي مه دخه لي
 هه يه له باب ه تي ته كفيردا كه مشتومر ده كات ريك راده كات بو ووته كاني ابن تيمية، ته نانه ت
 ابن تيمية نه جديه كانيشي زور ماندوو كردوو به وه ي كه ته ئويل به يننه وه بو ووته كاني، چونكه
 له سه رده مي نه جديه كان زور يك له و موشريكانه ي كه دژي ده عوه ي پيشه واياني نه جد بوون
 له نامه و كتيب ه كانيان به ووته كاني ابن تيمية ره ددي نه جديه كانيان ده دايه وه، ته نانه ت
 نوسه ريكي شيعه كه نوسراويكي بلاو كردبوويه وه له سه ر مه رج و ريگريه كاني ته كفير، ته واوي
 ووته كاني له م باب ه ته دا له ابن تيمية نه قل كردبوو !!!

كه واته باب ه ته كه ئاره زوونيه ئه و ووته يه ي به دل مان بوو وه ري بگري و ئه و ووته يه ي به دل مان
 نه بوو ره تي بكه ينه وه، ئايا ده كرى بل يين: گهر ووته ي زانايه كت له باب ه تيك ره ت كرده وه ئه وا

ده بِيَت له هه موو بابَه تِيكِي تر ووتَه كاني رَه تِي بَكه يته وه، وه گه روتَه ي زانايه كَت قبول كَرَد له بابَه تِيك ئه وا ده بِيَت له هه موو بابَه تِيكِي تر ووتَه كاني قبول بَكه يَت، كه ئه مه لازِمِي ووتَه ي ئه و كه سانه يه كه ئه م رَه خنه يه ده گَرَن.

وه ئه م كَتِيَبه له سَهْر ووتَه كاني سه له ف بنيات نراوه، ووتَه ي ئه وان ئه صله كه يه، ئه وه ي له سَهْر ووتَه ي ئه وان رُويشتَبِي قبولمان كَرَدووه ئه وه ي لِي لادا بِيَت رَه تمان داوه ته وه، وه هِيَنانِي ووتَه ي خه له ف و متاخرين يان هِيَنانِي ووتَه ي ئه شعَه رِي و هه نديك له موعتَه زِيلِي و ئِيَبازِي له بهر خودِي ووتَه كاني خُويان نيه به لكو له بهر ئه وه يه كه هه مان ووتَه ي سه له فيان نه قل كَرَدووه، واتا تِيبگه رَه ت كَرَدنه وه ي ئه ئه رِي كَفَر دُون كَفَر له هِيچ سه رده ميك و له هِيچ مه زهه بيك بووني نه بووه ته نها لاي خه واريچه كان بووني هه بووه، ئه م هه موو خاوه ن مه زهه به جياوازه كه له سه رده ماني جياواز ثياون هه موويان ئه ئه ره كه قبول ده كه ن و لِي لاناوه ن، ده توش تِيبگه كه رَه ت كَرَدنه وه ي ئه م ئه ئه ره دواي كو بوونه وه ي هه موو فرقه كان له سَهْر قبول كَرَدني جگه له گومرَپاي و شوينكه وتني خه واريچ هِيچي تر نيه، وه هِيَنانِي ووتَه ي ابن تيمية له م كَتِيَبه دياريه كه بو ئه وانَه ي واده زانن هِيچ كه سيك وه ك ابن تيمية شاره زاتر و تِيبگه يشتووتر نيه به مه نه جِي سه له ف، ده فهرموون ببينن ابن تيمية چُون باسِي بابَه تِي حوكم نه كَرَدن به قورئان و حوكم بردنه وه بو غه رِي شهرعي الله ده كات، ببينن ابن تيمية چُون له مه نه جِي سه له ف تِيبگه يشتووه له م بابَه تانه دا، جا ده زانن ابن تيمية هاوپرَپاي ئِيوه يه يان دَرِي ئِيوه يه.

ابن تيمية ده ئِي:

ابن عباس و جگه له وِيش له سه له ف ده ربارَه ي فهرمايشتي الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ و ﴿الظَّالِمُونَ﴾ وتوويانه: كَفَر دُون كَفَر، و فسق دُون فسق، و ظلم دُون ظلم، وه أحمد و البخاري جگه

له وانیش باسی ئەمەیان کردوو.

[مجموع الفتاوى : 522/7]

ابن رهب ده‌ئێ:

ووشە (کوفر) جاری وا هەیه بە پەهای دیت، وە مەبەست پێ کوفری لە دین دەرخەر نیە، وەک کوفر کردنی ئافەت بەرامبەر چاکەکانی مێردەکە و هاوشیوەی ئەمە، ئەمە لە کاتی هاتی ووشە (کوفر) بە پەهای، بەلام گەر ووشە (کوفر) بەند بوو بە شتیکیە و ئەوا هیچ کێشە و ناپروونی تێدا نیە کە کوفری گەرە نیە، وەک فەرماشتی الله تعالی: ﴿فَكَفَرْتُ بِأَنُحْمِ اللَّهِ﴾ [النحل: ۱۱۲].

مەبەست لێرەدا ئەوەیە کە ووشە (کوفر) بە پەهای دیت، پاشان تەفسیر دەکریت بە کوفریک کە لە دین دەرخەر نیە، ئەمەش وەک ابن عباس کە دەربارە فەرماشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئەم کوفرە نیە کە ئەوان بۆی دەپۆن، کوفریک نیە لە دین دەرخەر بێت، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ کفر دون کفر، الحاکم پێوایەتی کردوو، وە دەئێ: سەنەدەکە ی صەحیحە.

و هەر لە ابن عباس پێوایەت کراوە دەربارە ئەم ئایەتە دەئێ: ئەمە کوفرە، بەلام وەک ئەو کە سە نیە کە کافر بێت بە الله و فریشتەکانی و کتیبەکانی و پێغەمبەرانی و پۆژی دوا.

و بە هەمان شیوە عطاء و جگە لەویش وتووین: کفر دون کفر.

[فتح الباري : 127-126/1]

الکيا الهراسي ده ئي:

به رتيل بوو وای له یه هود کرد ئه و ئایه تانه بشارنه وه که الله دایبه زاند بوو به سهر پیغه مبه راندا له وه صف کردنی پیغه مبه ره که مان، دونیا یان پیش خست به سهر شوینکه وتنی پیغه مبه ر، جا ئه وهی الله دایبه زاندو وه له وه صف کردنی پیغه مبه ر شاردیانه وه.

[أحكام القرآن : 75/3]

ابن عبد البر ده ئي:

زانایان یه کدهنگن له سهر ئه وهی که زوئم کردن له حوکمدا له تاوانه گه وره کانه بو که سیک که به ئه نقه ست و ابکات و زانستی پی هه بی، له م بابه ته ئه ئه ری زور توند رپوایه ت کراوه له سه له فه وه، وه الله عز وجل فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ و ﴿الظَّالِمُونَ﴾ و ﴿الْفَاسِقُونَ﴾ ده رباره ی ئه هلی کیتاب دابه زین، حذیفة و ابن عباس وتوویانه: ئایه ته کان گشتین ئیمه ش ده گریته وه، وتوویانه: کوفریک نیه له دین ده رخه ر بیّت گه ر که سیک له ئوممه تی ئیسلام ئه نجامی بدات، تا کافر ده بیّت به الله و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه رانی و رۆژی دواپی، ئه م مانایه له ژماره یه ک زانای ته فسیری قورئان رپوایه ت کراوه، له وانه: ابن عباس و طاوس و عطاء.

[التمهید : 496-495/3]

ابن عبدالبر (دوای هیئانی چهند فهرمودهیهک که ووشهی کوفر تییدا هاتوو و مه به ست پی کوفری بچووکه) پاشان دهئی:

کۆمه لَیک له ئه هلی بیدعه له خه واریجه کان و موعته زیله کان گومرا بوون له م بابته دا، به لگه یان هیئایه وه به م ریوایه تانه و هاوشیوه کانی بو ته کفیر کردنی تاوانباران، وه به لگه یان هیئاوه له قورئاندا به ئایه تانییک که له سه ر پووکه ش مانا کانیان وه رناگیرین، وه ک فهرمایشتی الله عز وجل: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وه فهرمایشتی: ﴿أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ [الحجرات: ۲]، وه فهرمایشتی: ﴿إِنْ تَنْظُرْ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ﴾ [الجاثیه: ۳۲]، ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ [الزخرف: ۲۰]، ﴿وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ [الکھف: ۱۰۴]، وه هاوشیوهی ئه مانه، وه ریوایه ت کراوه له ابن عباس ده رباره ی فهرمایشتی الله عز وجل: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وتوویه تی: کوفریک نیه له دین ده رخه ر بیّت، به لکو کفر دون کفر-ه.

[التمهید : 390/10]

المصاص دهئی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ له وه ده رناچیت که مه به ستی کوفری شیرک و ئینکاری کردن بیّت، یان مه به ستی کوفری نیعمه ت بیّت به بی ئینکاری کردن، جا گه ر مه به ست ئینکاری کردنی حوکمی الله بیّت یان حوکم کردن به غه یری حوکمی الله و بلّی ئه مه حوکمی الله-یه، ئه مه کوفره و له دین ده رده چیت و بکه ره که ی مورته دده گه رییش ئه مه موسلمان بوو بیّت، جا له سه ر ئه مه ته فسیریان کردوو

ئەوانەى وتووێانە دەربارەى بەنى ئیسرائیل دابەزیووە و ئیئەش دەگریتهووە،
 مەبەستیان ئەوێهە هەرکەسێک لە ئیئە ئینکاری حوکمیکی اللە بکات یان
 حوکم بکات بە غەیری حوکمی اللە پاشان بۆ ئەمە حوکمی اللە-یە، ئەوا کافرە
 هەرۆهک چۆن بەنى ئیسرائیل کافر بوون کاتیکی ئاویان کرد، وە ئەگەر
 مەبەست پێی کوفری نیعمەت بێت ئەوا کوفری نیعمەت بە واز هێنان لە
 شوکر کردن دەبێت لە سەر نیعمەتە کە بە بێ ئینکاری کردنی، جا بکەرە کەى
 لە دین دەرنەچیت، بەلام ئەوێ دیارترە و بەهێزترە مانای یە کەمە، چونکە ووشەى
 (کوفر) ی دەربڕیووە لە سەر ئەو کەسەى کە حوکم ناکات بەوێ اللە دایبەزاندوووە، وە
 خەوارێجەکان ئەم ئایەتەیان تەئویل کرد بە سەر تە کفیر کردنی ئەو کەسەى
 واز بهێنیت لە حوکم کردن بەوێ اللە دایبەزاندوووە بە بێ ئەوێ ئینکاری
 حوکمە کە بکات.

[أحكام القرآن : 4/93-94]

أبر العباس القرطبي دهلی:

فەرمايشتی اللہ تعالیٰ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ بەلگە بە
 ڕووکەشی ئایەتە کە دەهیننەووە ئەوانەى کە بە تاوان خەلکی تە کفیر دەکەن،
 کە ئەوانیش بریتین لە خەوارێج، وە هێچ بەلگە یەکیان نیە لەم ئایەتەدا
 چونکە ئەم ئایەتە دەربارەى یەهود دابەزین کە کەلامی اللە-یان گوێی بوو،
 هەرۆهک لە فەرموودەدا هاتوووە، جا ئەوان کافرن، وە ئەوێ بە شدار بێت لە

سه به ب نزوله که یان ئه واه شدار ده بیته له حوکمه که یان، پروونکردنه وهی
 ئه م بابه ته به م جوړه یه: موسلمان گهر حوکمی الله تعالی بزانی له بابه تیكد او
 برا بیته وه، پاشان حوکمی پي نه کات، گهر به هوئی ئینکاری کردنی حوکمه که
 کاری پي نه کات ئه واه کافره خیلاف له مه دا نیه، وه ئه گهر ئینکاری حوکمه که
 نه کات ئه واه تاوانبار و تاوانیکی گهر وهی ئه نجام داوه، چونکه پروای به
 ئه صلی حوکمه که هه یه و ده زانی واجبه له سهری جیبه جی بکات، به لام
 سه ریچی کرد به واز هینان له کار پیکردنی حوکمه که، ... (پاشان ده ئی) مه به ست
 له م به حته ئه وه یه که ئه م ئایه تانه مه به ست پي ئه هلی کوفر و عیناده،
 ئه گهر چی له فزه که شیان گشتیه به لام موسلمانان لی چوونه ته دهر، چونکه
 واز هینان له کار کردن به حوکم له گه ل هه بوونی ئیمان به ئه صله که ی ئه مه
 شیرک نیه، الله تعالی فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ
 لِمَنْ يَشَاءُ﴾ [النساء: ۴۸ و ۱۱۶]، وه واز هینان له حوکم کردن به قورئان شیرک نیه
 به یه کده نگی زانایان، ده کری الله له که سه که خوشی، وه کوفر لیخوشبوونی
 نیه، جا واز هینان له کار کردن به حوکم نابیته کوفر.

[المفهم لما أشكل من تلخیص کتاب مسلم : 117/5-118]

أبره یان الاندلسی ده ئی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ابن مسعود و ابراهیم و عطاء و
 کومه لیک بوئه وه چوونه که ئه م ئایه ته گشتیه دهر باره ی یه هود و غه یری یه هودیشه،

به لام کفر دون کفر-ه، و ظلم دون ظلم-ه، و فسق دون فسق-ه، و اتا: کوفری
موسلمان وه کو کوفری کافر نیه، به هه مان شیوه زولمه که شی و فسقه که شی نایخاته
دهروه له دین، ابن عباس و طاوس و یان و وتوه.

[البحر المحيط : 504/3]

أَبُو حِيَّانِ الْأَنْدَلُسِيِّ دَهْئِيٌّ:

السَّيِّدِي دَهْئِيٌّ: هَهْرُ كَهْسِيْكَ مُوْخَالَهْفَهِي حُوْكَى اللَّهِ بَكَاتٍ وَ بَهْ تَهْنَقَهْسَتْ تَهْرُكِي
بَكَاتٍ وَ لِيٍّ لَا بَدَاتٍ وَ بَشْرَانِيٍّ، تَهْوَا لَهُ كَافْرَانَه بَهْرَاسْتِي.
أَبُو حِيَّانِ دَهْئِيٌّ: تَهْمُ وَوَتَهْيَه بَهْوَه لِيْكَدَه دَرِيْتَهْوَه كَه تَيْنَكَارِي حُوْكَمَه كَه بَكَاتٍ،
تَهْمَهْيَانِ كُوفَرَه وَ دَرِي تَيْمَانَه هَهْرُوه كَ ابْنِ عَبَّاسٍ وَوَتِي.

[البحر المحيط : 505/3]

الْقَسْبَرِيُّ دَهْئِيٌّ:

مَهْزَهْبِي خَهْوَارِيْجٌ بَرِيْتِيَه لَهْوَهِي هَهْرُ كَهْسِيْكَ بَهْرَتِيلٍ وَهَرَبُغَرِيٍّ وَ حُوْكَمٌ بَكَاتٍ بَهْ
غَهْيَرِي حُوْكَى اللَّهِ تَهْوَا كَافَرَه، تَهْمُ وَوَتَهْيَه شِ دَرَاوَهْتَه پَالِ الْحَسَنِ وَالسَّيِّدِي.

[القرطبي نه قلی کردوه له تهفسیره که ی : 499/7]

وَوْتَم: نَهْمَبِيْنِي كَهْسُ تَهْمُ وَوَتَهْيَه بَدَاتَه پَالِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ! تَهْنَهَا تَهْوَه نَهْبِيْتُ كَه الْحَسَنِ
وَوَوِيَهْتِي تَهْمُ تَاْيَهْتَانَه دَهْرَبَارَهِي بَهْنِي تَيْسَرَاثِيلِ دَابَهْزِيُونٍ وَ لَهْسَهْرُ تَيْمَهْشِ وَاجِبَه، تَهْمَهْشِ
تَهْنَهَا وَوَتَهْيَه الْحَسَنِ نِيَه بَغْرَه دَوَايِ لِيْكَوْلِيْنَهْوَه دَهْرَدَه كَهْوِيٍّ هَهْمُوو تَهْلِي سَوْنَه هَاوْرَانِ
لَهْسَهْرُ تَهْمَه وَهَكِ پَيْشْتَرِ بَاسْمَانِ كَرْدِ، كَهْرُ مُوسْلَمَانَانِ بَهْ هَهْمَانِ شِيْوَهِي تَهْلِي كِيْتَابِ

حوکمی الله بشارنه وه و بیگوژن ئه واکوفر ئه وانیش ده گریته وه، سه بارهت به ووته که ی السدی ئه مه یان پروونه به سه نه ده وه له السدی ریوایهت کراوه، هیئانی ووته که ی السدی له گه ل ووته ی خه واریجه کان ویه کسان کردنی به یه کتر، خوی نیشانه ی ئه مه یه که ووته که ی السدی له پرووکه شدا موافقی ئه هلی سوننه نیه به لکو موافقی خه واریجه، بویه یان ده بیئت ته ئویل بکری یان ئه وه تا وهک القشیری بیخه ی نه پال ووته ی خه واریجه کان، هه ره له بهر ئه مه ش أبو حیان له ته علیق دانی له سه ره ووته که ی السدی ووتی: ئه م ووته یه به وه لیکن ده دریته وه که ئینکاری حوکمی الله بکات، واتا ووته که ی السدی ته ئویل کرد له سه ره پرووکه ش وه ری نه گرت، چونکه پرووکه شی ووته که ی ووته ی خه واریجه، وه الطبری ئه م ووته یه ی السدی له گه ل ووته ی ئه و که سانه هیئا که وتوو یانه: ئایه ته که ده رباره ی به نی ئیسرائیل دابه زیوه به لام هه موو که سیکن ده گریته وه که هه مان کاری ئه وان ئه نجام بدات جا موسلمان بیئت یان کافر، بویه هیچ کامیان به پرووکه ش ووته که یان وه رنه گرتو وه، ئه وه شی به پرووکه شی وه ری گرتی دانی پیئاوه که ئه مه ووته ی خه واریجه.

أبر عبد الله القرطبي ده ئی:

فه رمایشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ و ﴿الظَّالِمُونَ﴾ و ﴿الْفَاسِقُونَ﴾ هه مووی ده رباره ی کافران دابه زین، هه روهک له سه حیجی مسلم هاتوو له فه رمووده ی البراء که پیشتر هیئانمان، وه زۆرینه ی زانایان له سه ره ئه مه ن، به لام موسلمان کافر نابیئت ئه گه رچی تاوانی گه وره ش ئه نجام بدات. وه ووتراوه: ئایه ته کان شتی شاره وی تیدایه، ماناکه ی به م جوړه یه: ئه وه ی حوکم به وه نه کات که الله دایبه زاندوو وهک ره تکر دنه وه ی قورئان و ئینکار کردنی ووته ی پیغه مبه ره ﷺ ئه واکافره، ابن عباس و مجاهد ئه مه یان ووتوه، جا

ئايه ته كه گشتيه له سهر ئه م مانايه.

ابن مسعود و الحسن و توويانه: گشتيه ده باره ي هه ركه سيك كه حوكم به وه نه كات كه الله دايبه زاندووه له موسلمانان و يه هود و كافران، و اتا: برواي و ابيت و به حه لالي بزانييت، به لام ئه و كه سه ي و ابكات و پي و ابيت كاريكي حه رامي ئه نجام داوه ئه و له موسلمانان فاسقه كانه، كاروباريشي بو الله ده گه رپته وه گه ر بيه وي سزاي ده دات، وه ئه گه ر بيه وي لي خوش ده بيت.

وه ابن عباس له رپوايه تيك ده ئي: ئه وه ي حوكم نه كات به وه ي كه الله دايبه زاندووه ئه و كاريكي كردووه هاوشيوه ي كاري كافران.

وه ووتراوه: و اتا ئه وه ي حوكم نه كات به هه موو ئه و شتانه ي كه الله دايبه زاندووه ئه و كافره، به لام ئه وه ي حوكم بكات به ته و حيد و حوكم نه كات به هه نديك شه رائيع ئه و ناچي ته ناو ئه م ئايه ته وه.

وه ئه وه ي دروسته ووته ي يه كه مه.

[تفسير القرطبي: 498-497/7]

و وتم: كه ده ئي ووته ي يه كه م دروسته، مه به ستى ئه م ووته يه: (هه ر سئ ئايه ته كه ده باره ي كافران دابه زين، به لام موسلمان گه ر تاواني گه و ره ش ئه نجام بدات كافر نابيت). مه به ست له تاواني گه و ره ش حوكم نه كردنه به قورئان.

زانايان كه ده ئين: ئه م ئايه تانه ده باره ي ئه هلي كيتاب دابه زين، مه به ستيان ئه وه يه ئه وان كاريكيان ئه نجامدا ئه م كاره بووه هو ي ئه وه ي كه ئه م ئايه تانه دابه زن، جا هه ركه سيك هه مان كاري ئه وان ئه نجام بدات ئه و حوكمي ئايه ته كه ئه و يش ده گري ته وه.

جا هەر زانایه ک له م سئ ئایه ته ی سورته ی المائدة باسی ئه وه بکات ده باره ی ئه هلی کیتاب دابه زیون، ئه وا مه به سئ ئه وه یه موسلمان به حوکم نه کردن به قورئان کافر نابیت ئیلا گهر هه مان کاری ئه هلی کیتاب ئه نجام بدات که گوړینی حوکمی الله بوو، که واته ههر زانایه ک باسی سه به ب نزول بکات له م ئایه تانه دا ئه وا مه نه جی زاناکه بریتیه له ته کفیر کردن به مه رج، نه ک به ره های بلی ئه وه ی حوکم نه کات به قورئان کافره بئ هیچ مه رجیک له و مه رجانه ی که باسکراون.

محمد رشید رضا (ده باره ی سئ ئایه ته که ی سورته ی المائدة) ده ئی:

حوکم نه کردن به وه ی که الله دایبه زاندووه یان وازهینان لی و حوکم کردن به غهیری ئه و - که ئه مه مه به سته - به کوفر دانانریت به مانای له دین ده رچوون، به لکو به مانای گه وره ترین تاوان دیت، ... (پاشان ده ئی) وه هیچ ریگریه ک نیه مه به ست کوفری گه وره بیئت له ئایه تی یه که م و دوو ئایه ته که ی دواتریش گهر پشت کردن له حوکم کردن به وه ی که الله دایبه زاندووه به وه ی به ناشرین دانانی حوکمی الله و ملکه چ نه بوون بو ی و به باشر دانانی غهیری حوکمی الله بیئت له حوکمی الله.

[تفسیر المنار: 404/6]

و وتم: محمد رشید رضا له سه رده میک ژیاوه یاسا دانراوه کان هه بوون له وولاتاندا، ئه وه تا ده ئی: گهر حوکم نه کات به قورئان و حوکم به شتیکی تر بکات، و اتا هه ردوو بیانوو که ده برپیت، چونکه هه ندیک که س ده ئین: گهر حوکم نه کات به قورئان کافره، وه هه ندیکی تر که ده بینن ئه ته ری کفر دون کفر زور بلاوه و بواری ئینکاری کردنی نیه، ده یانه وی ریگیه کی تر بگرنه بهر، بویه ده ئین: گهر حوکم نه کات به قورئان کافر نابیت ته نها حوکمه که ی

په كخستوو، به لام گهر حوكمي كرد به شتيكي تر جگه له قورئان ئهوا كافر دهبيت ته شرعي داناو و حوكمي الله-ي گوريوه، كه چي محمد رشيد رضا دهئ: حوكم نه كردن به قورئان و حوكم كردن به غهيري قورئان كه ئه مه مه به سته ليره دا ئه و يش به كوفر دانانريت، ئينجا دواتر به مهرج دهيكات به كوفر، وهك به ناشرين داناني حوكمي الله و ملكه چ نه بوون بوي و به باستر داناني حوكمي تر له حوكمي الله.

مهر رشيد رضا دهئ:

زوريك له موسلمانان شه رائيع و حوكميان داهيناوه هاوشيوهي قهوماني پيشوو كه داينهيئا، وه به هوئي حوكم كردن به م حوكمه داهينراوانه وازيان هيئا له حوكم كردن به ههنديك لهو حوكمانه ي كه الله دايبه زاندوو به سهريان، جا ئهوانه ي كه واز دههينن له حوكم كردن بهو حوكمانه ي كه الله دايبه زاندوو له كتيبكه ي به بئ ئه وه ي هيچ ته ئويليكيان ههبيت و به راستي بزائن، ئهوا فه رمايشتي الله تعالى له م سئ ئايه ته دا يان له ههنديكي له سهريان ديته دي ههر كه سهو به پيي حالي خوي، جا ههر كه سيك پشت بكات له حوكم كردن به حه ددي دزي كردن و بوهتان هه لبه ستن به زينا و زينا كردن، ملكه چي نه بيت به هوئي به ناشرين داناني ئه م حه ددانه و به باستر داناني سزاي تر له م حه ددانه، لهو حوكمانه ي كه مروقه كان داينهيئاوه، ئهوا ئه م كه سه كافره و براوه ته وه، وه ئه وه ي حوكمي پي نه كات له بهر هوكارپيكي تر ئهوا زالمه گهر ئه م حوكم نه كردنه به فيروداني حه ق يان واز هيئان له عه دالهت و يه كساني تيذا بيت، ئه گينا جگه له مانه كه سه كه ته نها فاسقه، له فزي فسق گشتگيرتريني ئه م له فزانه يه، هه موو كافر و

زائميک فاسقه به لّام پيچه وانه که ی وانيه.

[تفسير المنار : 405/6]

مهمر رسيږ رضا ده ئي:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ پروکه شی ئايه ته که هيچ يه کيک له پيشه وانا وداره کاني فقه نه يووتوه، به لکو هيچ که سيک نه يووتوه هه رگيز، چونکه پروکه شی ئايه ته که هه موو که سيک ده گريته وه که حوکم نه کات به وهی الله دايبه زاندووه به ره هايي، جا حوکم به غه يری ئه وه بکات که الله تعالی دايبه زاندووه يان نا، ئه مه ش هيچ که سيک له موسلمانان ته کفيري ناکه ن، ته نانه ت خه واريجه کانيش ته کفيري ناکه ن که فاسقه کان به تاوان ته کفير ده که ن، وه يه کيک له و تاوانانه ی که خه لکی پي ته کفير ده که ن حوکم کردنه به غه يری ئه وهی الله دايبه زاندووه.

[تفسير المنار : 406/6]

ووتم: ليږده دا مه به ستي موخاله فه کردنی حوکمی الله-يه به ره هايي، بويه ده ئي که س ئه مه ی ته کفير نه کردووه ته نانه ت خه واريجيش، واتا موسلمان که نه زه ريک ده کات ئه و حوکمی به وه نه کردووه که الله دايبه زاندووه له چاو داخستن به رامبه ر که سانی نامه حرهم، به لّام هيچ که سيک به مه ته کفيري ناکات.

به لّام له کوټاييدا باسی ئه وه ده کات که خه واريچ موسلمانان ته کفير ده که ن به تاواني حوکم کردن به غه يری ئه وهی الله دايبه زاندووه.

حوکم کردن به غه يری ئه وهی الله دايبه زاندووه به تاواني ناوېرد، وه ته کفير که رانی خاوه نی ئه م تاوانه شی به خه واريچ ناوېرد.

ابن القيم ده ئي:

حوكم كردن به وهی الله دایبه زاندوو له لقه کانی ئیمان، وه حوكم كردن به غهیری ئه وهی الله دایبه زاندوو له لقه کانی کوفره، وه تاوانه کان هه مووی له لقی کوفرن، ههروهک چۆن طاعه ته کان هه مووی له لقی ئیمان.

[الصلاة : لایه ره 86]

ووتم: بڕوانه ووتی: حوكم كردن به غهیری قورئان له لقه کانی کوفره، ههروهک چۆن هه موو تاوانیک له لقی کوفره، نهک راسته وخۆ کوفر بیّت، واتا کوشتن و دزی وزینا وهه موو تاوانیکی تر له لقه کانی کوفرن.

ابن القيم ده ئي:

حوكم كردن به غهیری ئه وهی كه الله دایبه زاندوو و تهرك كردنی نوێژ کوفری عه مه لیه و بڕاوه ته وه، وه ناکرێ ناوی کوفر نه فی بکری لێ دواي ئه وهی الله و پيغه مبه ره که ی دهريان برپوه ده باره ی، جا ئه و حاکمه ی که حوكم به غهیری قورئان ده کات کافره، وه نوێژ نه که ر کافره به دهقی ووته ی پيغه مبه ری الله ﷺ به لام کوفری عه مه له نهک کوفری اعتقاد، وه مه حاله الله سبحانه ناو له و حاکمه بنیّت کافر که حوكم به غهیری قورئان ده کات، وه پيغه مبه ری الله ﷺ ناو له نوێژ نه که ر بنیّت کافر، که چی ناوی کوفر ده باره یان ده رنه برپدری، وه پيغه مبه ری الله ﷺ نه فی ناوی ئیمانی کردوو ده باره ی زیناکه ر و دز و عه ره ق خۆر و ئه و که سه ی که دراوسی که ی له خراپه ی ئه مین نیه، جا کاتی که ناوی ئیمانی لێ نه فی کرا ئه و کافره له لایه نی عه مه له وه، ئه که رچی کوفری ئینکاری و اعتقادی له و که سه دا نه بیّت، به هه مان شیوه

فهرموودهی: (لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض)، ئەمە کوفری
 ەمەلە، بە ەمان شیۆه فهرموودهی: (من أتى كاهنا فصدقه، أو امرأة في دبرها
 فقد كفر بما أنزل على محمد)، وه فهرموودهی: (إذا قال الرجل لأخيه: يا كافر، فقد
 باء بها أحدهما)، ... (پاشان دهئ) پیغه مبهەر ﷺ له فهرموودهی صه حیج رایگه یاندووہ:
 (سباب المسلم فسوق، وقتاله كفر)، جیاوازی کرد له نیوان جنیو دان به موسلمان
 و شه پرکردن له گه ئی، یه کیکیانی کرد به فسق که پی کافر نابیت، وه ئەوهی تریانی
 کرد به کوفر، وه مه علومه پیغه مبهەر ﷺ مه بهستی کوفری ەمەلێه نه ک کوفری
 اعتقادی، وه ئەم کوفرهش دهی ناخاته دهروه له بازنه ی ئیسلامه تی و دین
 به یه کجاری، ههروهک چۆن زیناکهرو دزو عهرهق خووری له دین نه خسته دهروه،
 ئەگه رچی ناوی ئیمانیشی پییه وه نه مینیت، وه ئەم ته فصیله ووته ی هاوه لانه که
 ئەوان زاناترینی ئوممه تن به کتییی الله و ئیسلام و کوفر و له وازمه کانیا، جا
 ئەم بابه تانه وهرناگیریت ته نها له وانه وه نه بیت، موته ئەخیرین له مه بهستی
 هاوه لان تینه گه یشتوون جا بوون به دوو کوومه ل، کوومه لکیان خه لکیان له دین
 کرده دهروه به تاوانی گه وره، وه حوکمیاندا به سهر خاوه نه کانیا که تاهه تایه له
 دۆزه خ ده میننه وه، وه کوومه لیک کردنیا به ئیماندار ی ئیمان کامل، جا ئەوان
 زیاده رپه ویان کرد، وه ئەوانه ش شلرپه ویان کرد، الله هیدایه تی ئەهلی سوننه ی دا
 بو باشتترین رینگا و ووته ی مامنه و هند، که له ناو مه زه به کاند و هک ئیسلام
 وایه له ناو دینه کانی تر دا، جا لی ره دا کفر دون کفر، ونفاق دون نفاق، و شرک
 دون شرک، فسوق دون فسوق، و ظلم دون ظلم-ه.

سفيان بن عيينة دهئ: عن هشام بن حجير عن طاوس عن ابن عباس: دهرباره ی

فه رمايشتي الله تعالى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئەو کوفره نیه که ئەوان بۆی ده چن.

وه عبدالرزاق ده ئی: أَخْبَرَنَا مَعْمَرُ عَنْ ابْنِ طَاوُسٍ عَنْ أَبِيهِ وَوَتِي: پرسیار کرا له ابن عباس ده باره ی فه رمايشتي الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئەمه کوفریانه، به لام وهک ئەو که سه نیه که کافر بیّت به الله و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه رانی، وه له ریوایه تیکی تر دا ده ئی: کوفریک نیه له دین ده رخه ر بیّت.

وه طاوس ده ئی: کوفریک نیه له دین ده رخه ر بیّت.

وه وکیع ده ئی: عَنْ سَفْيَانَ عَنْ ابْنِ جَرِيحٍ عَنْ عَطَاءٍ وَوَتِي: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق.

وه ئەمه ی عطاء ووتی له قورئاندا پوونه بۆ که سیک که تی بگات، الله سبحانه ئەو که سه ی حوکم ده کات به غه یری قورئان ناوی لیئاوه کافر، وه ئەو که سه ی ئینکاری قورئان ده کات ناوی لیئاوه کافر، وه ئەم دوو کافره یه کسان نین.

بروانه [الصلاة : لاپه ره 89-93]

ووتم: هه ر چه نده باسه که مان حوکمی نوێژ نه که ر نیه، به لام له بهر ئەوه ی ابن القیم حوکم نه کردن به قورئان و ته رک کردن نوێژی له پال یه کتر باسکرد و هه ردووکیانی به کوفری عه مه لی ناو برد نه ک کوفری اعتقادی، وه ته ئکید ی له وه کرده وه که حوکم کردن به غه یری قورئان کوفری بچووکه، جا له بهر ئەمه تا کو موسلمانان توشی گومان نه بن و که سانی دل

نه خوښ دهست بهم ووتەيه نه گرن وازانن ابن القيم نوښت نه کەر ته کفیر ناکات، ته وای ووتە که ی ابن القيم دههینین که له لاپه ره کانی دواتر باسی دهکات دهر باره ی نوښت نه کەر، تا کو ږوون بښته وه که ته کفیری نوښت نه کەر دهکات.

ابن القيم دهلی:

سهیره گومان دروست ب دهر باره ی کوفری نه و که سه ی که سووره له سه ر ته رک کردنی نوښت، وه بانگ بکړی بو نه نجام دانی نوښت له بهر چاوی خه لکی، دره وشانه ی شمشیر له سه ر سه ری ده بینیت و دهستی به ستراوه ته وه بو کوشتن و چاوه کانی به ستراون، وه پي ووتراوه: نوښت ده که ی یان ده تکوژین، نه ویش دهلی: بمکوژن هه رگیز نوښت ناکه م !

وه نه وه ی نوښت نه کەر ته کفیر ناکات دهلی: نه مه ئیمانداره، موسلمانانه، ده شوردریت و نوښتی له سه ر ده کړیت و له گوږستانی موسلمانان ده نیژریت، وه هه ندیکیان ده لپن: ئیمانداره ئیمانی کامله، ئیمانی وه ک ئیمانی جبریل و میکائیل-ه !

ئایا نه م که سه شه رم ناکات که نه مه ووتە که یه تی له ئینکاری کردنی له ته کفیری که سیک که قورئان و سوننه ت و ئیجماعی هاوه لان شایه تیان داوه به کافر بوونی !.

[الصلاة : لاپه ره 104-105]

سليمان بن صمان:

پرسیار که دهلی: پرسیری یه که م: نه و کوفره چیه که له دین دهر خه ره، وه نه و کوفره چیه که له دین دهر خه ر نیه له ووتە ی زانایاندا که ده لپن: کوفر دوو کوفره و فسقیش

دوو فسقه ؟

له وه لامدا دهئ: ئهم بابه ته شيخ عبداللطيف بن عبدالرحمن بن حسن وه لامى داووته وه له نامه كهى بو الخطيب، وه وهى باسكردووه كه شمس الدين ابن القيم رحمه الله تعالى باسكردووه له كتيبى (الصلاة)، ... (ليزدا سليمان بن سحمان هه مان ووتهى ابن القيم نه قل دهكات كه پيش ئيستا هينامان له كتيبى الصلاة به لام ئهو به زياده وه نه قلى دهكات، ئيمه له لاپه ره 89 تا 93 نه قلمان كرد، ئهو له لاپه ره 88 تا 98 نه قل دهكات، شيخ عبداللطيف-يش كاتيک پرسىاري ئه مه يان ليكردووه هه ره به هه مان ووتهى ابن القيم وه لامى داووته وه، ئينجا دواى نه قل كردنى ته وواى ووته كهى ابن القيم و وه لامه كهى شيخ عبداللطيف، پاشان سليمان بن سحمان دهئ) سه يري ئه وه بكه الله ره حمت پي بكات كه زانايان باسيان كرد له وهى كه كوفر دوو جوړه، كوفرى اعتقاد و ئينكارى و عينادى، كوفرى ئينكارى و عينادى ئه وهيه كه كافر بيت به ئينكارى و عيناديه وه به و شتهى كه ده زانيت پيغه مبه ره هيناويه تى له لايه ن الله-وه، له ناوه گاني په روه ردگار و صيفات و كرده وه و حوكمه گاني كه نه صله كهى ته وحيدى الله و په رستنيه تى به بي شهريك دانان بو، ئهم كوفره دژى ئيمان ه له هه موو روويكه وه، جا ئهم كوفره وه كه له دينى ئيسلام ده يخاته دهره وه، چونكه دژى ئيمان ه له هه موو روويكه وه، وه جوړى دوو هم برتية له كوفرى عه مه ل، ئه ميس دوو جوړه هه ركاميان بيت: كوفرى له دين دهرخه رو كوفرى له دين دهرنه خه ر، جوړى يه كه م دژى ئيمان ه وه ك سوجه بردن بو بت و سو كايه تى كردن به قورئان و كوشتنى پيغه مبه ر و جنيو دان پي، وه جوړى دوو همى كوفرى عه مه لى له دين دهرخه ر نيه، وه ك حوكم كردن به غه يري ئه وهى الله دايبه زاندووه و ته رك كردنى نويز، ئه مه كوفرى عه مه له كوفرى اعتقاد نيه، به هه مان شيوه فه رمووده ي پيغه مبه ر ﷺ (لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض)، وه فه رمووده ي: (من أتى

کاهنا فصدقه، وأتی امرأة فی دبرها فقد کفر بما أنزل علی محمد ﷺ) ئه مه له کوفری عه مه لیه، وهک سوجه بردن بۆ بت و سوکایه تی کردن به قورئان و کوشتی پیغه مبه ر و جنیودان پی نیه، ئه گهرچی هه مووی ووشه ی کوفری بۆ به کار دیت، تا کو تایی ئه وهی باسیکرد ﷺ.

به لام پیویسته بزانی ئه وهی حوکم به ریتته وه بۆ لای طاغوت یان حوکم بکات به غه یری ئه وهی الله دایبه زاندووه، وه برپوای واییت حوکمی ئه وان ته واوتر و باشتره له حوکمی الله و پیغه مبه ره که ی، ئه مه یان ده بیته کوفری اعتقادی که له دین ده رخه ره، هه ره وهک باسکراوه له 10 هه ئوه شی نه ره وه که ی ئیسلام، به لام ئه وهی برپوای وانه بیته به لام حوکم به ریتته وه بۆ لای طاغوت، وه برپوای وایه حوکمی طاغوت باطله، ئه مه یان کوفری عه مه لیه، ... (پاشان ده ئی) وه پرسپاری دووه م بریتیه له ووته ی پرسپار که ره که ده ئی: ئه وه حوکم بردنه وه بۆ لای طاغوت که ئه وهی ئه نجامی بدات پی کافر ده بیته کامه یه، وه ئه وهی که پی کافر نابیت کامه یه ؟

له وه لامدا ده ئی: پیشتر وه لامی ئه م پرسپاره درایه وه به ته فصیلی له ووته ی شمس الدین ابن القیم و ووته ی شیخه که مان، جا بگه رپوه سه ری، وه بزانه ئه م بابه تانه شوینی پیه لخلیسان و تی که ل بوونی تیگه یشتنه، ده ست به وه بگره که سه له فی صالح و سه ده ی یه که می ئیسلام له سه ری بوون.

بروانه [کشف غیاهب الظلام عن أوهام جلاء الأوهام : لاپه ره 310-316]

ووتهم: سلیمان بن سحمان ووتی: (به لام پیویسته بزانی ئه وهی حوکم به ریتته وه بۆ لای طاغوت

يان حوکم بکات به غهیری ئه وهی الله دایبه زاندووه، وه برۆای واییت حوکمی ئه وان ته وواترو باشته له حوکمی الله و پیغه مبه ره که ی، ئه مه یان ده بیته کوفری اعتقادی که له دین درخه ره، ههروهک باسکراوه له 10 هه لوه شیینه ره وه که ی ئیسلام، به لام ئه وهی برۆای وانه بیته به لام حوکم به ریته وه بۆ لای طاغوت، وه برۆای وایه حوکمی طاغوت باطله، ئه مه یان کوفری عه مه لیه).

ئه م ووتیه پروونکردنه وهی مه زه به بی شیخ محمد بن عبدالوهاب-ه له م بابه ته دا، که حوکم کردن به غهیری قورئان و حوکم بردنه وه بۆ لای طاغوتی کرد به دوو جۆر، جۆری یه که م که کوفریکی له دین درخه ره گه ر برۆای واییت حوکمی طاغوت له حوکمی الله باشته ههروهک له 10 هه لوه شیینه ره وه که باسکراوه، واتا شیخ محمد به م مه رجه حوکم نه کردن به قورئان و حوکم بردنه وه بۆ لای طاغوت به کوفری گه وره ده زانیته که حوکمی طاغوت به باشته بزانیته له حوکمی الله، وه جۆری دووهم که حوکم ده باته وه بۆ لای طاغوت به لام به ریبه له حوکمی طاغوت و به باطلی ده زانیته ئه وکات ده بیته کوفری عه مه لی که له دین درخه ره نیه، راسته له لای ئه هلی سوننه کوفری عه مه لی کوفری گه وره و بچووک له خو ده گریت به خیلافی جه همیه کان که هه موو کوفریکی عه مه لی به کوفری بچووک ده زانن، به لام ووته که ی ابن القیم و سلیمان بن سحمان زۆر پروونه که لیژده دا مه به ست له کوفری عه مه لی کوفری بچووک، چونکه له به رامبه ر کوفری عه مه لی له دین درخه ره هی ناویه تی که کوفری گه وره یه، هیچ مانایه کیش نادات بۆ کوفری عه مه لی دوو جۆره و هه ردوو کیشیان له دین درخه رن ! که واته له سه ر چ بنه مایه ک کران به دوو جۆر گه ر هه ردووکیان هه مان شت بن ؟!

با بگه ریینه وه سه ر ووته که ی سلیمان بن سحمان که ووتی: ئه و کوفره یان له دین درخه ره که حوکمی طاغوت له حوکمی الله به باشته بزانی ههروهک له 10 هه لوه شیینه ره وه که هاتووه، مه به ستی هه لوه شیینه ره وهی چواره مه که شیخ محمد بن عبدالوهاب ده ئی: (من اعتقد أن هدي غير النبي ﷺ أكمل من هديه، أو أن حكم غيره أحسن من حكمه، كالذين

يفضلون حكم الطواغيت على حكمه، فهو كافر).

واتا: ههركه سيك برواي وابت رېبازی غهیری پیغه مبهړ ﷺ کاملتره له رېبازی پیغه مبهړ، یان
 حوکمی غهیری پیغه مبهړ باشته له حوکمی پیغه مبهړ، وهک ئهوانه ی که حوکمی طاغوته کان
 ته فزیل ده که ن به سهر حوکمی پیغه مبهړ، جا ئه و که سه کافره.

سليمان بن سحمان له وه تیگه یشته وه که شیخ محمد به م مه رجه حاکم و که سی
 حوکم به ره وه بو لای حاکم ته کفیر ده کات گهر ئه مه حالیان بیت وهک باسکرا، ئه گینا
 کوفره که یان کوفری بچو و که و پي له دین دهرناچن.

زیاده ره وه کان ده لئین: شیخ محمد بن عبدالوهاب ئه و که سه ی به طاغوت ناو بردو وه
 که حوکم به غهیری قورئان ده کات، که واته به ره های به کافری ده زانیت به ی ته فصیل،
 بویه ئه م ووته یه ی سليمان بن سحمان موته شابه وهری ناگرین !

ئیسټا پروونی ده که ی نه وه که ووته که ی سليمان بن سحمان ووته ی مو حکه می شیخ
 محمد-ه، به لکو ئه و ووته یه ی که ئیوه ده ستان پییه وه گرتو وه ووته یه کی موته شابه.

محمد بن عبدالرهاب ده لئ:

طاغوته کان زورن، سه ره کیه کانی پینج دانه یه:

ئیبلیس له عنه تی الله-ی لی، وه که سیك بپه رستری ئه ویش پی رازی بیت، وه
 که سیك بانگه شه ی زانی شتیك له غه یب بکات، وه که سیك خه لکی بانگ بکات
 بو په رستنی خو ی، وه که سیك حوکم به غهیری ئه وه بکات که الله دایبه زاندو وه.

[الدرر السنیه : 1/136]

مهمر بن عبدالرهاب دهئ:

طاغوته کان زورن، ئەو هی بو ئیمه پروونه له طاغوته کان پینج دانەن: یه که میان شهیتانه، وه حاکمیک که زولم دهکات، وه ئەو که سهی بهرتیل دهخوات، وه ئەو که سهی دهپهرستری و پپی رازیه، وه ئەو که سهی کار دهکات به بن عیلم.

[الدرر السنیه: 1/137]

مهمر بن عبدالرهاب دهئ:

طاغوته کان زورن، سه ره که کانی پینج دانه یه: یه که م: شهیتان، که بانگه واز دهکات بو په رستی غهیری الله، به لگه ش فه رمایشتی الله تعالی-یه: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ عَادَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ [یس: ٦٠].

دووهم: حاکمی زالم، که حوکمی الله تعالی ده گوړیت، به لگه ش فه رمایشتی الله تعالی-یه: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: ٦٠].

سێیه م: ئەو که سهی حوکم دهکات به غهیری ئەو هی الله دایبه زاندوو، به لگه ش فه رمایشتی الله تعالی-یه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [المائدة: ٤٤]. چواره م: ئەو که سهی بانگه شهی زانیی غهیب دهکات له بری الله، به لگه ش فه رمایشتی الله تعالی-یه: ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ ، ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ [الجن: ٢٦-٢٧]، وه الله تعالی

فه رموويه تي: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ [الأنعام: ٥٩].

پينجه م: ئه و كه سه ي له بري الله ده په رستري و رازيه به عيبادهت بو كردني، به لگه ش
فه رمايشتي الله تعالى-يه: ﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ٢٩].

الدرر السنه : 163-161/1

ووتم: شيخ محمد بن عبدالوهاب له م سئ ووته يه دا كه باسي هه نديك جوړي سه ره كي
طاغوته كان ده كات ئه گه رچي له هه ر سئ ووته كه دا ده ئي: پينج دانه يان سه ره كين، به لام له هه ر
ووته يه كدا چه ند دانه يه كي جياواز ده ژميړيت، كه كوكر او ده كه ي ئه مانه ن:

١/ شه يتان

٢/ ئه وه ي بانگه وازي خه لكی ده كات بو په رستني خو ي

٣/ ئه وه ي ده په رستري و پي رازيه

٤/ ئه وه ي بانگه شه ي زانيني غه يب ده كات

٥/ ئه و حاكمه زالمه ي حوكمي الله ده گوړيت

٦/ ئه و حاكمه ي حوكم به زو لم ده كات

٧/ ئه و حاكمه ي حوكم به وه ناكات كه الله دايبه زاندووه

٨/ ئه وه ي به رتيل ده خوات

٩/ ئه وه ي كار ده كات به بي عيلم

كه واته ليړه دا بو مان دهرده كه وي له مهنه جي شيخ محمد بن عبدالوهاب هه موو
طاغوتيک کافر نيه، به لكو هه نديك له تاوانباراني گه وره ش به طاغوت ناو ده بات وهك له

ووته کانیدا دیاره، وه ئه گهر که سیچ بلئ: نه خیر شیخ محمد هه موو ئه وانهی به طاغوتی ناوبردوون به کافری زانیون، ئه و شیخی داوته پال خه واریچ، چونکه ناکری زانیه کی وهک شیخ محمد بلئ: به رتیل خور کافره و له سهرانی طاغوته، ئه وهی خوی لی به ری نه کات و به کافری نه زانییت کافر ده بیئت، یان بلئ ئه و حاکمه ی زولم ده کات کافره و له سهرانی طاغوته، یان بلئ: ئه وهی کار بکات به بی عیلم ئه و کافره و له سهرانی طاغوته، به پی ئه م قسه یه بیئت هه موو بیدعه چیه ک کافره و له سهرانی طاغوته چونکه بیدعه چی به بی عیلم کار ده کات، وه ناکری شیخ محمد بلئ: ئه وهی حوکم نه کات به قورئان به بی هیچ مه رجیک کافره و له سهرانی طاغوته، چونکه ئه مه پیچه وانهی مهنه جي سه له ف و پیچه وانهی ووته کانی خویه تی، هه روه ک له ووته کانی دواتری زیاتر پروونی ده که ینه وه.

جا ئه مه براوده ته وه و بواری مشتومری تیدا نه ماوه که شیخ محمد به رتیل خور و حاکمی زالم و ئه وهی کار ده کات به بی عیلم ته کفیر ناکات ئه گهر چی به سهرانی طاغوتیش ناویان ببات، که واته زانیمان له مهنه جي شیخ هه موو طاغوتیک کافرنیه ده کری موسلمانانیا تاوانباریش به طاغوت ناوبریئت، هه رکه سیکیش به م ووته یه رازی نه بیئت ئه و هیچ چاری نیه ته نها ئه وه نه بیئت که شیخ بداته پال خه واریچ، ته نانه ت خه واریجیش هینده توند نین خاوه نی ئه م تاوانانه به سهرانی طاغوت ناو ببه ن، که واته ده کری شیخ محمد که سانی تریش به طاغوت ناو ببات و به کافریان نه زانییت، جا له م سی ووته یه ی شیخدا ئه وهی په یوه سته به بابه تی ئیمه وه ئه و حاکمه یه که حوکم ناکات به قورئان، که شیخ ناوی بردووه به طاغوت، ئایا ئه ویش له م جورانه یه که به تاوانبار هه ژماره لای شیخ یان مه به سستی پی ئه و طاغوته یه که به بی کوفر پیکردنی که س موسلمان نابیئت ؟

شیخ محمد له ووته ی سییه می دا که باسی پینج دانه سه ره کیه که ی طاغوت ده کات، دووهم دانه باسی ئه و حاکمه ده کات که حوکمی الله ده گوړیئت، که ئه مه گومان نیه له کافر

بوونی، وه مه به ست له گۆرینی حوکمی الله-ش ئه وه یه بلّی: دز سزاکی ده ست برین نیه له قورئاندا به لکو سزاکی به ند کردنه، نه ک دان به وه بنیّت سزای دز ده ست برینه له قورئاندا به لام بلّی له بری ده ست برین من به ندی ده که م، ئه مه یان حوکم نه کردنه به قورئان نه ک گۆرینی حوکمی الله، وه بۆ ئه مه ش شیخ به لگه به ئایه تی (٦٠) ی سورتی النساء ده هیئتیه وه که ده بارهی أبو بردة الأسلي کاهین یان کعب بن الأشرف-ی طاغوت یان هه ردووکیان دابه زی، که ئه م دووانه حوکمیان له نیوان خه لکی ده کرد به و جوړه ی که حوکمی ئه وان حوکمی الله-یه، نه ک وه ک دوو که سی ئاسایی لییان پروانن که به ئاره زوی خویان حوکم ده که ن، چونکه گهر وابوایه ئه و خه لکی ناچار نه بوون حوکم به رنه وه بۆ لای دوو که س که وه ک خوینان و هیچ تایبه تمه ندییه کیان نیه، وه ناچار نه بوون به حوکمی ئه م دووانه پابه ند بن و به رتیلیان پّ بدن له پیناوی حوکمدان له به رژه وه ندی خویان، به لکو خه لکی به و نیه ته حوکمیان ده برده وه بۆ لای ئه م دووانه که ئه مانه وه حیان بۆ دیت و به ناوی الله-وه حوکم ده که ن و حوکمه کانیان ده بّ قبول بکریّت، جا ئه م جوړه ی که شیخ باسی کرد طاغوته و کافره خیلای تییدا نیه، پاشان شیخ محمد هه ر له هه مان ووته یدا له دانه ی سییه م باسی ئه و حاکمه ده کات که حوکم به غه یری قورئان ده کات، وه به لگه ده هیئتیه وه به ئایه تی (٤٤) ی سوره تی المائدة، جا گهر شیخ مه به ستی له مه ش هه ر ئه و طاغوته بیّت که کوفر پیکردنی یه کیکه له دوو روکنه که ی (لا إله إلا الله) ئه و پپووست به دووباره کردنه وه ی ناکات چونکه له دانه ی دووهم باسی کرد، جا به پپّ ووته کانی تری شیخ ده باره ی ئایه ته که ی المائدة که ئیستا ده یینین، وه به پپّ ووته که ی سلیمان بن سحمان ده باره ی هه لوه شیئه ره وه ی چواره م، وه هیئانی ئه م جوړه طاغوته له م سیاقه دا له پال طاغوتیکی تر له گه لّ به لگه هیئانه وه به ئایه تی (٤٤) ی المائدة، هه موو ئه مانه ئامازهن بۆ ئه وه ی که شیخ محمد دانه ی سییه م که ئه و حاکمه ی حوکم ناکات به قورئان به کافری نازانیّت ئه گهر چی به سه رانی طاغوتیش ناوی ببات، هه روه ک چۆن به رتیل خۆر و حاکمی زالم و ئه و که سه ی کار ده کات به بّ عیلم ناوی بردوون به سه رانی طاغوت که چی ته کفیریشیان ناکات، ئه مه ش به لگه کان:

مهر بن عبدالرهاب دهلي:

الشالنجي دهلي: پرسيارم له أحمد کرد دهربارهی نهو کهسهی سوره لهسه
نهجامدانی تاوانه گه وره کان، ثایا له ئیمان دهرده چیت و ده چیت نه ناو ئیسلام ؟
ووتی: نه کهسه سوره لهسه تاوان، وهک فهرمووده ی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام وایه: (لا یزني
الزاني حين يزني وهو مؤمن)، وه وهک ووته ی ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وایه: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [المائدة: ٤٤].

الشالنجي دهلي: پيم ووت: نه م کوفره چیه ؟

ووتی: کوفریکه له دین دهرخه ر نیه، وهک ئیمان هه ندیک پله ی له هه ندیکی
نزمتره.

[مختصر الإيمان الكبير : لایه ره 137]

ووتم: پیشتر نه م ووته یه مان نه قل کرد له کتبی (مسائل الإمام أحمد رواية الشالنجي) که
هه ریه که له محمد بن نصر المروزي و ابن القيم و ابن رجب نه قلیان کردووه و به لگه یان پ
هیناوه ته وه، هه روه ها ابن تیمیه-ش وهک ده بین له کتبی (الإيمان) نه قلی کردووه و به لگه ی
پ هیناوه ته وه، له م کتبه شدا که شیخ محمد کتبی (الإيمان) ی ابن تیمیه-ی کورت
کردوته وه به هه مان شیوه نه م ووته یه ی نه قل کردووه، هه چیشی له سه ر نه ووتوه، مه حالیشه
که سیک نه م خه لکه به کافر و سه رانی طاغوت بزانی، وه که سیکی تر نه م خه لکه به
موسلمان بزانی بلی کوفره که یان کوفری بچووه که، که چی که سی یه که م ووته ی که سی دووه م
نه قل بکات و له کتبه که ی بهینیت و لی بیده نگ بیت، هه ر هه چ نه بوایه شیخ محمد له کاتی
کورت کردنه وه ی کتبه ی ابن تیمیه نه م ووته یه ی نه ده هینا چونکه پیچه وانیه عه قیده که یه تی،
یان ده هینا و په خنه ی لی ده گرت و په ددی ده دایه وه.

مهمربن عبدالرهاب دهلي:

الله فهرموويه تي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وه گومان له وه دانيه ههر كه سيك بر وای وانه بيت كه حوكم كردن به وهی الله دايبه زاندووه به سهر پيغه مبه ره كهی واجب هه واهم كه سه كافره، جا ههر كه سيك به حه لالی بزانييت حوكم بكات له نيوان خه لكي به وهی كه خوی به عه دلی ده زانييت به بي شوينكه وتني ئه وهی الله دايبه زاندووه، ئه واهم كه سه كافره، هيچ ئوممه تيک نيه ئيلا فرمان ده كات به وهی كه حوكم به عه دل بكری، جا له وانه يه عه دل له ديني ئوممه ته كه ئه وه بيت كه گه وره كانيان به عه دلی ده زانن، به لكي زورينه ی ئه وانه ی خویان داوه ته پال ئيسلام حوكم به عاده ته كانيان ده كه ن كه الله سبحانه وتعالی دايه به زاندووه، وهك عاده تي پيشيني ده شته كيه كان، وهك فرماني ئه وانه ی كه گوپرايه لي ده كرين له ناوياندا، وه پييان وايه ئه مه ده بيت حوكمی پي بكری نهك قورئان و سوننه ت، ئه مه ش كوفره، زوريك له خه لكي موسلمان بوونه به لام له گه ل ئه وه شدا حوكم ناكه ن ته نها به عاده ته باوه كانی خویان نه بي، ئه و عاده تانه ی كه گوپرايه لي كراوه كان فرماني پي ده كه ن، جا ئه مانه گهر زانيان دروست نيه حوكم بكری ته نها به وهی الله دايبه زاندووه، وه پابه ند نه بوون پيه وه، به لكي به حه لاليان زانی حوكم بكه ن به پيچه وانه ی ئه وهی الله دايبه زاندووه، ئه واهم كه سه كافرن، وه ئه گهر نا جاهيلن هه روهك پيشتر باسكرا، به لام ئه و كه سه ی كه پابه نده به حوكمی الله و پيغه مبه ره كه ی له ناخ و پروكه شدا، به لام سه ريچی ده كات و شويني ئاره زووی ده كه وي، ئه واهم كه سه له پله ی تاوانباره كانی

هاوشیوهیه تی، وه ئَهْم ئایه ته لهوانه یه که خهواريجه کان به لگه ی پی ده هیئنه وه بۆ ته کفیر کردنی ئه و کار به دهستانه ی که حوکم ناکه ن به وه ی الله دایبه زاندووه، پاشان پیاان وایه بیروباوه ری خویان حوکمی الله-یه.

[مؤلفات الشيخ الإمام محمد بن عبد الوهاب / ملحق المصنفات - مسائل التي لخصها الإمام الشيخ محمد بن عبد الوهاب من كلام شيخ الإسلام ابن تيمية : 147/13]

ووتم: له م کتیبه دا شیخ محمد بن عبد الوهاب ووته کانی ابن تیمیه-ی پوخت کردۆته وه له چه ند بابه تیکی جیاوازا، ئه م ووته یه ش هه ر ووته ی ابن تیمیه-یه که له کتیبی (منهاج السنة النبویه) دا هه یه که له به شی دووه می ئه م کتیبه دا نه قلی ده که ی، جا نا کرئ ووته کانی ابن تیمیه کو بکاته وه و پوختی بکاته وه و بلاوی بکاته وه هه یه که یه کیشی لی نه گریت و لی بیده نگ بیت گه ر عه قیده که ی پیچه وانه ی ئه م عه قیده یه بیت، ئایا ده کرئ بووترئ شیخ محمد له گه ل ئه م ووته یه دا نیه و دژیه تی؟! که واته مه نه جی شیخ محمد-یش موافقی سه له فه له بابه تی حوکم نه کردن به قورئان و حوکم بردنه وه بۆ غه یری شه ری الله.

به لام به شیکی ئه م پوخت کردنه وه یه کیشه ی تیدا هه یه، جا نازانم شیخ ئاوا پوختی کردۆته وه یان هه له ی محقه کانه یان ده ستنوسه که ئاوا به ده ستیان گه یشتووه، ابن تیمیه باسی ئایه تی (٦٠) ی سورته ی النساء ده کات ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ده ئی: خه واریج به لگه به م ئایه ته ده هیئنه وه بۆ ته کفیر کردنی ئه و کار به دهستانه ی که حوکم ناکه ن به قورئان، به لام شیخ محمد له پوخت کردنه وه که ی ئایه ته که ناهینیت، ریک ده ئی: خه واریج به لگه به م ئایه ته ده هیئنه وه بۆ ته کفیر کردنی ئه و کار به دهستانه ی که حوکم ناکه ن به قورئان، خوینه ر نازانی کام ئایه ته گه ر نه گه رپته وه بۆ ئه صلی ووته که ی ابن تیمیه.

يه كيک له قوتايه کاني شيخ محمد بن عبدالرهاب ده ئي:

ئيمام عبدالعزيز بن محمد بن سعود رَحِمَهُ اللّٰهُ پرسياى له شيخ محمد کرد ده باره ي
 نه و نايه تانه ي کو تاي سورته ي هود، له فه رمايشتي الله: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾
 تا کو تاي سورته ته که [هود: ۱۱۰-۱۲۳]، شيخ محمد قسه ي له سهر کرد به جواني، حه زم
 کرد بو تاني نه قل بکه م.

پوخته ي ووته که: شيخ محمد قسه ي کرد له سهر شيوازي نه و خيلافه ي که الله زه مي
 کرد ووه له قورئاندا، وه ک خه واريجه کان وايه که به لگه ده هيننه وه به نايه تيک
 بو ته کفير کردني که سي تاوانبار، وه ک فه رمايشتي الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا اَنْزَلَ
 اللّٰهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [المائدة: ۴۴]، ﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلّٰهِ﴾ [الأنعام: ۵۷]، ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ
 إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۱]، وه پشت ده که ن له نايه تانيک که ته کفير نه کردني
 تاوانباري تيدايه، يان ته ئويلي ده که ن.

بروانه [الدرر السنية : 225-224/13]

ووتم: عبدالعزيز بن محمد بن سعود، ئيماميکي موه حيد و موجهيد بووه، زوربه ي ناوچه کاني
 نه جدی فته ح کرد ووه، نه مه عبدالعزيزي باوکی سه لمان نيه که ئيستا پاشاي سعوديه يه،
 چونکه باوکی سه لمان ناوي عبدالعزيزه و نه ویش سهر به بنه ماله ي آل سعوده، که به پينج
 پشت ده گاته وه به ئيمام محمد بن سعود.

سه يري نه و نايه تانه بکه که شيخ باسي کرد، هه رسئ نايه ت له بابته ي حوکم کردن
 به غه يري قورئان به لگه ي پي ده هيندريته وه له لايه ن زياده رپه وه کان، جا ئايا ده کري شيخ به
 به لگه ي نه م نايه ته ي المائدة نه و حاکمه به طاغوت ناو ده بات که حوکم به قورئان ناکات،

پاشان ههر خوی بلی: خهواريج به لگه به م ئایه ته دهیننه وه؟! وه ههر زانیه ک که دهلی خهواريج به لگه به م ئایه ته دهیننه وه بۆ ته کفیر کردنی تاوانباران، مه به ستیان له تاوانباران ئه وانه ن که حوکم ناکه ن به قورئان، نه ک وابزانی ته نها مه به ستیان زینا و دزی و کوشتنه، چونکه ئه و که سه ی حوکم ناکات به قورئان له ئه صلدا تاوانباره، بپروانه شیخ محمد ئایه تی: ﴿إِنْ أَلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ وه ک نمونه هیئایه وه که خهواريج تاوانبارانی پئ ته کفیر ده که ن، توی زیاده ره و له خۆتی پیرسه به م ئایه ته دز و عهره ق خۆر ته کفیر ده که یت یان حاکمه کان؟ که واته بزانه شیخ محمد مه به ستی له تاوانباران ئه وانه ن که حوکم ناکه ن به قورئان، چونکه دز و عهره ق خۆر هیچ په یوه ندیان به ئایه تی: ﴿إِنْ أَلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ نیه.

ابن الهزري (دهرباره ی سئ ئایه ته که ی سوره تی المائدة) دهلی:

مه به ست له ووشه ی کوفر له ئایه تی یه که مدا، دوو ووته هه یه: یه کیکیان: کوفره به الله تعالی، دووهمیان: کوفره به م حوکمه، به لام کوفریک نیه له دین دهرخه ر بیئت.

وه یه کلا کردنه وه ی بابه ته که به م جوړه یه: ههر که سیک حوکم به وه نه کات که الله دایبه زاندووه وه ک ئینکاری لی کردن، وه بشزانی الله ئه م حوکمه ی دایبه زاندووه، ههر وه ک یه هود ئه نجامیاندا ئه واکافره، وه ههر که سیک حوکمی پئ نه کات و به دوا ی ئاره زووی بکه وی به پئ ئه وه ی ئینکاری له حوکمه که بکات ئه واکا ئم و فاسقه، علي بن أبي طلحة له ابن عباس-هوه ریوایه تی کردووه که دهلی: ههر که سیک ئینکاری ئه وه بکات که الله دایبه زاندووه ئه واکافر بووه، وه ههر که سیک دانی پئ بنیّت و حوکمی پئ نه کات ئه واکا فاسق و زالمه.

[زاد المسیر : لاپه ره 386]

ابن الجوزي دهئ:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ هەر که سیّک حوکم به وه نه کات که الله دایبه زاندووه ئینکاری لئ بکات ئەوا کافره، وه ئەگەر لایدا بۆ ئاره زوووه کانی به بئ ئینکاری کردن ئەوا زالم و فاسقه.

[تذكرة الأريب في تفسير الغريب: لاپه ره 83]

ووتم: زیاده ره وه کان له ته فسیری ئایه تی (٢٦) ی سورتهی الکهف: ﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ ته فسیری ابن الجوزي ده که ن به به لگه که دهئ: جائز نیه حاکم حوکم بکات به غهیری ئەوهی الله حوکمی داوه، وه بۆ هیچ که سیّک نیه حوکم بکات له لایه ن خۆیه وه، جا ده بیته شه ریکی الله عز وجل له حوکمیدا. [زاد المسیر: لاپه ره 848]

ده ئیین: گەر ابن الجوزي مه به ستي ئەوه بیته ئەوهی حوکم به غهیری قورئان بکات خۆی کردوته شه ریکی الله، ئەوا له ته فسیری ئایه ته که ی المائدة ئینکار کردنی حوکمی الله-ی نه ده کرده مه رجی ته کفیر، جا لیره دا مه به ستي ئەوه یه هەر که سیّک له لایه ن خۆیه وه حوکم بکات بلئ ئەمه حه رامه و ئەوه حه لاله ئەوا خۆی کردوته شه ریکی الله له حوکمیدا، نه ک ته نها به حوکم کردن به غهیری قورئان ببیته شه ریکی الله له کاتی کدا حوکمی خۆی ناداته پال شه رعی الله، ههروهک له ووته ی داهاتووی شیخ محمد بن عبدالوهاب ده یئین.

محمّد بن عبدالرهاب دهئ:

﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ [الکف: ٢٦]، نه هی تی دایه له وهی که مه خلوق بکریته شه ریک له حوکمی الله، گەر به قیرائه تی ﴿وَلَا تُشْرِكْ﴾ بخویند ریته وه.

[مؤلفات الشيخ الإمام محمد بن عبدالوهاب / تفسير آيات من القرآن الكريم: 248/5]

الماوردی (دوای نهقل کردنی سئ ووتهی سهلهف دهربارهی ئایهتهکه) پاشان دهئ:

ووتهی چوارهم: ههر کهسیک حوکم بهوه نهکات که الله دایبهزاندووہ ئینکاری لی بکات ئهوا کافره، وه ههر کهسیک دانی پئ بنیت ئهوا زالم و فاسقه، ئه مهش ووتهی ابن عباس-ه.

[النکت والعیون : 43/2]

ابن القیم دهئ:

کوفر دوو جوړه: کوفری گهوره و کوفری بچووک، کوفری گهوره دهبیته هوئی مانهوهی تاههتایی له دۆزهخ، وه کوفری بچووک دهبیته هوئی شایسته بوونی ههرهشه بهبئ مانهوهی تاههتایی له دۆزهخ، ههروهک له فهرمایشتی الله تعالی هاتووہ که پیشتر ئه م ئایهته دهخویندرايهوه دواتر له فزهکهی نهسخ بوویهوه (لا ترغبوا عن آبائکم فإنه کفر بکم)، وه فهرموودهی پیغه مبه رَحِمَهُ اللهُ : (اثنتان في أمتي هما بهم کفر: الطعن في النسب، والنياحة)، وه فهرموودهی له سونهندا: (من أتى امرأة في دبرها فقد کفر بما أنزل علی محمد)، وه له فهرموودهیه کی تردا: (من أتى کاهنا أو عرافا فصدقه بما یقول، فقد کفر بما أنزل الله علی محمد)، وه فهرموودهی: (لا ترجعوا بعدي کفارا یضرب بعضکم رقاب بعض)، وه ئه مه تهئویلی ابن عباس و تهواوی هاوهلانه دهربارهی فهرمایشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ یُحْکَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِکَ هُمُ الْکَافِرُونَ﴾ ابن عباس دهئ: کوفریک نیه له دین دهرخه ربیّت، بهلکو گهر ئه نجامیدا ئهوا کوفره بهلام وهک ئه و کهسه نیه که کافر بیّت به الله و پوژی دواپی. وه طاوس-یش هه مان شتی ووتوه.

وه عطاء ده ئی: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق-ه.

وه هه یانه ته ئویلی کردوو ه له سهر واز هینان له حوکم کردن به وهی الله دایبه زاندوو ه وهک ئینکار کردن لی، ئه مهش ووتهی عکرمة-یه، ئه مهش ته ئویلیکی په سه ند نیه، چونکه خودی ئینکاری کردنه که کوفره جا حوکمی پی بکات یان نه یکات.

وه هه یانه ته ئویلی کردوو ه له سهر واز هینان له حوکم کردن به هه موو ئه و شتانهی که الله دایبه زاندوو ه، حوکم کردن به ته وحید و ئیسلامیش ده چیته ناویه وه، ئه مهش ته ئویلی عبدالعزیز الکنانی-ه، ئه مهش ته ئویلیکی دووره، چونکه هه ره شه که له سهر حوکم نه کردنه به قورئان، ئه مهش په کخستنی حوکم به هه موو قورئان و به به شیکی قورئانیش ده گرته وه.

وه هه یانه ته ئویلی کردوو ه له سهر حوکم کردن به پیچه وانهی دهق به ئه نقه ست به بی جاهیل بوون پی و هه له کردن له ته ئویل، ئه مهش البغوی گیراویه تیه وه له زانایان به گشتی.

وه هه یانه ته ئویلی کردوو ه له سهر ئه هلی کیتاب، ئه مهش ووتهی قتاده و الضحاک و جگه له وانیشه، ئه مهش دووره و پیچه وانهی پروکه شی له فزه که یه بویه بوی ناچیت. وه هه یانه کردوو یه تی به کوفریک که له دین ده رخه ره.

وه ئه وهی دروسته: حوکم کردن به غهیری ئه وهی که الله دایبه زاندوو ه هه ردوو ک کوفره که ده گرته وه بچوو ک و گه وره به پیی حالی حاکمه که، گهر پیی و ابیت حوکم کردن به وهی الله دایبه زاندوو ه له م پرووداوهی که پرویداوه واجبه، به لام لی لا بدات و سه ریچی بکات له گه ل دان پیدانانی به وهی که شایستهی سزایه، ئه مه کوفری بچوو که، وه ئه گهر پیی و ابیت واجب نیه و

ئەو سەر پشکە تییدا لەگەڵ دُنیا بوونی کە ئەمە حوکمی الله-یە، ئەمە یان کوفری گەورەییە، وە ئەگەر حوکمی الله نەزانیّت و هەڵە ی تییدا بکات ئەوا هەڵە کارە و حوکمی هەڵە کارانی هەییە.

[مدارج السالکین : 1/344-346]

ووتم: پیم سەیرە ابن القیم هەندیکی لە ووتەکانی سەلەف نەقل دەکات و بە مەرجوخی دەزانیّت، وەک ئەو هی ئەم ئایەتە دەربارە ی ئه هلی کیتاب دابەزیو ه کە ئەمە فەرمووده یی لە سەر هاتوو ه و زۆرینه ی هاو ه لّان و تابعین و سەلەف و خەلەف لە سەر ئەمەن، کە چی ابن القیم داو یه تیە پال قتاده و الضحاک و هەندیکی تر بە لّام پەسەندی نەکردوو ه، یان ئەو ووتە یی کە دە لّی گەر ئینکاری حوکمی الله بکات کافر ه، کە ئەمە ووتە ی ابن عباس- ه کە چی ابن القیم دەیداته پال عکرمة و بە پەسەندی نازانیّت، جا لە پرووی ئاراسته کردنی ووتەکانی سەلەف دەربارە ی ئەم ئایەتە ابن القیم نەپێکاوه چونکە خەریکە ئیجماع دروست بیّت کە ئەم ئایەتە دەربارە ی ئه هلی کیتاب دابەزیو ه کە چی ابن القیم دە لّی ئەمە دوور ه و پێچهوانه ی رووکەشی ئایەتە کە یه !!! ئەو هاو ه لّانه ی لەگە لّ پێغه مبه ر بوون ر ه جم کردنی دوو زیناکەر ه یه هودیە کە یان بینی و ئاماده ی دابەزینی ئەم ئایەتە بوون ووتە کە یان دوور ه لە صه واب ؟!!! سەر ه پای هە لّە کردنی ابن القیم لە ئاراسته کردنی ووتەکانی سەلەف دەربارە ی ئایەتە کە و سەبەب نزوله کە ی بە لّام ئەمە مانای ئەو ه نیه کە ابن القیم لە حوکمدا خیلای سەلەف بیّت دەربارە ی ئایەتە کە، هەر وه ک بینیتان کاتیکی کوفری ناو ئایەتە کە ی بە کوفری بچوو ک تەفسیر کرد ووتی ئەمە ووتە ی ابن عباس و تەواوی هاو ه لّانه، و اتا ابن القیم لە پرووی حوکمه وه دان بە وه دە نیّت کە ابن عباس و تەواوی هاو ه لّان کوفری ئەم ئایەتە یان بە کوفری بچوو ک داناوه، ئینجا دواتر کە تەفصیل دەدات بە بابەتە کە و کوفر ه کە بە پێی حاکمه کە دابەش دەکات بۆ کوفری گەور ه و کوفری بچوو ک، حوکم نەکردن بە قورئان بە کوفری بچوو ک داده نیّت، بە لّام گەر پێی وایبّت لە سەری واجب نیه حوکم بکات بە قورئان ئەو کات دە بیّته کوفری

که ووره، که واته له حوکمدا موافقی سه له فه نه که رچی له سه به ب نزول و ئاراسته کردنی ووته کانیان ها ورا یان نه بیئت.

السمرقندي دهئ:

ابن عباس دهئ: هه ر که سییک ئینکاری شتییک بکات له حدوده کانی الله نه واکافر بووه، وه نه وهی دانی پئ بنییت و حوکمی پئ نه کات نه واکاسقه.

وکیع له سفیان رپوایه تی کردووه که دهئ: به حذیفه ووترا: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ده باره ی به نی ئیسرائیل دابه زیوه، حذیفه ووتی: باشترین برا بۆ ئیوه به نی ئیسرائیله، هه رچی شیرینی هه یه بۆ ئیوه بیئت و تالیش بۆ نه وان، رپبازی نه وان ده گرنه بهر به قه ده ر قه یتانی نه عل.

السمرقندي دهئ: واتا نه م ئایه ته گشتیه، هه ر که سییک ئینکاری حوکمی الله بکات نه واکا فرانه.

[بحر العلوم: 439/1]

ووتم: بر وانه السمرقندي چۆن له ووته که ی حذیفه تیگه یشتوو ه که دهئ: ته نها بۆ به نی ئیسرائیل نه بۆ ئیوه شه، واتا گه ر ئیمه ش وه ک نه وان ئینکاری حوکمی الله بکه ی نه واکا فر ده بین.

ابن کثیر دهئ:

﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١﴾ ئەمەش هەروەها لەوانەیه که یه هودی پێ سەرزەنشت و عەیبدار کرا، چونکه ئەوان دەقی تەوراتیان لەلا هەیه که تێیدا هاتوو: نەفس بە نەفس دەکوژێتەو، ئەوانیش موخالەفە ی ئەم حوکمە دەکەن بە ئەنقەست و بە عینادی، بەنی قریظە دەکوژنەو، گەر که سیکی بەنی النضیر بکوژی، بەلام بەنی النضیر ناکوژنەو، گەر که سیکی بەنی قریظە بکوژی، بەلکو حەقی خوینەکە ی لیوەر دەگرن، هەروەک چۆن موخالەفە ی دەقی حوکمی تەوراتیان کرد دەربارە ی رەجم کردنی زیناکەری خێزاندار، لایاندا لێی بو ئەو حوکمە ی که خۆیان لەسەری پێککەوتن لە قامچی لێدان و پوو رەش کردن و گەپاندنی بەناو خەڵکدا، هەر بۆیە الله لەویدا فەرمووی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ چونکه ئەوان ئینکاری حوکمی الله-یان کرد بە مەبەست و عینادی و ئەنقەستەو، وە لێردا فەرمووی: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ چونکه حەقی مەزڵومیان لە زالم نەسەندەو، لەو کارە ی که الله فرمانی کردوو بە عەدل و یەکسانی لەنیوان هەموواندا، جا موخالەفەیان کرد و زوڵمیان کرد و هەندیکیان دەست درێژیان کردە سەر هەندیکیان.

[تفسیر ابن کثیر : 120/3]

ابن کثیر دەڵێ:

﴿أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]، الله تعالى سەرزەنشتی ئەو کەسە دەکات که دەرچوو لە حوکمی پتەوی الله که هەموو خێریکی لەخۆگرتوو، نەه ی دەکات لە هەموو خراپەیه ک، چوو بەرەو شتانی تر لە رەئی و ئارەزوو و پێککەوتنەکان که پیاوان دایانەیناوه بەبێ هیچ پالێشتیک لە شەریعەتی الله،

ههروهك چۆن ئه هلى جاهيلى حوكميان پي ده كرد له گومراييه كان و جه هله كان كه به رهئى و ئارهزووى خويان دايان دههينا، وه ههروهك چۆن مه غۆل حوكميان پي ده كرد له سياسه ته پاشاييه كان كه له پاشاكه يان جهنگيز خان وهريان گرتبوو، ياسقى بو دانان كه بريتيه له كتيبيكي كوكراوه له ئه حكامه كان كه له چه ند شهريعه تيكي جياواز وهري گرتوو، له شهريعه تي يه هودى و نه صراني و دينى ئيسلام، وه زور حوكمى تيدايه كه ته نها له بيرورا و ئارهزووى خوى وهري گرتوو، جا له ناو نه وه كانى بووه شهريه يكي كه شويني ده كه وتن، پيشيان ده خست به سهر حوكم كردن به كتيبي الله و سوننه تي پيغه مبه ره كه ي ﷺ، جا هه ر كه سيك وابكات له وان ئه وا كافره واجبه شهري له گه ل بكريت تا ده كه پرتته وه بو حوكمى الله و پيغه مبه ره كه ي، جگه له م دووانه حوكم به هيچى تر ناكات نه له كه م و نه له زور.

[تفسير ابن كثير: 131/3]

ووتم: له به شى دووهم قسه له سهر ئه م ووته يه ي ابن كثير ده كه ين كه زياده رپه وه كان كردوو يانه ته به لگه بو خويان، ليره دا ته نها به كورتى ئاماژه يه كي پي ده ده م، ابن كثير كه ده ئى: (پيشى ده خه ن به سهر حوكمى قورئان و سوننه ت) ئه م پيش خستنه واتا فه زيل كردنى به سهر قورئان و سوننه ت، ههروهك له ووته ي دواتريش ئاماژه ي پى ده دات.

ابن كثر (ده باره ي ئايه ته كانى ٤١ تا ٤٤ له سوره تى المائدة) ده ئى:

ئه م ئايه ته به رپزانه دابه زين ده باره ي ئه وان ه ي كه به خي رايى به ره و كوفر ده رۆن، ده رچوونه له گو ئپرايه ئى الله و پيغه مبه ره كه ي، ره ئى و ئارهزووى خويان پيش خستوه به سهر شه رائيه كانى الله عز وجل.

[تفسير ابن كثير : 113/3]

ووتم: ابن كثير له تهفسيرو ئايه تي (٤٥) ي المائدة كه كه ميک پيش ئيستا هيئامان باسي ئه وه ي كرد كه يه هود ئينكاري حوكمي الله-يان ده كرد به ئه نقه ست و عيناديه وه بويه به الكافرون وه صف کران، كه واته ابن كثير ده زانئ حالي يه هود چؤن بووه، بويه ناكري كوفره كه يان ته نها په يوه ست بكات به حوكم نه كردن به ته ورات به بي باسكردني هيچ مه رجيك، كه واته بزانه (پيش خستن) له لاي ابن كثير به ماناي به ند و مه رج ديئ هه روه ك له به شي دووهم به دريئرتر باسي ده كه ين.

همد بن عتيق (دواي نه قل كردني ووته ي پيشووي ابن كثير) پاشان ده ئي: منيش ده ليئم: زؤربه ي خه لكي ده شته كي و هاوشيوه كانيان وه ك مه غوله كان كه وتوونه ته ناو ئه م حاله وه له حوكم بردنه وه يان بو عاده تي باب و باپيرانيان و ئه و شتانه ي كه ساني پيشوويان دايانناوه كه دانراويكي مه لعونه، پي ده ليئ: (شرع الرفاقه) پيشي ده خه ن به سه ر كتيبي الله و سوننه تي پيغه مبه ره كه ي ﷺ، هه ر كه سيك ئه م كاره بكات ئه وا كافره، واجبه شه ري له گه ل بكريت تاكو ده گه ريته وه بو حوكمي الله و پيغه مبه ره كه ي.

بروانه [سبيل النجاة والفكاك : لاپه ره 83-84]

القاسمي دواي نه قل كردني چه ند ووته يه ك ده رباره ي ئايه تي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ پاشان ده ئي:

ووتهی پینجه م: کوفری ئەو که سهی که حوکم ده کات به غهیری ئەوهی الله دایبه زاندوو بهنده به سوکایه تی کردن به حوکمه که و ئینکاری کردنی، ئەم ووتهیه ش زۆرینهی زانایان بۆی چوونه، وه له عکرمة و ابن عباس رپوایه تیان کردوو.

وه الحاکم و ابن أبي حاتم و عبدالرزاق له ابن عباس و طاوس رپوایه تیان کردوو: هه رکه سییک حوکم به وه نه کات که الله دایبه زاندوو، ئەوا کوفری کردوو به لام کوفریک نیه له دین ده رخه ربیت، وهک ئەو که سهی که کافره به الله و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه رانی و پۆژی دواپی، وه نزیک له مه وه الثوری رپوایه تی کردوو له عطاء ده ئی: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق-ه، ابن جریر رپوایه تی کردوو.

وه له (اللباب) نه قلی کردوو له ابن مسعود و الحسن و النخعی: ئەم سی ئایه ته گشتین یه هود و ئەم ئوممه ته ش ده گریته وه، هه رکه سییک به رتیل وه ربگری و حوکمی الله بگۆپی و حوکم به غهیری حوکمی الله بکات ئەوا کوفر و زوئم و فسقی کردوو، السدی بۆ ئەم ووتهیه رۆیشتوو، چونکه رپوکه شی ئایه ته که وایه، پاشان ده ئی: (واتا خاوه نی کتیبی اللباب واده ئی) وه ووتراوه: ئەم ووتهیه بۆ ئەو که سهیه که دهقی حوکمی الله ده زانییت پاشان به ئاشکرا ره تی ده کاته وه به ئەنقه ست، وه حوکمی به غهیری ئەو ده کات، به لام که سییک دهقی حوکمی الله-ی لی شاراو به ئی یان هه له بکات له ته ئویل، ئەوا ئەم هه ره شهیه نایگریته وه.

[محاسن التأویل: لاپه ره 1999]

ووتم: که ده ئی له (الباب) نه قلی کردوو، مه به ستی ته فسیری الخازن-ه، که ئه مه ناوه که یه تی: (لباب التأویل فی معانی التنزیل).

القاسمی-ش ووته که ی السدی ته ئویل کرد که مه به ست پی ئه وه یه حوکمی الله بگۆری ئینجا کافره، نه ک به ره های کافر بیته به بی هیچ مه رجیک.

البغری ده ئی:

مقاتل بن حیان ده ئی: الله فرمانی به عابید و زاناکانی یه هود کرد حوکم بکه ن به وه ی که له ته وراتدا هه یه، وه فرمانی کرد به قه شه و عابیده کانی نه صارا حوکم بکه ن به وه ی که له ئینجیلدا هه یه، جا کافر بوون ووتیان: عزیر کوپی الله-یه و مه سیح کوپی الله-یه، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ الفاسقون واتا: ده رچوون له فرمانی الله تعالی.

[تفسیر البغوي: 65/3]

ووتم: پروانه مقاتل بن حیان ووتنی عزیر کوپی الله-یه له لایه ن یه هوده وه، وه ووتنی عیسی کوپی الله-یه له لایه ن نه صارا وه به حوکم نه کردن به ته ورات و ئینجیل داده نیته، که ئه مانه دوو کوپی گه وره و ئاشکران، نه ک ته نها جیبه جی کردنی هه دده کان به حوکمی الله دابنیت، وه ک ئه وه ی ئه مرۆ باوه به ره له وه ی باسی حوکم نه کردن به ته وحید بکه ن باسی حوکم نه کردن به ده ست برپنی ده ستی دزو هاوشیوه ی ئه م هه ددانه ده که ن! که چی مقاتل بن حیان ئه م دوو کوفره گه وره ی یه هود و نه صارا وه ک نمونه باس ده کات له حوکم نه کردنیان به ته ورات و ئینجیل، وه ک پیشتیش عبدالعزیز الکثانی باسی کرد گه ر حوکم بکات به ته وحید و واز هینان له شیرک ئه و موسلمان ه ئه گه رچی حوکم نه کات به باقی شه رائعه کانی تر، به لام گه ر کار به هه موو حوکمیکی ئیسلام بکات حوکم به ته وحید و واز هینان له شیرک نه کات کافره.

اللولسي دهرباره ئايهتي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ دهئي: خه واريجه كان به ئگه يان هيئايه وه به م ئايه ته له سهر ئه وه ي كه كه سي فاسق كافره ئيماندار نيه، شيوازي به ئگه هيئانه وه يان به م ئايه ته به م جوړه يه: (مَنْ) عامه هه موو ئه و كه سانه ده گريته وه كه حوكم ناكهن به وه ي الله تعالى دايبه زاندووه، جا فاسقيك كه برواي به حوكمي الله-ش هه بيټ ههر ده يگريته وه چونكه حوكم وكاري نه كردووه به وه ي كه الله تعالى دايبه زاندووه.

وه وه لامي خه واريجه كان دراوته وه به وه ي كه پروكه شي ئايه ته كه وازي لي ده هيئريټ، حوكم ئه گه رچي كرده وه ي دل و ئه ندامه كان ده گريته وه، به لام ليړه دا مه به ست پي كرده وه ي دل، كه ئه ويش بروا بوونه به حوكمه كه، وه هيچ ناكوكيه ك نيه له كافر بووني ئه و كه سه ي برواي به وه نه بيټ كه الله تعالى دايبه زاندووه.

[روح المعاني : 218-217/7]

اللولسي دهئي:

أبو حميد و جگه له ويش رپوايه تيان كردووه له الشعبي كه دهئي: سي ئايه ته كه ي سوره تي المائدة يه كه ميان بوئهم ئوممه ته يه، وه دووه ميان دهرباره ي يهود دابه زيوه، وه سييه ميان دهرباره ي نه صارا دابه زيوه.

جا به پي ئه م ووته يه ده بيټ ئيمانداران حاليان خراپتر بي له يهود و نه صارا، به لام ووتراوه: (كوفر) گهر درايه پال ئيمانداران ئه وا به توندي و گه وره يي تاوان

لِيَك دَهْدِرِيْتَهْوَه، وَه كَافِر كَاتِيَك بَه فَسَق وَ زَوَلَم وَه صَف دَه كَرِي هَه سَت بَه سَنُور
بَه زَانْدَن وَ يَاخِي بَوُونِي دَه كَرِي، وَه نَهْوَهِي پَالِيشَتِي نَهْم وَوَتَهِيَه دَه كَات نَهْوَهِيَه كَه اِبْن
الْمَنْذَرِ وَالْحَاكِمِ رِپَوَايَه تِيَان كَرْدُووَه، وَه الْحَاكِم بَه صَه حِيحِي دَانَاوَه، وَه الْبِيْهِي
رِپَوَايَه تِي كَرْدُووَه لَه سَوْنَه نَه كَهِي لَه اِبْن عَبَّاس-هَوَه رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا دَه رِبَارَهِي نَهْوَه كَوْفَرَهِي كَه
لَه نَايَه تِي يَه كَهْم هَاتُووَه وَتَوُوِيَه تِي: نَهْوَه كَوْفَرَه نِيَه كَه نِيُوَه بَوِي دَه چَن، نَهْمَه
كَوْفَرِيَك نِيَه لَه دِيْن دَه رَخَر بِيْت، كَفَر دَوْن كَفَر-ه.

[روح المعاني : 219-218/7]

وَوَتَم: نَازَانَم (أَبُو حَمِيد) كَيِيَه، رَهْنَكَه مَه بَه سَتِي (اِبْن حَمِيد) بِيْت وَاتَا عِبْد بِن حَمِيد، بَه لَام
لَه چَاف هَه لَه كَرَابِي يَان لَه دَه سَتَنُوسَه كَه نَاوَا هَاتِي، وَاللّٰهُ أَعْلَم.

مَمَرُ الْأَمِينِ السَّنْقِطِي دَه لِي:

نَهْوَهِي دِيَارَه وَ دِيْتَه پِيْشَهْوَه لَه سِيَاقِي نَايَه تَه كَان نَهْوَهِيَه كَه نَايَه تِي: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْكَافِرُونَ﴾ دَه رِبَارَهِي مُوسَلْمَانَان دَا بَه زِيُوَه، چَوْنَكَه اللّٰهُ تَعَالٰی پِيْش نَهْمَه بَه مُوسَلْمَانَانِي
نَهْم نُوْمَمَه تَه دَه فَه رَمُوِي: ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾
پَاشَان فَه رَمُوِي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ جَا وَوَتَه كَه بَوِي
مُوسَلْمَانَانَه هَه رَوَه ك دِيَارَه وَ دِيْتَه پِيْشَهْوَه لَه سِيَاقِي نَايَه تَه كَه دَا، جَا بَه پِي نَهْمَه
كَوْفَرَه كَه يَان كَوْفَرِي بَجُووَكَه، وَه يَان حَوَكَم نَاكَات بَه قَوْرَتَان وَ بَه حَه لَالِي دَه زَانِيْت،
يَان مَه بَه سَتِي نِيْنَكَارِي كَرْدَن وَ رَه تَكْرَدَنَهْوَهِي حَوَكَمَه كَانِي اللّٰهُ-يَه، سَه رَه رَاي زَانِيْنِي
حَوَكَمِي اللّٰهُ، بَه لَام نَهْوَهِي حَوَكَم بَكَات بَه غَه يَرِي حَوَكَمِي اللّٰهُ، وَه بَشَرَانِي تَاوَانِي
نَه نَجَام دَاوَه وَ كَارِيَكِي نَاشَرِيْنِي كَرْدُووَه، بَه لُكُو نَارَه زَوُو وَي لِي كَرْدُووَه وَابَكَات،

ئەوا ئەم کەسە لە باقی موسلمانە تاوانبارەکانە.

[أضواء البيان : 124/2]

مەسەر الامین السنقېطی دەئێ:

بزانە کە ووتە ی دروست و تەواو لەم بابەتەدا ئەوەیە کە کوفرو زوڵم و فسق هەر یەکێک لە مانە لەوانە یە بە پەھایی بە کاربێت لە شەرعدا، جارێک مەبەست پێی تاوان بێ، جارێکیش مەبەست پێی کوفری لە دین دەرخەربێت، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئەوەی حوکم بەووە نەکات کە اللّە دایبەزاندوووە بە صیفەتی دژایەتی کردنی پیغەمبەرەکان و بەتال کردنەووەی حوکمەکانی اللّە، ئەوا ئەم کەسە زوڵمەکە ی و فسقەکە ی و کوفەرەکە ی هەمووی کوفری لە دین دەرخەرە، وە ئەوەی حوکم بەووە نەکات کە اللّە دایبەزاندوووە برپای وایبێت کە حەرامیکی ئەنجام داو، کارێکی ناشرینی کردوو، ئەوا کوفەرەکە ی و زوڵمەکە ی و فسقەکە ی لە دین دەرخەربێت.

[أضواء البيان : 125/2]

مەسەر الامین السنقېطی دەئێ:

پێشتر باسمان کرد کە عیبرەت بە گشتگیری لە فزەکانە نەک تایبەت کردنی سەبەب نزول، جا هەر کەسێک حوکم نەکردنی بەوەی اللّە دایبەزاندوووە بە مەبەستی دژایەتی کردن و پەتکردنەووەی حوکمی اللّە و پابەند نەبوون بێت پییەو، ئەوا کافرو زالم و فاسقە، هەمووی بە مانای دەرچوون لە دین دێت، وە هەر

که سیّک حوکم نه کردنی به هوی ئارهزوو بیّت و برّوای واییت که کاره کهی ناشرینه، نهوا کوفره کهی وزوئمه کهی وفسقه کهی له دین دهرخه رنین، ته نهوا نه بیّت نهو شتهی که حوکمی پئ ناکات مه رجی دروستی ئیمانی بیّت، وهک برّوا نه بوون بهو شتهی که ده بیّت برّوای پئی هه بیّت.

[أضواء البيان : 131/2]

ووتم: که ده ئی: (ته نهوا نهو نه بیّت نهو شتهی که حوکمی پئ ناکات مه رجی دروستی ئیمانی بیّت، وهک برّوا نه بوون بهو شتهی که ده بیّت برّوای پئی هه بیّت)، ئه مه هه مان مانای ووته کهی عبدالعزیز الکنانی-ه، واتا گهر خودی شته که په یوه ست بوو به ئیمانه وه، نه بوونی ئه م شته ئیمانی نه هیشت، نهوا ده بیّت حوکم بهو شته بکری چونکه بئ ئه مه ئیمان دانامه زریّت وهک ته وحید، به لام باقی حوکمه کانی تر گهر کاری پئ نه کات نهوا تاوانن و کوفر نین گهر هه بوونیان په یوه ست نه بوون به هه بوونی ئیمان.

مهم الامین السنبطی ده ئی:

له م ئایه تانه و فه رمایشتی: ﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ٢٦]، تیده گهین که شوینکه وتووانی حوکمی ته شریع دانهران جگه لهو ته شریعهی که الله دایناوه هاوبه شیان بو الله داناه، ئه م تیگه یشتنه ش به پرونی هاتوو له ئایه تانی تردا، وهک فه رمایشتی الله دهربارهی نهو که سهی شوینی ته شریعی شهیتان ده که وئ له حه لال کردنی گوشتی ئازهلّی مرداره وه بوو به بیانووی نه وهی ئه مه سه برّوای الله-یه، ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أُولِيَائِهِمْ لِيُجْدِلُواكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ [الأنعام: ١٢١]، الله به پرونی فه رمووی که نهوان

موشريكن به گويپرايه لي كردنيان بو شهيتان، وه ئهم هاوبهش دانانه بو الله له گويپرايه لي كردندا و شوينكه وتني ته شريعيكي پيچه وانهي ئهو ته شريعهي الله دايناوه ئهمه يه مه به ست پي له په رستني شهيتان له فه رمايشتي الله تعالى: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىْ ءَادَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ ، ﴿وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ [يس: ٦٠-٦١]. وه فه رمايشتي الله تعالى ده باره ي پيغه مبه ره كه ي ابراهيم: ﴿يَأْتِي لَا تَعْبُدُ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ [مريم: ٤٤]، وه فه رمايشتي الله تعالى: ﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْتَا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا﴾ [النساء: ١١٧]، واتا: هيچ ناپه رستن جگه له شهيتانيك نه بيت، ئهم په رستن هس به شوينكه وتني ته شريعي شهيتان ده بيت، هه ر بو يه ئه وانهي كه گويپرايه لي ده كرين له جوان كردني تاوانه كان الله تعالى ناوي ليناون هاوبهش له فه رمايشتي الله تعالى: ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ﴾ [الأنعام: ١٣٧]، وه پيغه مبه ره ﷺ ئهمه ي بو عدي بن حاتم رضى الله عنه پرون كرده وه كاتيک پرسيا ري لي كرد ده باره ي فه رمايشتي الله تعالى: ﴿اتَّخِذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ [التوبة: ٣١]، بو ي پرون كرده وه كه زانا و عابيده كانيان ئهو شتانه يان بو حه لال ده كردن كه الله حه پامي كرده وه، وه ئهو شتانه يان له سه ر حه پام ده كردن كه الله حه لالي كرده وه، خه لكيش شوينيان كه وتن له مه دا، ئهم شوينكه وتنه يان بو ئه وانيان كرد به په روه ردگاريان، وه پروونترين به لگه له م بابه ته دا الله جل وعلا له سوره تي النساء پرووني كرده وه ئه وانهي ده يانه وي حوكم به رنه وه بو لاي غه يري شه رعي الله ئه وا سه يري پي ديت كه پييان وايه ئيماندارن، ئهم سه ير پي هاتنهش له به ر ئه وه يه كه بانگه شه كردنيان بو ئيمان له گه ل هه بووني ويستي حوكم بردنه وه بو لاي طاغوت زياده روه ييه له درو كردندا كه ده بيت هه ي سه ير پي هاتن، ئهمهش بريتيه له

فهو ما يشق الله تعالى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطُّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: ٦٠].

جا بهم دهقه ئاسمانيانه‌ی که باسمان کرد دهرده‌که‌وئ ئه‌وپه‌پری دهرکه‌وتن که ئه‌وانه‌ی شوینی یاسا دانراوه‌کان ده‌که‌ون که شه‌یتان دایناوه له‌سه‌ر زمانی ئه‌ولیاکانی که پیچه‌وانه‌ی ئه‌و شه‌رعه‌یه که الله جل و علا دایناوه له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌رانی صلی الله علیهم وسلم، هیچ که‌سیک گومانی له‌کافری و شیرکیان نیه ته‌نها که‌سیک الله چاو رۆشنی لی سهند بیته‌وه و کویری کردبی له‌ئاست نوری وه‌جی وه‌ک ئه‌وان. ئاگاداری: بزانه که پیویسته ته‌فصیل بدری له‌نیوان نیزامی دانراو که حوکم کردنی کافر بوون به‌دروستکه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی لی ده‌که‌ویته‌وه، وه‌ ئه‌و نیزامه‌ی که ئه‌م کوفره‌ی لی ناکه‌ویته‌وه، پروون کردنه‌وه‌ی ئه‌مه‌ش به‌م جوړه‌یه: نیزام دوو به‌شه: ئیداری و شه‌ری، نیزامی ئیداری که مه‌به‌ست پیی رپک‌خستنی کاروباره‌کانه به‌باشی به‌جوړیک که پیچه‌وانه‌وه‌ی شه‌رع نیه، ئه‌مه هیچ رپگریه‌کی نیه و هیچ هاوه‌لیک و دوا‌ی ئه‌وانیش له‌مه‌دا خیلا‌فیان نیه، عمر رَضِیَ اللهُ عَنْهُ کاری له‌م شیوه‌ی زور کردووه که له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بووه، وه‌ک نویسنی ناوی سه‌ربازه‌کان له‌دیوان بو رپک‌خستن و زانیی کئ نه‌هاتووه و کئ هاتووه، ... (پاشان ده‌لی) وه‌هه‌روه‌ها کرپنی مالی صفوان بن أمیه له‌لایه‌ن عمر رَضِیَ اللهُ عَنْهُ له‌مکه‌ المکرمة، وه‌ کردنی به‌به‌ندیخانه، له‌کاتی‌کدا نه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌به‌ندیخانه‌ی داناوه نه‌أبو بکر، جا ئه‌م جوړه شتانه کاروباری ئیدارین که ئه‌نجام ده‌درین بو رپک‌خستنی کاروباره‌کان که پیچه‌وانه‌ی شه‌رع نیه، ئه‌مه‌یان هیچ کی‌شه‌ی تیدا نیه، ئه‌م جوړه له‌نیزامی دانراو کی‌شه‌ی تیدا نیه،

وه دهریش ناچیت له قاعیده شهرعیه کان له ره چاو کردنی بهرژه وهندی گشتی، به لام
نیزامی شهرعی که پیچه وانه ی ته شریعی دروستکه ری ئاسمانه کان و زهوییه، حوکم
کردنی کافر بوونه به دروستکه ری ئاسمانه کان و زهوی، وهک بانگه شه کردنی زیاد
وهرگرتنی نیر له می له میراتدا عه دالهت نیه، وه پیویسته یه کسان بن له میرات
وهرگرتن، وه وهک بانگه شه کردنی فره ژنی زوئمه، وه ته لاق زوئمه له ئافرهت،
وه ره جم کردن و دهست برپن و هاوشیوهی ئه مانه کرده وهی وه حشیگه رین
دروست نیه و ابکری له مروؤف، وه هاوشیوهی ئه م نیزامانه.

جا حوکم کردنی ئه م جووره نیزامه له گیان و مال و ناموس و ره چه له ک و عه قل و
دینی کوومه لگا، کافر بوونه به دروستکه ری ئاسمانه کان و زهوی، وه یاخی بوونه له
نیزامی ئاسمان که دروستکه ری هه موو دروستکراوه کان دایناوه، وه الله زاناره به
بهرژه وهندی دروستکراوه کانی سبحانه و تعالی له وهی که ته شریع دانه ریکی تری له گه ل
هه بیّت، بهرز و پاکه له هه بوونی ته شریع دانه ریکی له گه لیدا، ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ
مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾ [الشوری: ۲۱]، ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَلًا قُلْ ءَاللهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ [یونس: ۵۹]، ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ
أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ [النحل: ۱۱۶].

[أضواء البيان: 111-108/4]

ووتم: زۆر جار ده بینین له م ووتیه ی الشنقیطی ته نها ئه م پارچه یه ده بینن و به لگه ی پ
ده بیننه وه (جا به م دهقه ئاسمانیانه ی که باسما ن کرد دهرده که وی ئه وپه ری دهرکه وتن که
ئه وانه ی شوینی یاسا دانراوه کان ده که ون که شه یتان دایناوه له سهر زمانی ئه ولیاکانی که

پیچهوانه ی ئه و شه رعه یه که الله جل و علا دایناوه له سهر زمان ی پیغه مبه رانی صلی الله علیه وسلم، هیچ که سیک گومانی نیه له کافریتیان و شیرکیان نیه ته نها که سیک الله چاو روشنی لی سهند بیته وه و کویری کردبی له ئاست نوری وهی وهک ئه وان) به بی ئه وهی ووته کانی پیش ئه مه و دوا ی ئه مه نه قل بکه ن، به لام کاتیک هه موو ووته که دهینین وهکو خوی بومان دهرده که ویت باسی چی دهکات، ته نانه ت ئه م پارچه یه به ته نه اش وهی بگرین ئه و ا هیچ به لگه یه کی تیدا نیه بویان که یاسا دانان کوفری گه وره بیث به بی هیچ مه رجیک، چونکه الشنقیطی هه ر له م پارچه ووته یه دا که ئه وان دهینین دهینین باسی ته شریع دهکات که شهیتان دایده نیث له سهر زمانی ئه ولیاکانی و اتا هه رام و هه لال، دواتریش نموونه به هه لال کردنی گوشتی ئاژه لی مرداره وه بوو دهینیتته وه له لای شهیتانه وه له سهر زمانی ئه ولیاکانی، ئینجا دواتر که باسی نیزامی ته شریعی دهکات و به کوفر ناوی ده بات، سهیری نموونه کانی بکه، باسی ئه وه دهکات ره خنه له حوکمه کانی الله بگریث و به زوئم دابریث و به نه گونجاو وه صف بگریث، نه ک ته نها به ند کردنی دز له بری ده ست برینی به کوفر ناو بیات به بی هیچ مه رجیک، ئایا هیچ جوړیک له حوکم نه کردنی به قورئان به کوفر ناو برد به بی باسکردنی مه رج بوی ؟ وهک ئیوه که حوکم نه کردن به قورئان و یاسا دانان به ره های به کوفر ده زانن به بی مه رج.

ابن عسیر دهرباره ی ئایه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ده لی: جمهوری موسلمان که بریتین له ئه هلی سوننه له هاوه لان و دوا ی ئه وانیش بابه ته که له لای ئه وان موجه له، چونکه واز هینان له حوکم کردن به وهی الله دایبه زانده وه چه ند حاله تیکی زوری هه یه، جا پروونکرده وهی ئه م موجه له به کومه لیک به لگه ی زوره که ئه وه یه کلا دهکاته وه ته کفر ناکری به تاوان، سیاقی ئایه ته که ش ئه م موجه له پروون دهکاته وه، هه ر بویه جمهوری زانایان

وتوويانه: ئه وهى حوكم نه كات به وهى الله دايبه زاندووه مه به ست پي يه هوده
 لي ردها، ئه مه ش البراء بن عازب وتوويه تي و رپوايه تي كردووه له پيغه مبهري الله ﷺ،
 مسلم رپوايه تي كردووه له صه حيحه كه ي، جا به پي ئه مه بيت (مَنْ) موصولة، به
 ماناي (لام) ي عه ه ديت، جا مانا كه ئاواي ليديت: هه ركه سيك واز بهيئيت له
 حوكم كردن به وهى الله دايبه زاندووه، واز هيئانيك وهك واز هيئاني يه هود،
 كه بريتيه له واز هيئانيكي تي كه ل به تانه دان له گونجان و دروستي حوكمه كه،
 وه يه هود ناسراون به وهى كه حاكمه كانيان زور موخاله فه ي ئه حكامي
 كتيبه كانيان ده كه ن له سر بنه ماي گوپيني حوكمه كه به و رپوايه ي كه
 حوكمه كه گونجاو نيه بو حالي ئه وان، هه روهك چون واين كرد دهر باره ي
 حه ددي زينا، ... (پاشان ده ئي) وه ژماره يه ك زانا وتوويانه: مه به ست له ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ
 بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئه وه يه هه ركه سيك حوكم كردن به حوكمي الله واز لي بهيئيت
 ئينكاري لي بكات يان به سو ك سهيري بكات يان تانه بدات له حه ق بووني
 حوكمه كه دواي ئه وهى له لاي جيگير ده بئ كه ئه مه حوكمي الله-يه به متواتري يان
 به بيستي له پيغه مبهري الله، كه سيك كه ته كليفي شهرعي له سره خو ي ده يبيستي،
 ئه مه ش رپوايه ت كراوه له ابن مسعود و ابن عباس و مجاهد و الحسن.

[التحرير والتنوير : 212-211/6]

الزمخشري ده ئي:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ هه ركه سيك حوكم به وه نه كات كه
 الله دايبه زاندووه سو كايه تي پي بكات ئه وا ئه مانه كافرو زالم و فاسقن.

[الكشاف : لاپه ره 292]

ووتم: الزمخشري موعته زيله يه كي كافري سه رسه خته، به لام بويه ته فسیره كه يم هينا چونكه مه زهه بي موعته زيله له خه واريچ نزيكه له بابه تي خروج كردن له حاكي زالم و فاسق، كه چي له گه ل ئه وه شدا ته كفير كردني له م ئايه ته دا به ند كرد به سو كايه تي كردن به حوكمي الله.

مكي بن ابي طالب ده ئي:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ واتا: ئه وه ي حوكمي الله بشاريته وه كه دايبه زاندووه له كتیبه كه ي ده رباره ي پياو و ژني زينا كه ري خيزاندار، وه جگه له م دووانه ش له حه ق خويئي كوژراو، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئا ئه وانه حه ق ده شارنه وه، ئه م ئايه ته ش ده رباره ي كافراني ئه هلي كيتاب دابه زي.

وه ووتراوه: ده رباره ي موشريكان دابه زيوه.

وه ووتراوه: مانا كه ي ئه وه يه ئه وه ي حوكم به وه نه كات كه الله دايبه زاندووه ئه م حوكم نه كردنه ش به حه لال بزاني، ئا ئه وانه كافرن.

وه دواي ئه مه فه رموويه تي: زالم، وه دواي ئه وه فه رموويه تي: فاسق، جا ووتراوه: ئه م سي وه صفه بو ئه و كه سه يه كه حوكمي الله ده گوړي له هه موو خه لكي.

وه ووتراوه: ئه مه بو يه هوده كه حوكمي الله-يان گوړي.

وه ووتراوه: وه صفي يه كه م بو يه هوده، دووه م بو نه صارايه، سييه م بو مو سلمانانه.

وه ووتراوه: (الكافرون) دهربارهی موسلمانان دابه زیوه گهر حوکمی الله بگوین، وه (الظالمون) یش دهربارهی یه هود دابه زیوه، وه (الفاسقون) یش دهربارهی نه صارا دابه زیوه، نه مهش پرووکه شی دهقه که یه.

[الهداية إلى بلوغ النهاية : لاپه ره 1731-1732]

ووتم: بینیتان هیچ کام له ووته کان به ره های بلای کوفره به بی باسکردنی هیچ مه رجیک ؟ وه نه مهی کو تابی ووتهی الشعبي-ه، که دهئی: (الكافرون) بو موسلمانانه، به لام مه رجداري کرد به وهی که حوکمی الله بگوین، نه که ته نها خودی حوکم نه کردن به قورئان کوفر بیئت.

ابن عادل المنبلي دهئی:

بزانه که دهست بردنی خه لک بو ته حریف کردن بیگومان یان به هوئی ترسه وه ده بیئت یان به هوئی ته ماع کردن و هیوا هه بوون به دنیا ده بیئت، جا له بهر نه وهی ترس کاریگه ری به هیئتره له ته ماع کردن، الله تعالی ذکره باسکردنی ترسی پیش خست، فهرمووی: ﴿فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ وَأَخْشَوْا﴾ مانا که ی نه وهیه: کتیبه که م ته حریف مه که ن به هوئی ترسان له خه لکی و پاشاکان و گه وره کان، جا حدوده واجبه کان له سهریان لابه رن، وه به فیل کردن ته کلیفه کانی الله له سهریان لابه رن، جا کاتیک الله باسی ترسی کرد له دوا ی نه و باسی هیوا هه بوونی کرد به دنیا، الله تعالی فهرمووی: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ واتا: ههروهک چون نه هیم لی کردن له گوپینی حوکمه کانم به هوئی ترسه وه، به هه مان شیوه نه هیتان لی ده که م له گوپینی حوکمه کانم له پیناوی ته ماع کردن له پله و سامان و به رتیل و هرگرتن، خوشیه کانی دنیا که من، جا کاتیک الله ریگری لی کردن له هه ردو وکیان، به دوا ی نه مه هه ره شهی توندی هیئا، الله تعالی

فهرمووی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئەمە ھەر پەشەیا ھە
یە ھود لە درۆ ھە ئێستیان لە تە حریف کردنی ھوکمی اللہ دەر بارە ی ھە ددی
زیناکەری خێزاندار، و اتا کاتیکی ئەوان ئینکاری ھوکمی اللہ-یان کرد کہ لە
تە وراتدا نوسرا بوو، ووتیان: پەجم کردن واجب نیە، ئەوا ئەوان کافر بە
پەھایی بە موسی و بە تەورات و بە محمد و بە قورئان و بە عیسی ابن مریم علیہ
الصلاة والسلام.

[اللباب في علوم الكتاب : 350-349/7]

الخطيب الإسلامي دهلي:

فه‌رمایشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ مه‌به‌ست پیئی
یه‌هوده ئه‌وانه‌ی که حوکمی الله ده‌گوږنه‌وه به‌و نرخه که‌مه‌ی که وه‌ری ده‌گرن به
به‌رتیل، جا حوکمی الله ده‌گوږن به‌و نرخه که‌مه‌ی که وه‌ری ده‌گرن، به‌لام ئه‌وه‌ی
که بووتری حوکم کردن به پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که الله دایبه‌زاندووه کوفر بیټ
ئه‌مه مه‌زه‌ه‌بی خه‌واریجه، ده‌لین: (مَنْ) له‌م ئایه‌ته‌دا شرطیه‌!

الخطيب الإسكافي دهئى: ئەمە تايىبەتە بە يەھود ئەوانەى كە پيشتەر باسگران
و باسى گۆرپىنيان كرا بۆ حوكمى الله بۆ ئەوھى پيغەمبەرى الله بە درۆ بزائن،
ئەمەش كوفره.

[درة التنزيل وغرة التأويل : 463/1]

الخطيب الإسلامي دهلي:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ [المائدة: ٤٧]، ئەوانەى لِه المتقدمين كه ووتەكانيانم گێراوەتەووە دەربارەى ئەم ئایەتە وتووێیانە: (مَنْ) بە مانای (الذي) دیت، وە ئەوێ من بۆی دەچم (مَنْ) لێرەدا شرطیە، بە مانای (الذي) نایەت، وەك دەووترێ دەربارەى ئەو كەسەى كە حوكم نەكات بەوێ الله دايبەزاندوووە لِه ئێمە، چونكە ناگات بە پلەى كوفر، بەلكو بە فسق وەصف دەكرێ، هەر بۆیە الله فەرمووی: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾.

[درة التنزيل وغرة التأويل : 1/465-466]

ووتەم: (ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم الكافرون) و (الظالمون) و (الفاسقون)، لِه لای نەحوییەكان خیلاف هەیه كە ئایا (مَنْ) لِه ئایەتانەدا (شرطیە) یان (موصولة) ؟ گەر (شرطیە) بێت، واتا ئامرازى (مەرج) بێت، وەك لِه رێستەى: (مَنْ يجتهد ينجح)، واتا: ئەوێ تێبكوشتى سەردەكەوێ.

من: (أداة الشرط)ه

يجتهد: (فعل الشرط)ه

ينجح: (جواب الشرط)ه

جا ئەگەر ووتمان (مَنْ) لِه ئایەتانەدا (شرطیە) ئەوا مانای ئایەتەكان بەم جوړەى لێدیت:

(ئەوێ حوكم نەكات بەوێ كە الله دايبەزاندوووە ئەوا كافرە، زالمە، فاسقە)

(من) دەبێتە أداة الشرط

(يحكم) دەبێتە فعل الشرط

(فأولئك هم الكافرون) دەبێتە جواب الشرط

بەم جوړەش دەبێتە گشتى، هەموو كەسێك دەگێتەووە كە حوكم نەكات بە قورئان بەبێ جیاوازی، تەنها ئەو كەسە نەبێت كە تايبەت كراوە ئەویش بە بەلگەووە، هەر بۆیە الخطیب

الإِسْكَافِي لَهُ وَوَتَهِي يَشُوودَا دَهْرَبَارَهِي نَائِيَهَتِي: (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ) وَوَتِي: خَهْوَارِيحَه كَان دَهْلِيْن: (مَنْ) لَهُم نَائِيَهَتَه دَا شَرْطِيَّة، وَاتَا: هَهْرَكَه سِيْكَ حَوْكَمْ بَه قَوْرَنَان نَه كَات كَاْفَرَه، نِيْنَجَا الْخَطِيْبُ الْإِسْكَافِي وَهْلَامِي دَانَه وَه بَه وَهِي كَه نَهْمَه تَائِيَبَه تَه بَه يَه هُوْدُ مُوسْلَمَانَان نَاْغَرِيْتَه وَه، بَه لَام لَهُ نَائِيَهَتِي: (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) الْخَطِيْبُ الْإِسْكَافِي بُوْنَه وَه چَوَه كَه (مَنْ) شَرْطِيَّة بِيْت، بَه لَام (الْفَاسِقُونَ) ي بَه بَه پِي دَه سَتَه وَارْهِي زَانَايَان لِيْكَدَاوَه تَه وَه، كَه لَهُ عَوْرَفِي نَه وَانْدَا كَاتِيْكَ دَه وَوَتَرِي: (كَوْفَر) مَه بَه سَت پِي دَه رَچَوْنَه لَهُ دِيْن، وَه كَاتِيْكَ دَه وَوَتَرِي: (زَوْلَمْ) يَان (فَسَق) مَه بَه سَت پِي تَاوَانَه نَه ك دَه رَچَوْن لَهُ دِيْن، بُوِيَه كَاتِيْكَ لَهُ نَائِيَهَتِي (الْفَاسِقُونَ) كَه وَوَتِي: (مَنْ) شَرْطِيَّة وَاتَا هَه مُوْو كَه سِيْكَ دَهْغَرِيْتَه وَه پَاشَان دَهْلِي: (نَه وَهِي لَهُ نِيْمَه)، وَاتَا لَهُ نُوْمَمَه تِي نِيْسَلَام حَوْكَمْ نَه كَات بَه قَوْرَنَان نَه وَه فَاسَقَه نَاْكَاتَه پَلَهِي كَوْفَر.

وَه لَهُم وَوَتَه يَهِي خَوَارَه وَه رَوُون دَه بِيْتَه وَه گَهْر (مَنْ) مُوَصُوْلَه بِيْت بَه مَانَاي (الَّذِي) نَه وَكَات مَانَاي نَائِيَه تَه كَه چِي لِيْدِيْت.

النَّجَاسُ دَهْلِي:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ جَوَانْتَرِيْن شَت كَه دَهْرَبَارَهِي وَوَتَرَاوَه وَوَتَه كَهِي الشَّعْبِي-ه، وَوَتِي: نَهْم نَائِيَه تَه تَائِيَبَه تَه يَه هُوْد دَابَه زِيَوَه، وَه نَه وَهِي الشَّعْبِي وَوَتِي سِي شَت بَه لَگَه يَه لَه سَهْرِي، لَه وَانَه: يَه هُوْد بَاسْكَرَاوْن پِيْش نَهْمَه لَهُ فَه رَمَائِيْشَتِي: ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ جَا رَپَانَاوَه كَه (ضَمِيْر) بُوْنَه وَان گَه رَپَايَه وَه، وَه لَه وَانَه: سِيَاْقِي وَوَتَه كَه بَه لَگَه يَه لَه سَهْرِي، نَهِي نَابِيْنِيْت لَهُ دَوَاي نَهْم نَائِيَه تَه نَائِيَهَتِي: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا﴾ هَاتُوَوَه، نَهْم رَپَانَاوَه (عَلِيْمَه) دَهْگَه رِيْتَه وَه بُوِيَه هُوْد بَه نِيْجَمَاع، وَه هَه رَوَه هَا يَه هُوْد بَوُون كَه نِيْنَكَارِي رَه جَم وَتَوْلَه كَرْدَنَه وَهِي كَوْرَاوِيَان كَرْد لَهُ بَكُوْر، جَا گَهْر كَه سِيْكَ

بَلَّيْ: (مَنْ) لِيْرَهْدا گهر (شرطية) بِيْت ئَهْوا گَشْتِيه تَهْئَهْدا گهر به لْگَهْ يَهْ ك هه بِيْت
 بَوْتاييه ت كَرْدَنِي، ئَهْوا پِيْ دَهْووترِيْ: (مَنْ) لِيْرَهْدا به ماناي (الذي) دِيْت به پِيْ
 ئَهْوا به لْگَهْ يَهْ ك هه باسْمَان كَرْد، جَا ماناي ئايه تَهْكه ئَاواي لِيْدِيْت: (واليهود
 الذين لم يحكموا بما أنزل الله فأولئك هم الكافرون)، ئَهْمه جَوَانْتَرِيْن ووتَهْ يَهْ
 كه ووترَاوه دَهْرَبَارَهْ يَهْ ئَهْم بابَهْ تَهْ، وه ووترَاوه: ئَهْوهْ يَهْ حوكم نه كَرْدَن به وهْ يَهْ الله
 داييه زانْدووه به حَهْلال بزانِيْت ئَهْوا كَافَرَهْ، وه ووترَاوه: ئَهْوهْ يَهْ وَاَز بهِيْنِيْت له حوكم
 كَرْدَن به هَهْمُوو ئَهْوَشْتَانَهْ يَهْ كه الله داييه زانْدووه ئَهْوا كَافَرَهْ.

[إعراب القرآن : لاپه ره 233-234]

ووتَم: الشَّعْبِي دَهْئِيْ: ئايه تِي يَهْكه م دَهْرَبَارَهْ يَهْ مَوْسَلْمَانَان دابهْ زِيوه، نَأِيْ: دَهْرَبَارَهْ يَهْ هُوْد
 دابهْ زِيوه، نَازَانَم النَحَاس ئَهْمَهْ يَهْ لَهْ كَوِيْ هِيْناوه ! تَهْئَهْئَهْ ت هَهْ ر خُوْدِي النَحَاس له ووتَهْ يَهْ
 دَوَاتَر كه دَهْئِيْنِيْن دَهْئِيْ: الشَّعْبِي وِتوويَهْ تِي: ئايه تِي يَهْكه م دَهْرَبَارَهْ يَهْ مَوْسَلْمَانَان دابهْ زِيوه !
 وَاَتَا ئَهْم دَوو نه قَلَهْ يَهْ النَحَاس دَرِي يَهْ كَتَرَن، كه نه قَلِي دَووهْ مِيَان رَاسْتَهْ.

جَا ئَهْگَهْ ر بَلِّيْن (مَنْ) لَهْم ئايه تَهْدا مَوْصُوْلَهْ به ماناي (الذي) دِيْت وهْ ك النَحَاس
 باسِي كَرْد، ئَهْوَكَات ماناي ئايه تَهْ بهْم جَوْرَهْ نَامِيْنِيْت: (ئَهْوهْ يَهْ حوكم نه كَات به وهْ يَهْ كه الله
 داييه زانْدووه كَافَرَهْ)، به لْكو ماناكهْ يَهْ ئَاواي لِيْدِيْت: (يهود ئَهْوَئَهْ يَهْ كه حوكمِيَان نه كَرْد
 به وهْ يَهْ الله داييه زانْدووه كَافَرَن)، وَاَتَا ئايه تَهْكه دَهْرَبَارَهْ يَهْ هُوْدَهْ كه حوكمِي الله-يَان گَوْرِيْ،
 مَوْسَلْمَانَان نَاگَرِيْتَهْ وهْ گَهْ ر حوكم نه كَهْن به قَوْرئَان بهْو مَهْرَجَهْ يَهْ وهْ ك يَهْ هُوْد نه كَهْن.

جَا لَهْ لَآي ئَهْوَ زَانَايَانَهْ يَهْ كه (مَنْ) شَرْطِيَهْ بِيْت، حوكمهْ كه هَهْمُوو كه سِيْكَ بَكْرِيْتَهْ وهْ
 بهْم جَوْرَهْ لِيْكي دَهْئَهْئَهْ وهْ هَهْ ر كه سِيْكَ هَهْ مان كَارِي يَهْ هُوْد ئَهْئَهْجَام بَدَات ئَهْوا كَافَرَهْ، كه وَاَتَهْ
 دَهْئِيْت حَالِي ئَهْم يَهْ هُوْدِيْئَهْ بَزَانَرِيْ تَاكو بَووترِيْ: هَهْ ر كه سِيْكَ هَهْ مان كَارِي ئَهْوَئَهْ نَهْجَام

بدات وهك ئهوان كافره، كارهكهى ئهوانيش برىتى بوو له ئىنكارى كردن و ته حريف كردنى
 حوكمى الله، جا ههركه سىڤكيش له موسلمانان وهك ئهوان ئىنكارى يان ته حريفى حوكمى الله
 بكات ئهوانا كوفرهكه ده يگرتتهوه.

وہ لہ لای ئہ و زانیانہ ش کہہ (مَنْ) موصولۃ بہ مانای (الذی) دیت، ماناکہ ی بہ م جوړہ دہبیت کہہ النحاس باسی کرد، واتا ئیہ تہ کہہ دہریارہ ی یہ ہودہ.

به لّام ئه وهی که بووترئ: (مَن) شرطیة، به و جوړه ی که هر که سیّک حوکم نه کات به قورئان کافره، به بئ گویدانه سیاقی ئایه ته کان و سه به بی نزول، ئه و ا ئه مه مه زه به بی خه واریجه که ژماره یه کی زوړ له زانایان ئه م ووته یان داو ته پال خه واریج، وه مولزه میان کردوون به وهی ته نانه ت موسلمان تاوانیکی بچووکیش ئه نجام بدات کافر بیّت، چونکه له حوکمی الله دا فرمانی پیکراوه ئه م تاوانه ئه نجام ده دات، جا کاتیّک تاوانه که ئه نجام ده دات ئه و ا حوکمی به وه نه کردووه که الله دایبه زاندووه.

النجاس دہلی:

فه رمايشتی الله جل وعز: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ابن عباس
وتوويه تی: ئەمه کوفره به لام کوفر نيه به الله و فريشته کانی و کتیبه کانی، وه
الشعبي وتوويه تی: ئایه تی یه که م دهرباره ی موسلمانان و ئایه تی دووهم دهرباره ی
یه هود و ئایه تی سییه م دهرباره ی نه صارا دابه زیوه، وه غه یری الشعبي وتوويه تی:
ئه وه ی حوکمیک له حوکمه کانی الله رت بکاته وه ئه وا کافر بووه.

ووتم: فهقيهه كان ئيجماعيان ههيه له سههه ئه وهى ههه كه سيك بلئ: ره جم واجب نيه له سههه ئه وهه كه سهى كه زينا دهكات و خيزاند اريشه، ئه وهه كا فره چونكه حوكمييك له حوكمه كاني الله جل وعز-ى ريهت كر دوته وهه.

[معاني القرآن : 315/2]

النماس دهئ:

جوانترين شت كه ووتراوه ده بارهه ئه م بابه ته ئه وهيه كه الأعمش رپوايه ته كر دوهه له عبدالله بن مرة ئه ويش له البراء كه دهئ: ئه م ئايه تانه هه مووى ده بارهه كا فران دابه زيون، واتا ئايه ته كاني: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جا به پي ئه م ووته هيه ماناي ئايه ته كه ئاواي ليديت: ئه وان هه كه حوكميان نه كر د به وهى الله دايبه زاندوهه، ئا ئه وان هه كافرن.

[معاني القرآن : 316/2]

ووتم: واتا ئه وان هه له يه هود كه حوكميان نه كر د به وهى الله تعالى دايبه زاندوهه كافرن، ههروهك پيش ئيستا باسما ن كر د، وه له ووته هه دواتريش دوو بارهه ده كاته وهه. چونكه ئايه ته كه ده بارهه ئه وان دابه زيوهه، ده ب بزانين ئه وان چ كا ريكيان كر دوهه كه ئه م ئايه ته هه يان به سههه دابه زيوهه، جا هه ره كه سيك هه مان كا ري ئه وان بكات ئه وهه حوكمي ئايه ته كه ئه ويش ده گريته وهه.

النماس ده بارهه ئايه ته: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ دهئ:

ئه وهى كه بووترئ: ده بارهه يه هود دابه زيوهه له هه موو ووته كان له پيشتره،

چونکه ئەم ووتە یە لە هاوہ ئێک پڕوایەت کراوہ کە ئامادە ی دابەزینی قورئان بووہ، پرایدە گە یە نیت کە بە ھۆ ی ئەم کارە ی یە ھودەوہ ئەم ئایە تە دابەزی، ... (پاشان دە ئی) بە لام ھوکی غەیری یە ھودیش وە ک ھوکی یە ھودە، ھەر کە سیک ھوکم بکات بە غەیری ئەوہ ی اللہ جل وعز دایبە زاندووە، ئینکاری ئی بکات ھەر وە ک یە ھود ئینکاریان ئی کرد، ئەوا کافر و زالم و فاسقە.

بروانہ [الناسخ والمنسوخ : 2/299-300]

السعدي دە ئی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ھەر کە سیک ھوکم بەوہ نە کات کە اللہ دایبە زاندووە لە ھە قی ڕوون و ئاشکرا، وە ھوکم بەو باطلە بکات کە دەیزانی بە ھۆ ئامانجیک لە ئامانجە خراپە کانی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ھوکم کردن بە غەیری ئەوہ ی اللہ دایبە زاندووە لە کردەوہ ی کافرانە، جا دە بیئە کوفریکی لە دین دەر خەر گەر پی وایت ھە لالە و جائیزە، وە دە بیئە تاوانیکی گەرە لە تاوانە گەرە کان، وە لە کردەوہ کوفریە کانە، ئەو کە سە ی ئەنجامی بدات شایستە ی سزایە کی توندە.

[تفسير السعدي : لاپەرە 256]

السعدي دە ئی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ابن عباس وتوویە تی: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق-ە. زوئمی گەرە یە لە کاتی بە ھە لال دانانی، وە تاوانیکی گەرە یە کاتیکی ئەنجامی

دهدات و به حه لالی دانانیت.

[تفسير السعدي : لاپه ره 257]

النسفي دهئ:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ هه ركه سيك حوكم نه كات به وهی كه الله دايبه زانده وه وهك سو كايه تی پيكر دنی، ئا ئه وانه كافرَن ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُما وتوويه تی: هه ركه سيك حوكم نه كات به قورئان ئينكاری لئ بکات ئه واه كافره، وه ئه گهر ئينكاری لئ نه كات ئه واه فاسق و زالمه، وه ابن مسعود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وتوويه تی: ئه م حوكمه گشتيه بو يه هود و غه يری ئه وانيشه.

[تفسير النسفي : 449/1]

الراصري دهئ:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ دابه زی دهر باره ی ئه وانه ی كه حوكمی الله-يان گوړی له يه هود، وه ئه م ئايه ته و دوو ئايه تی دواتری هيچيان دهر باره ی ئه هلی ئيسلام دانه به زيون.

[الوجيز في تفسير الكتاب العزيز : 321/1]

الراصري دهئ:

قتاده دهر باره ی سي ئايه ته كه دهئ: والله به و جوړه نيه كه ئه هلی شو بو هات و ئه هلی بيدعه و ئه هلی درؤ كردن به ناوی الله و كتیبه كه ی ته فسیری ده كه ن،

به لکو ئەم ئایەتانهی که دهی بیستن دهربارهی ئەهلی کیتاب دابه زین کاتی که کتبی الله-یان فرپیدا و حدوده کانیان په کخست و فرمانه کانیان پشتگوئی خست و پیغه مبه ره که نیان کوشت.

[الوسیط فی تفسیر القرآن المجید: 191/2]

الراصري ده ئی:

فه رمايشتی الله تعالى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ زانایانی ته فسیر خیلافیان ههیه دهربارهی ئەم ئایه ته و دوو ئایه تی دواتری، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ کۆمه لێک له زانایانی ته فسیر وتوویانه: هه ر سئ ئایه ته که دهربارهی کافران و ئەوانه ی حوکمی الله-یان گۆری له یه هود دابه زیون، هه یچ ئایه تیکیان دهرباره ی ئەهلی ئیسلام دانه به زیوه، چونکه موسلمان ئەگه رچی تاوانی گه وره ش ئەنجام بدات پێی ناووتری: کافر.

[التفسير البسيط: 392/7]

الراصري ده ئی:

ابن مسعود و الحسن و النخعي وتوویانه: ئەم ئایه تانه گشتین، دهرباره ی یه هود و ئەم ئوممه ته شن، هه ر که سییک به رتیل وه ربگری و حوکم بگۆری جا حوکم به غه یری حوکمی الله بکات ئەوا کافر بووه، وه هه روه ها السدي-ش بۆ ئەم ووتیه رۆشتوووه.

[التفسير البسيط : 395/7-396]

ووتتم: الواحدی-ش ووتته که ی السدی به پرووکه ش ودرنه گرت به لکو مه رجداری کرد به گوړینی حوکمی الله.

ابن هزيب اللببي دهئ:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ابن عباس وتوويه تی: هه رسیکیان دهرباره ی یه هود دابه زین (الکافرون) و (الظالمون) و (الفاسقون).

وه دهرباره ی ئه مه چه ند فهرمووده یه ک له پیغه مبه ر ﷺ ریوایه ت کراوه.

وه ژماره یه ک زانا وتوویانه: ئایه ته که گشتیه دهرباره ی هه موو که سیکه که حوکم نه کات به وه ی الله دایبه زاندووه له یه هود و موسلمان و جگه له وانیش، به لام (کوفر) دهرباره ی موسلمانان کوفری تاوانه له ئیمان نایانخاته دهره وه.

[التسهيل لعلوم التنزيل : 238/1]

أبر السعد دهئ:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئه وه ی حوکم به وه نه کات که الله دایبه زاندووه، جا هه ر که سیک بیت نه ک ته نها تایبه ت بی به یه هود، یه هودیش ده چنه ناویه وه به پله ی یه که م، واتا: ئه وه ی حوکم نه کات پی وه ک سوکایه تی پیکردنی و ئینکارکردنی، وه ئه وه ی یه هود ئه نجامیاند له ته حریف کردنی ئایه ته کانی الله سوکایه تی و ئینکار کردنی لی ده که ویتته وه زور به پروونی، ﴿فَأُولَئِكَ﴾ ئاماژه یه بو (من)، (أولئك) به کو هاتووه به ره چاو کردنی ماناکه ی، ههروه ک چو (من) به تاک هاتووه به ره چاو

کردنی له فزه که ی، ﴿هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئا ئه وانه کافرن به هو ی سوکایه تی کردنیان به حوکمی الله.

[تفسیر ابي السعود : 42/3]

ابن عطية ده ئی:

زانایان خیلافیان هه یه له مه به ستی فه رمایشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ کۆمه ئێک زانا وتوو یانه: مه به ست پێ یه هوده له الکافرون و الظالمون و الفاسقون، وه ده رباره ی ئه مه فه رمووده یه ک رپوایه ت کراوه له پێغه مبه ر ﷺ له رێگای البراء بن عازب.

وه کۆمه ئێکی زۆر له زانایان وتوو یانه: ئایه ته که هه موو که سیک ده گرێته وه که حوکم نه کات به وه ی الله دایبه زاندوو به لام ده رباره ی کار به ده ستانی ئه م ئوممه ته کوفری تاوانه له ئیمان نایان خاته ده ره وه.

[المحرر الوجيز : 196/2]

ابن عطية ده ئی:

الکافرون و الظالمون و الفاسقون، ئه م صیفه تانه ته ئکید کراوه ته له سه ری بو ئه و که سه ی که حوکم ناکات به وه ی الله دایبه زاندوو، وه سه وابترین شت که ده رباره ی بووتری: هه موو ئیماندارێک و هه موو کافرێک ده گرێته وه، هه موو ئه م صیفه تانه ده رباره ی کافر دینه دی به ته واوترین شیوه، وه ده رباره ی ئیماندار دینه دی له شیوه ی کوفری تاوان و زو ئمی تاوان و فسقی تاوان.

[المحرر الوجيز : 199/2]

ووتتم: (كوفري تاوان و زولعی تاوانی و فسقی تاوان) واتا: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق.

مهم الامین السنقبطي دهلي:

فه رمايشي الله تعالى: ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ [الشورى: ١٠]، نه وهی نه م نايه ته به پرنه به لگه يه له سه ري نه وه يه كه هه ر يه كيک له حوكمه كان خه لکی خيلافيان تييدا هه بوو نه وا گه راننده وهی حوكمه كه ی بولای الله-يه به ته نها، نه ك بولای غه يری الله، نه مهش به پروونی له نايه تانيکی زوردا هاتووه.

جا شهريک دانان بول الله له حوكميدا وهك شهريک دانانه بوی له په رستنيډا، الله دهرباره ی شهريک دانان له حوكميدا فه رموويه تی: ﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ٢٦]، وه له قيرائه تی ابن عامر كه له حهوت قيرائه ته كه يه: ﴿وَلَا تُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ به شيوهی نه هی هاتووه، وه دهرباره ی شهريک دانان بوی له په رستنيډا فه رموويه تی: ﴿وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: ١١٠]، جا هه ردووكيان يه كسانن هه روهك پروونكرندنه وه كه ی ده بينی ان شاء الله.

جا به مه ده زانری حه لال نه وه يه كه الله حه لالی كړدووه، وه حه رام نه وه يه كه الله حه رامی كړدووه، وه دين نه وه يه كه الله دايناوه، جا هه موو ته شريعیك له غه يری ته شريعی باطله، وه كار كړدن پي له بري ته شريعی الله له لای نه و كه سه ی كه بروای وایه وهك ته شريعی الله-يه يان باشته له ته شريعی الله نه وا كوفريکی به واحة هيچ ناكوكی تيډا نيه.

[أضواء البيان : 173/7]

ووتتم: پروانه ووتی بهم مهرجه دهبیته کوفر که حوکمه کهی خوئی وهک ته شریعی الله دابنیت یان به باشتی دابنیت، نهک به ره های کوفر بیت.

مهر الامین الشنقیطی دهئی:

هر که سیک شوینی ته شریعی غهیری الله بکه وی پروای واییت دانانی ئهم ته شریعه له بری ته شریعی الله جائزه یان له ته شریعی الله باشته، ئهوا ئهم که سه کافره به ئیجماعی موسلمانان، وه ئایه تانیکی زور به لگه ن له سه ر ئهمه: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۱]، وه فه رمایشتی الله: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَیْ ءَادَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ [یس: ۶۰]، وه هاوشیوهی ئهم ئایه تانه.

[مذكرة أصول الفقه على روضة الناظر : لاپه ره 77-78]

ووتتم: دووباره باسی ئهو مهرجهی کرد که ته شریعه کهی خوئی به جائز بزانی یان به باشتی بزانی له ته شریعی الله ئه وکات دهبیته کوفر، ئهمه یه الشنقیطی که هه میشه ووته کانی ده که ن به به لگه بو ئهم بابه ته که چی هه مووی له دژی خوتانه !!!

وه کاتیک دهئی: ئایه تانیکی زور به لگه ن له سه ر ئهمه، به لگه ی هیئایه وه به ئایه تی: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ که به ئیجماعی سه له ف ئهم ئایه ته ده باره ی موسلمانانه گهر گوپرایه یی موشریکان بکه ن ده باره ی حه لال کردنی گوشتی مرداره وه بوو، نهک ته نها گوپرایه یی کردن به بی حه لال کردنی حه پام و حه پام کردنی حه لال کوفر بیت، وهک له به شی دووه مدا به دریژی باسی ده که یین.

ابن کثیر دهئی:

علي بن أبي طلحة دهئی: عن ابن عباس: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: هه ره که سیک ئینکاری ئه وه بکات که الله دایبه زاندووه ئه وه کافر بووه، وه ئه وهی دانی پئی بنیّت و حوکمی پئی نه کات ئه وه زالم و فاسقه، ابن جریر ریوایه تی کردووه، پاشان ابن جریر ئه وهی هه لُبژارد که ئایه ته که مه به ست پئی ئه هلی کیتابه، یان مه به ست پئی ئه وه که سه یه که ئینکاری حوکمی الله ده کات که له کتیبه کهی دایبه زاندووه.

[تفسیر ابن کثیر: 119/3]

ابن کثیر دهئی:

ههروه ها عبدالرزاق دهئی: أَخْبَرَنَا مَعْمَرُ بْنُ طَاوُسٍ عَنْ أَبِيهِ وَوَتِي: پرسیار له ابن عباس کرا ده رباره ی فه رمایشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئه مه کوفره.

ابن طاوس دهئی: وه که ئه وه که سه نیه که کافره به الله و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه رانی.

وه الثوري دهئی: عن ابن جریج عن عطاء ووتی: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق. ابن جریر ریوایه تی کردووه.

وه وكيع دهئی: عن سفيان عن سعيد المكي عن طاوس: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: کوفریک نیه له دین ده رخه ر بیّت.

وه ابن أبي حاتم دهئ: حدثنا محمد بن عبد الله بن يزيد المقرئ حدثنا سفيان بن عيينة عن هشام ابن حجير عن طاوس عن ابن عباس دهر بارهى فه رمايشقى الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتى: نهو كوفره نيه كه نهوان بوى ده چن.

وه الحاكم-يش رپوايه تى كردووه له المستدرک له رڼگای سفيان بن عيينة، وه دهئ: صه حيحه له سهر مهرجى البخاري و مسلم، وه نهوان رپوايه تيان نه كردووه. [تفسير ابن كثير: 120/3]

ووتم: ابن كثير هه مان ته فسي ره كاني سه له ف نه قل ده كات كه ده ئين كوفرى بچووكه، هيچ قسه شى له سهر ناكات، ته نانه ت ته صحيح كردنى الحاكم بوى نه نه ره كه ى ابن عباس نه قل ده كات، مه حاله ابن كثير پي واييت نه مه زه عيفه كه چي بيده نكيش بيت له سهرى، له كاتيكا له بابته تى زور له مه ساده تر وهك بابته ته فقهي ه كان گهر به سه نه ديكي زه عيف هاتبي نهوا قسه ى له سهر ده كات و بيده نگ نابيت، دهئ: (غريب) ه، واتا زه عيفه، به لام كاتيكا ديته سهر بابته تيكي ناوا هه ستيار و گرنك كه بابته ته كه له دين دهر چوون و مانه وه له دينه، كو مه ئيك رپوايه ت به دواى يه ك نه قل ده كات كه هه مووى ده ئين كوفرى بچووكه، ئينجا بيده نگ ده بيت له سهرى، ئايا كه سى عاقل دهئ: ابن كثير به زه عيفى زانيوه به لام بيده نگ بووه؟! وه باسى نه وهش ده كات كه هه لبارده ى الطبري چيه له م بابته ته دا، كه الطبري بوى نه وه چووه ئايه ته كه تايبه ته به نه هلى كيتاب، يان موسلمانانيش ده گريته وه به و مهرجه ى وهك نه هلى كيتاب ئينكارى حوكمى الله بكن، كه چي ابن كثير بيده نگ ده بيت له سهرى، هه ركه سيكيش ته فسيري ابن كثير بخويني ته وه نهوا باش ده زانئ هه ر كاتيكا هه لبارده ى الطبري نه قل بكات و به صه و ابى نه زانيت نهوا قسه ى له سهر ده كات، ته نانه ت له بابته تى زور ساده تر له مه گهر ته رجيجى الطبري به دل نه بيت قسه ى له سهر ده كات.

ئه‌صله‌ن بينيتان له سه‌رده‌می تابعينه‌وه تا سه‌ده‌ی رابردوو يه‌ک زانا باسی زه‌عيفی ئه‌م ئه‌ئه‌رانه‌ بکات ؟ ته‌نها يه‌ک زانا زياتر نا ؟ هه‌مووی نه‌قلی ده‌که‌ن و قبولی ده‌که‌ن، ئايا که‌سیان نه‌يانزانی زه‌عيفه‌ تا له‌م سه‌رده‌مه‌ هه‌نديک زانا په‌يدا بوون بۆيان ده‌رکه‌وت که زه‌عيفه‌ ؟! يان زانا کوونه‌کانيش ده‌يانزانی زه‌عيفه‌ به‌لام بيده‌نگ بوون له‌سه‌ری، بگره‌ قبوليان کرد سه‌ره‌رای زانیی زه‌عيفيه‌که‌ی ؟!

أَصْرَ شَاكِر (ده‌باره‌ی ئه‌ئه‌ره‌که‌ی ابن عباس) ده‌ئێ:

الحاکم له‌ المستدرک رپوايه‌تی کردوو به‌ له‌فزی: (ئه‌و کوفره‌ نيه‌ که‌ ئیوه‌ بۆی ده‌چن، ئه‌مه‌ کوفريک نيه‌ له‌ دين ده‌رخه‌ر بی‌ت، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ کفر دون کفر).

وه‌ الذهبي-ش موافقه‌ی الحاکم-ی کردوو له‌ ته‌صحیح کردنی.

بروانه‌ حاشیه‌ی [عمدة التفسير : 684/1]

ووت‌م: أحمد شاکر له‌ وولاتی مصر ژیاوه‌ له‌ سه‌ده‌ی رابردوو، قازی شه‌ری بووه‌، کاتی‌ک یاسای فه‌ره‌نسی ده‌گوازیته‌وه‌ بۆ مصر و له‌ مه‌حه‌مه‌کان کاری پێ ده‌کری‌ت أحمد شاکر ده‌ست له‌ کار ده‌کیشیته‌وه‌ و زۆر دژی ئه‌م کاره‌ ده‌وه‌ستی، به‌ هه‌موو توانای خۆی دژایه‌تی ده‌کات، که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا گوپانیکی یه‌کجار گه‌وره‌ له‌ وولاتانی به‌ناو ئیسلامی و به‌ تایبه‌تی مصر پروو ده‌دات، له‌ کرانه‌وه‌ به‌ره‌و کوفر و عه‌لمانیه‌ت و پشت گوێ خستی دین، که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌م هه‌موو دژایه‌تی کردنه‌، وه‌ باسکردنی ئه‌وه‌ی که‌ که‌سانیکی گومراکه‌ر له‌ سه‌رده‌مه‌که‌یدا یاری به‌م ئه‌ئه‌ره‌ی ابن عباس ده‌که‌ن و ده‌یکه‌ن به‌ بیانوو بۆ پێگه‌دان به‌ یاسای دانراوی بت په‌رستان، به‌لام نه‌یووت ئه‌ئه‌ره‌که‌ زه‌عيفه‌، به‌لکو ته‌صحیحی الحاکم و

موافقه کردنی الذهبی له سهر ته صحیح کردنه که نه قل کرد، ئه مه له کاتیځدا أحمد شاکر فهرمووده ناسیش بووه، که سیځ نه بووه نه زانی صه حیج و زه عیف چیه. وه هر که سیځ که ووته ی أحمد شاکر دهکات به به لځکه بو ته کفیر کردن به ته نها به هو ی یاسا دانان به ره های، به بن مه رجدار کردنی ئه و مه رجانیه سه له ف باسیان کردووه، ئه و با بزانی که أحمد شاکر به یاسا دانه ران ده لئ: (با زانایانی شهرع و یاسا دانه ران به یه که وه لیژنه یه ک پیک به بن بو دانانی یاسا به پی قورئان و سوننه ت، ئیوه ش سه ره رشتی یاسا کان بکه ن له چوار چیه و قورئان و سوننه ت یاسا دابنن، من چه ندین ساه بانگتان ده که م بو ئه م پرژه یه، گهر بیتو وه لام نه دهنه وه ئه و من داوا له زانایانی شهرع ده که م که ئه م کاره بگرنه ئه ستو، ئه وکات له هه لژاردنه کان رکابه رایه تیتان ده که یین و حوکم ده به ینه وه بو خه لکی، گهر ئه وان ده نگیان پیداین و ئه ندانه کانی ئیمه یان نارده په رله مانه وه، ئه وکات ده بن ده سه لاتمان ته سلیم بکه ن هه روه ک چون هه ر حزیک براره ده سه لاتی ته سلیم ده کریت، وه ئه وکات ئه و به لینه به جی ده گه یه نین که به خه لکمان داوه له حوکم کردن به قورئان و سوننه ت) !!!.

بروانه [الكتاب والسنة يجب أن يكونا مصدر القوانين في مصر : لاپه ره 37-41]

وه ئه گهر به لځه ش به ووته ی محمد بن ابراهیم آل الشیخ ده هیڼنه وه که له (رسالة تحکیم القوانين) ده لئ: ئه وه ی جاریک و دووان حوکم به قورئان نه کات ئه وکات کفر دون کفر-ه، ئه و بیرتان نه چیت محمد بن ابراهیم موفتی سعودیه بوو، پاشای سعودیه ی به وه لی ئه مر ده زانی ! به لئ أحمد شاکر و محمد بن ابراهیم آل الشیخ دوو که سی دیار بوونه له سه ده ی رابردوو له دژایه تی کردن یاسا دانراوه کان، وه هه وئی زوریان داوه بو حوکم کردن به قورئان و سوننه ت، وه جی په نجه یان دیاره له م بابه ته دا ئه مه شتی که ئینکاری لئ ناکریت، به لام ئه وانه ی که زیاده ره ویان هه یه له م بابه ته، بیرتان نه جی که ئیوه پشت له ووته ی سه له ف

دهکهن لهه بابتهدها، له بهرامبهردا دهست به ووتهی دوو کهس دهگرن که پهلهیان لهسهره لهه بابتهدها به تایبهتی احمد شاکر.

احمد شاکر وهک له کتیب و نوسراوهکانی دهردهکهوئ یاسا دانراوهکان به پههایی به کوفر دهزانیته بهبی هیچ مهرجیک، بهلام له واقعدا وهک بلئی احمد شاکر-یکی تر دهبینین بهرامبهردهسهلاتداران، بۆنموونه: (محمود فهمي النقراشي) سهروک وهزیرانی مصر، کاتییک له کووتایی سالی ۱۹۴۸ برپاری ههلوهشانندهوهی حزبی ئیخوان دههات، کهسیک له ئیخوان ههلهدهستی به کوشتنی النقراشي به چهند پوژیک دواي دهرکردنی برپارهکه، جا کاتییک النقراشي له ۱۹۴۸/۱۲/۲۸ دهکوژریت، پینچ پوژ دواي ئهه پرووداوه احمد شاکر له پوژنامهی (الأساس) له بهرواری: ۱۹۴۹/۱/۲ نوسراویک بلاو دهکاتهوه دهربارهی کوشتنی النقراشي، به ناویشانی (الإيمان قيد الفتك) که ئهه دهقهیهکهتی:

(جیهانی ئیسلامی و جیهانی عهرهبی توشی ترس بوون، بهلکو زۆربهی شوینانی تر جگه له وولاتانی ئیسلامی و عهرهبی بههوی کوشتنی ئهه پیاوه، پیاو پر به مانای ووشه، النقراشي شههید الله لی خوش بی، بیگهیهنیت به راستگوئیان و شههیدان و چاکهکاران. ... پاشان دهئی:

بینیم که واجبه لهسهرم ئهه کاره پروون بکهمهوه له پرووی ئیسلامهتی دروستهوه، تاکو هیچ بیانوونیک بۆ کهسی بیانوو هینهروهه نهبیته، وه بهلکو الله هیدایهتی ههندییک لهه خهواريجه تاوانبارانه بدات بگهړنهوه بۆ دینهکهیان پیش ئهوهی رڼگا نهبیته بۆ گهړانهوه، وه نازانین کی دواي النقراشي له لیستی ئهه کهسانهدههیه.

الله سبحانه ههپهشهی کردووه ههپهشیهکی زۆر توند لهسهر کوشتنی نهفسی ههرامکراو، له چهند ئایهتیکیدا له کتیبهکهی ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۹۳].

ئەمە لە شتە سەرەتاییه‌کانی ئیسلامە جاهییل پێش زانا دەیزانی، وە ئەم هەرەشەیه بۆ کوشتنی ئەنقەستە، کە لەنیوان خەلکی ڕوو دەدات لە ڕووداوەکان و دزی کردنەکان و جگە لەمانەش، بکوژە کە کوشتن ئەنجام دەدات و دەزانی تەوانیکی گەورە ئەنجام دەدات، بەلام کوشتنی سیاسی کە مشتومڕێکی درێژمان دەربارەی خۆیندۆتەو، ئەمەیان حالی گەورەترە، ئەمەشیان شتیکی ترە.

بکوژی سیاسی کەسە کە دەکوژێت بە سینگ فراوانیەو، دلی رازییە ڕوای وایە کاریکی خێر دەکات، بەهۆی ئەم هەڵانەیی کە تێیدا بڵاو بۆتەو ڕوای وایە کاریکی حەلالی دروست ئەنجام دەدات، ئەگەر ڕوای وانەیی کە هەڵساو بە کاریکی ئیسلامیانە کە خەلکانی تر کەم و کۆریان کردووە تێیدا، جا ئەم کەسە مورتەدە لە دەرەوێ ئیسلامە پێویستە مامەڵەیی مورتەدەکانی لەگەڵ بکری، وە حوکمی مورتەدەکانی لەسەر جیبەجێ بکری لە شەریعت و یاسادا، ئەوانە خەوارێجن وەک خەوارێجەکانی پێشوو ئەوانەیی هاوێلانی پێغەمبەری اللە- یان دەکوشت و وازیان دەهێنا لەو کەسەیی دانی دەنا بە کوفر لەسەر خۆی، ڕووکەشیان وەک ڕووکەشی ئەم خەوارێجانە بوو، بەلکو باشتەر بوون لەمانە، پێغەمبەری اللە بە وەحی وەصفی کردوون پێش ئەوێ بیان بینیت.

... پاشان دەلی:

شتە سەرەتاییه‌کانی ئیسلام ئەمەیان براندۆتەو کە هەرکەسێک خۆینی حەرەم حەلال بکات ئەوا پەتی ئیسلامەتی لە ملی کردۆتەو.

ئەمە حوکمی کوشتنی سیاسیە، توندترە لە کوشتنی ئەنقەست کە لەنیوان خەلکی ڕوو دەدات، بکوژ لەوانەیی اللە لی خۆش بی بە فەزلی خۆی، وە تۆلە کردنەو دەکات بە کەفارەتی تەوانەکەیی بە فەزل و رحمەتی خۆی، بەلام بکوژی سیاسی سوورە لەسەر کارەکەیی تا دوا ساتی ژیا، شانازی پێوە دەکات و پێی وایە کاری پالەوانانەیی ئەنجام داو.

... پاشان دەلی:

پێغەمبەری اللە ﷺ فەرموویەتی: (إِنَّ الْإِيمَانَ قِيدُ الْفَتَكِ، لَا يَفْتَكُ مُؤْمِنٌ).

واتا: ئيمان موسلمان بهند دهكات لهوهي كه خوئ ههئداته دؤئ ههئگهراڻهوه، جا ئهگهروا يكرد ئهوا ئيماندار نيه.

سهبارته به النقراشي، الله رڤزي لينا به شههيد بوون، فهزل و كهرامهتي شههيدكاني ههيه لهلاي الله، مردنيك مرد زوربه ي هاوهلاني پيغه مبهري الله هيوايان دهخواست بهم مردنه، عمر بن الخطاب هيواي ئهم مردنه ي دهخواست تاكو به دهستي هيئا، جا ئهوه لهلاي الله پلهيهكي گهوره و بهرزي ههبوو.

وه تاوان و سهروشوپيش لهسهر ئهم خهواريجانه بكورانهيه كه خوئن حهلال دهكهن، وه لهسهر ئهوه كه سهشه كه بهرگريان لي دهكات، دهيهوي وولاتهكه مان ههئ بداته ناو ئهوه دؤلهي كه ئههروپا خوئ ههئدايه ناوي به حهلال كردني كوشتني سياسي، يان سووك كردني سزاكه ي، ئهوانه نازانن چي دهكهن، وه نامهوي تومهتباريان بكهم بهوهي كه دهزانن و دهيانهوي ئهوه بكهن، وه هيدايهتيش هيدايهتي الله-يه).

بروانه [جمهره مقالات أحمد شاکر: 475-472/1]

ووتم: سهيركه چؤن باسي سهروك وهيراننيك دهكات و به شههيد وهصفي دهكات كه له سهردهمهكه ي ئهودا ههر حوكم به ياسا دانراوهكان كراوه، كه چي له كاتي فهتوا دهركردن موخالهفه ي سهلهف دهكات و دهئ حوكم كردن به ياساي دانراوه به رههايي كوفره، دواتریش شيوهن دهگيرئ بو سهروك وهيران و بكورتهكesh تهكفير دهكات گوايه به حهلال زانيوه !!!

المرافي دهئ:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ واتا: ههركه سيك لا بدات له حوكم كردن بهوهي الله دايبه زاندووه، وه بيشاريتهوه و حوكم به غهيري ئهوه بكات وهك حوكمي يه هوذييهكان دهبرارهي ژن و پياوه زيناكه ره خيزاندارهكه به روو رهش كردن

و شاردنه وهی ره جم، وه حوکم کردنیان له هه ندیک کوژراو به پیدانی حه قی خوین به ته واوی، وه له هه ندیک کوژراو به پیدانی نیوهی حه قی خوینه که، له کاتی که الله یه کسانى کردووه له نیوان هه موویان له حوکمدا، جا ئه مانه کافرن که ئه و حه قه یان شاردنه وه که له سهریان بوو ئاشکرای بکه ن و پروونی بکه نه وه، شاردیانه وه و حوکمیکی تریان نیشانندان و کاریان پئی کرد، ... (دواى نه قل کردنی چهند ریوایه تیک له سه له ف ده رباره ی ئایه ته که پاشان ده ئی) پوخته ی مانای ئایه ته که ئه مه یه: هه ر که سیک حوکم به وه نه کات که الله دایبه زاندووه سوکایه تی پئی بکات و ئینکاری لئ بکات، ئه و کافره به وهی ئینکاری کردن لئی و به که م سهیر کردنی فرمانی الله.

بروانه [تفسیر المراغي : 125/6]

ابن تیمیة ده ئی:

الله فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وه گومان له وه دانیه هه ر که سیک بروای وانه بیئت که حوکم کردن به وهی الله دایبه زاندووه به سه ر پیغه مبه ره که ی واجبه ئه و ئه م که سه کافره، جا هه ر که سیک به حه لالی بزانیئت حوکم بکات له نیوان خه ئکی به وهی که خوی به عه دلی ده زانیئت به بئ شوینکه وتنی ئه وهی الله دایبه زاندووه ئه و ئه م که سه کافره، هیچ ئوممه تیک نیه ئیلا فرمان ده کات به وهی که حوکم به عه دل بکری، جا له وانه یه عه دل له دینی ئوممه ته که ئه وه بیئت که گه وره کانیان به عه دلی ده زانن، به ئکو زۆرینه ی ئه وانه ی خویان داوه ته پال ئیسلام حوکم به عاده ته کانیان ده که ن که الله

سبحانه وتعالى دايينه به زاندوو، وهك عاده تي پيشيني دهشته كيه كان، وهك فرماني ئه وانهي كه گوپرايه ئي دهكرين له ناوياندا، وه پيان وايه ئه مه دهبيت حوكمي پي بكري نهك قورئان و سوننهت، ئه مه ش كوفره، زوريك له خه لكي موسلمان بوونه به لام له گه ل ئه وه شدا حوكم ناكه ن ته نها به عاده ته باوه كاني خويان نه بي، ئه و عاده تانه ي كه گوپرايه ئي كراوه كان فرماني پي دهكهن، جا ئه مانه گهر زانيان دروست نيه حوكم بكري ته نها به وه ي الله داييه زاندوو، وه پابه ند نه بوون پيه وه، به لكو به حه لاليان زاني حوكم بكهن به پيچه وانهي ئه وه ي الله داييه زاندوو ئه وا ئه مانه كافرن، وه ئه گهر نا جاهيلن.

[منهاج السنة النبوية : 130/5]

عبداللطيف بن عبدالرحمن بن حسن ده ئي:

حوكم بردنه وه حه رامه گهر بو لاي شهريعه تيكي باطل بيت پيچه وانهي قورئان و سوننهت بيت، وهك حوكمه كاني يونان و ئه وروپا و مه غوله كان، وه ياساكانيان كه سه رچاوه كه ي بريتيه له ره ئي و ئاره زوووه كانيان، وه به هه مان شيوه عاده تي پيشيني دهشته كيه كان و عاده ته باوه كانيان، جا هه ركه سيك به حه لالي بزاني حوكم به مه بكات له بابه تي خوين و جگه له ويش ئه وا كافره، الله تعالى فه رمويه تي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئه م ئايه ته هه نديك له زانياني ته فسир باسيان كردوو كه كوفر له م ئايه ته مه به ست پي كوفري گه وره نيه، چونكه تيگه يشتوون گهر بووترئ كوفري گه وره يه ئه و كات ئه و كه سه ش ده گريته وه كه حوكم به غه يري ئه وه ده كات كه

الله دايبه زاندووه و به حه لاليشي نازانييت، به لام زاناياني ته فسير خيلافيان له وه نيه نايه ته كه نه وه كه سه ده گريته وه كه حوكم نه كردن به قورئان به حه لال ده زانييت، وه كوفره كه ي له دين ده رخه ره.

[منهاج التأسيس والتقديس : لاپه ره 71]

ووتم: بروانه به حوكم كردن به ياساي يونان و نه وروپا و مه غوليش ته كفيريان ناكات به ره هايي، به لكو مه رجي حه لال كردن باس ده كات.

ابن تيمية ده ئي:

مرؤف هه ركاتيك حه راميك ئيجماع له سه ر حه لال بكات، يان حه لالكي ئيجماع له سه ر حه رام بكات، يان شه رعيكي ئيجماع له سه ر بگوړييت، نه وا كافرو مورته دده به يه كده نكي فه قيه كان، وه به پي يه كييك له دوو ووته كه ي زاناياني ته فسير ده رباري نه مه فه رمايشتي الله دابه زيوه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ واتا: حوكم كردن به غه يري نه وه ي الله دايبه زاندووه به حه لال ده زانييت.

[مجموع الفتاوى : 267/3-268]

ووتم: زيا ده ره وه كان دونيايان پر كردووه به دوو باره كردنه وه ي نه م ووته يه، نازانم نه م ووته يه چ به لگه يه كي تي دايه بويان ؟ نه صله ن به لگه يه له دثيان.

ابن تيمية ده ئي:

له فزي (شه ر) له عورفي خه لكدا به سي مانا دييت:

الشرع المنزل: ئه وهيه كه پيغهمبه ر ﷺ پي هاتووه، وه ئه مه شوينكه وتني واجبه، وه ههركه سيك موخاله فه ي بكات ده بي سزا بدرت.

دووهم: الشرع المؤول: ئه مه ش ره ئي زانا موجته هيده كانه، وهك مه زهه بي مالك و هاوشيوه كاني، ئه مه يان شوينكه وتني دروسته به لام واجب نيه و چه راميش نيه، وه بو هيچ كه سيك نيه ته واوي خه لكي پابه ند بكات پييه وه، وه ته واوي خه لكيشي لي قه دهغه ناكري.

وه سييه م: الشرع المبدل: ئه مه يان درويه به ناوي الله و پيغهمبه ره كه ي، يان درو كردنه به ده مي خه لكه وه به شايه تيداني درو و هاوشيوه كاني وزولمي پروون و ئاشكرا، جا ههركه سيك بلي: ئه مه له شهرعي الله-يه ئه وا كافر بووه به بي خلاف، ههروهك كه سيك بلي: خوئين و ئاژه لي مرداره وه بوو چه لاله، ئه گهر چي بلي: ئه مه مه زهه بي منه يان قسه يه كي له م جوړه.

[مجموع الفتاوى: 268/3]

ابن تيمية ده ئي:

گهر حاكم كه سيكي ده ست گرتوو بيت به دين به لام حوكم بكات به بي عيلم ئه وا له ئه هلي دوزه خ بي، وه ئه گهر زانا بيت به لام حوكم بكات به پيچه وانهي ئه و چه قهي كه ده يزاني ئه وا له ئه هلي دوزه خ بي، جا ئه گهر حوكم بكات به بي عه دل و به بي عيلم ئه وا له پيشتريه كه ئه هلي دوزه خ بي، ئه مه گهر حوكم بكات له بابه تيكي دياريكراو بو كه سيك، به لام گهر حوكميكي گشتي بكات له ديني موسلمانان، چه ق بكات به باطل و باطلش بكات به چه ق، سوننه ت بكات بيدعه و بيدعه ش بكات به

سوننهت، باش بکات به خراب و خراپیش بکات به باش، وه نه هی بکات له وهی که الله و پیغه مبه ره ی فرمانیان پی کردوو، وه فرمان بکات به وهی که الله و پیغه مبه ره که ی نه هیان لی کردوو، نه مه یان جوړیکی تره، په روه ردگاری جیهانیان و ئیلاهی پیغه مبه ران و خاوه نی رۆژی پاداشت و حیساب حوکی تیدا ده کات.

[مجموع الفتاوی: 388/35]

و وتم: گهر حاکم حوکمیکی گشتی بکات له دینی موسلمانان، حه ق بکات به باطل و باطلیش بکات به حه ق، سوننهت بکات به بیدعه و بیدعه ش بکات به سوننهت، فرمان به خراپه بکات و نه هی له چاکه بکات، ئینجا سه ره رای هه موو نه مانه ابن تیمیه دوو دله له حوکمدان له سه ری، حوکمه که ی ده گه ریئته وه بو لای الله.

الراغب الأصبهانی ده ئی: فه رمایشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ خه واریجه کان پییه وه به سته ن، پییان وایه نه وه ی ته رکی حوکی الله بکات کافره له هه موو حالیکدا.

[تفسير الراغب الأصبهانی: 362-361/1]

القاضي أبو يعلى (ده ربه ری ته کفیر کردنی فاسق له لایه ن خه واریجه وه) ده ئی: به لگه ی هی نایه وه به فه رمایشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ روو که شی نه مه ته کفیر کردنی پیشه وایه زالمه کانی لی ده که ویتته وه، نه مه ش ووته ی ئیمه یه.

وهلامى ئەم ووتەيە: مەبەست لەم ئايەتە يەھودە، ئەوھى ئەمە پروون دەکاتەوھ
 ئەوھيە کە اللہ جل وعز باسى يەھودى کرد، فەرمووی: ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ
 أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ تا فەرمایشتی: ﴿وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾ دواتر
 فەرمووی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئینجا باسکردنى يەھودى
 بە کوۆتا نەھینا، بەلکو فەرمووی: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ تا فەرمایشتی:
 ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ عَآثِرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾
 [المائدة: ٤٢-٤٦]، جا کاتیکی چیرۆکە کە سەرەتاکە و کوۆتایە کە ی دەربارە ی یەھود
 بێت، ئەوا ئایەتە کەش بو ئەوانە.

[مسائل الإيمان : لاپەرە 340-341]

ابن تيمية دهلي:

ئەو تاوانانە ی کە حەددی دیاریکراو و کە فارەتی تیدا نیە وەک ئەو کە سە ی مندالیک
 ماچ دەکات یان ئافەرەتی نامە حرەم یان پیستی بەر پیستی دەکەوێ بەبێ جووت بوون،
 یان شتیکی دەخوات کە بوێ حەلال نیە وەک خوین و ئازەلی مردارەوھ بوو، یان
 خەلکی تۆمەتبار دەکات بە شتانیک جگە لە زینا، یان شتیکی دەدزیت کە لە شوینیکی
 پارێزراو هەلنەگیراوە یان شتیکی کەم دەدزیت، یان خیانەت لە ئەمانەتە کە ی دەکات
 وەک ئەو کە سە ی وەکیلی پارە و سامانی بیت المال-ه، یان ئەو شتانە ی وەقف کراون،
 وە مالی یەتیم و ئەم جوۆرە شتانە گەر خیانەتیان تیدا کرد، وەک وەکیلەکان و
 شەریکەکان گەر خیانەت بکەن یان فیل بکەن لە مامەلە کردن وەک ئەوانە ی فیل
 دەکەن لە خواردن و جل و بەرگ و ئەم جوۆرە شتانە، یان فیل دەکات لە پیوان و

کیشان، یان شایه تی ده دات به درؤ یان شایه تیدانی درؤ فیږی خه لک ده کات، یان به رتیل وهرده گری له حوکم کردنی، یان حوکم ده کات به غه یری ئه وهی الله دایبه زاندووه، یان ده سترېږی ده کاته سهر ژېرده سته کانی، یان خوۍ به و شتانه هه لده کیښی که له جاهیلی خوۍان پې هه لده کیښا، یان به دهم هاوار و بانگه وازی جاهیلی ده چیت، وه جگه له مانه ش له جوړه کانی شته حه ږامکراوه کان، جا ئه مانه سزا دهرېن وهک ته مېی کردن و توله کردنه وه و فیږه ئه دهب کردن، به قه دهر ئه وهی که کار به ده ست به باشی ده زانیټ به پې زوری و که می ئه م تاوانه له ناو خه لکیدا، جا گهر زور بیټ ئه و سزا که زیاد ده کات، به پیچه وانه ی ئه وهی که تاوانه که که م بیټ.

[السیاسة الشرعية : لاپه ره 144-145]

و وتم: بږوانه به رتیل وهرگرتن له حوکم و حوکم کردن به غه یری ئه وهی الله دایبه زاندووه هه ردووکیان به و تاوانانه هه ژمار کرد که حه د و که فاره تیان له سهر نیه، چ جای ئه وهی ته کفیریان بکات ! له شهر عدا کوفر و تاوان هه یه، کوفر حه ددی هه لگه ږانه وهی له سهر جیبه جی ده کری که کوشتنه، تاوانیش سزای جوړاو جوړی هه یه، هه یانه حه دده که ی کوشتنه یان ره جمه، هه یانه حه دده که ی قامچیه، هه یانه حه دده که ی ده ست بږینه، هه یانه که فاره تی له سهر وهک شکاندنی سویند یان الظهار یان چوونه لای ئافره ت له ږوژووی ره مه زاندا، یان چوونه لای ئافره ت له کاتی سوږی مانگانه دا، وه هه یانه هیچ حه د و که فاره تیکی بو دانه نراوه حاکم سه رېشکه له وهی به چ سزایه ک ته مېی ده کات، جا ابن تیمیة حوکم نه کردن به قورئانی له م جوړه داناوه، که لیږه دا مه به ست پې ئه و ئه میرانه یه که له لایه ن خه لیفه ی موسلمانانه وه داده نړین، واتا خه لیفه ئه میره کانی ته مېی بکات، ئه گینا گهر خه لیفه خوۍ

وابکات ئەوا کەس دەسەلاتی بەسەر یەوێه نیه تا تەمبێ بکات، ئینجا ابن تیمیة باسی زۆری و کەمی تاوانە کە ی کرد، نە یووت گەر جارێک و دووان حوکمی نە کرد بە قورئان تاوانە بەلام گەر زۆر بوو دەبیته کوفر، بەلکو ووتی بە پێی زۆری و کەمی تاوانە کە سزا دەدریت، تا تاوانە کە ی زۆرتر بێت سزا کە ی زیاتر دەبێت.

الساطبي دەربارە ی ئایە تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ دە ئی: ئە گەر چی دەربارە ی یە هود دابە زیو، وە سیاقی ئایە تە کە ش بە لگە یە لە سەری، پاشان زانایان جگە لە کافرانی شیان خستە ناو ئایە تە کە وە، وە ووتیان: کفر دون کفر-ه. **[الموافقات : 211/2]**

ابن حزم دە ئی:

ئە وە ی تاوانباران تە کفیر دە کات بە لگە ی هینا وە تە وە بە فەرما یشتی الله عز وجل: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وە بە فەرما یشتی الله تعالی: ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾ ﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ [اللیل : ۱۴-۱۶]. **[الفصل في الملل والأهواء والنحل : 275/3]**

ابن حزم دە ئی:

الله عز وجل فەر موو یە تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾، ﴿وَلْيَحْكَمْ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ جا مو عتە زیلە پا بە ند دە بن بە وە ی کە بلین

هه موو تاوانباريک و زالمییک و فاسقییک کافره، چونکه هه رکه سییک که تاوان نه نجام دهدات نه و احوکی نه کردوو به وهی که الله دایبه زاندوو.

[الفصل في الملل والأهواء والنحل : 279-278/3]

الحسين و عبدالله (دوو کوره که ی شیخ محمد بن عبدالوهاب) :

پرسیاریان لی کرا دهرباره ی سویند خواردن به غهیری الله، وهک سویند خواردن به پیغه مبهرو به وهلی، یان به سهری فلان، یان به خوئه که ی گوپی فلان، ئایا ده بیته شیرک ؟ یان مه کروهه ؟

وه لامیان دایه وه: سویند خواردن به غهیری الله له جوړه کانی شیرکی بچووکه، وه ده بیته شیرکی گه ورهش به پیی حال و مه بهستی که سی سویند خواردوو، وه کوفر و شیرک چهند جوړیکن، هه یانه له دین دهرخه رنیه، وهک ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دهرباره ی فه رمایشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق.

[الدرر السنية : 148/10]

محمد بن ابراهيم آل السیف ده لی:

به دی هیئانی مانای (محمد رسول الله) بریتیه له حوکم کردن به شه ریه ته که ی و پابه ند بوون پییه وه، وه فریډانی هه رشتییک که موخاله فه ی شه ریه ته که ی دهکات له یاسا دانراوه کان و باقی شته کانی تر که الله هیچ به لگه یه کی له سه ر دانه به زاندوو، که هه رکه سییک حوکمی پی بکات یان حوکم به ریته وه بولای، بروای و ابیت

ئەم کارە دروستە و جائیزە، ئەوا ئەم کەسە کافرە کوفریکی لە دین دەرخەر،
و ئەگەر ئەم کارە بکات بەبێ برۆا بوون بە دروستی و جائیزی کارەکە، ئەوا
کافرە کوفریکی عەمەلی کە لە دین دەرخەر نیە. (۱۳۸۵/۱/۹ هـ).

[فتاوی و رسائل محمد بن إبراهيم آل الشيخ : 80/1]

ووتم: (رسالة تحكيم القوانين) له سالی (۱۳۸۰ هـ) بۆ یەکەم جار چاپ کرا، کە محمد بن
إبراهيم زۆر بە پرونی تێیدا جەخت لە سەر ئەو دەکاتەو کە حوکم کردن بە یاسا دانراوەکان
کوفری گەورەیه، بەبێ مەرجدار کردنی حەلال کردن و ئینکار کردن و ئەو مەرجانە ی کە
سەلەف باسیان کردووە، بەلام ئەم فەتوایە ی کە تازە نەقلمان وەک دەبینن له سالی ۱۳۸۵
نوسیویەتی، واتا پێنج سالی دوا ی چاپ کردنی (رسالة تحكيم القوانين) ئەم فەتوایە ی داو
کە تێیدا لە سەر مەزەبە ی سەلەف پوشتوو و دەلی: گەر حوکم کردن بە یاسای دانراو یان
حوکم بردنەو بە یاسای دانراو بە حەلال نەزانیت ئەوا کوفری عەمەلیە لە دین ناخاتە
دەرەو.

جا من لێردا نامەوێ بۆی شیخ محمد بن إبراهيم له ناوەرۆکی (رسالة تحكيم القوانين)
پەشیمان بۆتەو یان نا، چونکە ئەم نامە یە ی شیخ ناوبانگیکی زۆری هەیه بە پێچەوانە ی ئەم
فەتوایە ی دواتری کە وەلامی پرسیاری کەسیک دەداتەو، نامە کە وەک بەرەمەمیکی
سەر بەخۆی شیخ چاپ کرا له ژيانیدا، چونکە شیخ سالی ۱۳۸۹ مردوو، واتا ۹ سالی بەر له
مردنی چاپ کراو، جا کاتیک له سالی ۱۳۸۵ ئەم فەتوایە نوێیە دەدات کە پێچەوانە ی نامە
چاپ کراو کە یە تی ئەوا جیگای خۆی بوو کە ئاماژە بەو بدات پێشتر له نامە یە کدا بە
پێچەوانە ی ئیستا فەتوایە داو، چونکە نامە کە بۆ بوویەو و دەنگۆیەکی زۆری هەبوو، و
ئێستاش هەیه تی، بەلام ئەم فەتوایە تەنها بۆ یەک کەس دراو کە پرسیاری کردوو له شیخ،
ئینجا ۱۰ سالی دوا ی مردنی شیخ فەتوایە و نامە کانی کۆکراو تەو و چاپ کراو، بۆیه له
بابەتیکی ئاوا هەستیار و گەورە دا گەر پەشیمان بوونەو له ئارادا بێت ئەوا دەبوو شیخ بە

نامه‌یه‌کی ئاشکرا یان نامیلکه‌یه‌ک یان نوسراویک ئه‌مه بخاته روو که په‌شیمان بۆته‌وه، به‌لام سه‌ره‌پای دهرنه‌برینی په‌شیمانی ئه‌وا هیچ گومان له‌وه‌دا نیه که ئه‌م فه‌توا تازیه‌ی شیخ پیچه‌وانه‌ی (رسالة تحکیم القوانین) ه، بۆیه ئه‌وانه‌ی وازیان له‌رپبازی سه‌له‌ف هی‌ناوه شوینی شیخ که‌وتوون ئه‌وا با بیریان نه‌چیت که شیخ دواتر ئه‌م فه‌توایه‌شی داوه، ئه‌مه له‌کاتی‌کدا که ووته‌ی سه‌له‌ف هه‌بوو له‌بابه‌ته‌که ئاور له‌ووته‌ی هیچ که‌سیکی تر ناده‌ینه‌وه بۆ بنیات نانی عه‌قیده‌مان دهرباره‌ی بابه‌ته‌که، ته‌نها بۆ ده‌وله‌مه‌ند کردنی بابه‌ته‌که ده‌یه‌نین.

عبداللطیف بن عبدالرحمن بن حسن (له‌نامه‌یه‌کدا بۆ هاو‌پێیه‌کی) ده‌ئی: ئه‌وه‌ی با‌ست کرد دهرباره‌ی ده‌شته‌کیه‌کان له‌جیاوازی کردن له‌نیوان ئه‌وه‌ی حوکم کردن به‌غیری ئه‌وه‌ی الله دایبه‌زاندوو به‌حه‌لال ده‌زانیت و ئه‌وه‌ی حوکم کردن به‌غیری ئه‌وه‌ی الله دایبه‌زاندوو به‌حه‌لال نازانیت، ئه‌م جیاوازی کردنه‌یه که کاری پێ ده‌کریت و ئه‌هلی عیلم بۆی ده‌گه‌رپنه‌وه.

[مجموعه الرسائل والمسائل النجدية : 311/3]

ووت‌م: پروانه جیاوازی کردن له‌نیوان ئه‌وه‌ی به‌حه‌لالی زانیوه یان به‌حه‌لالی نه‌زانیوه به‌مه‌زه‌بی جه‌ه‌می و مورجیئه‌ نازانیت، به‌لکو ده‌ئی ئه‌هلی عیلم ده‌گه‌رپنه‌وه بۆ ئه‌م جیاوازی کردنه و له‌سه‌ری ده‌رۆن.

سليمان بن صمان (دهرباره‌ی ووته‌که‌ی پيشووی شیخ عبداللطیف) ده‌ئی: واتا: گه‌ر حوکم کردن به‌غیری ئه‌وه‌ی الله دایبه‌زاندوو به‌حه‌لال بزانی، وه پێی وای حوکمی طاغوت با‌شته له‌حوکمی الله، وه ئه‌و که‌سانه‌ی له‌شاره‌کان ده‌ژین هیچ نازانن جگه له‌حوکه‌کانی میرات، وه ئه‌وه‌ی ده‌شته‌کیه‌کان له‌سه‌ری ده‌رۆن له‌

حوکى پيشينيان و عاده ته کانيان ئه وهيان حقه، هه رکه سيک ئه م پروايه
 هه بيت ئه وا کافره، به لام ئه و که سهى ئه مه به حه لال نه زانى، وه پي وايه
 حوکى طاغوت باطله، وه حوکى الله و پيغه مبه ره کهى حه قن، ئه وا ئه م
 که سه کافر نابيت و له ئيسلام ناچيته دهره وه.

[مجموعه الرسائل والمسائل النجدية : 309/3]

ووتم: گه ريه کيک بلئ: چون ده کرى شيخ عبداللطيف له لاپه ره 311 ئه م قسه يه بکات،
 که چى سليمان بن سحمان له لاپه ره 309 ووته کهى ئه و پروون بکاته وه، له کاتيکدا
 پروونکردنه وه له دواى ووته که ديت نه ک پيش ووته که ؟!
 له وه لامدا ده ئيم: سليمان بن سحمان به م جوړه نامه و فه تواکانى شيخ عبداللطيف-ى
 کوکړدوته وه و دايرشتووه، سه ره تا باسى نامه و فه توا و وه لامه کاني شيخ عبداللطيف ده کات،
 ئينجا دواتر ده قى ووته کهى شيخ نه قل ده کات، ليره شدا سه ره تا پروونى کردوته وه پاشان ده ئي
 ئه مه ش ده قى ووته که يه تى.

ابن تيمية (دهر باره ي خه واريجه کان) ده ئي:

ووتيان: عثمان و علي ئه وانه شى که پشتيوانى و دوستايه تيان ده که ن حوکميان
 کردووه به غه يري ئه وهى الله دايبه زاندووه، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْكَافِرُونَ﴾ جا به مه و به غه يري ئه مه ش موسلمانانيان ته کفير کرد، وه ته کفيرى ئه م
 خه واريجه و ته کفيرى ته وايى ئه هلى بیدعه کان له سهر دوو پيشه کى باطل بنيات
 نراوه، يه کيکيان، ئه مه موخاله فهى قورئانه، وه دووه ميان: هه رکه سيک
 موخاله فهى قورئان بکات کافر ده بيت ئه گه رچى هه له ش بى يان تاوانبار بى

بروای به واجبه کان و حه رامکراوه کان هه بیئت.

[مجموع الفتاوى : 209-208/13]

محمّد أبو زهرة دهلی:

ئایا هه ركه سيك حوكم به وه نه كات كه الله تعالى دايبه زاندوو به سهر پيغه مبه رانی كافره ؟

ئوه وه بوم دهرده كه وي: ئه وه ی حوكم به غه يری حوكمی الله بكات سو كايه تی پي بكات و ئينكاری لی بكات، له وانه يه پله ی ئينكاری لی كردنی بكات به سو كايه تی و گالته كردن پي، جا ئه مه به كافر داده نيئت، چونكه ئه مه ئينكاری و گالته كردنه به ئايه ته كانی الله گهر بزانی ئه م حوكمه له لای الله تعالى هاتوو و ئينكاری جيبه جي كردنی بكات، وه ئه وه ی ئينكاری حوكمه كانی قورئان بكات ئه وا كافر بووه، عبد الله بن عباس دهرباره ی ئه مه وتوو يه تی: ئه وه ی ئينكاری حوكمی الله بكات كافر بووه، وه ئه وه ی حوكمی پي نه كات و دانی پي بنیئت ئه وا زالم و فاسقه. جا به پي ئه مه ده قي ئه م ئايه ته دهرباره ی ئه و كه سه هاتوو كه حوكم به غه يری حوكمی الله تعالى ده كات و ئينكاری لی ده كات.

[زهرة التفاسير : لاپه ره 2204]

أبو منصور الماتريدي دهلی:

فه رمایشی الله تعالى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ به م جوړه ئه وه ی ئينكاری حوكم كردن به وه ی الله دايبه زاندوو به كات، وه به حه قي نه زانی

ئَهْوَ كَافِرَه.

[تفسير القرآن العظيم : 42/2]

أَبُو مَنْصُورِ الْمَاتَرِيْدِي دَهْئِي:

فَهَرْمَايَشْتِي اللّٰهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئَهْ مَهْ گَهَر وَاز
بِهَيْنِيْت لَه حَوَكَم كَرْدَن بَهْوَئِي اللّٰهُ دَايِبَه زَانْدَوَوَه بَه ئَيْنَكَار كَرْدَنَهْوَ، ئَهْوَ
كَافِرَه.

[تفسير القرآن العظيم : 43/2]

أَبُو مَنْصُورِ الْمَاتَرِيْدِي دَهْئِي:

فَهَرْمَايَشْتِي اللّٰهُ تَعَالَى: ﴿وَلِيَحْكُمُ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ اللّٰهُ لَه شَوَيْنِيْكَدَا فَهَرْمَوِي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وَه لَه شَوَيْنِيْكَدَا فَهَرْمَوِي: ﴿الظَّالِمُونَ﴾ وَه لَه شَوَيْنِيْكَدَا فَهَرْمَوِي:
﴿الْفَاسِقُونَ﴾ جَا دَهْكَرِيْ هَهْ مَوِي يَهْ كَ شَت بِي، ئَهْوَئِي حَوَكَم بَهْوَ نَهْ كَات كَه اللّٰهُ
دَايِبَه زَانْدَوَوَه ئَيْنَكَارِي لِيْ بَكَات وَ بَه سَوَك سَهِيْرِي بَكَات ئَهْوَ كَافِر وَ زَالَم وَ
فَاسَقَه، وَه دَهْكَرِيْ ئَهْوَ كَوْفَرَهْئِي كَه بَاس كَرَاوَه بَه وَاز هَيْنَان لَه حَوَكَم كَرْدَن
بَهْوَئِي اللّٰهُ دَايِبَه زَانْدَوَوَه بَه ئَيْنَكَار كَرْدَنَهْوَ بِيْت، وَه ئَهْوَ زَوَلَم وَ فَسَقَهْئِي كَه
بَاس كَرَاوَه دَهْرَبَارَهْئِي مُوسْلَمَانَان بِيْت، چَوْنَكَه فَهَرْمَوِي: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ
التَّفْسَ بِالْتَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾
دَوَاتَر فَهَرْمَوِي: ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ﴾ دَوَاتَر فَهَرْمَوِي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا

أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٣﴾ وازيان هينا له حوكم كردن به وهی الله دایبه زان دووه به وهی شوینک هوتی ئاره زووه کانیانه وه نه ک ئینکاری کردن لی.

[تفسیر القرآن العظیم: 44-43/2]

ووتم: واتا گهر به بی ئینکاری کردن حوكم نه کهن به قورئان ئهوا زولم و فسقه.

محمد بن علي بن غریب (زاوای شیخ محمد بن عبدالوهاب) ده لی:

عكرمة وتوویه تی: هه ركه سیك له دلیه وه بزانی كه ئه مه حوكمی الله-یه، به لام به زمان دانی پی نه نیئت و به دلش ملكه چی نه بیئت به لكو ئینکاری لی بکات، ئهوا کوفری کردووه کوفریك كه ئیمانی له گه لدا نیه، به لام ئه وهی به دل و زمانی دانی پی بنیئت كه ئه مه حوكمی الله-یه، به لام هه له بکات له پیکان یان حوكم بکات به پیچه وانهی حوكمی الله له گه ل زانیی حوكمی الله و دان پیدانانی، ئهوا کوفر نیه، وه ابن عباس و طاوس و توویانه: کوفریك نیه له دین دهرخه ربیئت، به لكو هه رکاتیك ئه م کارهی تییدا بینرا ئهوا کوفری کردووه، به لام وهک ئه و که سه نیه که کافر بیئت به الله و به رۆژی دواپی.

وه پرسیار کرا له عبدالعزیز بن یحیی الکنانی دهربارهی فه رمایشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ جا ووتی: ئه م ئایه ته هه موو ئه و شتانه ده گریته وه که الله تعالی دایبه زان دووه نه ک هه ندیکی، جا هه ركه سیك حوكم به هه موو ئه و شتانه نه کات که الله دایبه زان دووه ئهوا کافر و زالم و فاسقه، به لام ئه وهی حوكم به وه بکات که الله دایبه زان دووه له ته وحید و واز هینان له

شیرک، پاشان حوکم به هه‌ندی‌ک شت نه‌کات که الله دایبه‌زاندوو له شه‌رائیعه‌کان که سه‌رچاوه‌که‌ی بابه‌ته فه‌رعیه‌کانه، ئه‌وا کوفر جی‌گیر ناکات به‌حه‌قیقی، ووته‌که‌ی ابن عباس و طاوس-یش هه‌ر به‌مه‌ لی‌ک ده‌دریته‌وه.

[التوضیح عن توحید الخلاق فی جواب أهل العراق : 422-421/1]

ووتم: پێشتر ئه‌م ووته‌یه‌ی عبدالعزیز الکنانی-مان پروون کرده‌وه که مه‌به‌ستی له‌ هه‌موو حوکمه‌کان ئه‌وه‌یه که ته‌وحید و واز هی‌نان له‌ شیرکی‌ش ده‌گرێته‌وه هه‌روه‌ک خۆی باسی ده‌کات، جا بۆیه به‌مه‌ ته‌کفیری ده‌کات، به‌لام گه‌ر حوکمی به‌ ته‌وحید کرد و وازی هی‌نا له‌ شیرک ئه‌وا موسلمانانه ئه‌گه‌رچی حوکم به‌ باقی شه‌رائیعه‌کانی تر نه‌کات که په‌یوه‌ندیان به‌ ته‌وحیده‌وه نیه.

ئهم کتیبه‌ له‌ چاپی العامرة الشرفیة و دار طيبة دراوه‌ته پال شیخ سلیمان بن عبدالله که نه‌وه‌ی شیخ محمد بن عبدالوهاب-ه، به‌لام ئه‌مه‌ هه‌له‌یه، ئه‌وه‌ی دروسته‌ کتیبه‌که‌ هی شیخ محمد بن علي بن غریب-ه وه‌ک له‌ چاپی دار التوحید هاتوو، که کچی شیخ محمد بن عبدالوهاب له‌لای بووه، وه‌ 3 سأل دوا‌ی وه‌فاتی شیخ محمد ئه‌ویش مردوو، ته‌نانه‌ت کاتی‌ک ئه‌م کتیبه‌ی نویسه‌وه ته‌مه‌نی شیخ سلیمان بن عبدالله 18 سأل یان که‌مت‌ریش بووه، ئه‌مه‌ش دووره که له‌ناو ئه‌م هه‌موو زانایه‌ی نه‌جد گه‌نجی‌کی ته‌مه‌ن بچوو‌ک هه‌لسی به‌ نویسنی کتیبی‌ک که کتیبه‌که‌ش کتیبی‌کی ئاسایی نیه، به‌لکو ره‌ددانه‌وه‌یه بۆ زانایه‌کی عیراقی به‌ناوی (عبدالله أفندي الراوي) که هی‌رشی کردۆته سه‌ر شیخ محمد بن عبدالوهاب، زاواکه‌شی به‌م کتیبه‌ وه‌لامی داوه‌ته‌وه، جا کوپه‌کانی شیخ و زاواکه‌ی له‌ پێشترن هه‌لسن به‌م کاره‌ نه‌ک نه‌وه‌که‌ی که تازه پیده‌گات، ئه‌مه‌ وه‌ک وه‌لامی‌کی عه‌قلانی، جگه‌ له‌وه‌ش ئه‌و ده‌ستنوسه‌ی که‌وتۆته ده‌ستی ته‌حقیق که‌رانی ئه‌م کتیبه‌ ئه‌وه‌ پشت راست ده‌کاته‌وه که کتیبه‌که‌ هی شیخ محمد بن علي بن غریب-ه.

وه خالیک ههیه به پیویستی دهزانم ئاماژهی پێ بدهم، ئه‌ویش ئه‌مه‌یه که شیخ محمد بن علی بن غریب له‌م کتیبه‌دا زۆربه‌ی ووته‌ی زانیان به‌ ماناوه نه‌قل ده‌کات نه‌ک به‌ هه‌مان له‌فزه‌وه، بۆیه ده‌بینین له‌کاتی نه‌قل کردنی ووته‌کاندا هه‌مان له‌فزه‌یه به‌لکو به‌ ته‌عبیری خۆی مانا و مه‌به‌ستی ووته نه‌قل کراوه‌که ده‌رده‌برێ و ته‌فصیلی پێ ده‌دات.

محمد بن علي بن غريب (له وه‌لامدانه‌وه‌ی عبدالله أفندي الراوي) ده‌ڵێ:

وه سه‌باره‌ت به‌ ووته‌که‌تان که ده‌ڵێن: (الفريابي و سعيد بن منصور و ابن المنذر و جگه له‌مانه‌ش رپوايه‌تيان کردوو له‌ ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُما له ته‌فسیری فه‌رمایشتی الله تعالى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ و ته‌وویه‌تی: ئه‌مه کوفرێک نیه له‌ دین ده‌رخه‌ر بی‌ت، کفر دون کفر-ه، وه عطاء و ته‌وویه‌تی: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق).

ده‌ڵێن: ووته‌که‌ی ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُما ده‌رباره‌ی که‌سی‌که که حوکم نه‌کات به‌وه‌ی الله دایبه‌زاندوو له‌و شه‌رائیه‌نه‌ی که سه‌رچاوه‌که‌ی تاییه‌ته به‌ بابه‌ته فه‌رعه‌کان، له‌گه‌ڵ دان پێدانانی دڵ و ووتنی به‌ زمان که ئه‌وه‌ی لێ لاداوه حوکمی الله بوو، هه‌روه‌ک عکرمة له‌ فه‌رمایشتی الله تعالى: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: هه‌ر که‌سی‌ک له‌ دلیه‌وه بزانی که ئه‌مه حوکمی الله-یه، به‌لام به‌ زمان دانی پێ نه‌نی‌ت و به‌ دڵ ملکه‌چی نه‌بی‌ت به‌لکو ئینکاری لێ بکات، ئه‌وا کوفری کردوو کوفرێک که ئیمانی له‌گه‌ڵدا نیه.

به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی به‌ دڵ دانی پێ ده‌نی‌ت و به‌ زمان ده‌ری ده‌بریت که ئه‌مه حوکمی الله-یه، به‌لام هه‌له‌ ده‌کات له‌ پێکان، وه حوکمی‌کی پێچه‌وانه‌ی حوکمی الله

دهیئێ له بابەتە فەرعیەکان کە پەیوەندی بە ئەصلەووە نیە بەبێ حەلال کردنی کارەکە، ئەوا ناچێتە ناو کوفری حەقیقیەووە.

[التوضیح عن توحید الخلاق فی جواب أهل العراق : 423-422/1]

ووتە: بڕوانە ووتی: (حوکمییکی پێچەوانە ی حوکمی الله دەهیئێ له بابەتە فەرعیەکان، بەلام بەبێ حەلال کردنی کارەکە، ئەوا کوفری گەورە نیە) پوختە ی ووتەکە: مادام بابەتەکە غەیری تەوکید بێت کە ئەو بە بابەتە فەرعیەکان ناوی دەبات، گەر یاسای بەند کردن له بری دەست بپین بۆ دز دەربکات ئەوا کافر نابێت مادام کارەکە ی خۆی بە حەلال نازانی یان بە باشتەر نازانی، بەلام گەر بابەتە تەوکید بوو کە ئەو بە بابەتە ئەصلەکان ناوی دەبات ئەوا بە رەهایێ کافرە بەبێ هیچ مەرجێک.

مەمەر بن علی بن غریب دەڵێ:

علي بن أبي طلحة له ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا رِوَايَةٌ تَدْرُوهُ كَقَوْلِهِ: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ هەرکە سێک بە دڵ ملکه چی نه بێت و به زمان دانی پێ نه نیت ئەوا کوفری کردووە کوفری حەقیقی، وە ئەوێ دانی پێ بنیت و ملکه چی بێت بەلام له ڕووکەشدا حوکمی پێ نه کات، ئەوا زالم و فاسقه، ابن جریر رِوَايَةٌ تَدْرُوهُ.

[التوضیح عن توحید الخلاق فی جواب أهل العراق : 424/1]

مەمەر بن علی بن غریب دەربارە ی نایەتی: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ دەڵێ:

سه به ب نزولی ئایه ته که نه گه رچی تایبه ته به ئه هلی کیتاب، به لام عمومی له فزه که ی گهر نه سخ نه بوو بیته وه ئه واره چاو ده کریت، چونکه فه رمایشی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ووشه ی (مَنْ) ی تیدایه له رسته یه کی (شرطي) دا، جا حوکمه که بو هه مووانه، به لام ته حقیقی مانای ئایه ته که نه مه یه: حوکم کردن به غه یری ئه وه ی الله دایبه زاندوو ه گهر له بابته ته نه صله کان بیته وه ک ته وحید و واز هیئان له شیرک، یان له بابته ته فه رعیه کان بیته به لام به زمانی دانی پی نه نیته و به دل ملکه چی نه بیته ئه واره کوفری حه قیقیه ئیمانی له گه لدا نیه، هه روه ک پیشتر هیئانمان له عکرمة-وه، به لام ئه وه ی به دل و زمانی دان به حوکمی الله بنیته به لام له رووکه شدا حوکم به پیچه وانه که ی بکات به تایبه ت له بابته ته فه رعیه کان ئه واره کوفریک نیه له دین ده رخه ر بیته.

طاوس ده لئ: وه ک ئه و که سه نیه که کافره به الله و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه رانی.

وه الثوري ده لئ: عن ابن جریج عن عطاء ووتی: ئه مه کفر دون کفر-ه، وظلم دون ظلم-ه، و فسق دون فسق-ه. ابن جریر ریوایه تی کردوو ه.

[التوضیح عن توحید الخلاق فی جواب أهل العراق : 425/1]

محمد بن علي بن غریب ده لئ:

وکیع ده لئ: (عن سعيد المكي) عن طاوس ووتی: حوکم کردن به غه یری ئه وه ی الله دایبه زاندوو ه له بابته ته فه رعیه کان له گه ل دان پیدانان به حوکمه که ی و هه بوونی خوشویستن بو ی، له دین ده رخه ر نیه.

له طاوس-هوه رپوايه ت كراوه ئه ویش له ابن عباس-هوه كه وتوويه تی: ئه و كوفره نیه كه ئیوه بۆی ده چن، الحاکم رپوايه تی کردوو، وه ده ئی: له سهر مهرجی البخاري و مسلم-ه، به لام رپوايه تیان کردوو.

وه خه واریجه کان بۆ ئه وه چوون كه حوكمه كه گشتیه به هوی روو كه شی ئایه ته كه، وه ووتیان: ئه م ئایه ته ده قه ده رباره ی هه ر كه سیك كه حوكم به غه یری ئه وه بكات الله دایبه زاندوو ئه وا كافره، وه هه ر كه سیك تاوان بكات ئه وا حوكمی به غه یری ئه وه کردوو كه الله دایبه زاندوو جا ده بی كافر بیّت، وه ئیجماعی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت دامه زراوه به پیچه وانه ی ووته ی خه واریجه کان.

وه ئیمه كه سمان ته كفیر نه کردوو ته نها ئه وه نه بیّت كه حوكمی به وه نه کردوو كه الله دایبه زاندوو له ته وحید، به ئكو حوكمی به پیچه وانه كه ی کردوو و شیرکی ئه نجام داوه و پشتیوانی ئه هلی شیرکی کردوو و سه ری خستوون به سه ر موه حیدان.

[التوضیح عن توحید الخلاق فی جواب أهل العراق : 426/1]

ووتم: (وكیع عن سعید المكي) هه له یه، راسته كه ی ئه مه یه: (وكیع عن سفیان عن سعید المكي)، له هه ر سئ چاپه كه ی ئه م كتیبه سفیان كه وتوو، وه هیچ كام له محققه كان ئاماژه یان پئ نه داوه، ئه مه ش رهنگه هه له ی نوسه ری كتیب بیّت له كاتی نه قل كردندا لیی كه وتبی.

محمد بن علی بن غریب (له وه لامدانه وه ی عبدالله أفندي الراوي) ده ئی: سه باره ت به ووته كه تان كه ده ئین: (وكیع ده ئی: عن سفیان عن ابن جریج عن عطاء

ووتی: کفر دون کفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق).

دهلین: ئەمە خودی ئەو ووتەیه که ابن القیم و جگە لەویش و توویانە، نەقلیان کردووە لە هاوێلان و تابعین، که کردووە ئاشکراکانی ئەندامەکانی لەش وەک زینا و خواردنەوێ عەرەق و چوون بۆ لای کاهین بەبێ پێش خستی ووتە ی کاهینە که بەسەر ووتە ی پێغەمبەر، وە ئەو کەسە ی که دراوسێکە ی ئەمین نیە لە خراپەکانی، وە ئەو کەسە ی حوکم بەو ناکات که الله دایبە زاندووە لە شەراییەکان که سەرچاوەکە ی بابەتە فەرعیەکانە لە گەڵ هەبوونی ملکه چی بۆ حوکمی الله لە بابەتە ئەصلیەکان بە دڵ و ووتە ی زمان، وە باقی تاوانە ئاشکراکان ئەنجامدەرەکە ی پێی ناچیتە دەرەوە لە دینی ئیسلام، ئەگەرچی پێی نەووتری ئیماندار ی حەقیقی ئەوا پێی ناووتری کافری حەقیقی، جا لێرەدا کفر دون کفر، و نفاق دون نفاق، و شرک دون شرک، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق هەیه، سفیان بن عیینة دەلی: عن هشام بن حجير عن طاوس عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەربارە ی فەرماشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئەو کوفرە نیە که ئێوہ بۆی دەچن.

وہ عبدالرزاق دەلی: أخبرنا معمر عن ابن طاوس عن أبيه طاوس ووتی: پرسیار کرا لە ابن عباس دەربارە ی فەرماشتی الله: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ووتی: ئەمە کوفریانە، بەلام وەک ئەو کەسە نیە که کافرە بە الله و فریشتەکانی و کتیبەکانی و پێغەمبەرانی. وە لە رپوایەتیکی تردا دەلی: کوفرێک نیە لە دین دەرخەر بێت.

وه پيشتر به چري قسه مان له سهري كرد له وشوينه ي كه ده ئي: (الفريابي و سعيد بن منصور و ابن المنذر و جگه له مانه ش رپوايه تيان كردوو له ابن عباس له ته فسيري ئه م ئايه ته دا) ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ته فصيليكي جواني كردوو كه پيشتر باس مان كرد لييه وه.

وه وكيع ده ئي: عن سفيان عن ابن جريج عن عطاء ووتى: كفر دون كفر، و ظلم دون ظلم، و فسق دون فسق.

جا هه موو ئه مانه ره ددن بو موعته زيله و خه واريج كه گومرا بوونه له ريگاي حه ق و سه واب، وه لايانداوه له ريگاي باشتري خوشه ويسته كان.

[التوضيح عن توحيد الخلاق في جواب أهل العراق : 451-450/1]

محمد بن علي بن غريب ده باره ي ووته كانى ابن القيم له كتيبى (الصلاة) ده ئي: ابن القيم به راشكاوى ووتى كه وازه ينان له نويز به ئه نقه ست، وه حوكم كردن به غه يري ئه وه ي الله دايبه زاندوو گهر رت كردنه وه ي ده قى حوكمى الله ي تيدا بيت به ئاشكرا و به ئه نقه ست، ئه وا كوفره به حه قيقى، دژى ئيمان.

[التوضيح عن توحيد الخلاق في جواب أهل العراق : 413/1]

محمد بن علي بن غريب ده ئي:

ابن القيم ته فصيلي پيدا و جياوازي كرد له نيوان كوفرى ئه و كه سه ي وازى له نويز هيناوه، وه كوفرى ئه و حاكمه ي كه حوكم به غه يري ئه وه ده كات الله دايبه زاندوو به مهرجى خوى، له گه ل كوفرى دزو زيناكه رو عه ره ق خور و ئه وه ي كه دراوسيكه ي

ئەمىن نىه لە خراپەکانى.

[التوضيح عن توحيد الخلاق في جواب أهل العراق : 414-413/1]

ووتەم: بڕوانە ووتى: (بە مەرجى خۆى)، واتا ئەو حاکمەى کە حوکم ناکات بە قورئان بە پەھايى کافر نىه، بە لکۆ بە مەرج کافر دەبێت، مەرجە کەش لەم ووتەيەدا ئەو بوو کە ووتى حوکمى الله پەت بکاتەو.

محمد بن علي بن غريب (ووتەکەى ابن القيم نەقل دەکات) دەڵێ:

کوفرى عەمەل دابەش دەبێت بۆ ئەو کوفرى دژى ئيمانە و ئەو کوفرى دژى ئيمان نىه، يەكەمیان: وەك سوجدە بردن بۆ بت و سوکايەتى کردن بە قورئان و کوشتنى پيغەمبەر و جنيۆدان پي و گالته کردن بەوہى کە پي هاتوو، وە حوکم کردن بە غەيرى ئەوہى الله دايبەزاندوو کە پەت کردنەوہى دەقى حوکمى الله-ى بە ئاشکرا تیدا بێت و بەمە رازى بێت، وە واز هینان لە نوێژ بە عینادى و سەرکەشیەو.

دووهمیان: ئەوہى تاوانیک ئەنجام بدات کە ناىخاتە دەرەوہ لە ئيمان بە تەواوى، وەك زیناکەر و دزو عەرەق خۆرو ئەو کەسەى دراوسێکەى ئەمىن نىه لە خراپەکانى.

[التوضيح عن توحيد الخلاق في جواب أهل العراق : 412/1]

ووتەم: بڕوانە دووبارە حوکم نەکردن بە قورئانى بە کوفرى گەورە دانا، بەلام بەو مەرجەى کە حوکمى الله پەت بکاتەو، وە کاتیک بە پەھايى باسى حوکم نەکردن بە قورئان دەکات بەبێ باسکردنى هېچ مەرجیک ئەوکات بە کوفرى بچووکی دادەنێت وەك پيشتەر هينامان لە ووتەکانى، جا تۆش تيبگە رحمك الله.

مهر بن علي بن غريب دهلي:

ووته که ی ابن القیم که به زمانی خوی ووتی و به قهله می خوی نوی ته مهیه:
 الإعتقاد که له پیشه کانی دلّه و زانستی دلّ له خو ده گریّت وهک ئیمان هه بوون به
 الله و فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغه مبه رانی و پوژی دواپی و قه دهر، وه برپا هه بوون
 به پیغه مبه ر له و شتانه ی که هیئاویه تی و هه والی پیداوّه، وه کار کردن به لیکه وته کانی
 ئەمانه مهرجی دروستی ئیمان، یان ئەو شتانه ی که دژی ئیمانن وهک به درو دانان
 یان شیرک یان کار نه کردن پیّ وهک حوکم نه کردن به وهی الله دایبه زاندووّه گهر
 رپهت کردنه وهی دهقی حوکمی الله-ی تیّدا بیّت به ئاشکرا و به ئەنقه ست، وه
 واز هیّنان له نویژ به ته وای به ئەنقه ست و عینادیه وه، جا ئەوهی یه که میان ئەو
 دینه یه که الله جگه له و هیچی تری قبول نیه، وه دووه میان ئەو کوفریه که ئیمانی
 له گه لدا نیه، به لام کرداره ئاشکراکانی ئەندامه کانی له ش وهک زینا و خواردنه وهی
 عهره ق و چوون بو لای کاهین به بیّ پیش خستی ووته ی کاهینه که به سهر ووته ی
 پیغه مبه ر، وه ئەوهی که دراوسیّکه ی ئەمین نیه له خراپه کانی، وه موسلمانان له ملی
 یه کتری بدهن، وه حوکم نه کردن به وهی الله دایبه زاندووّه له بابته ته فره عیه کان
 ئەوانه ی که ئەصلی دین نین، له گه ل دان پیدانان به حوکمی الله له دلّ و زمانیدا،
 وه خوشویستن و ملکه چ بوون بوّی له دلّ و زمانیدا، وه پاریزگاری نه کردن له
 ئەنجامدانی نویژه کان له کاتی خویدا، ئەمانه ئەگه رچی خاوه نی شهرع ووشه ی
 (کوفر) بوّ ئەنجامده ره که ی به کار به یّنیّت به لام له دین دهرناچیت، له بهر
 فره مووده که ی أبو ذرو جگه له وهش له فره مووده کانی تر، وه فره مووده که ی عباده
 بن الصامت که صه حیح و ناوداره، وه له گه ل فره مایشتی الله تعالی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴿٤٨﴾ [النساء: ٤٨ و ١١٦]، وه سه لهف و چا كه كارانی
 ئوممهت له سه ر ئه مه رۆیشتوون، وه ئه وان زاناترن به مانای كه لامی الله و
 ده قی ووته ی پیغه مبه ری الله ﷺ.

[التوضیح عن توحید الخلاق فی جواب أهل العراق : 428-427/1]

ووتم: بپروانه حوكم نه كردن له بابته ته ئه صلیه كان وهك ته ووحید به كوفر ده زانیٲ به بی هیچ
 مه رجیك، به لام له بابته ته فه رعیه كان واتا غه یری ته ووحید كوفره كه مه رجدار ده كات به رپهت
 كردنه وهی حوكمی الله، وابزانم له مه رپوونتر نیه كه چه ندين جار له ووته كانی ئه مه ی دووباره
 كردۆته وه.

مه به ستی له فه رمووده ی أبو ذر ئه مه یه: (من قال لا إله إلا الله دخل الجنة، وإن زنى وإن
 سرق)، وه مه به ستی له فه رمووده ی عبادة بن الصامت ئه مه یه: (أن رسول الله ﷺ قال:
 بايعوني على أن لا تشركوا بالله شيئا، ولا تسرقوا، ولا تزنوا، ولا تقتلوا أولادكم، ولا تأتوا
 بهتان فتفترونه بين أيديكم وأرجلكم، ولا تعصوا في معروف، فمن وفى منكم فأجره على الله،
 ومن أصاب من ذلك شيئا ثم ستره الله فهو إلى الله، إن شاء عفا عنه وإن شاء عاقبه. فبايعناه
 على ذلك).

هود بن محكم الهواري (دهرباره ی ووته كه ی حذيفة كه ووتی باشتين برا بو ئیوه به نی
 ئیسرائیله گهر هه رچی شیرینی هه یه بو ئیوه بیٲ و هه رچی تالی هه یه بو ئه وان بیٲ) ده لی:
 واتا ئه م ئایه تانه گشتین ئه هلی کیتاب ده گریٲته وه له یه هود و نه صارا له گه ل ئه هلی
 ئیسلامیش، هه ر یه کیك له وان حوكم به وه نه كات كه له کتیبه كه یدا هه یه، وه حوكم
 به وه نه كات كه الله و پیغه مبه ره كه ی محمد ﷺ فرمانیان پیٲ کردووه، ئه وا کافرو
 زالم و فاسقه، به لام کوفری ئه هلی کیتاب کوفری ئینکاری کردنه كه ئه مه ش

شیرکه، وه کوفری ئهوانه ی که دانیان ناوه به الله و به پیغه مبه ره که ی کوفری نیفاقه که ئه مهش وازهینانه له سوپاس کردنی نیعمهت، که ئه مهش کفر دون کفر و ظلم دون ظلم و فسق دون فسق-ه.

[مختصر تفسیر یحیی بن سلام لهود بن محکم الهواری : 474/1]

ووتم: هود بن محکم الهواری ئیباضیه که یه کیکه له گروپه کانی خهوارچ، به لام وهک ئهوان توند نین ئه گهرچی له هه ندیک بابهت هاوړان وهک ته عطیلی صیفاتی الله، ووتنی قورئان مه خلوقه، خروج کردن له پیشه وایه زالمه کان، رپت کردنه وهی شه فاعهت و چهنده ها بابهتی تر، به لام له گه ل ئه وهشدا ده بینین هود ئینکاری کفر دون کفر و ظلم دون ظلم و فسق دون فسق ناکات.

الخطیب السَّريِنِي ده ئی:

﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ واتا: حوکمه کانم که دامبه زاندوو مه یگورنه وه به نرخیکی که م له به رتیل و جگه له ویش، بو ئه وهی حوکمی الله بشارنه وه یان بیگورن ههروهک ئه هلی کیتاب ئه نجامیاندا، وه فه رمایشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ عکرمة وتوویه تی: ماناکه ی ئه مهیه: هه ر که سیک حوکم به وه نه کات که الله دایبه زاندوو ئینکاری لی بکات ئه وا کافر بووه، وه ئه وهی دانی پئ بنیت و حوکمی پئ نه کات ئه وا زالم و فاسقه.

[السراج المنير : 377/1]

الخطیب السَّريِنِي ده ئی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ واتا: ئه وهى حوكم به وه نه كات كه الله دايبه زانده وه ده باره ي كوشتنه وهى بكور و جگه له وهش، ئه وا ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ واتا: ئه وان هى وازيان هينا له عه دل گومرا بوون وهك ئه و كه سه يان ليهات كه له تاريكيدا ده روات، جا ئه گهر واز هينانيان له حوكمى الله به دينداريه وه بيت ئه وا ئه و په رى زولمه كه بريته له كوفر، وه ئه گهرنا تاوانه.

[السراج المنير : 1/377-378]

ووتم: (واز هينان له حوكمى الله به دينداريه وه) واتا حوكمه دانراوه كهى خويان بده نه پال شه رعى الله وهك يه هود.

الخطيب السريني ده ئى:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ گهر حوكم نه كردنيان به دينداريه وه بيت ئه وا كوفره، وه ئه گهر بو شوينكه وتنى ئاره زووه كان بيت ئه وا ته نها تاوانه.

[السراج المنير : 1/378]

ابن وهب الدينوري ده ئى:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ده فه رمووى: هه ر كه سيك ئه وه پروون نه كاته وه كه الله پروونى كردو ته وه له ته ورات ده باره ي وه صفى محمد و په جم، ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئا ئه وان ه كافرين به الله و پيغه مبه ر و كتيب.

[التفسير الواضح : 2/587]

ووتم: مه به ستي نه وهيه هه ر كه سيك حوكمي الله بشاريته وه هه روهك يه هود كه وه صفي پيغه مبه ر و حوكمي ره جميان شاردiane وه، نه وا كافره.

عبدالرحمن بن محمد الدرسي دهلي:

فه رمايشتي الله سبحانه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ نه وهي راستره نه وهيه كه نه م نايه ته گشتيه ده ربارهي نه هلي كيتاب و جگه له وانيشه، هه موو كه سيك كه ئينكاري شه رعي الله بكات يان برواي به راستي و دروستي شه رعي الله نه بييت يان برواي واييت كه ناگونجي بو نه م سه رده مه و له گه ل پيشكه وتن ناروات وهك مه نطقى طاغوته قه وميه كان و فه يله سوفه كانيان، نه وانهي كه نه م بيروباوه رهيان هه يه و پييان وايه حدوده كاني الله توندن، جا نه م جوړانه له خه لكي گومان نيه له كافر بوونيان، به لكو كوفره كه يان كوفري هه لگه رانه وهيه توندترو قيژه ونتره له كوفري يه هوده نه صليه كان، په نا به الله.

[صفوة الآثار والمفاهيم: 497/8]

عبدالرحمن بن محمد الدرسي دهلي:

فه رمايشتي الله سبحانه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ زالمه كان كافره كانن، ناوړاون به زالمه كان به هوې كه م كردنه وهي حه قى الله، هيچ كه سيكيش حه ق كه م ناكاته وه جگه له زالم، وه كه م كردنه وديان بو حه قى الله له سوک سهير كردنيان بو زاتي به پړيزي و گوئ پينه داني دروسته بووه، نه مه ش نه گهر بووترئ: ظلم دون ظلم و كفر دون كفر، نه وا پيشتر مه به ستي نه مه مان پروون كرده وه،

هه ركه سيك حوكم بكات به غه يري نه وهی الله دایبه زاندووه به جه هل یان به ته ئویل، یان شوینكه وتنی طه ماع و ئاره زوو، وه ئه م كه سه دان بنیت به حوكمی الله و ریژی لی بنیت، ئینکاری لی نه کات و گالته ی پی نه کات، وه غه یری نه و به باشتر نه زانی له حوكمی الله، نه مه یه كه له دین ده رناچییت، وه زوئمه كه ی زوئمی بچوو كه، به لام نه و كه سه ی حوكم به غه یری نه وه ده کات كه الله دایبه زاندووه وهك به سوک سه یر کردنی ئولوهیه تی و پاشایه تی الله و كه م کردنه وه ی زاتی الله و سوکایه تی کردنی به شه ریعه ته كه ی، وه گالته کردن و پروا بوون به وه ی كه شه ریعه تی الله دروست نیه یان ناگونجی، وه به باشتر دانانی یاسا دانراوه کان له شه ریعه تی الله، نه مه گومان نیه له کافر بوونی، وه کوفره كه ی کوفری هه لگه رانه وهیه، توندتر و قیزه ونتره له کوفری نه صلی.

وه به هه مان شیوه قسه کردن ده باره ی فه رمایشتی الله سبحانه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ فسق: ده رچوونه له دین، به لام به و مه رجانه ی كه پیویسته ره چاو بکرین و پشتگوی نه خرین و لی لانه دریڼ.

[صفوة الآثار والمفاهيم : 499-498/8]

عبدالرحمن بن محمد الروسري ده لی:

له وه لامه كه ی أبو مجلز هیچ به لگه یه کی تیډا نیه بو باطل ویستانی سه رده مه كه مان كه عوزر ده هیڼنه وه بو نه وانه ی حوكمی عه لمانیان داناوه، دان نانیت به ئیسلام و حه لال و حه رام و ته شریعه کانی، به لكو حوكمی ئیسلام رهت ده کاته وه و گالته به ته شریعه کانی ده کات، پی وایه ناگونجی له گه ل سه رده م و گونجاو نیه

بۆ مَرُوقايه تی، به لکو تونده پیچه وانه ی مافی مَرُوقه، تا دوا گالته کردن و هیرش کردنیان بۆ سهر حوکمه کانی الله، جا هه لقوزتنه وه ی ئه م دوو ئه ثهره و به لگه پێ هینانه وه ی بۆ عوزر هینانه وه بۆ مورتهددان کاریکی پیکه نیناویه.

[صفوة الآثار والمفاهيم : 502/8]

ووتم: شیخ عبدالرحمن بن محمد الدوسري له سه ده ی رابردوو ژیاوه، له م ته فسیرهیدا که نهیتوانیوه تهواوی بکات زۆر په ددی عهلمانی و دیموکراسیخوازان و قهومیه کانی داوه ته وه و کوفره کانی پروون کردوونه ته وه، چونکه له وکات ئه م گروپانه تازه خه ریکی ده رکه وتن و گه شه کردن بوون له وولاتانی عه ره بیدا، وه له ووته کانییدا به پروونی دیاره ئه وکاتیش که سانییک هه بوونه به ناو زانا به رگریان له م عهلمانیانه کردوو و بیانوویان بۆ هیناونه ته وه، هه ر ئه مه شه وایکردوو شیخ الدوسري به رگه ی بیانوو ه کانیان نه گریت و له کاتی په تدانه وه یان له مه نه جی سه له ف لابات و ته نانه ت جوړیک له بێ پزیش بکات به رامبه ر ابن عباس و أبو مجلز، هۆکاری ئه مه ش تی نه گه یشتنه له ووته ی ابن عباس که زۆرینه ی موسلمانان واهه ست ده که ن گه ر ووته که ی ابن عباس وه ر بگرن ئه وکات ناتوانن عهلمانیه کان ته کفیر بکه ن یان ناتوانن ئه و که سه ته کفیر بکه ن که گالته به شه رعی ئیسلام ده کات و په تی ده کاته وه و به قیژه ون و توندوتیژ وه صفی ده کات، شیخ الدوسري ئه گه رچی له ته فسیری ئایه ته کانی حوکم نه کردن به وه ی الله دایبه زاندوو له سه ر هه مان مه نه جی سه له ف پویشتوو، که په ت کردنه وه و گالته کردن به شه رع یان ناو بردنی به توندوتیژی یان ته فزیل کردنی یاسا دانراوه کان به سه ر شه رعی الله، ئه مانه ی کردۆته مه رچی ته کفیر کردن، وه ئه گه ر ئه م مه رجانیه ی تیدا نه بوو ئه و به کوفری بچووکی ده زانییت، به لام له لاپه ره کانی دواتردا ده ئی: هه ندیک له خه لکی ئه م سه رده مه ووته ی ابن عباس ده که نه بیانوو که ده ئی: گه ر حوکم نه کات به قورئان وه ک ئینکاری کردن ئه وکات کافره، الله تعالی داوای لینه کردووین دینداری بکه یین به ووته ی ابن عباس و أبو مجلز و که سانی تر، جگه له شوینکه وتنی ووته کانی پیغه مبه ر ﷺ که مه عصومه

شَوْنِي وَوَتَهِي كَه سِي تَر نَاكَهَوِين، وَوَتَهِي ابْن عَبَّاس بَه لَّگَه نِيَه بَه سَهَر ئَوْمَمَهَت، وَوَتَهِي أَبُو مَجْلَز بِي يَان هَه رَكَه سِيكِي تَر بِيَّت بَه لَّگَه نِيَه لَه م بَابَه تَه دَا چُونَكَه لَه پِيغَه مَبَهَر ﷺ نَه قَل نَه كَرَاوَه، دَرُوسَت نِيَه هِيچ شَتِيك بَكْرِيَّتَه بَه لَّگَه وَ پِشْتِي پِي بَبَه سَتْرِي جَكَه لَه دَهْقِي قُورْئَان وَ سَوْنَهَت نَه بِيَّت. (ئَه مَه پُوخْتَهِي وَوَتَه كَهِي بُوو).

ئَه وَهِي وَادَه كَات كَه بَلِيْم شَيْخ الدُوسَرِي لَه وَوَتَهِي ابْن عَبَّاس تِيْنَه گَه يَشْتُووَه ئَه وَهِيَه كَه وَوَتَه كَانِي مُحَمَّد رَشِيْد رَضَا نَه قَل دَه كَات لَه تَه فَسِيْرِي الْمَنَار، كَه مُحَمَّد رَشِيْد رَضَا لَه م تَه فَيَسِرَه دَا لَه سَهَر هَه مَان مَهْنَه جِي سَه لَه ف بَابَه تَه كَه بَاس دَه كَات، شَيْخ الدُوسَرِي دَه لِي: مُحَمَّد رَشِيْد رَضَا بَاسِي مَه زَهَبِي فَه قِمَه كَان وَ وَوَتَهِي هَه نَدِيك لَه زَانَايَانِي تَه فَسِيْرِي نَه قَل كَرْد دَه رِبَارَهِي ئَا يَه تَه كَه كَه پِي شَتَر بَاسْمَان كَرْد بَه لَّگَه نِيَه وَ پِشْتِي پِي نَابَه سَتْرِي چُونَكَه وَوَتَهِي پِيغَه مَبَهَر نِيَه كَه مَه عَصُومَه !!! بَه لَّام لَه گَه لَّ ئَه وَهِي شَدَا ئِيْمَه ئِيْنَكَارِي لَه وَ جِيَا كَارِيَه نَاكَهِيْن كَه هَه نَدِيكِيَان بَاسِيَان كَرْدُووَه لَه مَه رَجِي ئِيْنَكَارِي كَرْدَن وَ بَه نَاشَرِيْن دَانَانِي حُوكَمِي اللّٰه وَ تَه فَزِيل كَرْدَنِي حُوكَمِي طَاغُوت بَه سَهَرِيْدَا، بَه لَّكُو پِشْتَمَان پِي بَه سَتُووَه وَ لَه گَه لَّ ئِيْنَصَاف رُؤِيَشْتُووِين.

ئَه مَه ئَه وَهِي دَه رَدَه خَات كَه لَه وَوَتَه كَهِي ابْن عَبَّاس تِيْنَه گَه يَشْتُووَه بُوِيَه بَه م جَوْرَه قَسَهِي لَه سَهَر دَه كَات، وَاحَالِي بُووَه كَه ابْن عَبَّاس دَه لِي: گَه ر ئِيْنَكَارِي بَكَات ئِيْلَا ئَه وَكَات كَاْفَرَه، تَهْنَهَا ئِيْنَكَارِي كَرْدَن مَه رَجَه، ئَا يَا دَه كَرِي ابْن عَبَّاس گَالْتَه كَرْدَن بَه حُوكَمِي اللّٰه وَ بَه تُونْدُوتِيژ وَهِي صَف كَرْدَنِي وَ بُووَتَرِي نَاگُونَجِي لَه گَه لَّ سَهَر دَه م وَ مَرُوقَا يَه تِي، يَان تَه فَزِيل كَرْدَنِي حُوكَمِي طَاغُوت بَه سَهَرِيْدَا بَه كُوفَر نَه زَانِيَّت؟! ئَه وَ مَه رَجَانَهِي شَيْخ الدُوسَرِي بَاسِي كَرْد ابْن عَبَّاس وَ هَه مُوَو هَاوَه لَّان كُوكَن لَه سَهَرِي كَه ئَه مَانَه كُوفَرَن، بَه لَّام كَه هَه ر زَانَا يَه ك بَاسِي مَه رَجِيك دَه كَات مَانَاي ئَه وَهِيَه نِيَه كَه تَهْنَهَا ئَه م مَه رَجَه بَه كُوفَر بَزَانِي، كَه زِيْد گَالْتَه كَرْدَن بَه حُوكَمِي اللّٰه دَه كَاتَه مَه رَجِي تَه كَفِيْر مَانَاي ئَه وَهِي نِيَه رَهْت كَرْدَنَه وَهِي حُوكَمِي اللّٰه بَه كُوفَر نَه زَانِيَّت، كَه عَمَرُو ئِيْنَكَارِي كَرْدَن لَه حُوكَمِي اللّٰه دَه كَاتَه مَه رَجِي تَه كَفِيْر مَانَاي ئَه وَهِي نِيَه گَالْتَه كَرْدَن بَه حُوكَمِي اللّٰه بَه كُوفَر نَه زَانِيَّت، جَا ئَه وَهِي شَيْخ الدُوسَرِي كَرْدُووِيَه تِي بَه مَه رَجِي تَه كَفِيْر هِيچ دَرِي

ووتہ کانی ابن عباس نیہ بہ لکو ہاوپرایہ تی، بویہ ئہ م جوڑہ قسہ کردنہ ی دہبارہ ی ابن عباس بہ ہیچ نازانم جگہ لہ وہی کہ لہ مہ بہستی ابن عباس تیئہ گہشتوہ، یان کاریگہری زاناکانی ئہ وکات وای لیگردوہ کہ ہمیشہ بیانوو بؤ عہ لمانیہ کان دہیننہ وہ، وہک ئہ مپڑ دہبینین زوریک لہ موسلمانان لہ ژیر کاریگہری مہ دخہ لیہ کان وایان لیہاتووہ ئہ تہرہ کہی ابن عباس رہت بکہ نہ وہ۔

عبدالرحمن بن محمد الرواسی دہلی:

چہ ندہ کافرہ ئہ وکہ سہی جورئہ ت دہکات تہ شریع بؤ خہ لکی دابنیت بہ پیچہ وانہ ی حوکی اللہ، پی وایہ باشتہ لہ شہری اللہ وگونجاوترہ بؤ سہردہ مہ کہ یان۔

[صفوة الآثار والمفاهيم : 533/8]

ووتہ: واتا یاسا دانان بہ مہرجہ بہ کوفر دہزانیٹ کہ پی وایٹ باشتہ لہ حوکی اللہ و گونجاوترہ بؤ سہردہ مہ کہ یان۔

البکری دہلی:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئہ وہی حوکم بہ وہ نہ کات کہ اللہ دایبہ زاندووہ، ئہ وائہ مانہ کافر بہ وہی اللہ دایبہ زاندووہ، وہ زولم لہ خویان و جگہ لہ خویان دہ کھن، وہ فاسقن بہ دہرچوونیان لہ گوپرایہ لی کردن، اللہ وہ صفی کردن بہ مانہ بہ هوئی وازہینانیان لہ دہقی کتبی اللہ وہک ئینکاری کردن و گالتہ پیکردن، بہ لام ئہ وہی ئیمان بہینیت و واز بہینیت لہ حوکم پیکردنی، ئہ و فاسقہ کافر نیہ۔

[تفسير البكري : 315/1]

ووتتم: ئەمە ئەو (البكري) ه نيه كه ابن تيمية ڕەددي داوەتەو، ئەمە سالی 952 ه مردوو، ئەو ه ی ابن تيمية ڕەددي داوەتەو سالی 724 ه مردوو، بەلام هەردووکیان مصري و شافعی و صوفین.

گومانی نه وهی که ابن مسعود رضی الله عنه به رتیل خواردنی له حوکمدا به کوفر ناوبردوه:

یه کیک له گومانه کانی زیاده رپه وه کان له بابه تی حوکم نه کردن به قورئان نه وهیه که ابن مسعود کاتیک پرسیری لیده کهن دهر باره ی به رتیل وهرگرتن له حوکمدا، له وه لامدا ده لئ: نه مه کوفره، وه به (ئه لیف و لام) ووشه ی کوفر دهرده برئ، پاشان ئایه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ده خوینیه وه، جا ده لئ: که واته نه م کوفره ی له م ئایه ته دا هاتوه کوفری گه ورهیه له لای ابن مسعود.

ابن أبي حاتم ده لئ:

﴿اَكْلُونَ لِلْسُّحْتِ﴾ [المائدة: ٤٢]

حدثنا عبدالله بن جعفر الرقي حدثنا عبيدالله بن عمرو عن زيد ابن أبي أنيسة عن بكير بن مرزوق عن عبيد بن أبي الجعد عن مسروق عن عبدالله بن مسعود ووتی:

هه رکه سیک تکا بکات بو که سیکی تر تا کو زولمییکی له سه ر لا بدات یان حه قیکی بو بگه رپنیه وه، جا دیارییه کی پیشکه ش بکری ئه ویش وهری بگریت، نه مه سوخته.

مسروق ده لئ: ووتمان: نه ی باوکی عبدالرحمن ئیمه به رتیل وهرگرتنمان له حوکمدا به سوحت ده زانی، عبدالله ووتی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

[تفسیر ابن أبي حاتم: 85/5]

ووتم: (بکیر بن مرزوق) نازانم کییه که سم نه دوزیه وه به م ناوه، رهنگه بکیر بن معروف بیّت ته صحیف کراب.

(عبيد بن أبي الجعد) برای (سالم بن أبي الجعد) ه، رپوایه تی که مه، خو ی سالم نه م نه ته ره

له مسروق رپوايه ت دهكات، جا نازانم عبید-ی براشی رپوايه تی کردوو له مسروق یان لیږه دا به هه له کراوه به عبید.

وه مه به ست له م ووتانه ته زعیف کردنی ئه ته ره که نیه، ته نها راست کردنه وهی هه له کانی چاپه، ئه گینا ئه ته ره که جیگیره له ابن مسعود-ه وه، که س رته تی ناکاته وه ئیلا مه گهر عیناد بیت.

الطبري ده ئی:

حدثنا سفيان بن وكيع و واصل بن عبد الأعلى قال حدثنا ابن فضيل عن الأعمش عن سلمة بن كهيل عن سالم بن أبي الجعد ووتی:

به عبدالله ووترا: سوح ت چیه ؟ ووتی: به رتيله، ووتیان: ئه ی له حوکمدا ؟ ووتی: ئه وه کوفره (ذاك الكفر).

[تفسير الطبري : 429/8]

الطبري ده ئی:

حدثنا هناد قال حدثنا وكيع، وحدثنا ابن وكيع قال حدثنا أبي عن حريث عن عامر عن مسروق ووتی: ووتمان به عبدالله: ئیمه سوحتمان به هیچ نه ده زانی جگه له به رتیل وه رگرتن نه بی له حوکمدا، عبدالله ووتی: ئه وه کوفره (ذاك الكفر).

[تفسير الطبري : 430/8]

الطبري ده ئی:

حدثنا القاسم قال حدثنا الحسين قال حدثني حجاج عن المسعودي عن بكير بن أبي بكير عن مسلم بن صبيح ووتی:

مسروق تکای بۆ پیاویک کرد له کاریکیدا، پیاوه کهش ئافره تیکی جاریه ی پیشکهش به مسروق کرد، مسروق زۆر توپه بوو، ووتی: گهر بمزانیبوايه تو ئه م کاره ده کهیت ئه واکام بۆت نه ده کرد له کاره کهتدا، وه له مه وودوا هیچ تکات بۆ ناکه م له کاره کهتدا، بیستم ابن مسعود دهیووت: هه رکه سیک تکا بکات بۆ ئه وه ی حه قیکی پێ بگه پێنیته وه یان زو لمیکی پێ لا به ریت، ئینجا دیاری پیشکهش بکریت ئه ویش قبولی بکات، ئه واکه مه سوحته، به ابن مسعود ووترا: ئه ی باوکی عبدالرحمن ئیمه ئه م کاره مان به سوحته نه ده زانی ته نها له به رتیل وه رگرتن نه پێ له حوکمدا، ابن مسعود ووتی: به رتیل وه رگرتن له حوکمدا کوفره.

[تفسير الطبري : 433-432/8]

الطبري ده ئی:

حدثنا هناد قال حدثنا عبدة عن عمار عن مسلم بن صبيح عن مسروق ووتی: پرسیارم له ابن مسعود کرد ده رباره ی سوحته، ئایا به رتیل وه رگرتنه له حوکمدا ؟ ووتی: نه خیر، ئه وه ی حوکم نه کات به وه ی که الله دایبه زاندوووه ئه واکا فره، وه ئه وه ی حوکم نه کات به وه ی که الله دایبه زاندوووه ئه واکا زالمه، وه ئه وه ی حوکم نه کات به وه ی که الله دایبه زاندوووه ئه واکا فاسقه، به لام سوحته ئه وه یه که سیک داوای یارمه تیت لی بکات له وه رگرتنی حه قه خوراوه که ی، تۆش یارمه تی بدهیت، ئه ویش دیاریه کهت پیشکهش بکات تۆش وه ری بگریت.

[تفسير الطبري : 433/8]

الطبري ده ئی:

حدثنا ابن حميد عن جرير عن منصور عن سالم عن مسروق عن عبد الله ووتى:

به رتيل سوحته، مسروق دهئ: ووتمان به عبدالله: له حوكمدا ؟ ووتى: نه خير، پاشان
ئه م ئايه تانه ي خويند: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ﴾.

[تفسير الطبري : 435-434/8]

عبدالرزاق دهئ:

عن سفيان عن عاصم عن زر بن حبیش ووتى: ابن مسعود ووتى:

سوحه به رتيل وهرگرتنه له دين.

عبدالرزاق دهئ: سفيان ووتى: (له دين) واتا: له حوكم.

[مصنف عبدالرزاق : 483/6]

ووتم: (سفيان) واتا الثوري.

سعيد بن منصور دهئ:

حدثنا حماد بن يحيى الأبح عن أبي إسحاق عن أبي الأحوص عن عبد الله بن مسعود ووتى:

به رتيل وهرگرتن له حوكمدا كوفره، وهرگرتنى له نيوان خه لكيدا سوحته.

[التفسير من سنن سعيد بن منصور : ژماره 740]

أحمد بن حنبل دهئ:

حدثنا يحيى بن آدم قال حدثنا شريك عن السدي عن أبي الضحى عن مسروق ووتى: پرسیار کرا له عبدالله رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دهربارهی سوحته، ووتى: بهرتيله، پئی ووترا: له حوکمدا؟ ووتى: ئەووە کوفره (ذاك الكفر)، پاشان ئەم ئایه تهی خویندهوه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل : ژماره 249]

أحمد بن حنبل دهلى:

حدثنا هشيم قال حدثنا عبد الملك بن أبي سليمان عن سلمة بن كهيل عن علقمة و الأسود: پرسیاریان له ابن مسعود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دهربارهی بهرتیل ؟ ووتى: ئەمە سوحته، ووتیان: ئەى له حوکمدا ؟ ووتى: ئەووە کوفره (ذلك الكفر)، پاشان ئەم ئایه تهی خویند: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل : ژماره 250]

أحمد بن حنبل دهلى:

حدثنا عبدالعزيز العمي قال حدثني منصور بن المعتمر عن سالم بن أبي الجعد عن مسروق ووتى: پیاویک پرسیارى له عبدالله بن مسعود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ کرد دهربارهی سوحته، ابن مسعود ووتى: بهرتيله، پیاوکه ووتى: بهرتيله له حوکم ؟ ابن مسعود ووتى: نه خیر، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل : ژماره 251]

أحمد بن حنبل دهلئ:

حدثنا محمد بن جعفر قال حدثنا شعبة عن منصور عن سالم بن أبي الجعد عن مسروق عن عبد الله رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ووتئ: زولم له حوكمدا كوفره، وه سوحتش بهرتيله.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 264]

وه لامئ نهم گومانه:

ابن بطه له (الإبانة الكبرى) وهك پيشتر باسماں كرد بابئكي داناوه دهربارهئ وه تاونانهئ كه له دين دهرخه رنين نه گهرچئ ووشهئ كوفريش بؤيان به كارها تيئ، واتا مه به ست پئ كوفري بچووكه، جا بينيمان كه له ژئر بابه كه نايه تي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ هئنا بوو له گهل ته فسيري سه له ف كه ده لئن كفر دون كفر-ه. ئينجا ههر له ژئر نهم بابهدا نهم نه ته رانهئ ابن مسعود-ئ هئناوه كه دهربارهئ به رتيل وهرگرتن له حوكمدا ده لئ: كوفره، به (ئه ليف و لام) دهري ده برئ، وه نايه ته كهئ سورتهئ المائدة-ئ له گهل ده خوئنيته وه، نه مهش به لگه يه له سر نه وهئ كه ابن بطه تيگه يشتووه ابن مسعود مه به ستئ كوفري بچووكه كه ده لئ به رتيل له حوكمدا كوفره.

ابن بطه دهلئ:

حدثنا أبو عبد الله أحمد بن علي بن علاء الجوزجاني قال حدثنا زياد بن أيوب الطوسي قال حدثنا هشيم قال حدثنا عبد الملك بن أبي سليمان عن سلمة بن كهيل عن علقمة ومسروق: پرسياريان له ابن مسعود كرد دهربارهئ به رتيل، ووتئ: له سوحته، ووتيان: نهئ له حوكمدا؟ ووتئ: نه وه كوفره (ذلك الكفر)، پاشان نهم نايه تهئ خوئند: ﴿وَمَنْ لَّمْ

يَحْكُمُ بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿١٠٦٩﴾.

[الإبانة الكبرى : ژماره 1069]

ابن بطّة دهلی:

حدثنا أبو شعبة عبد العزيز بن جعفر قال حدثنا محمد بن إسماعيل قال حدثنا وكيع قال حدثنا حريث بن أبي مطر عن الشعبي عن مسروق ووتى: ووتمان به عبدالله: نئمه سوحتمان به هيچ شتيك نه ده زانی جگه له به رتيل وهرگرتن نه بی له حوکمدا، عبدالله ووتی: نه وه کوفره (ذلك الكفر).

[الإبانة الكبرى : ژماره 1070]

ابن بطّة دهلی:

حدثنا أبو شعبة عبد العزيز بن جعفر قال حدثنا محمد بن إسماعيل قال حدثنا يزيد بن هارون عن محمد بن إسحاق عن حكم عن سالم بن أبي الجعد عن مسروق ووتی: پرسیارمان له عبدالله بن مسعود کرد دهر باره ی فه رمایشتی الله عز وجل: ﴿وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ﴾ [المائدة: ٦٢]، ووتی: به رتيله، ووتم: له حوکمدا ؟ ووتی: نه وه کوفره (ذلك الكفر).

[الإبانة الكبرى : ژماره 1071]

ووتم: (حكم) حکم بن عتیبة-یه، له سه نه ده که به (حکیم) هاتووه، عادل آل حمدان ههر به حکیم هیئاویه تی هیچی له سهر نه ووتوه، به لام له چاپی دارالرایة محقق له حاشیه ئاماژه ی پیداو ه که حکیم هه له یه حکم راسته، ووته که ی محقق دروسته، حکم و سالم بن أبي الجعد هه ردوکیان کوفین، وه حکم ریوایه تی هه یه له سالم.

جا هيٺي ئه م رپوايه تانه له م بابهدا و له لايه ن زانايه كي ئاوا و له ڪٽيبيڪي ئاوا، گهر ڪيشه ي دروست ڪردبوايه بؤعه قيدي خه لڪي ئه و مه حال بوو زانايان لي ي پيدنگ بن، چؤن ابن بطه ڪوفري گه وره ده ڪات به ڪوفري بچووک، هيچ زانايه ڪيش تا ئه مړؤ ره خنه ي لي ناگريٽ ؟!

ته نانه ت هه نديڪ له م رپوايه تانه ي ده ڪرين به به لگه له لايه ن زياده رپه وه ڪان، خودي رپوايه ته ڪه به لگه يه له سهر ئه وه ي ڪه ابن مسعود مه به ستي ڪوفري بچووک، بؤ نمونه:

أحمد بن حنبل ده ئي:

حدثنا محمد بن جعفر قال حدثنا شعبة عن منصور عن سالم بن أبي الجعد عن مسروق عن **عبدالله رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** ووتى: زوَلْم له حوڪمدا ڪوفره، وه سوحتيش به رتيله.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 264]

ووتم: گهر پيرسين له زياده رپه وه ڪان: ئايا زوَلْم ڪردن له حوڪمدا ڪوفره ؟ ده ئي: نه خير، چونڪه گهر ڪوفر بيٽ ئاوا هه موو حاڪميڪي زالم ڪافره.

جا ده پيرسين: ئه ي ڪه واته بؤ ده ڪري ئه م ڪوفره ي ڪه باسڪرا ڪوفري بچووک بيٽ له لاي ابن مسعود، به لام ئه و ڪوفره ي ڪه خؤتان مه به ستانه ڪوفري گه وره بيٽ ؟! ئه ي به رتيل وه رگرتن له حوڪمدا ئه ويش هه ر زوَلْم نيه ؟! هه روه ها ابن بطه ئه م ئه ئه ره شي هه ر له ژير بابي ڪوفري بچووک هيٺاوه.

چه ند رپوايه تيڪي تر ڪه ئه م گومانه پوچه ل ده ڪه نه وه:

أحمد بن حنبل ده ئي:

حدثنا يحيى بن سعيد عن حبيب الشهيد قال حدثنا الحسن عن أبي الأحوص عن عبد الله رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ووتى: جنيودان به موسلمان فسقه، وه شهر کردن له گه ئی کوفره. [الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 274]

أحمد بن حنبل ده ئی:

حدثنا وكيع و عبد الرحمن عن سفيان عن زبيد عن أبي وائل عن عبد الله رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ووتى: پیغه مبهری الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: (سباب المسلم فسوق، وقتاله كفر)، واتا: جنيو دان به موسلمان فسقه، وه شهر کردن له گه ئی کوفره. [الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 275]

ووتم: ئەم فه رموودهیه له (الصحيحين) هاتووه، جا ئەوهی مه به ستمه ئەهه ره که ی ابن مسعود بوو که له رپوایه تی پیشوو ئیمام أحمد هیناویه تی، ئەو ابن مسعود-هی که ووتی: به رتیل وه رگرتن له حوکمدا کوفره، هه مان ئەو ابن مسعود-یه که ده ئی: شهر کردن له گه ئی موسلمان کوفره، جا گهر ئەوهی یه که م به کوفری گه وره بزنان، ئەوا ده بئ ئەوهی دووه میش به کوفری گه وره بزنان که ئەمه ش گومراییه کی پرونه، گهر هه ردوو کیشیان به کوفری بچووک بزنان ئەوا دروسته و ئەوکات ده بیته به لگه له دژتان که مه به سستی ابن مسعود کوفری بچووکه نه ک کوفری گه وره، گهر بلین ئاخر (ئه لیف و لام) ی له گه ئی نیه، ئەوا ده لیین که به (ئه لیف و لام) ووتی الکفر ابن بطه هه به کوفری بچووکی دانا، وه به شیک له هاوه لان و تابعین چوونه لای ئافرهت له دواوه به کوفر وه صف ده که ن به (ئه لیف و لام) که مه به ستیان کوفری بچووکه، ووته که ی ابن مسعود-یش ده بیته به هه مان مانا لیک بدریته وه، وه ئەوانه ی موخاله فه ی ئاثری سه له ف ده که ن له مه سه له ی حوکم هه موویان کوکن له سه ره ئەوهی گهر حاکم حوکم نه کات به قورئان به هوئی به رتيله وه ئەوا کوفری بچووکه، ئەی چۆن ئیستا ووته که ی ابن مسعود به کوفری گه وره ده زانن که ده ئی: به رتیل وه رگرتن له حوکمدا کوفره؟!

أحمد بن حنبل دهلي:

حدثنا عبدالرزاق قال حدثنا معمر عن ابن طاوس عن أبيه ووتى:
پرسیار کرا له ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دهربارهی ئه و پیاوهی که له دواوه دهچيته لای
ژنه که ی؟ ووتی: ئه مه پرسیارم لی دهکات دهربارهی کوفر (هذا يسألني عن
الكفر).

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 266]

أحمد بن حنبل دهلي:

حدثنا عبد الوهاب الخفاف قال أنبأنا ابن جريج عن إبراهيم بن أبي بكر ووتى:
پیاویک پرسیاری له طاوس کرد دهربارهی چوونه لای ئافرهتان له دواوه ؟
ووتی: ئه مه پرسیارم لی دهکات دهربارهی کوفر (هذا يسألني عن الكفر).

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 270]

أحمد بن حنبل دهلي:

حدثنا يحيى بن سعيد عن سعيد عن قتادة عن عقبة بن وساج عن أبي الدرداء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ووتى:
هیچ که سییک ئه م کاره دهکات جگه له کافر؟!.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 267]

ووتم: واتا چوونه لای ئافرهت له دواوه.

أحمد بن حنبل دهلي:

حدثنا إسماعيل عن ليث عن مجاهد ووتى: أبو هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ووتى:

هه ركه سيك له دواوه بجيئته لاي ئافره تان و پياوان ئه وا كوفري كردووه.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 268]

أحمد بن حنبل ده ئي:

حدثنا عبدالرحمن قال حدثني محمد بن مسلم عن عمرو بن قتادة:

پرسیاری له طاوس کرد دهرباره ی چوونه لای ئافره تان له دواوه ؟ ووتی: ئه مه
كوفره، ده زانی سه ره تاي قه ومی لوط چی بوو؟ پياوان له دواوه ده چوونه لای
ئافره تان، دواتر پياوان له گه ل پياوان ئه نجامياندا.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 269]

عبدالله بن عبدالرحمن الدارمي ده ئي:

أخبرنا محمد بن يزيد حدثنا يونس بن بكير حدثني ابن إسحاق حدثني أبان بن صالح عن طاوس و
سعيد و مجاهد و عطاء: سه رزه نشتي چوونه لاي ئافره تيان ده کرد له دواوه، وه
دهيان ووت: ئه مه كوفره (هو الكفر).

[مسند الدارمي: ژماره 1272-1275]

ووتم: ئه گه ر ده ئين ابن مسعود به (ئه ليف و لام) باسی كوفري كردووه وتوويه تي: (الكفر)
نه يووتوه: (كفر)، هاتي كوفريش به (ال) مه به ست پي كوفري گه وره يه، ئه وا ده ئين: ابن
عباس و طاوس و عطاء و سعيد و مجاهد كاتيک پرسیاريان ليکرا دهرباره ی چوونه لای ئافره ت
له دواوه، ووتيان: ئه مه پرسیارم ليده کات دهرباره ی کوفر (هذا يسألني عن الكفر) يان ووتيان:

ئه مه كوفره (هو الكفر)، هه موويان به (ال) ووشه ي كوفريان دهربري، ئيستا ده لئن چي ؟ چوونه لاي ئافرهت له دواوه كوفري گه ورهيه كه به (ال) هاتوو ؟! يان ووته كه ي ابو الدرداء كه ووتي: هيچ كه سيك ئه م كاره ناكات جگه له كافر، ئايا ماناي ئه وهيه هه ر موسلماننك له دواوه بچيته لاي ئافرهت كافره ؟! يان ابو هريره كه ووتي: چوونه لاي ئافرهت له دواوه كوفره، ئينجا گهر هه ر سور بن له سهر ئه وه ي كه ابن مسعود مه به ستي كوفري گه ورهيه، ئه وا مولزهم دهن به وه ي كه بلين: حاكم ته نها بو يه كجاريش له زياني حوكم به قورئان نه كات به هو ي به رتيله وه ئه وا كافر ده بيت، كه ئه مه ش كه ستان نايلين و هه مووتان ده لئن ئه مه كوفري بچووكه، واتا به لگه له دژي خو تان ده هيننه وه، جا ئه گهر به لگه كه به كوفري بچووك بزائن هه ر له دژتانه، وه ئه گهر به كوفري گه وره شي بزائن هه ر له دژتانه.

دوو رپوايه تي تر كه زياده رپوه كان مولزهم ده كات به وه ي يان ده ست هه لگرن له رپووكه شي ووته كه ي ابن مسعود كه ووتي به رتيل له حوكمدا كوفره ئينجا ئايه تي (٤٤) ي سوره تي المائدة خو ينده وه، وه يان ده بيت موسلمان ته كفير بكهن به تاوان، له م دوو رپگايه زياتريان له به رده مدا نيه.

أحمد بن حنبل ده لئ:

حدثنا هشيم عن يعلى بن عطاء عن مجاهد ووتي:

ماويه ك دابرام له ابن عمر، كاتي ك هاتمه وه چووم بو لاي، پي ووتم: ئايا هه ستت كرد خه لكي كافر بوون له دواي تو ؟ واتا: هه نديكيان هه نديكياني كوشت.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل: ژماره 279]

ووتم: ابن عمر مه به ستي كافري له دين دهرچوو نيه، به لكو مه به ستي ئه و فه رمووده يه كه ئيستا ده هينين.

أحمد بن حنبل دهلي:

حدثنا عبد الله بن نمير قال حدثنا فضيل -يعني ابن غزوان- عن عكرمة عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَوَتِي: **يُغْفَرُ مَبْهَرِي اللَّهِ ﷺ لَهُ حَه جِي مَالِئَاوَايِي فَهَرْمُووِي: (لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كَفَارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ)، وَاتَا: لَهُ دَوَايِ مِنْ نَهْ گَه رِيئَنَه وَه بِيْن بَه كَافِر، هَه نَدِيكْتَانِ بَدَهْنِ لَهُ مَلِي هَه نَدِيكْتَانِ.**

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأحمد بن حنبل : ژماره 301]

وَوْتَم: ئَايَا كَه سِ پِي وَايَه ئَه مَه كَوْفَرِي گَه وَرَه بِيْت وَ مُوسْلَمَانِ پِي لَهُ دِيْن دَه رِيچِيْت ؟ جَگَه لَهُ نَه زَمَامِيَه زَنْدِيْقَه كَانِ نَه بِيْت كَه بَه رُووكَه شِ فَهَرْمُوودَه كَه وَهَرْدَه گَرْن، كَاتِيكِيْشِ پِيَاْنِ دَه وَوَتَرِي: ئَه يِ حَوَكِي ئِيْمَامِي عَلِي وَ الزَّيْر وَ طَلْحَة وَ مَعَاوِيَة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ چِيَه كَه لَهُ جَه نَگِي (الْجَمَل) وَ (صَفِيْن) لَهُ يَه كَتَرِيَانِ كَوْشْت ؟ ئَايَا كَافِر بُوونِ بَه پِي رُووكَه شِي فَهَرْمُوودَه كَه كَه دَه سْتَانِ پِيَه وَه گَرْتُووَه ؟ جَا ئَه وَكَه سَه يِ كَه وَوَتَه كَه يِ ابْنِ مَسْعُوْدِ بَه رُووكَه شِ وَهَرْدَه گَرِيْت وَ گُوِيْ نَادَاتِ بَه رُوونَكِرْدَنَه وَه يِ زَانَايَانِ، ئَه وَا بَا لُوْمَه يِ نَه زَمَامِيَه كَانِيْشِ نَه كَاتِ كَه تَه نَهَا رُووكَه شِي دَه قَه كَانِ وَهَرْدَه گَرْن وَ گُوِيْ نَادَهْنِ بَه وَوَتَه يِ هِيچِ زَانَايَه ك.

رِيوَايَه تِيكِي تَر كَه زِيَادَه رَه وَه كَانِ دَه سْتِي پِيُوَه دَه گَرْن، كَه چِي بَه لَگَه يِ تِيْدَا لَهُ دَرِي خُوْيَان:

ابن أبي هاتم دهلي:

﴿أَكْلُونَ لِلْسُّحْتِ﴾ [المائدة: ٤٢]

حدثنا عبد الله بن جعفر الرقي حدثنا عبيد الله بن عمرو عن زيد ابن أبي أنيسة عن بكير بن مرزوق عن عبيد بن أبي الجعد عن مسروق عن **عبد الله بن مسعود وَوَتِي:**

هه ركه سيك تكا بكات بو كه سيكي تر تاكو زولميكي له سه رلا بدات يان حه قيكي بو بگه رينيته وه، جا دياريه كي پيشكه ش بكرئ ئه ويش وهري بگريت، ئه مه سوخته. مسروق دهئ: ووتمان: ئه ي باوكي عبدالرحمن ئيمه به رتيل وه رگرتنمان له حوكمدا به سوخت ده زاني، عبدالله ووت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾. [تفسير ابن أبي حاتم: 85/5]

ووتم: له م ئه ته رهدا ابن مسعود بو قوتابيه كاني روون ده كاته وه كه ديارى وه رگرتن له خه لكي به رامبه ر ئه وه ي كه كاريكت بو يان كردو وه يان به زاراه ي ئه مړو پي ده ووترئ (واسطة) ئه وا ئه م ديارى وه رگرتنه سوخته. جا مسروق كه قوتابي ابن مسعود-ه دهئ: ئيمه پيمان وابوو به رتيل وه رگرتن له حوكمدا سوخته، نه ك ئه وه ي كه تو باسي ده كه يت. ابن مسعود وه لامى ده داته وه دهئ: نه خير، به رتيل وه رگرتن له حوكمدا كوفره، ئينجا له گه ليذا ئايه ته كه ده خوئنيته وه.

جا لي ره دا له زياده ر وه كان ده پرسين: گهر ئه م كوفره ي ابن مسعود باسي كرد كوفري گه وره بيت، ئايا قوتابيه كاني ابن مسعود بئ ئاگا بوون له م كوفره و نه يان ده زاني ئه م كاره كوفره له پيشوودا، چونكه وه ك دياره له هه نديك رپوايه تدا مسروق باسي ئه وه ده كات كه ئه وان پيشتر نه يان زانيوه ئه م كاره كوفره له م مه جليسه دا فيري بوونه، هه روه ك له رپوايه تي تر دا به ابن مسعود دهئ: ئيمه سوختمان به هيچ شتيك نه ده زاني جگه له به رتيل وه رگرتن له حوكمدا، ابن مسعود له وه لامدا دهئ: ئه مه كوفره.

ئايا قوتابيه كاني ابن مسعود ئه م ماوه دريژه بئ ئاگا بوون له م كوفره گه وره يه كه ئيوه ته واوي ته وحيدتان له م باب ته دا كو كردو ته وه ؟ ئايا قوتابيه كاني ابن مسعود بئ ئاگا بوون له كوفريك كه ئيوه له مړودا هه ر باسي كوفر بكرئت يه كه م شت بيرتان بو ئه م باب ته ده چي ت ؟!

خاليکی تر: ابن مسعود که ده ئي: سوحه به رتيل نيه له حوکمدا، به لکو سوحه
 وه رگرتي دياريه به رامبه رکارک که بۆ که سيکی ئه نجام ده دهيت، به رتيل وه رگرتن له حوکمدا
 کوفره، ئه و ابن عباس و ژماره يه ک له تابعين به پيچه وانه ي ابن مسعود ده ئي: سوحه
 به رتيل وه رگرتنه له حوکمدا، مه علوميشه که سوحه کوفري به لکو تاوانه، جا گهر ابن
 مسعود پي واييت به رتيل وه رگرتن له حوکمدا کوفري گه وره يه، ئه و انيش پيان واييت به رتيل
 وه رگرتن له حوکمدا تاوانه، ئه و خيلافيکی ناسراو بووني ده بوو له نيوانيان، که چي هيچ
 خيلافيکی له م جوړه باس نه کراوه له م باره يه وه، وه رگرتي به رتيل تاوانيکی گه وره يه له عنه
 له به رتيل ده ر و به رتيل خوړ کراوه، جا ناوېردي ئه م کاره به تاواني گه وره يان به کوفري
 بچووک ئه و خيلافيکی له فزيه زياتر، چونکه زوړبه ي تاوانه گه وره کان له پله ي کوفري
 بچووکدان، زوړيکيان له شه رعدا به کوفري بچووک ناوېراون.

ئو زانايانه ي که سوحتيان به به رتيل وه رگرتن له حوکمدا ته فسير کردووه:

الطبري ده ئي:

حدثني محمد بن سعد قال حدثني أبي قال حدثني عمي قال حدثني أبي عن أبيه عن ابن عباس
 ووتي: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْلُونَ لِلْأَسْحَةِ﴾ [المائدة: ٤٢]، يه هود به رتيليان وه رگرت له
 حوکمدا، وه حوکميان کرد به درؤ.

[تفسير الطبري: 433/8]

آدم بن أبي إياس ده ئي:

﴿أَكْلُونَ لِلْأَسْحَةِ﴾ [المائدة: ٤٢]

حدثنا ورقاء عن ابن أبي نجيح عن مجاهد ووتي:

سوحَت وَاَتَا: به رتیل وەرگرتن له حوکمدا، ئەوانیش یەهود بوون.

[تفسیر مجاهد: لاپەرە 309]

ابن أبي حاتم دهئ:

وه رپوایەت کراوه له (سعيد بن جبیر والحسن البصري و إبراهيم النخعي و عكرمة) وتوویانە: سوحَت: به رتیل وەرگرتنە له حوکمدا.

[تفسیر ابن أبي حاتم: 87/5]

الطبري دهئ:

حدثنا هناد قال حدثنا ابن فضيل عن يحيى بن سعيد عن عبد الله بن هبيرة السبئي ووتى: سئ شت له سوحتن: پارەى ئافرەتى زیناکەر، به رتیل له حوکمدا، وه ئەوهى دەدرا به کاهینەکان له سەردهمى جاهیلیدا.

[تفسیر الطبري: 433/8]

الطبري دهئ:

حدثني المثنى حدثنا مسلم بن إبراهيم قال حدثنا أبو عقيل ووتى: بیستم الحسن البصري دەربارەى فەرمايشتى الله: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْلُونَ لِلْأَسْحَتِ﴾ دهبووت: ئەمانە حاکمەکان بوون، گوئى بیستى درۆ دهبوون و به رتیلیان دەخوارد.

[تفسیر الطبري: 428-429/8]

ووتم: وَاَتَا گوئى گرتن له درۆى شایەتەکان له گەڵ زانینى ئەوهى که درۆ دەکەن.

الطبري دهلي:

حدثنا بشر بن معاذ قال حدثنا يزيد بن زريع قال حدثنا سعيد عن قتادة: ﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْلُونَ لِّلْسُحْرِ﴾ ووتى: ئەمە دەربارەى حاکمەکانى یەهود دابەزى بەر لە ئیوه، گوێ بیستی درۆ دەبوون و بەرتیلیان وەرده گرت.

[تفسير الطبري : 429/8]

مقاتل بن سليمان دهلي:

﴿أَكْلُونَ لِّلْسُحْرِ﴾ واتا: بەرتیل وەرگرتن لە حوکمدا، حاکمەکانى یەهود لە هەموو سائییدا پارەیان بۆ تەرخان کرابوو، لە بەرامبەر ئەوەى کە حوکم بکەن بە زوڵم لە بەرژەوهندى ئەو کەسانەى پارەیان دەدا.

[تفسير مقاتل بن سليمان : 478/1]

گریمان بشلین ئەم کوفرهى ابن مسعود باسى کرد کوفرى گەورەیه ئەوا بەم مەرجه کوفرى گەورەیه کە وەک یەهود لە پیناوى بەرتیل حوکى الله بگۆرن، نەک تەنھا بە بەرتیل وەرگرتن لە حوکمدا کافر بێت، هەر چەندە ئەم تەئویله لاوازه ئەوەى صەوابه والله أعلم ئەوەیه کە مەبەستى کوفرى بچووک بێت وەک زانایان باسیان کردووه، بەلام گەر بووترى کوفرى گەورەیه ئەوا بواریکی دەبێت ئەویش بەپێی ئەم مەرجهى کە باسمان کرد، هەروەک هەندیک لە زانایانى تەفسیر باسى گۆپى حوکى الله-یان کردووه لەلایەن یەهودەوه بەهوى بەرتیلهوه.

الطبري دهلي:

﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ اللَّهُ دَهْفَه رَمُوو: به رامبه ر وازهيّنان له حوكم كردن به نايه ته كاني كتيبه كه م كه بو موسى-م دابه زاند شتيكي هيچ و كه م وهرمه گرن ئه ي زاناکاني يه هود كه بریتيه له نرخيكي كه م، اللَّهُ تعالى ذكره ويستی نه هيان لي بكات له خواردني به رتيل به رامبه ر گورپيني كتيبي الله، وه گورپيني حوكمي الله كه دهرباره ي ژن و پياوي خيزانداری زيناكه ر داويه تي، وه جگه له مهش لهو حوكمانه ي كه گورپيان تاكو به رتيلي پيوهر بگرن.

[تفسير الطبري: 455/8]

الطبري ده ئي:

حدثني يونس قال أخبرنا ابن وهب ووتي:

ابن زيد دهرباره ي فه رمايشتي الله: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ ووتي: به رتيل مه خون له سه ر كتيبه كه م.

[تفسير الطبري: 455/8]

الطبري ده ئي:

﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثُلُونَ لِلْصُّحُفِ﴾ اللَّهُ تعالى ذكره دَهْفَه رَمُوو: ئه وانه ي يه هود كه وه صفي صيفه ته كانيانم بو كرديت ئه ي محمد، گوي ده گرن له ووته ي باطل و درو، وهك ووتني هه نديكيان بو هه نديكيان: محمد دروژنه پيغهمبه ر نيه، وه ووته ي هه نديكيان: حوكمي زيناكه ري خيزانداری له ته وراتدا قامجي ليّدان و پروو رهش كردنه به خه لوز، وه جگه له مانه له شتاني باطل و بوهتان، وه به رتيل وهرده گرن

و دهیخون له بهرامبه ر درو کردنیان به ناوی الله و بوهتان کردنیان بو الله.

[تفسير الطبري : 428/8]

الطبري دهئ:

حدثنا محمد بن الحسين قال حدثنا أحمد بن المفضل قال حدثنا أسباط عن السدي:
﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ ووتی: ته ماعیکی که م وهرمه گرن له بهرامبه ر
شاردنه وهی ئه وهی که دامبه زاندووه.

[تفسير الطبري : 456/8]

النسفي دهئ:

﴿أَكْلُونَ لِلْسُّحْتِ﴾ یه هود به رتیلیان وهرده گرت له سه ر حوکمه کان و حه لال کردنی
حه رام.

[تفسير النسفي : 448/1]

وه پیشتر باسماں کرد که الطبري ووتهی سه له فی دهربارهی سی ئایه ته که ی المائدة
کردووه به پینج ووته، جا الطبري له ووتهی چواره مدا دهئ: ووتهی ئه و که سانه ی که وتوویانه
ئهم ئایه تانه دهربارهی ئه هلی کیتاب دابه زین به لام مه به ست پی هه موو خه لکیه به موسلمان
و کافره وه، ئینجا الطبري ووتهی ئه و که سانه نه قل ده کات که له سه ر ئه مه ن، له چوار
چیوه یاندا ئه ورپوایه ته ده هیئت که علمقه و مسروق پرسیار له ابن مسعود ده که ن دهربارهی
به رتیل وهرگرتن له حوکم، ئه ویش دهئ: ئه وه کوفره، ئینجا ئایه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ده خوینته وه.

كهواته الطبري-ش ووته كه ي ابن مسعود-ي به وه ليكد اوته وه كه ئه گهر موسلمانانيش وهك
ئه هلي كيتاب له پيناوي به رتيل حوكمي الله بگورن ئه وا كوفر دهيانگرته وه، ههر بويه ش ئه م
ووته يه ي ابن مسعود-ي له چوارچيوه ي ووته ي چواره مدا هيئاوه.

بروانه [تفسير الطبري : 467/8]

ياسای دانراو له دهولهتی ئیسلامیدا

زیاده‌پوه‌کان ده‌لښ گهر حوکم کردن به غه‌یری شهرعی الله جارېک و دووان نه‌بیټ به‌رده‌وام بن له‌سهری وهک یاسایه‌کی دانراو په‌پړه‌وی بکه‌ن ئه‌وا ده‌بیټه کوفری گه‌وره، ئیمه‌ش لیږده‌دا چهند نموونه‌یه‌ک باس ده‌که‌ین له یاسای دانراوی پیچ‌ه‌وانه‌ی شهرعی الله له ده‌وله ئیسلامیه‌کاندا، که‌چی زانایان به‌م کارانه ته‌کفیریان نه‌کردوون.

أَبُو عَبِيدٍ الْقَاسِمِ بْنِ سَلَامٍ (دوای هیټانی چهند فه‌رمووده‌یه‌ک ده‌رباره‌ی المکس) ده‌لښ: مانای ئه‌م فه‌رموودانه‌ی که‌ تییدا باسی العاشر و که‌راهه‌تی المکس و توندی حوکمه‌که‌یمان کرد ئه‌وه‌یه که‌ ئه‌م کاره ئه‌صلی هه‌بووه له سه‌رده‌می جاهیلی، پاشاکانی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م هه‌موویان ئه‌نجامیان ده‌دا، جا عاده‌تیاں وابوو یه‌ک به‌ش له ده‌ به‌شی مال و سامانی بارزگانان وه‌ربگرن کاتی‌ک به‌ لایاندا تیډه‌په‌رپن. ئه‌و نامانه‌ی که‌ پیغهمبه‌ر ﷺ ناردوویه‌تی بو‌خه‌لکی شاره‌کان ئه‌مه‌ پروون ده‌کاته‌وه که‌ باس‌مان کرد، وه‌ک: ثقیف و البحرین و دومة‌الجندل و جگه‌ له‌مانه‌ش ئه‌وانه‌ی که‌ موسلمان بوونه (أَنَّهُمْ لَا يَحْشَرُونَ وَلَا يَعْشَرُونَ)، جا به‌مه‌ زانیمان که‌ ئه‌مه‌ له عاده‌تی جاهیلی بووه له‌گه‌ل کومه‌لک فه‌رمووده‌ی زور ده‌رباره‌ی، جا الله ئه‌مه‌ی به‌تال کرده‌وه به‌ پیغهمبه‌ره‌که‌ی ﷺ و به‌ ئیسلام، وه‌ فه‌رزی زه‌کات هات به‌ پیدانی یه‌ک به‌ش له چل به‌ش، له هه‌ر 200 دره‌مه‌میک 5 دره‌مه‌م.

[الأموال : 201/2]

ووتم: (العاشر) ئه‌و که‌سه‌یه که‌ یه‌ک به‌ش له ده‌ به‌شی سامانی بارزگانان وه‌رده‌گری، (المکس) به‌ زاراوه‌ی ئه‌م‌ړو پی ده‌ووتری باج (ضريبة)، یه‌که‌م جار ئومه‌وییه‌کانیان (المکس)یان

داهینا له ئیسلامدا.

أَبُو عَبِيْر الْقَاسِمِ بْنِ سَلَامٍ دَهْلِي:

حدثنا أبو معاوية عن الأعمش عن شقيق عن مسروق ووتى:

والله هیچ کرده وهیه که نازانم زیاتر لئی بترسم له وهی بمخاته دۆزه خه وه له م کاره ی ئیوه، وه له م کاره دا زولمم له هیچ موسلمان و کافرئکی خاوه ن په یمان نه کردوه نه دیناریک و نه دره میک، به لام نازانم ئه م گوریسه چیه که نه پیغه مبه ری الله ﷺ دایناوه نه أبو بکر نه عمر.

به مسروق-یان ووت: ئه ی چ شتیک وای لیکردیت که بجیته ناو ئه م کاره وه ؟
ووتی: زیاد و شریح و شهیتان وازیان لئ نه هیئام تا چوومه ناویه وه.

[الأموال : ژماره 1460]

ووتم: ئه م کاره ی مسروق المکس نه بوو، به لکو زه کات وهرگرتن بوو له خه لکی به زۆر به بئ ئه وه ی به ویستی خویان به یئین، په تیکیان له ناو ده ریا داده نا هه ر که شتیه ک به ویدا تیپه ری بوایه رایان ده گرت ئه و ماله ی که هه یبوو گه ر زه کاتی له سه ر بوایه لیان وهرده گرت، بویه مسروق زۆر به لایه وه سه خت بووه ئه م کاره چونکه له ویدا کراوه به به پرسی کاره که هه ر له بهر ئه مه ش دهلئ زۆر له و کاره ده ترسم که بمخاته دۆزه خه وه، زیاد بن أبیه والی کوفه بوو وه شریح القاضي ئه وکات قازی کوفه بووه، بۆ ماوه یه ک کوفه جئ ده هیلئیت ده چیته به صره، جا زیاد و شریح داوا له مسروق ده که ن که ئه م ماوه یه ئه م کاره بگریته ئه ستۆ تاکو شریح ده گه ریته وه، هه ر بویه مسروق دهلئ زیاد و شریح و شهیتان وازیان لئ نه هیئام تا توشیان کردم.

عمر بن عبدالعزیز رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ یه کییک له کاره کانی نه هیشتنی المکس و ئهم زهکات وهرگرتنه بوو له خه لکی به زور، به یه کییک له والیه کانی ووت که ئه وشوینه ی پاره ی المکس-ی تیدا کو ده کریته وه بیروخیئن، وه زهکات به زور له کهس وهرمه گرن ئیلا مه گهر به ویستی خو ی بهیئیت، گهر نه شی هیئا ئه و الله حیسابی له گه ل دهکات.

جا رهنکه بلین چون خه لکی سه رپشک ده کرئ به ویستی خو ی زهکات بهیئنی یان نه بهیئنی له کاتییدا ابو بکر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جهنگا له دژی زهکات نه دهران؟! زهکاتی مال دوو جوړه: مالی ناشکرا و مالی شاراهه مالی ناشکرا وهک مه پرو مالیات و خورما و بهروبوومی زراعه ته مالی شاراهه وهک زیرو زیو و پاره و سامانی بازرگانیه جا کار به دهستی موسلمانان زهکاتی مالی ناشکرا له خه لک وهرده گری که سییک تاییه ت دهکات به وهرگرتنی زهکات له خه لکی، ههروهک پیغه مبه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ و خه لیفه کانی وهریان گرتووه له خه لکی، وه ئه گهر نه یدهن ئه و ده جهنگن له دژیان ههروهک ابو بکر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جهنگا. به لام مالی شاراهه که ئه ویش هه ر زهکاتی له سه ره، ئه مه یان کار به دهست له خه لکی وهرناگری گهر ویستیان خو یان دهیئنی بوی، گهر نه یان هیئا ئه و به زور لییان وهرناگری، الله حیسابیان له گه ل دهکات، جا ئه وهی مسروق و عمر بن عبدالعزیز باسیان کرد زهکاتی مالی شاراهه یه نهک مالی ناشکرا.

جا پروانن مسروق ده ئی: ئهم کاره نه پیغه مبه ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه ابو بکر نه عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دایان نه هیئاوه، جا ئهم کاره هیچ جیاوازی نیه له گه ل یاسا دانراوه کان، ئه وه تا خه لکیان تاییه ت کردووه بو ئهم کاره، ئه وهی به ده ریادا تیپه ری زهکاتی مالی شاراهه ی لی وهرده گرن، ئهم کارهش جاریک و دووان ناکری، به لکو مسروق که سالی 62 یان 63 مردووه باسی ئهم کاره دهکات، عمر بن عبدالعزیز که له سالی 99 بوته خه لیفه به والیه کانی ده ئی ئهم کاره رابگرن!!! ههروه ها المکس به هه مان شیوه که کردبوویان به یاسا ده بیئت 10% له سامانی بازرگانان وهریگرن به ناحقه.

ته نانه ت دواي هه لگرتني ئه م باجه له سه رده مي عمر بن عبدالعزیز، پاشان چه ندين خه ليفه ي تر ئه م باجه يان له خه لک وهرگرتووه.

ابن خلدون ده ئی:

کاتیک معز الدولة ده سه لاتی گرته ده ست، سه ربازه کان داواي ئازووقه يان کرد وه ک عاده تي جارانيان بگره به زیاتریشه وه به هو ی ئه وه ی که ده ست به سه ر داگرتني نو ی بوویه وه، شوینانیکی که وته ده ست که پیشتر له ژیر ده ستی نه بوون، ئه ویش ناچار بوو باج دابنیته سه ر خه لکی و سامانیان لی وهر بگری به ناحه ق.

[تاریخ ابن خلدون : 523/3]

ووتم: معز الدولة له سه ده ی چواره م و پینجه م ژیاوه.

سعید بن منصور ده ئی:

حدثنا هشيم قال أنبأنا داود عن الشعبي ووتی:

هه و آل به معاوية گه یشته که که سانیک له عه ره ب میرات وهرگرتنيان له باوکیان بوته رنگر له به رده م هاتنه ناو ئیسلام، جا معاوية ووتی: ئیمه میرات له کافران ده گرین و ئه وان میرات له ئیمه ناگرن.

جا مسروق بن الأجدع ووتی: هیچ بریار و حوکمی که له ئیسلام دانه هیئراوه له مه سه یرتر بییت.

[سنن سعید بن منصور : ژماره 145]

ووتم: واتا زانیویانه گهر موسلمان بن ئهوا ناتوانن میرات له باوکه کافرهکانیان وهربگرن، چونکه له فهرمووده هاتوو (موسلمان میرات له کافر ناگریت و کافریش میرات له موسلمان ناگریت)، جا بویه نه هاتوونه ته ناو ئیسلام، کاتیکی معاویه ئه مه ده بیستی ده ئی: ئیمه میرات له کافران ده گرین و ئهوان میرات له ئیمه ناگرن، واتا پیچه وانه ی فهرمووده که برپار ده رده کات تا کو ئه م خه لکه بی نه ناو ئیسلام.

سعد بن منصور ده ئی:

حدثنا هشيم قال أخبرنا مجالد قال حدثنا الشعبي ووتی:

پیاویک هاته لای معاویه، ووتی: ئایا ئیسلام زیانم لی ده دات یان سودم پیده گه یه نی؟ معاویه ووتی: سودت پی ده گه یه نی، به لام بۆچی ئه م پرسیاره ده که یت؟ پیاوه که ووتی: باوکم نه صرانی بوو، جا باوکم مرد له سه ر دینی نه صرانی، منیش موسلمان بووم، براکانم که نه صرانی بوون ووتیان: ئیمه له پیشترین له تو که میراتی باوکمان وهربگرین، معاویه ووتی: براکانت بهینه بۆم، جا ئه ویش براکانی هی نا، معاویه ووتی: ئیوه و براکه تان له میراتی باوکتان یه کسانن، جا معاویه نامه ی نوی بۆ زیاد: با موسلمان میرات بگری له کافر، وه کافر میرات نه گری له موسلمان، جا کاتیکی نامه که ی معاویه گه یشته به زیاد، ئه ویش ناردی بۆ شریح، فرمانی پیکرد که موسلمان میرات بگری له کافر، وه کافر میرات نه گری له موسلمان، جا شریح پیش ئه مه میراتی موسلمان نه ده دا به کافر، وه میراتی کافری نه ده دا به موسلمان، جا کاتیکی زیاد فرمانی پیکرد به م ووته یه، دوا ی ئه مه شریح کاتیکی حوکمی پیده کرد ده یووت: ئه مه برپاری ئه میری ئیماندارانه.

[سنن سعید بن منصور : ژماره 146]

سعید بن منصور دهلی:

حدثنا هشيم قال أخبرنا إسماعيل بن أبي خالد عن الشعبي ووتى:

کاتیڤ معاویة برپاری دهرکرد دهربارهی ئەم بابەتە، عبد الله بن معقل ووتی: له ئیسلامدا هیچ برپار و حوکمیڤ دانه هیئراوه دواي برپار و حوکمی هاوه لانی پیغه مبهري الله ﷺ سه یرتر بیټ به لامه وه له برپاره کهی معاویة، ئیمه میرات ده گرین له کافران، ئەوان میرات ناگرن لیمان! ههروهک چۆن ژن هیئانی ئیمه له ئەوان هه لاله و ژن هیئانی ئەوان له ئیمه هه لال نیه.

[سنن سعید بن منصور : ژماره 147]

ووتم: معاویة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ برپاری دهرکرد که موسلمان میرات له کافر دهگریټ و کافر میرات له موسلمان ناگریټ، وه ئەم برپارهی بۆ قازییه کان نارد که حوکمی پێ بکهن، بهشی یه که می برپاره کهش که دهلی: (موسلمان میرات دهگریټ له کافر) پیچه وانهی فهرموودهی سه حیه که پیغه مبهري ﷺ فهرموویه تی: (لا یرث المسلم الکافر، ولا یرث الکافر المسلم) واتا: موسلمان میرات ناگریټ له کافر، وه کافریش میرات ناگریټ له موسلمان، البخاری و مسلم و جگه له وانیش رپوایه تیان کردووه.

ئهمهش برپاره نیټدراوه بۆ قازییه کان که حوکمی پێ بکهن و له سهری برۆن، وهک یاسایه کی دانراو وایه، جاریک و دووانیش جیبه جی ناگریټ به لکو بهردهوام له سهری دهروڤن، معاویة ئاگاداری فهرمووده که شه نهک ئه وهی ئاگاداری نه بیټ به ئیجتیهاد ئەم حوکمه بدات، چونکه له ئه ئه هری پیاوه نه صهرانیه که دیاره باسی ئەم فهرموودهیه کراوه ئینجا دواتر معاویة حوکمیکی تری داناوه له جیڤای حوکمی فهرمووده که، شریح که قازی بووه هه ر جاریک حوکمی

پیکردبویاه دهیووت: ئەمە برپاری ئەمیری ئیماندارانە، واتا لەسەر ئەم برپارە پۆشتوو بەلام تەکفیریشی نەکردوو بە ئی تو یاسایەکی دانراوت داناو پێچەوانەی شەری الله، بگرە لای زۆریک لە زیادەرپەوهکان ئەم کارە معاویە گوپینی شەری الله-یە و کافر بوونی گومانی تیدا نیە !!!

أبو حمزة المختار بن عرف السلمي (لە ووتارەكەیدا بۆ خەڵکی مەككە) دەڵێ: بەنی ئومەییە گروپیکی گومرآن، دەستدریژیان وەك دەستدریژی زالمەكانە، لەسەر گومان برپار دەدەن و بە ئارەزوو حوكم دەكەن، وە بەهۆی توپە بوون خەلك دەكوژن، وە بە تكای خەلكی حدودەكان جیبەجی ناكەن، وە زەكات وەردەگرن لە كەسانێك كە ئەهلی زەكات نین، وە زەكات دەدەن بە كەسانێك كە ئەهلی زەكات وەرگرتن نین، الله ئەو هەشت جوړە پوون كردۆتەو وە كە زەكات وەردەگرن، جا بەنی ئومەییە جوړی نۆیە میان هیئا كە هیچ حەقیکی زەكات وەرگرتنی نیە، كە چی هەموو زەكاته كانی وەرگرت، جا بەنی ئومەییە گروپیكن حوكم دەكەن بە غەیری ئەوێ الله دایبەزاندوو.

[أنساب الأشراف للبلاذري : 292/9]

ووتەم: أبو حمزة خەواريجە، بەلام لیژەدا ئەوێ گرنگە بەلامانەو وە عەقیدەكە ی نیە بەلكو نەقل كردنیەتی بۆ واقعی سەردەمەكە ی خۆی، كە بەنی ئومەییە كۆمەلێك برپاریان دەرکردوو و لەسەری دەرپۆن كە پێچەوانە ی حوكمی الله-یە، ئەمەش هەمان ئەو شتە یە كە ئەمڕۆ پێی دەووتری یاسای دانراو، شتیك نیە جاریك و دووان جیبەجی بكری بەلكو لە ووتەكە ی دیارە وەك یاسایەکی دانراو پەیرەو دەكری.

جا ئایا كەس تەكفیری كردن بەم كارە جگە لە خەواريجەكان ؟

(یاسق)ی جەنگیز خان

یەکیکی تر لە گومانی زیادەپەرەکان ئەو کتێبە یە کە جەنگیز خانی پاشای مەغۆل نوسی و حوکمی مەغۆلی پێدەکرد، کە پێکھاتبوو لە حوکمەکانی تەورات و ئینجیل و قورئان و ئارەزووەکانی خۆی، ناوی لێنا (یاسە) یان (یاسا) یان (یاسق) یان (یساق) یان (یسق) کە دروستترینان ناوی یە کە مە، بەلام لەم سەردەمەدا (یاسق) زیاتر بە کاردێت بۆی، هەموو ئەم ووشانە بە یەک مانا دین کە لە بنەڕەتدا ووشەیەکە مەغۆلیە واتا: یاسا و پڕسا، جا دواى مردنیشی مەغۆل حوکمیان بەم کتێبە کرد، زۆریک لە زانایان لەو سەردەمەدا فەتوای تەکفیر کردنی ئەو کەسەیاندا کە حوکمی پێدەکات، جا زیادەپەرەکان دەلێن: کتێبێک یاساکانی لە سێ کتێبی ئاسمانی و ئارەزووی مەرۆف وەرگیرا بێت حوکم کردن پێی کوفر بێت، چ جای کتێبێک تەواوی یاساکانی یان زۆربەى بەپێی ئارەزووی مەرۆف دابنرێن؟! جا ئەمە لە پێشترە کوفر بێت.

سەرەتا دەبێ بزانی (یاسق) چ یاسایەکی تیدا بوو و بە چ مەبەستێک نوسراوە لەلایەن دانراوەکەى کە جەنگیز خانە، وە چون سەیر کراوە لەلایەن مەغۆلەکان، ئینجا حوکمی لەسەر بدەین و شتانی تری لەسەر قیاس بکەین.

المقریزى دەلێ:

سیاسەت دوو جۆرە:

سیاسەتی دادپەرورەرانە: حەق دەسەندێتەووە لە زالمی فاجر، ئەمەش لە حوکمە شەریعەکانە ئەوەی بیزانی دەیزانی، وە ئەوەی نەیزانی نایزانی، وە زانایان دەربارەى سیاسەتی شەریعی چەندین کتێبیان داناوە.

سیاسەتی ستەمکارانە: شەریعەت حەرەمی کردووە.

وه ئه وهى خه لْكى سه رده مه كه مان ده يلْين هيچ كام له مانه نيه، به لْكو ووشه يه كي مه غُوليه ئه صله كه ي بريتيه له (ياسة)، جا خه لْكى مصر گوڤريان و پيتي (س)يان له سه رته تاي ووشه كه زياد كرد، ووتيان: (السياسة)، وه (ئه ليف و لام)يان خسته سه ري، جا ئه وان ه ي ئه مه يان نه ده زاني پييان وابوو ووشه يه كي عه ره بيه، به لَام كاره كه به م جوړه يه كه پيم ووتى.

وه ئيستا گوئ بگره كه ئه م ووشه يه چوَن دروست بوو تا له مصر و الشام بلاو بوويه وه، جه نگيز خان هه لْسوپينه ري ده ولْه تي مه غُول له وولاتاني رُوژه ه لاتدا كاتيک سه ركه وت به سه ر پاشا أُنْكَ خان و بووه خاوه ني ده ولْه ت، رِيسا و سزاي دانا و له كتيبي (ياسة) نوسيه وه، وه هه نديک له خه لْكى پي ده لْين: (يسق)، وه ئه صلي ناوه كه ي بريتيه له (ياسة).

جا كاتيک داناني كتيبه كه ي ته واو كرد، به نه خش كتيبه كه ي نوسيه وه له سه ر پارچه ي ستيل، وه كردي به شه ريعة ت بو قه ومه كه ي، قه ومه كه شي له دواي جه نگيز خان پييه وه پابه ند بوون تا ئه و كاته ي الله كوَتايي پي هيَنان.

جه نگيز خان دينداري به هيچ دينيكي خه لْكى سه ر زه وي نه ده كرد، هه روه ك ئه مه ده زاني گه ر ئاگاداري هه وائي بوو بيت، جا (ياسة) بووه حوكميكي رُوشتوو و جيبه جي كراو له دواي جه نگيز خان مايه وه، قه ومه كه ي له هيچ حوكميكي ده رنه ده چوون.

وه به نده ي صالح و بانگه وازكه ر بو لاي الله تعالى أبو هاشم أحمد بن البرهان رَحْمَةُ اللَّهِ پي راگه ياندم كه نوسخه يه كي (ياسة) ي ديوه له ناو سندوقي كتيبه هه لْگيراوه كاني قوتا بخانه ي المستنصرية له به غداد.

وه به شىك لهو شتانهى كه جهنگيز خان داي نابوون له كتيبي (ياسة) برتين بوو له: ئهوهى زينا بكات دهكوژرى، جياوازي نه كردهبوو له نيوان خيزاندارو سهلت.

ئهوهى نيربازى بكات دهكوژرى.

ئهوهى به ئه نقهست درؤ بكات، يان سحر بكات، يان جاسوسى له سهركه سيك بكات، يان بچيته نيوان دوو كهس له كاتى ناكوكيان، وه يارمهتى يه كيكيان بدات له دژى ئهوى تريان دهكوژرى.

ئهوهى ميز له ناو ئاودا بكات، يان ميز به سهركه خوئله ميشى ئاگردا بكات دهكوژرى.

ئهوهى كالا يهكى پى بدرى جا زهرهري تيدا بكات ئهوا دواى سييه م رؤژ دهكوژرى.

ئهوهى خواردن بدات به دىلى كه سانىك يان جلى پى بدات به بى ئيزنى ئهوان دهكوژرى.

ئهوهى كوئيله يهكى راکردوو ببينىت، يان دىليكى راکردوو، ئهويش نه يگه پرينتته وه دهستى خاوه نه كهى، ئهوا دهكوژرى.

ئاژه ل ههر چوار پهلى ده به سريته وه و سكى لهت ده كرى و دلى ده مژرى تاكو ده مريت، پاشان گوشته كهى ده خورى.

ئهوهى ئاژه لىك سه ربهرى وهك سه ربهرى موسلمانان، ئهوا كه سه كه سه رده بربرى،

ئهوهى باره كهى يان كه وانه كهى يان شتىك له كهل و پهله كاني لى بكه وىت ئه و كه سه

هيش ببات يان پاشه كشه بكات له كاتى جهنگدا، وه كه سيكى له دوا بىت، ئهوا

ده بىت ئه م كه سهى دواوه دابه زى و ئه و كهل و په لانه بداته دهستى هاوړي كهى كه

لى كه وتوو، گهر دانه به زىت و نه يداته دهستى ئهوا دهكوژرى، ... (پاشان ده لى) وه

كردى به مهرج هه موو دینه كان به گه وره دابنرین به بى ده مارگيرى بو هيچ

دینیك به رامبه ر دینیکی تر، وه هه موو ئه مانه ی به نزیك بوونه وه له الله تعالی داده نا، ... (پاشان ده ئی) هه ریه کیك به لای كه سانیكدا تیپه ری كه نان ده خوڼ، ئه وا بو ی هه یه دابه زیت و له گه لیان نان بخوات به بی ئه وه ی ئیزنیان لیوهر بگریت، وه ئه وانیش بو یان نیه ریگری لی بکه ن.

وه پابه ندی کردن كه هیچ یه کیك له وان دهستی نه خاته ناو ئاوه وه، به لكو شتیك بخاته ناو ئاوه كه و ئاوه كه ی پی دهر پیخی، وه ریگری لیگردن له شور دنی جله کانیان به لكو ده بی بیپوشن تاكو دهرزی، وه ریگری لیگردن به هیچ شتیك بلین پیس، وه ووتی: هه موو شتیك پاكه، جیاوازی نه کرد له نیوان پاک و پیس، ... (پاشان ده ئی) وه پابه ندی کردن له هه موو سه ره سالیكدا ته واوی كچه کانیان نمایش بکه ن بو سولتان تا هه لیان بژی ری بو خو ی و کوره کانی، ... (پاشان ده ئی) وه حوکی (یاسه) ی دا به کوره که ی خو ی جقتای بن جه نگیز خان، جا کاتیك مرد ئه وان ه ی دوا ی خو ی له کوره کانی و شوینکه وتووانی پابه ند بوون به حوکی (یاسه) هه روه ک پابه ند بوونی موسلمانانی سه ره تای ئیسلام به حوکی قورئان، وه کردیان به دین، له هیچ یه کیك له وان نه زانراوه موخاله فه ی بکات به جوریک له جوره کان.

بروانه [الخطط : 85-82/3]

ووتم: ئه م چاپه و چاپی دار الکتب العلمیه پریه تی له هه له، ته نها له نه قل کردنی ئه م ووته یه کومه لیک هه له م دوزیه وه، له بهر دریژ بوونه ئاماژه م به هه له کان نه داوه له لایه ن خومه وه راستم کردوته وه.

سهيرى ئه م ياسايانهى كتيبي (ياسق) بكه كه المقريزي باسى كرد:

(دهبى هه موو دينه كان به گه وره سهير بكرين بهبى ده مارگيرى هه بوون بو هيج دينيك، وه ئه م كارهش به نزيك بوونه وه له الله تعالى داده نريت) !
ئه مه كوفريكي روونه له تيشكى خور روونتره پيوست ناكات قسهى له سهر بكهين.

(هيج شتيك پيس نيه هه موو شته كان پاك، نابى به هيج شتيك بووترى پيس) !
ئه مه هه لوه شاننده وهى سهر له بهرى بابتهى (الطهارة) يه كه يه كه م بابته له هه موو كتيبه فقهيه كاندا، پاك و پيس دوو حوكمى شهرعين حه قى الله تعالى-يه نهك مروف.

(مه غوله كان دواى مردنى جهنگيز خان پابه ندى ياسق بوون وهك پابه ند بوونى موسلمانانى سهره تاي ئيسلام به دينى ئيسلام، وه ياسق-يان كرد به دين، له هيج يه كيكيان له وان نه زانراوه موخاله فهى بكات) !

جهنگيز خان لاي مه غوله كان پيغه مبه ر و كورپى الله بووه وهك دواتر ده پينين، وه كتيبه كهى كتيبيكى شهرعى بوو نهك ته نها ياساى دانراو بيت دين جيا بكاته وه له ده ولت، به لكو ياساكانى وهك شهرعيك سهير دهكرا و به گه وره و پيروز لايان ده پروانى، ههر بويه ژماره يهك له زانايان ياسق به دين و شهرعه تى جهنگيز خان ناو ده بهن، نهك ته نها وهك ياسايه كى دانراوى دوور له دين بيت.

كه واته ياسق كتيبيكى دينيه وهك وهى وايه لاي مه غوله كان، ئه وهى ياساكانى جي به جى بكات نزيك ده بيتته وه له الله، چونكه وهك ئه وه وايه حوكمى الله-ى جي به جى كرديت، وهك ابن تيمية باسى دهكات كاتيک نوينه رى جهنگيز خان هاته لامان ووتارى بو دايان، ووتى: محمد و جهنگيز خان دوو گه وره ترين پيغه مبه رى الله-ن !

جا کتیبیک بهم جوړه بیت کهس گومانی له کافری دانه رکه ی و کهسانی حوکم به روهو بوی هه یه که وهک وهی سهیری کتیبه که بکه ن و به پیروژ و گه وره ی بزنان ؟!

ابن تيمية دهلي:

بيروباوهري ئهم مه غولانه دهرباره ی جه نگیز خان بیروباوهړنکی گه وره یه، پروایان وایه جه نگیز خان کوړی الله-یه هاوشیوهی بیروباوهړی نه صارا دهرباره ی المسيح، وه ده لئن خوړ دایکی جه نگیز خانی دوو گیان کردووه، دایکی له ناو خیمه دا بووه خوړیش له دهرچه ی سه ره وهی خیمه که هاتوته خواره وه و چونه ناو له شیه وه تا دوو گیان بووه، وه مه علومه لای هه موو خاوه ن دینیک که ئهمه درویه، وه ئهمه به لگه یه له سه ر ئه وهی که جه نگیز خان مندالی زینایه، دایکی زینای کردووه و شاردوویه تیه وه و بانگه شه ی ئهم درویه ی کردووه تا کو تاوانی زینا له سه ر خو ی لابه ریت، له گه ل ئه وه شدا مه غوله کان جه نگیز خان به گه وره ترین پیغه مبه ری الله داده نین له به گه وره دانانیان بو ئه وړې بازه ی که بوی داناون و دایرشتووه به گومان و ناره زووی خو ی، ته نانه ت دهرباره ی ئه و سامانه ی که له لایان هه یه ده لئن: ئهمه رزقی جه نگیز خانه، وه سوپاسی جه نگیز خان ده که ن له سه ر خواردن و خواردنه وه یان، وه کوشتنی هه ر که سیک به حه لال ده زانن که دژایه تی ئه وړې بازه بکات که ئهم کافری مه لعونی دژایه تیکه ری الله و پیغه مبه رانی و به نده ئیمانداره کانی بوی داناون.

[مجموع الفتاوى : 522-521/28]

ووتتم: جوان له حالي ياسق و جهنگيز خان و مه غول پروانه، تاكو شتانيكي قياس نه كه يته سه ر كه زور دوورن لي.

ابن تيمية (درباره جهنگيز خان) دهلي:

ئهم كافر سنوري به زاند و ته كه بوري كرد له زهويدا، ئه هلي هم موو دينه كان ده چه وسينيتته وه له موسلمانان و يهود و نه صارا و هر كه سيك كه موخاله فه ي بكات له موشريكه كان به كوشتني پياوه كانيان و به كه نيزه ك گرتني ژنه كانيان و بردني مال و سامانه كانيان و له ناو بردني كشتوكال و نازله له كان، الله-ش فه سادي خوش ناويت، وه جهنگيز خان خه لكي هه لده گه پينيتته وه له وه ي كه له سه رينه له سوننه تي پيغه مبه ران بو چوونه ناو ئه و ريبازه جاهيليه و شهريعه ته كوفريه ي خوي كه دايميناوه.

[مجموع الفتاوى : 523/28]

ووتتم: جهنگيز خان شهريعه تيكي كوفري داناوه، گومان له وه دانيه گهر ياساي دانراو كوفري تيدا بيت ئه و حاكم ته نها به داناني ياسا كه كافر ده بيت، حوكم به ره وه ش به حوكم بردنه وه ي بو ياسا كوفريه كه كافر ده بيت، چ جاي ئه وه ي شهريك دابنريت له لايه ن طاغوتيكي وه ك جهنگيز خان به ناوي دينه وه، وه ته عظيم بكريت سه ره راي هه بووني كومه ليك كوفر تييدا ؟

المقرئى (درباره الناصر محمد بن قلاوون و امير ايتمش) دهلي:

هه ردووكيان زماني توركي قيجانيان ده زاني، وه ده گه رانه وه بو لاي ئهم دووانه دربارهي (الياسة) كه شهريعه تي جهنگيز خانه.

[الخطط : 453/2]

الذهبي (دهرباره‌ی جه‌نگیز خان) ده‌ئی:

هۆزه‌کانی مه‌غۆل بۆی ملکه‌چ بوون، ئه‌ویش یاسه‌ی بۆ دانان، که ده‌ستیان پۆه ده‌گرت و هه‌رگیز موخاله‌فه‌یان نه‌ده‌کرد، وه عیباده‌تیان ده‌کرد به گوپراه‌ئی کردنی و به‌گه‌وره‌دانانی.

[سیر أعلام النبلاء : 228/22]

ووتم: واتا یاسق کتیب‌یکی دینی پیرۆزه‌لای مه‌غۆله‌کان، به‌گه‌وره‌دانانی ئه‌م کتیبه‌به‌ عیباده‌ت ده‌زانن! ئایا ئه‌مه‌ قیاس ده‌کرێته‌ سه‌ر یاسایه‌کی دانراو که خاوه‌نه‌که‌ی موسلمانانه‌ و هه‌یچ کوفرێک له‌ یاساکانیدا نیه‌ و دان به‌ تاوانباری خۆی داده‌نیّت و ده‌ئی حوکمی الله‌ باشت‌ینه‌؟!

السبکی الصغير (دهرباره‌ی جه‌نگیز خان) ده‌ئی:

مه‌غۆله‌کان کردیان به‌ پاشا و گوپراه‌ئیان کرد وه‌ک گوپراه‌ئی کردنی به‌نده‌ موخلیصه‌کان بۆ رب‌ العالمین، ... (پاشان ده‌ئی) وه‌ شه‌رعێک و دینیکی بۆ داهینان له‌عه‌نه‌تی الله‌-ی لیبی ناوی لینا (الیاسا)، مه‌غۆله‌کان حوکم ناکه‌ن ته‌نها به‌و نه‌بیّت.

[طبقات الشافعية الكبرى : 330/1]

ووتم: بڕوانه‌ ئه‌م ته‌عزیم کردنه‌ی مه‌غۆل بۆ جه‌نگیز خان و کتیبه‌که‌ی، وه‌ ناوبردنی کتیبه‌که‌ی به‌ شه‌رع و به‌ دین! جا کاتێک حاکم ئه‌مه‌ حالی بیّت و کتیبه‌که‌ی به‌م جووره‌ بیّت و خه‌لکه‌که‌ش به‌م جووره‌ ته‌عزیمی بکه‌ن، ئایا هه‌یچ موسلمانێک گومانی له‌ کافر بوونیان هه‌یه‌؟

به لّام دانانی یاسا به بئ بوونی ئەم کوفرانه ی که باسکران قیاس بکریته سهر یاسقی جه نگیز خان ئەوا بئ ئاگاییه له حائی جه نگیز خان و کتیبه که ی و مه غۆل، که سیکیش شاره زایی نه بوو دهرباره ی که سیک یان شتیکی ئەوا بو ی نیه ئەم شته قیاس بکاته سهر هیچ شتیکی تر.

الفلسفندی (دهرباره ی عه قیده ی جه نگیز خان و شوینکه وتووانی) ده ئی:

علاء الدين بن عطاء ملك الجويني ده ئی: ئەوه ی دیاره له کۆی مه زه به کانیاں دان پیدانانه به تاک و ته نها یی الله تعالی، وه الله ئاسمانه کان و زه وی دروست کردووه، وه ده ژینئ و ده مرینئ، وه ده و له مه ند ده کات و هه ژار ده کات، وه ده به خشی و ده گریتته وه، وه توانای به سهر هه موو شتیکیدا هه یه، وه هه یانه له سهر دینی یه هودییه، وه هه یانه له سهر دینی نه صرانیه، وه هه یانه هه موو دینه کانی وه لا ناوه، وه هه یانه به بت په رستی له الله نزیک ده بیته وه.

وه الجويني ده ئی: عاده تی نه وه کانی جه نگیز خان وایه که هه ر که سیک له وان بروای به مه زه به بیکی هه بیته که س سه رزه نشتی ناکات، وه ئەوه ی جه نگیز خان له سه ری بوو له دینداری کردن نه وه کانی له دوا ی خۆی له سه ری رۆیشتن، ئەویش رۆیشتن بوو له سه ر مه نه به جی (یاسه) که جه نگیز خان داینا بوو، کۆمه لیک یاسا بوو به عه قل و هو شی خۆی داینا بوو، حوکم و حدوده کانی تیدا دانا بوو، له وان هه هه ندیکی که می مو افقی شه ریه تی محم دی بیته، وه زۆربه ی پیچه وان هه تی، ناوی لینا (الیاسه الکبری) نویسه وه و فرمانی کرد له خه زینه که ی دابنریت نه وه کانی له یه کتری وه ربگرن و منداله کانی خیزانه که ی فیڕ بکرین، ... (دوا ی هینانی چه ند یاسایه کی ناو کتیبه که که پیشتر باسماں کردووه، پاشان ده ئی) وه عاده تیاں له ریز

گرتن، رېبازی جه نگیز خان به و جوړه بوو که سه رکړده کانی هه موو دینیک به
گه وره سهیر بکړن، وه به گه وره سهیر کردنیان به نزیک بوونه وه له الله تعالی
دابنریت.

بروانه [صبح الأعشى : 315-314/4]

ووتم: بروانه ئه م ووته یه: (دینداری کردنی مه غول بریتی بوو له رږیشتن له سهر مه نه جی
یاسقی جه نگیز خان) !

که واته یاسق دینه جه نگیز خان دایناوه مه غولیش له سهری دهرږن، یاسایه ک نیه له دهره وهی
شهرع برپاری له سهر درابیت و خوی به تاوانبار بزانی و حوکمی الله-ی پې باشر بیت.
که ده ئی: (رېبازی جه نگیز خان به و جوړه بوو که سه رکړده کانی هه موو دینیک به گه وره سهیر
بکړن، وه به گه وره سهیر کردنیان به نزیک بوونه وه له الله تعالی دابنریت).

ئه م یاسایه ش هر له ناو کتیبی (یاسه) هه یه، به به لگه ی ئه وهی که المقریزی له میانه ی نه قل
کردنی هه ندیک له یاساکانی ناو کتیبی (یاسه) ئه مه ی نه قل کرد، کاتیک ووتی: (وه کردی به
مهرج هه موو دینه کان به گه وره دابنرین به بې دهمارگیری بۆ هیچ دینیک به رامبه ر دینیکی تر،
وه هه موو ئه م یاسایانه ی به نزیک بوونه وه له الله تعالی داده نا).

الجويني که القلقشندي هه ندیک به شی کتیبی (یاسه) ی لی نه قل ده کات زانا
ئه شعریه که نیه، یه کیکی تره له سه رده می هولا کو له به غداد ژیاوه، وه زیر و میژوونوس بووه،
جه نگیز خانیش باپیری هولا کو بووه، الجويني که سیکی نزیک بووه له هولا کو، له سه رده می
هولا کو دا کراوه به حاکمی عیراق، بویه نه قل کردنی کتیبه که له لایه ن ئه و، وه باسکردنی حالی
مه غوله کان دهرباره ی (یاسه) زور گرنگ و به نرخه، چونکه خوی له ناویاندا ژیاوه و
سه رده مه که ی نزیکه له جه نگیز خان، کاتیک جه نگیز خان مردووه الجويني ته مه نی یه ک سال
بووه.

أحمد رضا العاملي دهلي:

الياسا: كتيبي شهريعه بوو، جهنگيز خان داينابوو بو دهولتهكه ي پاشان بو
قهومهكه ي له دواي خوي.

[معجم متن اللغة : 842/5]

ووتم: أحمد رضا العاملي سهردهمهكه ي هيئده كوّن نيه سالي 1953 مردوو، ناوبردني
كتيابهكه ي جهنگيز خان به كتيبي (شهريعه) تهئيد دهكاتهوه له سهرئهوه ي كه ئهم كتيابه
وهكو دين نوسراوه نهك وهك ياساي دانراوي دوور له دين، چونكه له سهردهمانه ي دواي
زياتر ووشه ي (قانون) به كارديت بو ئهم بابتهانه، به پيچهوانه ي ووشه ي (شهريعه) كه بوته
ووشهيه كي تهواو ديني.

ابن تيمية دهلي:

ئهو شتانه ي كه البندق هاويژه ران داين هيئاوه له پهيمان، كه پي دهلي: پهيماني
البندق، لهو بيدعانهيه كه تهصلي نيه له شهريعه تدا، به تايبه تي ئهوه ي ليئانهوه
باس دهكري كه سويند دهخون به الله به درو، وه سويند دهخون به پهيماني البندق
به راستگويي، ئهمه كاري كه سيك نيه كه برواي به الله و پروزي دواي ههيت، به
تايبه تي كاتييك حاكمه كه يان حوكم دهكات كه حاكمان جاهيلين حوكم به غهيري
ئهوه دهكه ن كه الله دايبه زاندوو، گهر سويند بخوات به الله به درو ئهوا ههريشه ي
لي ناكهن، وه ئه گهر سويند بخوات به البندق به درو ههريشه ي لي دهكه ن، ئهمه ش
حوكه ي كه سيكه كه برواي به الله و پيغهمبه ركه ي و پروزي دواي نيه، وه به هه مان
شيوه ئهو ياسايانه ي كه داينناوه له پله ي شهريعت دايه، گهره كانيان تييدا

پیش دهخه ن و پرسایان لی دهکهن و فهتوایان لیوهر دهگرن، وه حوکم دهکهن به غهیری ئهوهی الله دایبه زاندووه، به لکو حوکم به جاهیلیه تی حاکمه کهیه، له شیوهی یاسقی مه غوله کان و عاده تی پیشینی دهشته کیه کانه، وه خراپتریشه له مه، الله تعالی فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ وه حاکمه کانیا ن حوکم دهکهن به جههل و به غهیری ئهوهی الله دایبه زاندووه، ئه و کهسه بهرز دهکهنه وه که الله و پیغه مبه ره کهی فرمانیا ن نه کردووه به بهرز کردنه وهی، وه ئه و کهسه داده به زینن که الله و پیغه مبه ره کهی فرمانیا ن نه کردووه به نزم کردنه وهی، وه ئه و کهسه ده که وینن و به تاوانباری داده نین که موخاله فهی هه ندیک له یاسا بیدعیه کانیا ن بکات.

[جامع المسائل : المجموعة السابعة / لایه ره 303-304]

ووتم: (البندق) تۆپیکی خری بچوو که قه باره کهی به قه دهر (بُندق) ده بیئت که جوړیکه له چه ره زات هه ر بویه ش به مه ناو نراوه، له قور یا ن له ئاسن دروست ده کری به که وان ده هاو یژریت بو را و کردن به کار ده هات، له سه رده می عه باسیه کان به شیوهیه کی به ربلا و ئه م کومه له یه سه ریا ن هه لدا، که وه ک یارییه ک له نیوان خو یاندا ئه نجا میا ن دها یاسای تایبه تیا ن بو دانا بوو هه روه ک ئه مپرو ته واوی یارییه کان یاسای تایبه تی خو یا ن هه یه، به لام یاسا کا نی البندق هینده گه وره و پیرو ز کرا تا وای لیه ات له شه رعی الله به گه وره تر سه یر بکریت هه روه ک ابن تیمیه باسی کرد.

له سه ده کا نی دواتر که باروت په یدا بوو چه که نوییه کا نی لی دروست کرا یه کییک له وان تفهنگ بوو، که ئه مپرو له زما نی عه ره بیدا پیی ده ووتری: (البندقية) که هه ر له م البندق ه کونه وه رگیراوه.

بروا نه ووتی: (ئه و یاسایا نه ی که البندق هاو یژه را ن دایا ننا وه له پله ی شه ریعه ت دایه، وه ک

ياسقى مه غۆله كان و عادهتى دهشته كيه كانه) واتا: ياسقى جه نگیز خان وهك دین سهیر كراوه، عادهتى دهشته كيه كانیش به هه مان شیوه، هه ربویه ش زانایانی نه جد حوكم كردن به عادهتى دهشته كيه كان و حوكم بردنه وه بوی به كوفری گه وره داده نیڤن وهك له به شی دووهم باسی دهكهین.

جا رهنگه بووترئ ابن تیمیة باسی عادهتى دهشته كيه كانی سهردهمی خوی دهكات، چۆن دایده به زینیته سهه دهشته كيه كانی نه جد ؟ دهئیم: له ووتهی زانا نه جدیه كان به هه مان شیوه باسكراوه كه دهشته كيه كان عادهته كانیان وهك دین و شههع سهیر دهكهین.

ابن کثیر دهئ:

الجويني باسی کردووه كه یه کیك له عابیده كانی مه غۆل به سهه چیا دهكهوت له سهه رمایه کی زۆر به تین بو عیبادت كردن، جا بیستی یه کیك پی دهئ: ئیمه جه نگیز خان و نه وه كانیمان كرد به خاوهنی پرووی زهوی.

الجويني دهئ: شیخه كانی مه غۆل باوهریان بهم قسهیه دهكرد و به بی کیشمه کیشم وهریان دهگرت.

[البداية والنهاية : 162/17]

ووتم: سهیری ئەم باوهه به بوونهی مه غۆل بکه به جه نگیز خان، جا ناکرئ به بی ئاگادار بوون له بیروباهه ری مه غۆل ده باره ی جه نگیز خان و کتیه که ی شتانی تری قیاس بکریته سهه، نه گه رچی سهه رکرده کانی ئەم پرۆ کافریش بن و دهستوری وولاتان پری کوفر بیئت هاوشیوهی یاسق به لام زانیی تهئصیلی ئەم بابته له سهه مه نهه جی ئەهلی سوننه کاریگه ری و گۆرانکاری زۆر ده بیئت به سهه موسلمانانه وه، هه م له مامه له کردنیاندا وه هه م له حوکمدانیاندا.

پوخته ی ووته

دهرباره ی حوکم کردن به غهیری شهرعی الله

له کوټایي ئه م به شه دا گفټوگوږیه کی کورت له گه ل هه موو ئه م ته ئصیلاتانه ده کهین که دربارهی ئه م بابه ته ووتراوه، وه به راوردی ده کهین به مه نه جی ئه هلی سوننه و به پیي ئه م مه نه جی حوکمی له سهر ده دهین.

ته ئصیلکیان ده ئی: هه موو حوکم نه کردنیک به قورئان کوفری گه وره یه، ته نانه ت نه وه ی تاوانیکی بچووکیش نه نجام بدات کافره.

ئه م ته ئصیله نازانم چ گروپیک خاوه نیه تی، به لام هه ندیک له زانایان به شیک له خه واریج و موخته زیله یان مولزهم کردووه به م حوکمه، نه مه ش نیشانه ی نه وه یه که ووته ی صهریحی هیچ گروپیک نیه به لام لازمی مه زه به که یانه، واتا ووته که یان سهر بو ئه م نه نجامه ده کیشت، جا ره نگه نه وانه ی ئه م کتیبه ده خویننه وه بلین ئیمه به رین له م ووته یه نه مه ووته ی خه واریجه، به لام بنی ناگان که نه مه لازمی ووته که یانه، که ده لین نه وه ی یاسایه ک دابنیت که پیچه وانه ی شهرع بیت جا به رده وام له سهری بروات نه ک جاریک و دووان نه و کوفری گه وره ی کردووه، نه و موسلماننه ش داخیلی ووته که تان ده بیت که به دریزایی ته مه نی عهرق ده خواته وه وزینا ده کات و نیازی ته وبه کردنی نیه ههر به خه یالیشی دانایه ت، یاسا دانه ره که فرمانی پیکراوه دهستی دز به پیت که چی ده ئی به ندی ده که م، ئه م که سه ش فرمانی پیکراوه داوین پاک بیت و عهرق نه خواته وه که چی هه ردووکیان نه نجام ده دات به به رده وامی تاکو ده مریت، هه ردووکیان حوکمیان کرد به پیچه وانه ی شهرع، ههر بو یه ئیمام أحمد کاتیک الشالنجی پرسیری لیده کات دربارهی نه و که سه ی که سوره له سهر نه نجامدانی تاوانه گه وره کان به وپه ری تواناوه نه نجامی ده دات حوکمی چیه ؟ ئیمام أحمد ووتی: نه مه وه کو ووته که ی ابن عباس-ه دربارهی ئایه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾

واتا: کفر دون کفر، بپروانه ئەو کەسە سە ی سوره لەسەر ئەنجامدانی تاوانە گەورەکان یە کسانێ دەکات بەو کەسە ی کە حوکم ناکات بە قورئان، کە ئەمە لەلای ئێوە دوو شتی جیاوازه، ئەوەی تاوان ئەنجام دەدات حوکمی نەکردوو بە قورئان و تاوانبارە، بەلام ئەو حاکمە ی حوکم ناکات بە قورئان کافرە ! کەچی ئیمام أحمد هەردووکیانی وەک یەک سەیرکرد، بە ئی راستە حاکم حوکمە کە ی کەسانی تریش دەگریتهوه تەنھا پە یووست نیه بەخۆی، لەم پروویدا تاوانە کە ی گەورەترە بە پێچەوانە ی ئەو کەسە ی کە تاوانە کە ی تەنھا بۆ خۆیەتی، بەلام تە کفیر کردنی یەکیکیان و تاوانبار کردنی ئەوی تریان شتیکی بێ بەلگە یە، چونکە دەکری موسلمانە کەش سەرەپای عەرەق خواردنەوه وزینا کردنی هەلسی بە کردنەوه ی کۆمەلێک بار و یانە ی شەوانە، ئەوکات دەبێتە کافر کە تاوانە کە ی تەنھا بۆخۆی نیه و خەلکی تریش توش دەکات ؟!

گەر دەلێن ئاخر ئەمە خەلکی سزا نادات گەر نەچن بۆ بارە کە ی، بەلام حاکمە کە ئەوە ی گوێپرایە ئی نەکات لە حوکمە کانی ئەوا سزای دەدات، دەلێن: ئە ی ئەو باوکە ی کە عەرەق خۆرە بە کۆرە کە ی دە ئی برۆ عەرەقە بۆ بکەرە گەر بۆمی نە کپیت توشی لێدان دەبیت، باوکە کە تاوان دەکات و تاوانە کە دەسە پی ئی بە سەر کۆرە کە ی، وە ئە گەر جێبە جێ نەکات سزای دەدات، ئایا بەم کارە کافر دەبیت ؟ گەر دەلێن ئاخر حاکمە کە ئەمە ی کردۆتە یاسا و لە سەری دەپروات، دەلێن: ئە ی ئەو پیاو عەرەق خۆرە ی کە بەردەوامە لە سەر عەرەق خواردن تا دەمریت تە رکی ناکات بۆ کافر نیە ؟ ئە ی گەر هاتوو لە سەر پارچە کاغە زێک نوسی من تا دەمرم عەرەق دەخۆمە وه، ئەوکات دەبێتە کافر ؟ هۆکاری تە کفیر کردنی تەنھا نوسینە وه ی تاوانە کە یە؟! گەر بەردەوام تاوان بکات کافر نیە، بەلام گەر لە سەر کاغە زێک نوسی من بەردەوام تاوان دەکەم ئەوکات دەبێتە کافر؟! ئەمە چ مەزھە بی کە کە هۆکاری تە کفیر کردن لە سەر نوسین بوەستی، حاکم حوکم نەکات بە قورئان کافر نیە بەلام گەر لە سەر کاغە زێک نوسی حوکم ناکەم بە قورئان ئەوکات کافرە چونکە بۆتە یاسا !!! ئە ی معاویة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ کاتی ک بۆ قازیە کانی نوسی با موسلمان میرات بگری لە کافر، بەمە کافر بوو کە کردی بە یاسا و

قازيه كانى پى پابه‌ند كرد ؟! ئه‌ى ته‌فسيره‌كه‌ى عبدالرحمن بن زيد بن أسلم كه‌ ووتى: ئه‌وه‌ى نوسراويك له‌لايه‌ن خۆيه‌وه‌ بنوسيت، واز له‌ حوكمى قورئان به‌يئيت و حوكم به‌ نوسراوه‌كه‌ى خۆى بكات، وه‌ نوسراوه‌كه‌ى خۆى بداته‌ پال الله‌ ئه‌وكات كافره‌، هيچ ووته‌يه‌ك هه‌يه‌ له‌مه‌ پرووتر كه‌ ياساى دانراو نابيتته‌ كوفر ئيلا مه‌گه‌ر بيداته‌ پال شه‌رع، له‌گه‌ل باقى مه‌رجه‌كانى تريش كه‌ پيشتر باسما‌ن كرد وه‌ك به‌ باشت‌ر دانانى ياساكه‌ى خۆى يان يه‌كسان كردنى له‌گه‌ل حوكمى الله‌، يان حه‌لال كردنى، يان سوكايه‌تى و گالته‌ كردن و ئينكار كردنى حوكمى الله‌، گه‌ر ده‌لئين گه‌ر جاريك و دووان حوكم نه‌كات به‌ قورئان ئه‌وا كوفرى بچووكه‌ به‌لام بيكات به‌ ياسا و هه‌ميشه‌ له‌سه‌رى بپوات ئه‌وا كوفرى گه‌وره‌يه‌، كه‌ به‌داخه‌وه‌ ئه‌م ته‌ئصيله‌ بوته‌ باوترين ته‌ئصيلى ئه‌م بابته‌ كه‌ زورينه‌ى خه‌لكى دووباره‌ى ده‌كه‌نه‌وه‌، كه‌ به‌لاى منه‌ ئه‌مه‌ لاوازترينه‌ى چونكه‌ هيچ شتيك نيه‌ له‌ عه‌قيده‌ى ئه‌هلى سوننه‌دا جاريك و دووان ئه‌نجامى بده‌يت تاوان بپت، به‌لام ده‌ جار و بيست جار ئه‌نجامى بده‌يت بپته‌ كوفر، گه‌ر له‌ ئه‌صلدا تاوانه‌ كه‌ جارى يه‌كه‌م ئه‌نجامى ده‌دات ئه‌ى چۆن دواتر به‌ زور ئه‌نجامدانى ده‌بپته‌ كوفر ؟! ئه‌م ووته‌يه‌ مولزه‌متان ده‌كات كه‌ كه‌سى سوور بوو له‌سه‌ر تاوان ته‌كفير بكه‌ن چونكه‌ زورى ئه‌نجام داوه‌، گه‌ر ده‌لئين له‌ ئه‌صلدا كوفره‌، ده‌لئين له‌ چ ديني‌ك و مه‌زه‌بي‌ك كوفري‌ك هه‌يه‌ جاريك و دووان ئه‌نجامى بده‌يت كاف‌ر نابيت به‌لام زور ئه‌نجامى بده‌يت كاف‌ر ده‌بيت ؟! ئايا جارى يه‌كه‌م و دووه‌م به‌خسراوه‌ له‌ كوفره‌كه‌ ؟! پاشان ئه‌م ژماره‌يه‌ چه‌نده‌ به‌ ديارىكراوى كه‌ حاكمى پى ته‌كفير ده‌كريت ؟ بيست جار حوكم نه‌كات به‌ قورئان ؟ يان په‌نجا ؟ يان سه‌د ؟ يان هه‌زار ؟ چه‌ند جار حوكم نه‌كات به‌ قورئان ده‌ووترى ژماره‌كه‌ زور بوو ته‌كفىرى بكه‌ن ؟ كه‌سي‌ك ته‌رخان ده‌كه‌ن بو ئه‌وه‌ى بيژمي‌ريت كه‌ حاكم چه‌ند جار حوكمى نه‌كردووه‌ به‌ قورئان گه‌ر گه‌يشته‌ به‌ ژماره‌ ئه‌وه‌نده‌ ئه‌وكات كافره‌ ؟! ئه‌مه‌ چ ديني‌كه‌ كه‌ نه‌ سه‌له‌ف باسى كردووه‌ نه‌ خه‌له‌ف ؟! ئيستا هه‌ست به‌ هه‌له‌كانى ئه‌م ته‌ئصيله‌ى شي‌خ محمد بن ابراهيم آل الشي‌خ ده‌كه‌ن كه‌ دايه‌يناوه‌ ؟ ئه‌گه‌رچى شي‌خ رۆليكى كاريگه‌رى هه‌بووه‌ له‌ حوكم كردن به‌ شه‌رع و واز هي‌نان له‌ هه‌موو ياسايه‌ك كه‌ پيچه‌وانه‌ى شه‌رعه‌، به‌لام ته‌ئصيله‌كه‌ى پيچه‌وانه‌ى

مهزهبي ئههلي سوننهيه، تهنانهت يهك زاناتان بيني له هاوهلانهوه تاكو خهلهف باسي ژماره بكهن، بَلِّين گهر ژمارهيهكي كه م بوو تاوانه بهلام گهر ژمارهيهكي زور بوو كوفره ؟ كهسيان هيچ بهند و مهرجيک باس ناكهن، به رههاي دهليين نهوهي حوكم نهكات به قورئان زالم و فاسق و تاوانباره، گهر ئينكاري لي بكات كافر، گهر ئه مه عهقيدهي سهلهف بوايه ئهوا ئامازهيان به م مه رجه دهکرد، مه حاله هه موويان ئه مه عهقيدهيان بيٽ كه چي كهسيان باسي نهكهن، گهر دهليين ياسايهكي گشتي دابنيٽ بو تهواوي بابتهكان و بيكات به حوكميكي گشتي ئهوكات كوفري گه ورهيه، ههروهك ئيستا بووني ههيه بو هه موو بابتهتيك ياسايان داناوه و هه موو بابتهكان به پي ياسا بهرپوه دهچن، دهليين: عبدالعزيز الكناني كه زانايهكي سهلهفه باسي ئه مه ي كردووه كاتيک ووتی: گهر حوكم بكات به تهوحيد و واز بهيئيٽ له شيرك، بهلام له تهواوي شه رائيعه كاني تر دا حوكم نهكات به قورئان ئهوا كافر نيه، وه ئه گهر حوكم نهكات به تهوحيد و واز هيټان له شيرك ئهوا كافر، وه مقاتل بن حيان ووتی: گهر يه هود كار به هه موو حوكمه كاني الله بكهن ئهوا هه ر كفرن چونكه باوهريان به پيغه مبه ر نيه، واتا بابتهكه ژماره نيه، بابتهكه تهوحيد و شيركه، گهر حاكمه كه تهوحيدي ههبيٽ و شيركي نهبيٽ ئهوا له هه موو بابتهكاني تر كه پهيوهست نين به تهوحيدهوه حوكميش نهكات به شهرع هه ر كافر نابيٽ، وهك ئه و موسلمانهي كه تهوحيدي ههيه و شيركي نيه هه ر چي تاوان ههيه ئه نجامي بدات كافر نابيٽ، كه باسي تاوانيش دهكهين مه به ستمان ئه و تاوانانه نيه كه به شيرك دانراون وهك نويژ نهکردن، ئه م به ندهش بويه باس دهكه م تاكو له گه ل ووتهي مورجيئه تيكه ل نهبيٽ، وه ئه گهر حاكمه كه تهوحيدي ههبيٽ و شيركي نهبيٽ بهلام يهك حوكمي كوفري ده ر بكات ئهوا پي كافر دهبيٽ، ههروهك ئه و موسلمانهي كه تهوحيدي ههيه و بهريه له شيرك بهلام به ئه نجامداني يهك كوفر كافر دهبيٽ، له كوٽاييدا باسي قاعيدهيهك دهكه م كه زانيني ئه م قاعيدهيه تهواوي كي شه و شوبهه كاني ئه م بابتهت بو چاره سهر دهكات، ئه و يش ئه مه يه: بيكه به قاعيده كه (حوكم نهکردن به قورئان له ئه صلدا تاوانه).

ئه مه مانای چیه ؟ واتا: ههروهک چۆن تۆ تاوانیک ئه نجام ده دهیت حوکمت نه کردوو به قورئان چونکه له قورئاندا فرمانت پیکراوه تاوان ئه نجام نه دهیت، به هه مان شیوه حاکمیش که حوکم ناکات به قورئان وهک تۆ تاوانباره، به ئی تاوانه که ی ئه و گه وره تره کاتیک به غهیری شه رع حوکم ده کات له نیوان خه لکی بویه ش به کوفری بچووک ناوبراوه، به لام له ئه صلدا کاری هه ردووکتان حوکم نه کردنه به قورئان و تاوانه، بویه ئه مه له خه یالت بیه ده ره وه که سه ریچی تۆ بۆ قورئان جیاوازی بیت له سه ریچی کردنی حاکم بۆ قورئان، جا که ئه مه ت زانی و دانت پی دانا ئه واه وکات هه موو بابته کی حوکم نه کردن به قورئان په یوه ست ده که یته وه به تاوانه کانی خۆت، به چ مه رجیک تۆ به تاوان کردن کافر ده بیت، حاکمیش که حوکم ناکات به قورئان به هه مان ئه و مه رجانه کافر ده بیت، هه موو ئه و مه رجانه ش که ئه هلی سوننه باسیان کردوو به تۆ ته کفیر کردنی حاکم هه مان ئه و مه رجانه که بۆ تاوانبار باسی ده که ن، نه ک بۆ که سیک که کوفری ئه نجام داوه.

جا به پی هه موو ئه م ووتانه ی هی نامان له م به شه دا گه یشتین به و ئه نجامه ی که ته ئصیلی ئه هلی سوننه له بابته ی حوکم نه کردن به شه ری الله به م جوړه یه:

یه که م: حوکم کردن به غهیری شه ری الله له ئه صلدا کوفری بچووکه.

دوو هه م: گه رگالت به بکات به حوکمی الله بکات یان سوکایه تی پی بکات یان به دواکه وتووی و توندوتیژی و نه گونجان له گه ل سه رده م وه صفی بکات ئه و ده بیتته کوفری گه وره.

سییه م: گه ر حوکمی خۆی له حوکمی الله به باشر بزانی یان بلی هه ردووکی وهک یه ک باشن، یان ئه وهی منیش باشه و تاوان نیه، واتا حوکم کردن به غهیری شه ری الله به باشر بزانی یان به حه لالی بزانی ئه و ده بیتته کوفری گه وره.

چواره م: گه ر ئینکاری له حوکمی الله بکات وهک ئینکاری کردنی یه هود له حوکمی ره جم و شاردنه وهی ئه و ده بیتته کوفری گه وره.

پینجه م: گهر حوکمه که ی خوی بداته پال الله، وهک یه هود کاتیگ ووتیان قامچی لیدان و پرورهش کردن له ته وراتدا هاتوو، که چی ئه مه حوکمی خویان بوو دایانه پال الله، ئه مهش پیی ده ووتری حه لال کردن و حه رام کردن کاتیگ حوکمه کانی خوی ده داته پال الله، به ناوی دینه وه ئه نجامی ده دات.

شه شه م: گهر خودی حوکمه که کوفری گه وره ی تیدا بیئت ئه و پیی کافر ده بیئت ئه گه رچی بلی حوکمی الله باشتره و حوکمی من خراپه و تاوانه و شایسته ی سزام.

حه وته م: هه موو جوړه ته عظیم کردن و پیروژ کردنی ئه و یاسایانه ی که پیچه وانه ی شه رعن کوفری گه وره ن وهک ووتنی یاسا سه روه ره، یاسا له سه رووی هه موو مانه وهیه، یان ناوبردن ی ئه و یاسایانه ی که پیچه وانه ی شه رعن به عه دل و حه ق و دادپه روه ری و یه کسان ی.

ده زانم ئیستا ده ووتری به م ووتانه ی هیئات له م به شه دا عه قیده ی مه دخه لیت به هیژ کرد و زالت کردن به سه رماندا، له سه رده میکدا که ئه م هه موو طاغوته هه یه و شه رعی الله نه ک هه ر حوکمی پی ناکریت به لکو به تاوان داده نریت ئه وه ی داوای بکات پیی ده لئین تیرو رست، که چی توش خه ریکی به م جوړه له سه ر بابه ته که ده نوسی، ووته کانت له پرووی ته ئصیله وه جیاوازیه کی ئه و تووی نیه له گه ل ووته ی مه دخه لیه کان.

له وه لامدا ده لئیم: پروونکردنه وه ی عه قیده ی ئه هلی سوننه هیچ کاتیگ پشتگیری و پشتیوانی نیه بو مورجیئه و جه همی هه روهک چون پشتگیری نیه بو خه واریج و زیاده رپه وه کان، جا له بابه تی کوفرو ئیماندا هه ر کاتیگ که عه قیده ی ئه هلی سوننه باس ده کریت ئه و ا رپه دده بو خه واریج و مورجیئه به یه که وه، خودی ئه م ووتانه ی هیئامان که زوړینه ی ووته ی سه له ف بوو مه حاله بن به پشتگیری و پشتیوانی بو مورجیئه، هه روهک چون له بابه تی قه دهر کاتیگ سه له ف رپه ددی جه بریه کان ده دهنه وه ووته کانیان نابیته پشتگیری بو قه دهریه کان، جا لیژدا ئیوه شایسته ی لومه کردنن که نموونه یه کی هیئنده ناشرینتان نیشانی خه لک داوه له م

بابه ته دا، واتان کردووه مه دخه لیه کان زور به ئاسانی پیمان بلین خه واریج، چونکه سهر ده کهن ووته کانی خوین له پرووی ته ئصیله وه ووته ی سه له ف و ئه هلی سوننه یه، ووته ی ئه م هه موو زانایه ی ئه هلی سوننه ت بۆ نه قل ده کهن یه ک به دوا ی یه ک له هه موو سه رده مه کان ده لین حوکم نه کردن به قورئان کوفری بچووکه نه ک گه وره، ئیوه ش هه مووی رهت ده که نه وه له سهر ووته ی چه ند که سیکی سه رده مه که تان، ئینجا دین ته ئصیلیک داده پرتن که هه مان ته ئصیلی خه واریجه، جا ئایا ئیوه شایسته ی لومه کردنن که واتان کرد مه دخه لی به به لگه له پرووی ته ئصیله وه زال کهن به سه رمان به پشت کردنن له مه نه جی سه له ف، یان من شایسته ی لومه کردنم که له م کتیبه دا به مه دخه لیه کان ده لیم: مه نه جی ئیمه مه نه جی سه له فه که حوکم نه کردن به قورئان به مه رج به کوفری ده زانین، به لام وه ک ئیوه ی جه هه ی ئه م ووتانه ی سه له ف له سهر که سانیک دانابه زینین که پراوپرن له کوفر، یاسا و ده ستور و به رنامه کانیان له سهر کوفر بنیات نراوه ؟!

جا ئه وانه ی له ته ئصیلی ئه م بابه ته له خه واریج نزیکن دلایان به م ووتانه ته نگ ده بیئت به لام ئه مه مه نه جی ئه هلی سوننه یه و شهرم له که س ناکه یین له پروونکردنه وه و بلاو کردنه وه ی، گرنگیش به وه ناده یین کئ قبولیه تی و کئ ره تی ده کاته وه، وه هه موو ئه م خالانه ی که باسمان کرد له م حکومه تانه ی ئه م سه رده مه دا هه یه و پئی ته کفیر ده کرین، نه ک وایزانن گهر دانمان نا به م خالانه ئه و ناتوانین ئه م حکومه تانه ته کفیر بکه یین.

خالی یه که م ووتمان: له ئه صلدا کوفری بچووکه، ئه م حکومه تانه ی ئه مپرو عه لمانی و دیموکراسی و دژه دینن، به بئ پوچوون له بابه تی حوکم هه ر له بنه ره ته وه کافرن جا حوکم نه کردن به شهرع کوفری گه وره بیئت یان بچووک.

خالی دووهم که ووتمان: گهر سوکایه تی و گالته به شهرعی الله بکات و به توندوتیژ و نه گونجان له گه ل سه رده م وه صفی بکات، ئه و ئه م خاله له هه موو حکومه تی کدا بوونی هه یه

نهك هه ر ئه وهنده بهئكو ئه وهی داواي شهري الله بكات به تاوانبار و كوئه په رست و تيرورستی ناو ده به ن.

خالی سییه م كه ووتمان: گهر حوكمی خوئی له حوكمی الله به باشتربزانیت یان بلئ وهك حوكمی الله باشه، ئه م حكومه تانه ی ئه مړو گه وره ترین شانازی به حوكمی خوئی و ده ستوره كانیان ده كه ن، ده ستور له لایان له قورئان پیرۆزتره، ئه وپه پری شانازی به دیموكراسی خوئیان ده كه ن، نهك حوكمی خوئیان له حوكمی الله به باشتربه زانن بهئكو خراپترین و قیزه ونترین حوكم به حوكمی الله ده زانن، بۆیه له هه ر جیگایه ك هه ول بدرئ شهري الله جیبه جئ بكریت هه موو ده ول ته ناكوكه كان یهك ده گرن بو له ناو بردنی، به لام غه یری شهري الله هه ر به رنامه یه كي تر په پره و بكه یت له شیوعیه ت و سوشیالیست ولیبرال و هه موو به رنامه كوفریه دانراوه كانی تر ئه وا به ئازادانه ده توانیت وولاته كه تی پئ به پروه ببه یت، یان حزب دابمه زریئی له سه ر ئه م به رنامه یه و باره گا بكه یته وه و به شداری حكومه ت و په رله مان بكه یت.

خالی چواره م كه ووتمان: ئینكاری حوكمی الله نه كات، تاكو ده گات به م حكومه تانه ته نانه ت زوړیك له مه لا و ئه و خه لكه ی خوئیان داوه ته پال ئیسلام ئینكاری كوومه ئيك حوكمی ئیسلام ده كه ن، وهك: په جم كردن، كه نيزهك به هه موو حوكمه كانیه وه، بانگ كردنی كافران بو ئیسلام و شه پ كردن له گه لئیان گهر قبولئیان نه كرد، جهاد به هه موو حوكمه كانیه وه، جزیه وه رگرتن، ناو بردنی ئه هلی ئایینه كانی تر جگه له ئیسلام به كافر، زوره ها حوكمی تر كه هه م به ئاشكرا سوكایه تی پئ ده كه ن و به كوئه په رستی و وه حشیگه ری ناو ده به ن، وه هه م ئینكاری ئی ده كه ن و ده لئین ئایینی ئیسلام به ریه له م كاره قیزه ونانه، ئه ته واوی وولاته كانیش كه ئه ندامن له UN هه ر حوكمیك له گه ل جارنامه ی مافی مروؤی نه ته وه یه كگرتووه كان یهك نه گریته وه ئه وا په تی ده كه نه وه و به دژی مافی مروؤی ناو ده به ن ئه گه رچی حوكمی الله-ش بیئت.

خاالی پینجه م که ووتمان: گهر حوکمه کهی خوی بداته پال الله، له م سهرده مه دا هه موو حوکمه کانی خویان ناده نه پال الله بلین ئه مه حوکمی ئیسلامه، به لام هه ندیک کوفر هه یه دهیده نه پال شهرعی الله، وهک پیکه وه ژیا نی ئایینه کان و ئازادی بیروباوهر و ئاین که هه میسه ئه م کوفره ده ده نه پال شهرعی الله گوایه ئایینی ئیسلام بو چه سپاندنی ئه م جوهره شتانه هاتوو، له ههر شوینی کافریک خوینی برژی خیرا ده ست ده کهن به بلاو کردنه وهی به یاننامه و ئیدانه ی ده کهن و ده لین ئایینی ئیسلام لی به ریه ئیسلام ئایینی پیکه وه ژیا نی ئایینه کان و ئازادی بیروباوهر، واتا ته نها وازناهین به کوفره که به لکو دهیده نه پال شهرعی الله.

خاالی شه شه م که ووتمان: گهر حوکمه که کوفری گهره ی تیدا بیته ئه وای پی کافر ده بیته، که سه له ف ده لین (کفر دون کفر) مه به ستیان ئه وه نیه حوکم به کوفری گهره ش بکریته ههر (کفر دون کفر) بیته، واتا حاکم کاتیک حوکم به کوفری گهره ده کات یان کوفریکی گهره ده کات به یاسا ئه واکفره وخیلافی تیدا نیه، که چی به شیک له مه دخه لیه کان کاتیک یاسایه کی کوفری نیشان ده ده یته له ده ستوری وولاتیک، له وه لامدا ده لین: حوکم نه کردن به قورئان (کفر دون کفر) !!!

ووته که ی ئه وان واتای وایه گهر کوفریکی گهره که ئه نجامده ره که ی پی کافر ده بیته، به لام گهر ئه م کوفره بکات به یاسا و جیه جی بکات ئه وکات ده بیته (کفر دون کفر) !!! کوفری گهره گهر ئه نجامده ره که ی پی کافر بیته ئه واکه ده کریته به یاسا ده بیته کوفریکی گهره تر و ئه وپه ری دژایه تی کردنی دینه، بویه حوکم کردن به کوفری گهره مه رجی حه لال کردن و ئینکاری کردنی حوکمی الله و سوکایه تی به حوکمی الله و هیچ مه رجیکی تری بو باس ناکریته، ههر به ته نها خوی به سه بو ده رچوون له دین، وه ده ستوری وولاتانی ئه م سهرده مه ش پرپه تی له کوفری گهره، بو نمونه: له ده ستوری ههریمی کوردستان له مادده ی شه شه م له خاالی دووهم هاتوو: (نابیت هیچ یاسایه ک ده رچیته پیچه وانیه ی بنه ماکانی

دیموکراسی بیت)!!! دیموکراسیهت که جوردها کوفر له ژیرباییدا کوؤوتهوه نهک بوټ نیه بلی دیموکراسی کوفره، بهلکو بوټ نیه هیچ یاسایهک دهر بکهیت که دژی بنهماکانی دیموکراسی بیت!!!

خالی ههوتهم که ووتمان: تهعزیم کردن و پیروژ راگرتنی یاساکیان که دژی دینه، لهبری ئهوهی خویان به تاوانبار بزنان و لومهی خویان بکهن ئهوا ئهوپهپی شانازی به یاسا و دهستورهکیان دهکهن و به تاجی سهیریانی دهزانن، ههرکه سیکیش قبولی نهبیت یان پیشیلی بکات به تاوانباری دهزانن، به جوریک نازادی کافر بیت به الله، بهلام بوټ نیه له یاسایانه دهرچیت چونکه سهروهه و له سهرووی ههمومانهوهیه، سهلهف له حوکم نهکردن به قورئان باسی مهرجی دان پیدانان دهکهن، واتا ئهوکه سهی حوکم به غهیری قورئان دهکات دهبیت دان بهوه بنیت که تاوانبار و شایستهی سزایه، وه حوکمهکهی ئهو پوچ و بهتاله، حوکمی الله باشتینه، بهلام ئارهزوو وای لیکردوه حوکم به قورئان نهکات، که چی ههموو وولاتانی ئهم سهردهمه ناو لهو شوینه دهنین (دادگا) که تیدا حوکم به غهیری قورئان دهکیت و گهرانهوه بو یاسا دانراوهکانی مرؤفه، کهسیک که یاساکهی خوی به عهدل و حق ناوبرد، ئیتر کوا دان پیدانان به تاوانباری و لومه کردنی نهفس و بهرز سهیر کردنی حوکمی الله؟ له هیچ وولاتیک ههیه وهزارهتی داد (عهدل) بوونی نهبیت؟ سهیری ناوی وهزارهتهکه و کارهکانی بکه که له سههر چ بنهمایهک دهروات و مهبهست له عهدل چیه؟ مهبهست پی شهعی الله-یه یان مهبهست پی یاسا دانراوهکانی خویانه؟ ئهمهش کوفریکی بهواحه که لهبری ههست کردن به تاوانباری زور به گهوره سهیری یاساکیان دهکهن و به حق و عهدلی دهزانن.

جگه لهم خالانهش چهنده کوفری تر که ئهگهر بیتو ههمووی باس بکهین ئهوا پیوستیمان به کتیبیکی تره، جا که ئهم ههموو هوکاره ههبوو بو تهکفیر کردنی حکومهتهکان

ئيتري چ پيوست دهكات پشت بکين له مهنه جي سه له ف و ووتيه ک رت بکينه وه که
ته وای سه له ف و خه له ف له سه ري کوک بوونه و که سيان رتي نه کردوته وه؟! ئايا به م
شيوازه گفتوگو له گه ل مه دخه ليه کان بکري ده مکوت که ره بويان، يان به شيوازي ئيوه که
ووتهي هه موو سه له ف و خه له ف رت ده که نه وه، شويي ته ئصيلاتي خه واريچ ده که ون؟!

بەشی دووهم
حوکم بردنەوہ بۆ جگە لە شەرعی اللہ

حوکم بردنه وه بۆ جگه له شه رعی الله

ئهم بابته به رهه می بابته پی شووه، چونکه له هه ر شوینیکدا که حوکم به شه رعی الله نه کرا ئه و بابته حوکم بردنه وه بۆ غهیری شه رعی الله دیته کایه وه، جا ههروهک چۆن له بهشی یه کهمدا باسی حوکمی ئه و که سه مان کرد که حوکم ناکات به شه رعی الله له چ حاله تیک کافر ده بیته و له چ حاله تیک کافر نابیت، به هه مان شیوه له م به شه دا باسی حوکمی ئه و که سه ده کهین که حوکم ده باته وه بۆ غهیری شه رعی الله، ئایا له چ حاله تیکدا کافر ده بیته و له چ حاله تیکدا کافر نابیت، ته نانه ت ئهم به شه ی کتیبه که پالنه ری سه ره کی بوو بۆ نویسی ئهم کتیبه که، چونکه زیاده ره وییه کی یه کجار زۆر کراوه له بابته حوکم بردنه وه بۆ لای یاسا دانراوه کان و هاوشیوه کانی، جا گه ر بووتری ئه مرۆ هیچ وولاتیک نیه ئه ئه ری کفر دون کفر بیگریته وه، به لام له بابته حوکم بردنه وه وانیه هه موو موسلمانیک توشی ئهم بابته ده بیته له ژیانیدا زۆر تا که م، بگره که سانیک هه ن رۆژانه حوکم ده به نه وه بۆ لای یاسا دانراوه کانی خویان که چی هه ستیشی پئ ناکه ن، که کاتیکیش قسه له سه ر ئهم بابته ده که ن ده لێن: حوکم بردنه وه بۆ غهیری شه رعی الله کوفره و پئی کافر ده بیت، ئاوا به ره های قسه ی تیدا ده که ن، که چی گه ر بیته له ژیا نی خویان وورد بنه وه ئه و ده زانن رۆژانه حوکم ده که ن به غهیری شه رعی الله و حوکم ده به نه وه بۆ غهیری شه رعی الله.

ههروهک چۆن له بهشی یه کهمدا ئایه ته کانی (٤٤ و ٤٥ و ٤٧) ی سوره تی المائدة کرۆکی بابته که بوون، ئه و له م به شه شدا ئایه ته کانی (٦٠ تا ٦٥) ی سوره تی النساء کرۆکی بابته که ن، به تایبه تی هه ردوو ئایه تی (٦٠ و ٦٥) که کراونه ته به لگه بۆ ته کفر کردنی ئه و که سه ی حوکم ده باته وه بۆ غهیری شه رعی الله به ره های به بئ ره چاو کردنی هیچ مه رجیک، ههروهک چۆن له بهشی یه کهمدا باسمان کرد که حوکم کردن به غهیری شه رعی الله به کوفر ده زانن به ره های به بئ ره چاو کردنی هیچ مه رجیک.

قال الله تعالى:

﴿اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ ءَامَنُوْا بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُوْنَ اَنْ يَتَحَاكَمُوْا اِلَى الطَّغُوْتِ وَقَدْ اُمِرُوْا اَنْ يَكْفُرُوْا بِهٖ ۖ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿٦٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلَىٰ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاٰتِ الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ اِذَا اَصٰبَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌۭ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ جَآءُوكَ يَخْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا اِحْسٰنًا وَتَوْفِيْقًا ﴿٦٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَعْرٰضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِيْ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيْعًا ﴿٦٣﴾ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوْا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوْا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى يُحَكِّمُوكَ فَيَمَّا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿٦٥﴾﴾ [النساء: ٦٠-٦٥]

هۆكاری دابه زینی ئایه ته گانی سوره تی النساء:

سئ هۆکار باس ده کرین له لایه ن زانایانی ته فسیروه وه بۆ دابه زینی ئایه ته گانی (۶۰ تا ۶۵) ی سوره تی النساء:

یه که م: حوکم بردنه وه ی مونا فیک و یه هودییه که بۆ لای کعب بن الأشرف- ی طاغوت یان بۆ لای أبو بردة الأسلي کاهین، بووه هۆی دابه زینی ئایه ته گانی (۶۰ تا ۶۵).

دووه م: حوکم بردنه وه ی مونا فیک و یه هودییه که بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ، جا مونا فیکه که رازی نه بوو به حوکمی پیغه مبه ر، حوکمی برده وه بۆ لای أبو بکر الصديق، مونا فیکه که به حوکمی ئه ویش رازی نه بوو، حوکمی برده وه بۆ لای عمر بن الخطاب، ئیمامی عمر به شمشیر له ملی مونا فیکه که یدا و کوشتی، جا ئایه ته گانی (۶۱ تا ۶۵) به هۆی ئه م پروودا وه دابه زی.

سییه م: حوکم بردنه وه ی الزبیر بن العوام و هاوه لیکی تر بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ جا تانه دانی هاوه له که ی تر له حوکمی پیغه مبه ر بووه هۆی دابه زینی ئایه تی (۶۵).

وه دروسترینیان هۆکاری یه که مه، چونکه ریوایه تی زیاتر ده باره ی هاتووه، وه زۆریک له زانایانی ته فسیر ته رجیحیان کردووه، وه سیاقی هه ر شه ش ئایه ته که ش له گه لی ده گونجی به تایبه تی ئایه تی (۶۰) به یه که ده نگی زانایان ده باره ی پرووداوی یه که م دابه زیوه، به پیچه وانه ی هۆکاری دووه م و سییه م، که ئایه تی (۶۰) له گه ل پرووداوی دووه م و سییه م ناگونجیت چونکه باسی حوکم بردنه وه بۆ لای طاغوتی تیدایه، طاغوتیش بوونی نیه له پرووداوی دووه م و سییه م، ته نها له پرووداوی یه که م بوونی نیه، ته نانه ت پرووداوی سییه م هیچ ئایه تی که له گه لی ناگونجیت ته نها ئایه تی (۶۵) نه بیئت، ئه مه ش واده کات ئه م ئایه ته دابیرپت له ئایه ته گانی پیش خۆی، به جۆریک که ئایه تی (۶۰ تا ۶۴) ده باره ی پرووداویک بووه، وه ئایه تی (۶۵) ده باره ی پرووداویکی تر بووه، به لام سیاقی ئایه ته کان بۆ ئه وه ده چن که هه ر شه ش ئایه ته که ده باره ی پرووداوی یه که م دابه زیون، جگه له مه ش الزبیر بن العوام که خۆی

خاوهنی پرووداوه که یه دَلْنیا نیه که ئەم ئایه ته دهرباره ی پرووداوه که ی ئەو دابه زیوه، به لکو ده ئی: پیم وایه دهرباره ی ئەم پرووداوه دابه زی بیّت، جا ئە گهر خاوهنی پرووداوه که دَلْنیا نه بیّت و یه کلایی نه کاته وه ئەوا غهیری ئەو له پِشتره که دَلْنیا نه بیّت و یه کلایی نه کاته وه.

سه ره رای هه موو ئەمانه ش ئایه ته کان دهرباره ی هه ر کامیك له م پرووداوانه دابه زی بن ئەوا هه یچ له بابه ته که ی ئیمه ناگۆرپیت و هه یچ حوکمیکی جیاوازی له سه ر بنیات نانری به جوړیك که بووتری: گهر پروودای یه که م هۆکاری دابه زین بیّت ئەوا حوکم بردنه وه بۆ یاسا دانراوه کان حوکمی ئاوايه، به لām گهر پروودای دووه م هۆکاری دابه زین بیّت ئەوا حوکمه که ی جوړیکی تر ده بیّت، وه ئە گهر پروودای سییه م بیّت حوکمه که ی جوړیکی تر ده بیّت، هه ر کامیك له مانه بیّت حوکمدان له سه ر بابه ته ناگۆرپیت، به لām که زانیمان هۆکاری دروستی دابه زینی ئایه ته کان کامه یه ئەوا زیاتر تیشک ده خهینه سه ر ئەو پرووداوه و قسه ی له سه ر ده که یین.

الطبري ده ئی:

حدثني محمد بن سعد قال حدثني أبي قال حدثني أبي عن أبيه عن ابن عباس: دهرباره ی فه رمایشتی الله: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ ووتی: طاغوت: پیاویك بوو له یه هود پیی ده ووترا: کعب بن الأشرف، گهر بانگ کرابوان بۆ ئەوه ی الله دایبه زاندوو و بۆ لای پیغه مبه ر تا حوکم بکات له نیوانیان، ده یانووت: به لکو ده تان به رینه وه بۆ لای کعب ئەو حوکم بکات له نیوانمان، جا ئەمه یه فه رمایشتی الله: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ﴾ تا کو تای ئایه ته که.

[تفسير الطبري: 193/7]

الطبري دهلي:

حدثني محمد بن المثنى قال حدثنا عبد الوهاب قال حدثنا داود عن عامر:
 دهربارهى ئەم ئايەتە: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ﴾ ووتى: لە نىوان پياويك له يەهود و پياويك له مونا فيقه كان ناكوكى هەبوو، مونا فيقه كه داواى ده كرد حوكم بەرنه وه بۆ لاى يەهود، چونكه دهيزانى ئەوان بەرتيل وەر ده گرن، يەهوديه كه ش داواى ده كرد حوكم بەرنه وه بۆ لاى موسلمانان، چونكه دهيزانى ئەوان بەرتيل وەر نا گرن، جا رېككه وتن كه حوكم

ب

ه

ر

[تفسير الطبري : 189/7]

ووتم: (عامر) عامر الشعبي-ه.
 و

الطبري دهلي:

حدثني ابن المثنى قال حدثنا عبد الأعلى قال حدثنا داود عن عامر:
 دهربارهى ئەم ئايەتە: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ نزيك له رپوايه تى پيشووى باس كرد، وه ئەمەى تيدا زياد كرد: جا الله ئەم ئايەتەى دابه زاند: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ واتا: مونا فيقه كه، ﴿وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ واتا: يەهوديه كه، ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ﴾ واتا: بۆ لاى كاھين، ﴿وَقَدْ

ى

أَمُرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۖ وَاتَا: مونا فیه که که خوی داو ته پال ئیسلام الله له قورئان فرمانی پیکردووه که کافر بیت به کاهین، یه هودییه که ش الله له ته ورات فرمانی پیکردووه که کافر بیت به کاهین.

[تفسير الطبري: 190/7]

الطبري دهئ:

حدثنا بشر قال حدثنا يزيد قال حدثنا سعيد عن قتادة:

دهرباره ی فه رمایشتی الله: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: ٦٠]، ووتی: بۆمان باسکراوه که ئەم ئایه ته دربارهی دوو پیاو دابهزی، پیاویک له ئەنصار پێی دهووترا: بشر، وه پیاویک له یه هود، ناکۆکی هه بوو له نیوانیان دربارهی حه قییک، جا کیشه دروست بوو له نیوانیان چوون بۆ لای کاهینییک له مه دینه تا حوکم بکات له نیوانیان، وازیان له پیغه مبه ر ﷺ هینا نه چوون بۆ لای تا حوکم بکات له نیوانیان، جا الله ئەم کارهی عه بیدار کردن، وه بۆمان باسکراوه یه هودییه که ئەنصارییه که ی بانگ ده کرد بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ تا حوکم بکات له نیوانیان، دهیزانی پیغه مبه ر ﷺ زوئمی لئ ناکات، ئەنصارییه که رازی نه بوو بچیت بۆ لای پیغه مبه ر، خوی به موسلمان دهزانی و یه هودییه که ی بانگ ده کرد بۆ لای کاهین، جا الله ئەم ئایه ته ی دابه زاند که ده بیستن، عه بیداری ئەو که سه ی کرد که پێی وابوو موسلمان، وه عه بیداری یه هودییه که ی کرد که له ئەهلی کیتاب بوو، فه رمووی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ

يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ۖ

[تفسير الطبري: 191/7]

ووتم: ئەگەرچی لە هەندیک رپوایەت بە موسلمان یان ئەنصاری ناوی موناڤیقه که دەبریت بە لام ئەمە خیلاف دروست ناکات که موناڤیق بوو، چونکه موناڤیق لە رپوکه شدا خوی بە موسلمان نیشان دەدات بۆیه دەووتری موسلمان، وه موناڤیقه کان خەلکی مەدینه بوون بۆیه پێیان دەووتری ئەنصاری، دەدرینه پال موسلمانەکانی خەلکی مەدینه.

ابن أبي حاتم ده ئی:

حدثنا محمد بن عوف الحمصي حدثنا أبو اليمان حدثنا صفوان -يعني ابن عمرو- عن عكرمة عن ابن عباس ووتی: أبو بردة الأسلمي كاهين بوو حوكمی ده كرد له نیوان یه هودییه کان، جا هەندیک له ویه هودییه ی که موسلمان ببوون چوون بۆ لای أبو بردة، جا الله تعالى ئەم ئایه تهی دابه زاند: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ [النساء: ٦٠].

[تفسير ابن أبي حاتم: 332-331/4]

آدم بن أبي إياس ده ئی:

حدثنا ورقاء عن ابن أبي نجيح عن مجاهد ووتی:

پیاویک له موناڤیقه کان و پیاویک له یه هود ناکۆکیان هه بوو، یه هودییه که ووتی: با بچین بۆ لای محمد، موناڤیقه که ووتی: با بچین بۆ لای کعب بن الأشرف، جا الله

ئەم ئايەتەي دابەزاند: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ﴾ [النساء: ٦٠]، طاغوت: كعب بن الأشرف-ه.

[تفسير مجاهد: لاپەرە 285]

ابن أبي حاتم دەئى:

حدثنا أحمد بن عثمان بن حكيم الأودي حدثنا أحمد بن مفضل حدثنا أسباط عن السدي: دهربارهى ئايەتى: ﴿وَقَدْ أَمَرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ﴾ [النساء: ٦٠]، ووتى: ئەويش أبو بردة الأسلي كاهينە.

[تفسير ابن أبي حاتم: 335/4]

ووتم: واتا فرمانيان پيكراره كافر بن بە طاغوت، مەبەستيش لە طاغوتەكە لەم ئايەتەدا أبو بردة الأسلي-ه.

ئەمە ھۆكاری يەكەمى دابەزینی ئايەتەكانە، كە مونافىقەكە ھوكمى بردەوہ بۆ لای طاغوت لە كاتىكدا يەھودىيەكە بانگى دەكرد بۆ لای پيغەمبەر ﷺ، بەلام سەلەف خىلافيان لەو ھەدا ھەيەكە ئەم طاغوتەي ناو ئايەتەكە مەبەست پيى كعب بن الأشرف-ه يان أبو بردة الأسلي، ئەمەش ھيچ كاريگەرى ناكاتە سەر بابەتەكەي ئيمە.

عبد بن حميد دەئى:

عن عبدالرزاق عن معمر عن الزهري عن عروة ووتى:

الزبير ناكوكي ھەبوو لەگەڵ پياويك لە ئەنصار دەربارەي جۆگەلە ئاويك لە (الحرّة)، پيغەمبەر ﷺ فەرمووی: زبیر باخەكەت ئاو بدە پاشان ئاوەكە بنێرە بۆ دراوسێكەت،

ئەنصارىيەكە ووتى: ئەي پيغەمبەرى اللہ چونكە الزبیر كۆرى پورتە ! جا رەنگى پروخسارى پيغەمبەرى اللہ ﷺ گۆرا، پاشان فەرمووى: زبیر باخەكەت ئاۋ بدە، پاشان ئاۋەكە گلدەرەۋە تا دەگەرپتەۋە بۆ الجدر، پاشان بينيڧرە بۆ دراوسىڧكەت. عروە دەلى: پيغەمبەرى اللہ ﷺ لەۋكاتەدا ھەموو ھەقەكەي بۆ الزبیر ۋەرگرتەۋە لە ھوكمىكى راشكاۋدا ئەۋكاتەي ئەنصارىيەكە تورەي كرد، پيش ئەمە رپڭايەكى ترى لەبەردەم دانان كە بۆ ھەردووكيان فراۋان بوو.

الزبیر دەلى: پيم وانيه ئەم ئايەتە دابەزى بىت تەنھا دەربارەي ئەم پروداۋە نەبىت، ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ٦٥].

مەمر دەلى: بىستم لە كەسىكى تر جگە لە الزهري دەيووت: سەيرى ووتەكەي پيغەمبەر ﷺ كرد (پاشان ئاۋەكە گلدەرەۋە تا دەگەرپتەۋە بۆ الجدر) گلدانەۋەي ئاۋەكە تا قاپە رەقە بوو.

[تفسير عبد بن حميد : ژماره 339]

ووتەم: (الجدر) لەلای زانايان خيلاف ھەيە كە ماناي چيە، بەلام دەلین برەكەي ئەۋەندەيە كە بگات بە قاپە رەقە.

تەفسىرى عبد بن حميد تا ئىستا بەردەست نيە ۋەكو دەستنوس تا تەحقيق و چاپ بكرى، بەلام لە يەككىك لە دەستنوسەكانى تەفسىرى ابن أبي حاتم لە سورەتى آل عمران و النساء لە حاشيەدا تەفسىرى عبد بن حميد نوسراۋە، محقق-يش ئەۋەي لە حاشيەي ئەم دوو سورەتەدا ھەيە كۆي كردۆتەۋە لە كتيبيكى بچكۆلەدا، بۆيە لە سورەتى المائدة تەفسىرى

عبد بن حميد-مان له (الدر المنثور)ى السيوطي نه قل كرد كه به شيكى زورى ته فسيړه وونبوه كاني سه له فى له م كتيبه دا كو كړدو ته وه.

ئهم پرووداوهى الزبير هو كاري دووهمى دابه زيني ثايه تي (٦٥)ه به ته نها، وه البخاري-ش
 ئهم رپوايه تهى هي ناوه له صه حيحه كهيدا، جا رهنكه بلين گهر البخاري له صه حيحه كهى
 ئهمهى هي ناوه ئهى چون پرووداوى يه كه م ته رجيج ده كړى به سهر ئهم پرووداوه ؟
 پيشتر باسمان كرد الزبير-يش دنيا نيه دهر بارهى ئهم پرووداوه دابه زيوه يان نا، بويه يه كلايى
 ناكاته وه، كه البخاري هي ناويه تي له صه حيحه كهى واتا صه حيحه، به لام مه رج نيه خاوه نى
 ووته كه پيكابي تي، بو نموونه: البخاري فه توايه كى الحسن البصري رپوايه ت ده كات به
 سه نه ديكي صه حيح، ده لين: صه حيحه، به لام مه رج نيه الحسن له م فه توايه دا پيكابي تي.
 ههر چه نده دابه زاندى ثايه تي (٦٥) به سهر پرووداوه كهى الزبير ئه سته م نيه ده كړى ئه ويش
 بگري ته وه به لام له گه ل پرووداوى يه كه م زياتر ده گونجى.

الطبري (دهر بارهى هو كاري دابه زيني ثايه ته كه) ده لى:

ئهم ووته يه، مه به ستم ووتهى ئه و كه سه يه كه ده لى: ثايه ته كه دهر بارهى ئه و دوو
 كه سه دابه زين كه حوكميان برده وه بولاى طاغوت، ئه و دوو كه سهى كه الله حالى
 وه صف كردن له ثايه تي: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ
 قَبْلِكَ﴾ له پيشتره كه صه واب بيت، چونكه فه رمايشتى الله: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى
 يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له سياقى چيروكى ئهم دوو كه سه دا يه كه الله سه رها
 هه واليدا به چيروكى ئه وان به فه رمايشتى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ
 إِلَيْكَ﴾ هيچ به لگه يه ك نيه له سهر پچراني چيروكه كه يان، جا به يه ك گه ياندى ئهم
 ثايه تانه به يه كتر دهر بارهى چيروكه كه له پيشتره، مادام هيچ به لگه يه ك نه هاتى

له سهر پچرانی چیرۆکه که، ... (پاشان ده ئی) مه حال نیه ئایه ته که دابه زی بیته دهر باره ی
ئه و دوو که سه ی که حوکمیان برده وه بۆ لای طاغوت، وه له ئایه ته که پروونکردنه وه ی
حوکه ی ناکۆکیه که ی نیوان الزبیر و هاوڕێیه ئه نصارییه که شی تیدا بیت.

بروانه [تفسیر الطبری : 204-205]

ابن دھیم ده ئی:

حدثنا شعيب بن شعيب حدثنا أبو المغيرة حدثنا عتبة بن ضمرة حدثني أبي ووتی:
دوو پیاو ناکۆکیان برده وه بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ، پیغه مبه ریش حوکمی بۆ ئه وه یاندا
که له سهر حه ق بوو دژی ئه وه یان که ناحه ق بوو، جا ئه وه ی که حوکمی له دژ درا
ووتی: رازی نابم، هاوه له که ی ووتی: چیت ده وئ ؟ ووتی: ده مه وئ بچین بۆ لای أبو
بکر الصديق، جا چوونه لای، ئه وه یان که حوکمه که له به رژه وهندی ئه و درا بوو
ووتی: چووین بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ حوکمیدا له به رژه وهندی من، أبو بکر ووتی: ئیوه
له سهر ئه و حوکمه ن که پیغه مبه ر ﷺ داویه تی، هاوه له که ی رازی نه بوو، ووتی:
ده چین بۆ لای عمر بن الخطاب، جا چوونه لای، ئه وه یان که حوکمه که له
به رژه وهندی ئه و درا بوو ووتی: ناکۆکیان برده وه بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ، پیغه مبه ریش
حوکه ی له به رژه وهندی مندا، ئه ویش رازی نه بوو به حوکمی پیغه مبه ر، پاشان
چووین بۆ لای أبو بکر، ووتی: ئیوه له سهر ئه و حوکمه ن که پیغه مبه ر ﷺ داویه تی،
جا رازی نه بوو، عمر پرسیا ری لی کرد دهر باره ی ئه م پرووداوه، ئه ویش ووتی: پرووداوه که
ئاوایه، جا عمر چووه ماله وه و هاته دهر وه شمشیری له ده ست بوو هه لیکیشا بوو،
له ملی ئه وه یانی دا که رازی نه بوو جا کوشتی، ئینجا الله ئه م ئایه ته ی دابه زاند:
﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ تا کۆتای ئایه ته که [النساء: ٦٥].

[ابن کثير نه قلی کردووه له تهفسيره که ی : 352-351/2]

و وتم: ئه مهش هوکاري سييه مي دابه زيني ئايه تي (٦٥) ه، ئه گهرچي هه نديک زاناي تهفسير ئايه تي (٦٢) به هه مان شيوه په يوه ست ده که نه وه به م پرووداوه، به لام ئايه ته کاني تر له گه ل ئه م پرووداوه يه ک ناگريته وه، وه ئه م پرووداوه له پرووي حوکمه وه دژ به يه ک نيه له گه ل پرووداوي يه که م، چونکه له م پرووداوه مونافيقه که ده ئي رازي نيم به حوکمي پيغه مبه ر ﷺ، هه ر که سيکيش ئه مه بلئ ئه وا کافره و خويئي حه لاله بويه ئيمامي عمر کوشتي.

سه ره پاي ئه مهش ئه م پرووداوه له سي رنگاوه رپوايه ت کراوه که هه ر سيکيان کيشه دارن له پرووي سه نه ده وه، يه کيکيان له ابن عباس رپوايه ت کراوه له رنکاي الکلي که درؤزنه، وه يه کيکي تريان له رنکاي ابن لهيعة عن أبي الأسود هاتووه به لام چوون بو لاي ابو بکري تيدا يه له لاي پيغه مبه ر ﷺ راسته وخو ده چن بو لاي عمر، کيشه ي ئه م سه نه ده ش ابن لهيعة-يه که زه عيفه هه روه ها أبي الأسود به م پرووداوه نه گه يشتووه بويه مرسل-ه، وه رنکاي سييه ميان ئه مه يه که ابن دحيم له تهفسيره که ي رپوايه تي کردووه که ابن کثير لي نه قل کردووه که ئه مه يان پاکترين سه نه ده به به راورد له گه ل دوو سه نه ده که ي تر، هيچ راوييه کي زه عيفي تيدا نيه، به لام ئه مه شيان مرسل-ه، ضمرة بن حبيب به م پرووداوه نه گه يشتووه، به لام ئه وه ي زياتر کيشه يه سه نه د نيه چونکه له تهفسيردا چاوپوشي له م جوړه سه نه دانه ده کړي گه ر شتي مونکه ري تيدا نه بيئت و پيچه وانه ي رپوايه تي صه حيحتر و ناودارتر نه بيئت، ئه وه ي کيشه يه ئه م پرووداوه هه م پيچه وانه ي رپوايه تي تره که صه حيحتر و ناودارتره، وه هه م له گه ل سياقي ئايه ته کان يه ک ناگريته وه، که واته پرووداوه که به م جوړه يه: مونافيقک و يه هو ديبه ک ده بيته نا کوکيان، يه هو ديبه که ده ئي: با حوکم ببه ينه وه بو لاي پيغه مبه ر، مونافيقه که ش ده ئي: نه خير، با حوکم ببه ينه وه بو لاي فلان طاغوت.

ته فسیری نایه ته گانی سوره تی النساء:

الطبري له ته فسیری نایه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۖ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ده ئی:

الله جل ثناؤه ده فیه رمووی: ئه ی محمد به چاوی دلت نه تدیوه تا بزانی ئه وانه ی که پیان وایه باوه رپان هیناوه به و کتیبه ی که بو تو دابه زیوه، وه ئه وانه ی که پیان وایه باوه رپان هیناوه به و کتیبانه ی که پیش هاتی تو دابه زیون، ده یانه وی له ناکوکیه کانیاں حوکم به رنه وه بو لای ﴿الطَّغُوتِ﴾ واتا: بو لای ئه و که سه ی که به که وره ی ده زانن و به پی ووته گانی ئه و مامه له ده که ن و رازین به حوکمی ئه و له بری حوکمی الله، ﴿وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ الله ده فیه رمووی: فرمانیاں پیکراوه که ئه و شته به درو بزانی که ئه و طاغوته ی حوکم ده به نه وه بو لای هیناویه تی بو یان، جا فرمانی الله-یاں واز لیمینا و شوینی فرمانی شهیتان که وتن، ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ واتا: شهیتان ده یه وی ئه وانه ی حوکم ده به نه وه بو لای طاغوت لایه ن به ریت له سه ر پنگای حه ق و هیدایه ت، ئه م رپنگایه یان لی وون بکات وون کردنیکی دوور، جا شهیتان له م رپنگایه لایان ده دات لادانیکی زور.

وه باسکراوه که ئه م نایه ته دابه زی دهرباره ی پیاویک له مونافیه کان که بانگی پیاویکی کرد له یه هود ناکوکی له نیوانیاں هه بوو تا بچن بو لای هه ندیک له کاهینه کان بو ئه وه ی حوکم بکات له نیوانیاں، له کاتیکیدا پیغه مبه ری الله ﷺ له ناویاندا بوو.

[تفسیر الطبري: 189-188/7]

ووتم: ئەمە حەقیقەتی ناخی مونافیکەکانە کە بە تەعزیم کردنەوه حوکم دەبەنەوه بۆ لای طاغوت نەک بە ناچاری حوکمی بۆ ببەنەوه و بەری بن لێ، بەلکو بەپێی ووتەکانی طاغوتە کە مامەلە دەکەن و لە ووتەکانی لا نادەن، پازین بە حوکمی ئەو لەبەری حوکمی الله، جا هەر کەسێک ئەمە حالی بێت ئەوا گومان نیە لە کافر بوونی، بەلام مونافیکەکان وەک هەمیشە ئەو نیفاقە ی لە ناخیاندا هەیە دەشارنەوه، بە پرووکەش شتیکی تر نیشان دەدەن.

الطبري ده‌ئ:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء: ٦١]، الله جل ثناؤه دەفەر مووی: ئەی محمد بە چاوی دلت نەتدیوه تا بزانی ئەوانە ی کە پێیان وایە باوەڕیان هیناوه بەو کتیبە ی کە بۆ تو دابەزیوه لە مونافیکەکان، وە ئەوانە ی کە پێیان وایە باوەڕیان هیناوه بەو کتیبانە ی کە پێش هاتی تو دابەزیون لە ئەهلی کیتاب، دەیانەوی حوکم بەرنەوه بۆ لای طاغوت، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ﴾ واتا: گەر پێیان بووتری وەرن بۆلای حوکمی الله کە لە کتیبە کە ی دایبە زاندوو، وە بۆلای پیغەمبەر تا حوکم بکات لە نیوانمان، ﴿رَأَيْتَ الْمُتَفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ﴾ واتا: مونافیکەکان ئامادە نین بۆ لات تا حوکم بکەیت لە نیوانیان، وە هەروەها ریگری دەکەن لە کەسانی تریش کە بۆ لات ﴿صُدُودًا﴾.

[تفسير الطبري : 196-195/7]

ابن أبي حاتم ده‌ئ:

أخبرنا محمد بن سعد العوفي -فيما كتب إلي- حدثنا أبي حدثنا عبيد الله بن الحسين حدثني أبي عن أبيه عن ابن عباس: دەر بارە ی ئایە تی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ

أَلْمُنْفِقِينَ يُصَدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿[النساء: ٦١]، ووتی:

گهر بانگ کرابوان بۆ ئه و حوکمه ی که الله دایبه زاندووه، وه بۆ لای پیغه مبه ر تاکو حوکم بکات له نیوانیان، ده یانوت: نه خیر، به لکو حوکم ده به ینه وه بۆ لای کعب بن الأشرف، ئه مه یه فه رمایشتی الله ﷻ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [المائدة: ٦٠].

[تفسير ابن أبي حاتم: 336/4]

یحیی بن سلام ده ئی:

﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ [النور: ٤٨]

پشت هه لده که ن له الله و پیغه مبه ره که ی و کتیبه که ی، و اتا مونا فیه که ن، ئیمان ده رده خه ن و شیرک ده شارنه وه.

[تفسير يحيى بن سلام: 456/1]

ابن کثیر ده ئی:

فه رمایشتی الله: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ و اتا: گهر داوایان لیبکری شوینی هیدایه ت بکه ون له وه ی که الله دایبه زاندووه به سه ر پیغه مبه ره که ی، ئه و ا پشتی لیده که ن و ته که بور لیده دهن له ناخیاندا له وه ی که شوینی بکه ون، ئه م ئایه ته ش وه ک فه رمایشتی الله-یه: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أُنْزِلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ

رَأَيْتَ الْمُتَفَقِّينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿النساء: ٦٠-٦١﴾.

[تفسير ابن كثير: 74/6]

ئَه مَه ي باسكرا ئاشكرا كردني حاليان بوو له په نهان، ئيستاش ديينه سه ر باسكردني
 حوكمي پروكه شيان، وهك زانراوه مونافيق دوو حوكمي هه يه، حوكمي دونيائي كه به پروكه ش
 به موسلمان داده نريت تا ئه و كاته ي كوفري لى به دهر ده كه ويئت، حوكمي په نهانيش كه ته نها
 الله ده يزانيئت كه له قيامه تدا سزاكه ي وهرده گريئت به چوونه ژيره وه ي ئاگري دوزه خ، جا الله
 تعالى له م ئايه تانه ي پيشوودا حالي ناخياني باسكرد كه به چ مه به ستيك حوكميان برده وه بو
 لاي طاغوت و نه چوون بو لاي پيغه مبه ر ﷺ حوكم بكات له نيوانيان، جا با بزاني دواي
 ئه نجامداني ئه م حوكم بردنه وه يان بو لاي طاغوت چ حوكميكي دونيائي به سه ر ئه م مونافيقه
 و هاوشيوه كاني درا.

يحيى بن سلام ده ئي:

﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَبَتْهُمْ مُصِيبَةٌ﴾ [النساء: ٦٢]

الحسن ده ئي: ﴿إِذَا أَصَبَتْهُمْ﴾ واتا: گهر ئه و كوفره ده ربخه ن كه له ناخيان دايه
 ئه و پيغه مبه ري الله ده يانكوژيئت.

[مختصر تفسير يحيى بن سلام لابن أبي زمنين: 383/1]

يحيى بن سلام ده ئي:

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ الله ده زاني چي له دليان دا هه يه له شيرك و
 نيفاق، ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ مه يانكوژه له به ر ئه و ئيمانه پروكه شه ي كه ده ري
 ده خه ن، ﴿وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ [النساء: ٦٣]، پييان ده فه رمووي: ئه گهر

ئو نیفاقه دهبرخه ن که له دلتان دایه دهتانکوژم.

[مختصر تفسیر یحیی بن سلام لابن أبي زمنين : 384-383/1]

ووتم: بروانه له دهولهتیکی ئیسلامی که پیغه مبهەر ﷺ له ژياندايه و دابه زینی قورئان بهرده وامه، که چی کابرای مونافیق ئاماده نیه حوکم بو پیغه مبهەر بهریتته وه به لکو حوکم دهباته وه بو لای طاغوتیک، له گه ل ئه مه شدا الله تعالی به پیغه مبههره که ی دهفه رمووی: مه یانکوژه به هو ی ئه و ئیماننه پروکه شه ی که دهری ده برن، پیا یان بل ی گهر کوفرتان لی ده رکه و ی ئه و ده تانکوژم.

دهزانی ئه مه مانای چیه ؟ و اتا مونافیق هکان به م حوکم بردنه وه یان بو لای طاغوت ته کفیر نه کران، به لکو ئیسلامه پروکه شه که یان ههر قبول کرا، هه ره شه یان لی کرا گهر بیتو کوفریان لی ده رکه و ی ئه و ده کوژرین، و اتا هیشتا کوفریان لی ده رنه که و توه، ئه م حوکم بردنه وه یان بو لای طاغوت به س نه بوو بو ته کفیر کردنیان و کوشتنیان، مه رجی خو ی هه یه تا کو به هو یه وه کافر بن و بکوژرین نه ک به ره های به هو یه وه کافر بن، تو ی زیاده ره ویش له م داری کوفره دا دینت له موسلمان ته نگ کردوه که هیچ دادگایه کی شه ری لی نیه هه ندیک جار ناچاره بو وهرگرتنه وه ی حه قه که ی حوکم بهریتته وه بو یاسا دانراوه کان له کاتیکدا لی بهریه و به کوفری ده زانیت، به لام له گه ل ئه وه شدا تو ی زیاده ره و ته نها به م حوکم بردنه وه یه ته کفیری ده که یه، که چی کابرای مونافیق پیغه مبهەر ﷺ له ژياندا بوو نه چوو بو لای، چوو بو لای طاغوت، الله هه والیشی پیداین ده باره ی ناخی که پریه تی له کوفر و نیفاق و ته عزی م کردنی طاغوت و رق لی بوونه وه له شه ری الله و پیغه مبههره که ی، به لام له گه ل هه موو ئه مانه شدا ته کفیر نه کرا و نه کوژرا، پی ووترا گهر کوفر دهبرخه ی ده کوژریت، و اتا هیشتا کوفری ده رنه خستوه چونکه حوکم بردنه وه بو لای طاغوت به ره های کوفر نیه مه رجی خو ی هه یه بو ته کفیر کردن.

الزجاج ده لی:

فه رمايشتی الله جل وعز: ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ واتا: پييان رابگه يه نه گهر ره تکرده نه وهی حوکمی تو و کوفريان لي دهرکه وي، نه وا کوشتن حه قيانه.

[معاني القرآن وإعرابه : 70/2]

القاسمي دهرباره ی نايه تی: ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ ده ئی:

بريتيه له هه ره شه کردن و به ئیندان به کوشتنیان و بنبر کردنیان گهر نیفاقیان لي دهرکه وي و قوچی نیفاق دهرکه وي، وه پي رابگه يانندن که نه و پيسي و نیفاقه ی که له ناخياندا هه يه زانراوه له لای الله، وه جياوازی نيه له نيوان ئیوه و موشريکاندا، وه نه کوشتنه ته نها پاداشتی نه وه يه که ئيمان به پروکesh نيشان ددهن و کوفر ده شاننه وه، جا گهر شتيک بکه ن که په رده له سه رتان لابه ريت نه وا هيچ شتيک نامي نيته وه جگه له شمشير،

[محاسن التأويل : لاپه ره 1358]

المرآغي ده ئی:

﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ القول البليغ: کاریگه ره له سه ر ناخ، خه می پي ده خون و به هو يه وه هه ست به ترس ده که ن له وه ی که هه ره شه يان لي بکات به کوشتن و بنبر کردن گهر نیفاقیان لي دهرکه وي، وه پييان رابگه يه ني نه وه ی له ناخياندا هه يه له شه ر و نیفاقی شاراوه له الله-ی العليم شاراوه نيه که زانايه به نه ينی و ووته ی شاراوه، وه جياوازی نيه له نيوان نه وان و کافراندا، به لام شمشير له سه ريان هه لگيراوه

له بهر ئه وهی ئیمان ده رده خه ن و کوفر ده شارنه وه، جا گهر کاریک بکه ن
په رده یان له سه ر لابه ریت ئه وا هیچ نامینیته وه جگه له شمشیر.

[تفسیر المراغي : 78/5]

ملکي بن أبي طالب ده ئی:

فه رمایشتی الله: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ﴾ ابن عباس ده ئی: نه سخ بۆته وه به ئایه تی
شمشیر له سوره تی براءه، وه زۆرینه ی زانایان له سه ر ئه وه ن که نه سخ
نه بۆته وه، چونکه ئاماژه دان به فرمان کردن به شمشیر له ئایه ته که دا هه یه گهر
ووته کانی پیغه مبه ر ﷺ قبول نه که ن، ئه مه ش بریتیه له فه رمایشتی الله: ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ واتا: گهر ووته کانی تۆیان قبول نه کرد ئه وا شمشیر به کار دیت
بۆیان، وه شمشیر په یوه سته به پشت هه لکردن یان بۆیه پیویست به نه سخ ناکات به
شمشیریکی تر.

[الإيضاح لناسخ القرآن ومنسوخه : لاپه ره 251-252]

ووتم: نازانم ابن عباس له کوئ و توویه تی ئه م ئایه ته نه سخ بۆته وه به ئایه تی شمشیر، که
مه به ستی ئایه تی (5) ی سوره تی التوبه -یه، به پئی گه رانم له ته فسیره کانی سه له ف شتیکی
ئاوام به رچاو نه که وت، ته نانه ت له (موسوعة التفسير المأثور) که کۆکراوه ی ته فسیری
سه له فه، له هه موو ئایه تی که دا به شیکیان تایبه ت کردووه به نه سخ، هه ر زانایه ک باسی
نه سخی کردبێ ده رباره ی ئایه ته که، نه قلی ده که ن و ده ئین ئه م زانایه و توویه تی ئه م ئایه ته
نه سخ بۆته وه، جا ووته ی زاناکه سه واب بێ یان هه له بێ هه ر نه قلی ده که ن، به لام له م
ئایه ته دا ته نها نه قلی ووته ی مقاتل بن سلیمان-یان کردووه که له ته فسیره یه که یدا ده ئی: ئه م
ئایه ته نه سخ بۆته وه به ئایه تی شمشیر، به لام باسی ابن عباس ناکه ن که بلێ ئه م ئایه ته

نه سخ بۆته وه، جا نازانم مكي بن أبي طالب ئەم ووتەيهی ابن عباس-ی له کوئ بینیه ! خوئی باسی ئەوه دهکات که زۆرینهی زاناکان له سەر ئەوهن که ئەم ئایه ته نه سخ نه بۆته وه، وه خودی ئایه ته که فرمان کردن به شمشیری تێدایه، ههروهک الحسن البصري دهئ: الله به پیغه مبه ره که ی فهرموو: به م مونا فیکانه بلێ گهر نیفاقی ناو دلتان ده ربخه ن ئەوا ده تان کوژم.

عز الدين الرعني المنبلي دهئ:

﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ واتا: واز بهینه له سزادانیان.

ژمارهیه ک له زانیانی ته فسیر بۆ ئەوه چوونه که فرمان کردن به واز لێهانیان نه سخ بۆته وه به ئایه تی شمشیر، ئەمه ش دروست نیه، چونکه ئایه تی شمشیر خوینی موشریکانی حه لال کرد وهانیان بۆ کوشتنیان، به لام مونا فیک خوینی پارێزراوه به هوی ده رخستی ووشه ی حه ق.

[رموز الكنوز : 548-547/1]

ابن کثیر دهئ:

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ واتا: ئەم جوړه که سانه له خه لکی که مونا فیقن الله ده زانی چی له دلیاندا هه یه، وه پاداشتیان ده داته وه له سه ری، هیه شتیک له الله شاره وه نیه، ئەه ی محمد الله به سه بۆت ده رباره ی ئەوان، الله زانیه به رووکه ش و ناخیان، هه ر بۆیه به پیغه مبه ره که ی فهرموو: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ واتا: توند مه به له گه لیان به هوی ئەو نیفاقه ی که له دلیاندا هه یه، ﴿وَعِظْهُمْ﴾ واتا: نه هیان لی بکه له و نیفاقه و خراپه نه یانیانه ی که له دلیاندا هه یه، ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا

بَلِيْغًا ﴿ وَاْتَا: ئَامُوْژْگَارِيَان بَكِه لِه نِيْوَآن خَوْت و ئَهْوَانْدَا بَه ووتَه يَه كِي بَه هِيْزُو كَارِيْگَه ر
كِه رَاِيَان بَجَه لِه كِيْنِيْ.

[تفسير ابن كثير : 347/2]

ووتَم: بَرَوَانَه بَاسِي نِيْفَاق دَهْكَات كِه كُوفَرِي شَارَاوَهِي نَاخَه، بَاسِي كُوفَرِيْكِي ئَاشَكْرَا نَاكَات كِه
ئَه نَجَامِيَان دَابِيْت.

مَقَاتِلُ بِنِ سَلِيْمَانَ دَهْئِي:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ﴾ [النساء: ٦٤]، گَه ر كَاتِيْك زوْلَمِيَان لِه خُوِيَان كَرْد بَه
تَاوَان، وَاْتَا ئَه و كَاتَه ي رَازِي نَه بَوُوْن بَه حُوكَمِي تُو، بِيْن بُوْ لَات، ﴿فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾
دَاوَاي لِيْخُوْشَبُوُوْن لِه اللّٰه بَكِهْن لِه تَاوَانَه كَانِيَان.

[تفسير مقاتل بن سليمان : 386/1]

الطَّبْرِي دَهْئِي:

﴿إِذَا أَصَبَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ﴾ وَاْتَا: گَه ر سَزَايَه كِيَان بَه سَه ر دَابَه زِي لِه لَآيَهْن اللّٰه-وَه، ﴿بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيَهُمْ﴾ بَه و تَاوَانَانَه يَان كِه پِيْشْتَر ئَه نَجَامِيَان دَاوَه، ﴿ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلُفُونَ بِاللّٰهِ﴾ اللّٰه
دَه فَه رَمُوُوِي: پَاشَان دِيْن بُوْ لَات سَوِيْنْد دَه خُوْن بَه اللّٰه بَه دَرُوْ، ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا أَحْسَنًا
وَتَوْفِيْقًا﴾ ئَه مَه هَه وَاْل پِيْدَانِي اللّٰه-يَه دَه رِبَارَه ي ئَه م مَوْنَا فَيَقَانَه كِه رُوودَاوَه جُوْراو
جُوْرَه كَان و سَزَاكَان رَاِيَان نَاجِلَه كِيْنِيْ لِه نِيْفَاق، وَه ئَهْوَان گَه ر سَزَا بِيَانْگَرِيْتَه وَه
لِه لَآيَهْن اللّٰه-وَه بَه هُوِي حُوكَم بَرْدَنَه وَه يَان بُوْ لَآي طَاغُوْت ئَه وَا نَاگَه رِيْنَه وَه و تَه وَبَه
نَاكَهْن، بَه لُكُو سَوِيْنْد دَه خُوْن بَه اللّٰه بَه دَرُوْ و جُوْرئَه ت هَه بَوُوْنَه بَه رَاْمَبَه ر اللّٰه دَه لِيْن:

هیچ شتیگمان نه ویست به حوکم بردنه وه مان بۆلای طاغوت جگه له چاکه کردنی هه ندیگمان بۆ هه ندیگمان و گه یشتن به صه واب له و بابته ی که حوکمان برده وه بۆلای طاغوت به حوکم بردنه وه مان بۆی.

[تفسیر الطبری : 197-196/7]

الطبری له ته فسیری ئایه تی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ۶۴]، ده ی:

الله جل ثناؤه ده فه رمووی: ئه و مونا فیقانه ی که وه صفی صیفه ته کانم کردن له م دوو ئایه ته دا، ئه وانه ی گه ربانگ کرابوان بۆ حوکمی الله و حوکمی پیغه مبه ره که ی رینگریان ده کرد، ﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ زو لمیان له خویان کرد به ئه نجامدانی تاوانیکی گه وره به حوکم بردنه وه یان بۆلای طاغوت، وه رینگری کردنیان له گه رانه وه بۆ کتییی الله و سوننه تی پیغه مبه ره که ی کاتیگ بانگ کرابوان بۆی، ﴿جَاءُوكَ﴾ گه ر به اتنا یه بۆ لات ئه ی محمد کاتیگ ئه و کاره یان ئه نجامدا له چوونیان بۆلای طاغوت رازی بوون به حوکمی ئه و له بری حوکمی تو، هاتن بۆ لات به ته و به و گه رانه وه، داوایان له الله کرد لییان خوشیی له سزادانی تاوانه که یان به داپوشینی، وه پیغه مبه ریش ﷺ هه مان شتیان بۆ داوا بکات له الله، ئه مه یه مانای فه رمایشتی الله: ﴿فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ﴾ به لام فه رمایشتی الله: ﴿لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ الله ده فه رمووی: گه ر ئه وان وابکه ن و ته و به بکه ن له تاوانه که یان، ﴿لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا﴾ الله ده فه رمووی: له و شته ده گه رپته وه بۆیان که پییان ناخوشه بۆ ئه و شته ی که پییان خوشه، ﴿رَحِيمًا﴾ و اتا: به به زه ییه بۆیان له واز هینانی له سزادانیان له سه ر ئه و

تاوانه ی که تهبه یان لی کرد.

[تفسیر الطبری : 199/7]

ووتم: هه ریه ک له مقاتل بن سلیمان و الطبری حوکم بردنه وهی مونافیه کانیان بۆ لای طاغوت به تاوان ناو برد نه ک کوفر، نه مه له حوکمی پروکه شدا، نه گهرچی له ناخه وه کافر بوون الله و ئیمانیان به طاغوت هه بوو.

ابن کثیر ده ئی:

﴿ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ واتا: عوزر ده هیئنه وه بۆت و سویند ده خۆن که به رۆیشتنمان بۆ لای که سیکی تر جگه له تۆ و حوکم بردنه وه مان بۆ لای لای غهیری تۆ، هیچمان نه ویستوو له م کاره دا ته نها ئیحسان و ته وفیق نه بی، واتا: موجه له کردن و نواندن، نه ک بروامان و ابیت نه و حوکمه دروسته.

[تفسیر ابن کثیر : 347-346/2]

بیهی بن سلام ده ئی:

الحسنی واتا: خیر، نه م مانایه ش له فه رمایشتی الله له سوره تی براءة هاتوو: ﴿وَلِيَخْلِفَنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ [التوبة: ۱۰۷]، واتا: هیچمان نه ویست له دروستکردنی نه م مزگه وته جگه له خیر، هاوشیوهی نه مه ش له سوره تی النساء هه یه، الله فه رموویه تی: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ [النساء: ۶۲]، واتا: هیچمان نه ویست جگه له خیر.

[التصاریف : لاپه ره 194]

ووتم: مونا فیه کان له عوزر هیئانه وهیان بۆ کاره که یان ئەمه ده رده خات که حوکم بردنه وه بۆ لای طاغوت له هه موو حاله تییدا کوفر نیه، چونکه گهر به ره های کوفر بوايه ئەوا ئەم عوزره یان نه ده هیئانه وه، له بهر ئەوهی ئەوان ئەم درۆیه ده که ن تا کو پارێزراو بن له سزای دنیایی، مه حالیشه عوزرێک بهیننه وه که بزانی به هوی ئەم عوزره وه ته کفیر ده کرین و ده کوژرین، بیگومان ده زانی ئەم عوزره سودیکیان پێ ده گه یه نیت بۆیه ئاوا به درۆ سویندی له سه ر ده خوون، ته نانه ت عوزره که یان جوړێک له حه لال کردنی کاره که یانی تیدایه به لام به ته ئویله وه، ههروهک یحیی بن سلام و ابن کثیر باسیان کرد، چونکه ده لێن له م کاره دا مه به ستمان چاکه کاری و سه واب بووه، واتا وامان به باش زانیوه که حوکم بۆ لای طاغوت به یه نه وه له بهر ئەم هۆکارانه، واتا کاره که مان به ته ئویله وه کردووه نه ک بروامان به حوکمی طاغوت هه بیته، جا ئەگه ر مونا فیه به م حاله وه ته کفیر نه کریته، ئەه ی چۆن موسلمانێک ته کفیر ده کریته که حالی ته واو پێچه وانه ی حالی مونا فیه که ؟!

جا رهنگه بلێن: مونا فیه کان وتوویانه ئیمه حوکمی طاغوت به دروست نازانین وهک ابن کثیر باسیکرد بۆیه ته کفیر نه کران و نه کوژران.

له وه لامدا ده لێن: ئەمه به لگه یه له دژتان نه ک به لگه بیته بۆتان، گهر مونا فیه به درۆ بلێ من باوه رم به حوکمی طاغوت نیه ته نها له بهر چه ند به رژه وه ندیه ک حوکم ده به مه وه بۆ لای، به م ووتیه عوزری پێ بدریته و ته کفیر نه کریته، ئەه ی چ جای ئەوهی موسلمانێک که به راستی له دله وه کوفری کردووه به طاغوت و به ریه له خویان و یاسا کانیان به لام بۆ وه رگرتنه وهی حه قیکی حوکم ده باته وه بۆ لایان چونکه هیه رێگایه کی تری له به رده م نیه تا حه قه که ی وه ربگریته وه، چۆن ئەمه ته کفیر ده کریته ؟!

قال الله تعالى:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ٦٥]

زیاده رِه وه کان به لَگه به م ئایه ته ده هیئنه وه به تیگه یشتنیکی نادرست دایده به زین به سه ر خه لکید، به جوړیک گه ر بیټو له ووته که ی خویان وورد ببنه وه ئه وا ده بیټ رُوژانه چه ند جاریک خویان ته کفیر بکه ن.

تیگه یشتنی ئه وان بو ئه م ئایه ته به م جوړه یه:

الله تعالی سویندی خواردووه به زاتی خو ی که هیچ که سیک ئیمانی نیه تا کو سی مه ر جی تیډا نه یه ته دی، یه که م: له هه موو نا کوکیه ک حوکم به ریته وه بو لای قورئان و سوننه ت، دووهم: له دلّه وه به حوکمی قورئان و سوننه ت رازی بیټ، سییه م: به رووکه شیش ته سلیمی بیټ و جیبه جی بکات، گه ر یه کیک له مانه ی نه کرد ئه وا ئیمانی نیه و کافره. جا هه ر موسلمانیک له هه ر نا کوکیه کدا حوکم به ریته وه بو یاسا دانراوه کان ئه وا به به لَگه ی ئه م ئایه ته کافر بووه، چونکه حوکمی نه بردوته وه بو قورئان و سوننه ت، ته نانه ت حوکم بو قورئان و سوننه تیش بباته وه و له دلّه وه قبولی بیټ به لام له رووکه شدا ته سلیمی نه بیټ و جیبه جی نه کات ئه وا هه ر کافره.

به پی ئه م تیگه یشتنه ی زیاده رِه وه کان بو ئه م ئایه ته، ده بی بلین:

گه ر موسلمانیک مامه له یه کی هاته پی شه وه، نه یزانی مامه له که حه لاله یان حه رامه، ئه ویش بچیته لای زانایه ک پرسیری لی بکات ده رباره ی مامه له که، زاناکه ش بلی: ئه م مامه له یه حه رامه به به لَگه ی ئه م فه رمووده یه، موسلمانه که لیږده دا حوکمی برده وه بو لای شه رعی الله واتا مه ر جی یه که می به جی هیئا، له دلّی شه وه حوکمه که ی قبول کرد و دانی پیدانا که ئه مه

حه رامة واتا مه رجي دووه ميشي به جي هينا، به لام مامه له كه ي نه جامدا، نهوا ليره دا كافر بوو، چونكه مه رجي سييه مي به جي نه هينا كه ته سليم بوونه به حوكمه كه و جيبه جي كردنيه تي. جا رهنكه بلين نه خير وانيه نيمه نهو كه سه به تاوانبار ده زانين نهك كافر! به لام به پي ته نصيله كه تان بو نه م بابته مولزهم دهن به وه ي كه نه م موسلمان به ته كفير بكن، ههروهك چون له بابته تي حوكم كردن به غهيري نهوه ي الله دايبه زاندووه مولزهم دهن به وه ي نهو موسلمان به ته كفير بكن كه به رده وامه له سهر تاوان و تاكو ده مریت لي لانات، چونكه به به رده وامي حوكمي نه كردووه به وه ي الله دايبه زاندووه نهك جاريك و دووان.

ابن تيمية ده ئي:

فه رمايشتي الله تعالى: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ كاتيک الله نه في ئيماني كرد تاكو نه م ئامانجه بووني ده بيت، به لگه يه له سهر نهوه ي كه نه م ئامانجه فه رزه له سهر خه لکي، هه كه سيک وازی لي بهيئت نهوا لهو كه سانه يه كه هه رده شهيان ليکراوه، نهو ئيمانه واجبه ي نيه كه نه هله كه ي به ئينيان پيدراوه به چوونه به هه شته وه به بي سزا، الله به ئيني نه مه ي داوه بهو كه سانه ي كه فرمانه کاني الله نه نجام ده دهن، به لام نهو كه سه ي هه نديک واجبات نه نجام ده دات وهه نديکي واز لي ده هيئت نهوا شايس ته يه هه رده شه بيگري ته وه.

[مجموع الفتاوى: 37/7]

ووتم: مه به ستی له ئامانجه كه حوكم بردنه وه و رازی بوون و ته سليم بوونه به حوكمي الله و پيغه مبه ره كه ي.

ابن تیمیة نه فی کردنی ئیماننه که ی گه پانده وه بۆ واجباتی ئیمان نه که ئه صلی ئیمان، وه که زانراویشه ئیمان ئه صل و واجب و موسته حه باتی هه یه، که ئه وه ی یه که میان هه ر که سیّک نه بیّت کافره و ئیمانی نیه، وه ئه وه ی دووه میان پی تاوانبار ده بیّت نه که کافر بیّت، وه ئه وه ی سیّیه میان سزای له سه ر نیه و پاداشتی هه یه.

ابن تیمیة ده ئی:

اللّٰهُ تَعَالٰی فِهْرَمُوْیَه تِی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا﴾ جا هه ر که سیّک پابه ند نه بیّت به حوکم کردنی الله و پیغه مبه ره که ی له و خیلافه ی که له نیوانیان روو ده دات، ئه وا الله سویندی خوار دووه به زاتی خو ی که ئیمان ناهیی، به لام ئه و که سه ی که پابه نده به حوکمی الله و پیغه مبه ره که ی له ناخ و پروکه شدا، به لام سه رپیچی ده کات و شوینی ئاره زووی ده که وی، ئه وا ئه م که سه له پله ی تاوانباره کانی هاوشیوه یه تی.

وه ئه م ئایه ته له وانه یه که خه واریجه کان به لگه ی پی ده هیئنه وه بۆ ته کفیر کردنی ئه و کار به ده ستانه ی که حوکم ناکه ن به وه ی الله دایبه زان دووه، پاشان پییان وایه بیروباوه ری خو یان حوکمی الله-یه.

[منهاج السنة النبویة : 131/5]

ووتم: بروانه کاکی زیاده ره و له به شی یه که مدا زانایان ووتیان خه واریجه کان به لگه به ئایه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ده هیئنه وه، له م به شه شدا ابن تیمیة ده ئی: خه واریجه کان به لگه به ئایه تی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٠٠﴾ دههيننه وه ! بۆچی له م دوو بابته دهستت گرتوو به دوو ئايه ته وه كه ههردوو ك ئايه ت خهواريج به لگه يان پي هيناو ته وه ؟ ئيستا له وه حالي بوويت كه تيگه يشتني تۆ بۆ ئه م دوو بابته هه مان تيگه يشتني خهواريجه ؟ ابن تيمية ووتی: (به لام ئه و كه سه ی كه پابه نده به حوكمی الله و پيغه مبه ره كه ی له ناخ و پروكه شدا، به لام سه رپيچی ده كات و شويني ئاره زووی ده كه وئ، ئه وا ئه م كه سه له پله ی تاوانباره كانی هاوشيوه يه تی).

پابه نده بوون به حوكمی الله و پيغه مبه ره كه ی له ناخدا ئه وه يه كه له دلّه وه قبولت بيت و گومانته له حه ق و عه دلی حوكمه كه نه بيت.

وه پابه نده بوون له پروكه شدا ئه وه يه كه به زمان ده ری به ری كه ئه م حوكمه له سه ر تۆ واجبه، يان ئه م شته له سه ر تۆ حه رامه، هيچ تانه يه ك له حوكمه كه نه ده يت و په خنه ی لئ نه گريت و رته نه كه يته وه، ههروهك چۆن كه سيك زينا ده كات دان به وه ده نيته كه تاوانباره كاريكي حه رامي ئه نجامی داوه، ئه م كه سه له ناخ و پروكه شدا پابه نده بووه به فرمانی الله، به لام سه رپيچی كردوو و شويني ئاره زووی كه وتوو.

پهنگه بلين: ئه مه بۆ تاوان وايه نهك بۆ كوفر، له وه لامدا ده لين: حوكم كردن به غه يری الله يان حوكم بردنه وه بۆ غه يری شه رعی الله له ئه صلدا تاوانه به مه رج ده بيته كوفر وهك باقي تاوانه كان.

ابن تيمية دهلي:

هه ر نه في كردنيكي كرده وه له قورئان و سوننه تدا هاتبي ئه وا بۆ نه في كردني هه نديك له واجباته كانی كرده وه كه يه، وهك فه رمايشتی الله تعالى: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾.

[القواعد النورانية الفقهية : لاپه ره 53]

ووتم: واتا ئەم نه في كردنه ی ئیمان لهما ئایه ته دا نه في كردنی هه نديک له واجباتی ئیمان، نه ک نه في كردنی ئەهلی ئیمان که خاوه نه ی کافر بێت.

السمعاني ده ئی:

فه رمایشی الله تعالى: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ مه به ست پي ئیمانی کامله، واتا ئیمانیان کامل نابیت، ﴿حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ تاكو تو نه كه ن به حاكم له و خيلافه ی كه له نپوانیان روو ده دات.

[تفسير السمعاني : 444/1]

السمعاني ده ئی:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ مانای ئایه ته كه ئە مه یه: ئیمانیان کامل نابیت تاكو رازی ده بن به حوكمی تو، وه ملكه چ ده بن بو، وه ووتراوه: ئەم ئایه ته توندترین ئایه ته له كتيبی الله تعالى له هه ره شه كردندا.

[تفسير السمعاني : 444/1]

ووتم: بروانه باسی كه مالی ئیمانی كرد كه به ئە نجامدانی واجباته كان و دووركه وتنه وه له تاوانه كان كه مالی واجبی ئیمان دیته دی، نه ك مه به ستی ئەهلی ئیمان بێت.

عبدالرحمن بن حسن آل السیغ ده رباره ی فه رمووده ی: (لا يؤمن أحدكم حتى يكون

هواه تبعاً لما جئت به) که له کتبی التوحید هاتووه، دهئ:

ئهم فهرموودهیه الشیخ أبو الفتح نصر بن إبراهيم المقدسي الشافعي ریوایه تی کردووه له کتبی (الحجة على تارك المحجة) به سه نه دیکی صه حیج، هه روه ک دانه ری کتب رحله له النووی-هوه نه قلی کرد، وه الطبرانی و أبو بکر بن عاصم و الحافظ أبو نعیم له کتبی (الأربعین) ریوایه تی کردووه که کردوویه تی به مه رج فهرمووده کانی کتبه که صه حیج بن، وه شایه تی بؤ ئهم فهرموودهیه له قورئاندا فهرمایشتی الله تعالی-یه: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ وه فهرمایشتی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ وه فهرمایشتی: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه هاوشیوهی ئهم ئایه تانه، پیغهم به رحله که ده فهرمووی: (لا یؤمن أحدکم) واتا: له ئه هلی که مالی ئیمان واجب نیه که الله به ئینی به ئه هله که ی داوه به چوونه به هه شت و رزگار بوون له دۆزه خ، له پله ی ئه هلی خراپه کاری و تاوان دایه له ئه هلی ئیسلامدا.

[فتح المجید : 663-662/2]

ووتم: ئایه ته که ی کرده شایه تی بؤ ئهم فهرموودهیه، وه فهرمووده که ی به وه شه رح کرد که مه به ست پی نه فی کردنی که مالی ئیمان نه ک ئه صلی ئیمان، جا کاتی که ئهم ئایه ته ی کرده شایه تی بؤ فهرمووده که مانای وایه له ئایه ته که شدا نه فی کردنی ئیمان هه ر به که مالی ئیمان ته فسیر ده کات نه ک ئه صله که ی.

السعدي دهئ:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ پاشان الله تعالى سویندی خوارد به زاتی به پرنزی خوی که نهوان ئیمان ناهینن تاكو پیغه مبه ره که ی نه که ن به حاکم له و خیلافه ی که له نیوانیان پروو ده دات، واتا له هه موو شتیک که خیلافی تییدا پروو ده دات، به پیچه وانه ی بابه ته کانی ئیجماع که پالپشتن به قورئان و سوننه ت، پاشان ئه م حوکم بردنه وهیه به س نیه تاكو دلته نگی له دلیاندا نامینیت و حوکم ده به نه وه بو لای به شیوهیه کی ئاسایی و به بی زور له خو کردن، پاشان ئه مه به س نیه تاكو ته سلیم ده بن بو حوکمه که ی ته سلیم بوونیک به سینگ فراوانی و دل ئارامیه وه، وه ملکه چ بوون به ناخ و به پرووکه شه وه، حوکم بردنه وه بو لای پیغه مبه ره له پله ی ئیسلام دایه، وه نه بوونی دلته نگی له پله ی ئیمان دایه، وه ته سلیم بوون له پله ی ئیحسان دایه، جا ههر که سییک ئه م پلانه ته واو بکات ئه وا هه موو پله کانی دینی ته واو کردووه، وه ههر که سییک واز بهینیت له م حوکم بردنه وهیه بو لای پیغه مبه ره، پابه ند نه بییت پیی ئه وا کافره، وه ههر که سییک واز له م حوکم بردنه وهیه بهینیت به لام پابه ند بییت پیی، ئه وا هه مان حوکمی تاوانباره کانی هاوشیوه ی هه یه.

[تفسیر السعدی : لایه ره 199-200]

ووتم: پروانه ووتی: (ههر که سییک واز بهینیت له م حوکم بردنه وهیه به لام پابه ند بییت پیی، ئه وا تاوانباره) واتا پابه ند بوون ئه وه نیه ئیلا فرمانه که ئه نجام بدهیت، ده کرئ فرمانه که ش ئه نجام نه دهیت به لام پابه ند بیت پییه وه.

له به شی یه که م باسما ن کرد ئه و که سه ی حوکم به غهیری قورئان ده کات و یاسا داده نیت به چه ند مه رجیک کافر ده بییت، جا گهر حاکم به په های ته کفیر نه کریت که خوی

خاوهن دهسه لاتَه و حوکم کردن به قورئان له سهَر ویستی ئه و وه ستاوه، ئه ی چوَن خه لکيکی داماو ته کفیر ده کریت که ته نها داوای حه قه که ی خو ی ده کاته وه و له غه یری شه رع ی الله به هیچ حوکمیکی تر رازی نیه ؟! ته نانه ت هه ر به م ته ئصیله باطله ی که باسی ده که ن و ده لئین جاریک و دووان حوکم نه کات به قورئان کافر نیه، ژماره که زور بوو ئه وکات کافره، هیچ نه بیّت ئه م ته ئصیله باطله بو خه لکی داماویش به کار بهینن بلین گهر جاریک و دووان حوکمی برده وه بو لایان ته کفیر ناکریت، چونکه به هه موو حه قیک ده بیّت حوکمی ئه م خه لکه سوکتر بیّت له حوکمی حاکمه کان، چوَن ده کریت حاکم که حوکمه که له ژیر دهستی خو یه تی بواری زیاتر پئ بدریت له ته کفیر کردندا، به لام خه لکه که که هیچ ده سه لاتیکیان نیه و به ناچاری حوکمی بو ده به نه وه ده ست به جئ ته کفیر بکرین به بئ ره چاو کردنی هیچ مه رجیک ؟!

ته نانه ت که سیک پروای به حوکمی شه رع هه بیّت و جگه له مه پروای به هیچ حوکمیکی تر نه بیّت، به لام له بابه تییدا ده زانیّت گهر حوکم بباته وه بو شه رع ئه و حه قه که بو که سی به رامبه ر ده بیّت، وه ئه گهر حوکم بباته وه بو یاسا دانراوه کان ئه و حه قه که بو خو ی ده بیّت، ئه ویش له به ر به رژه وه ندی و ئاره زوو هکانی حوکم ده باته وه بو یاسا دانراوه کان به لام له دلّه وه ته نها پروای به شه رع ی الله هه یه و تانه ی لئ نادات و دان به حه رام و حه لاله کانی ده نیّت و ده زانیّت جگه له م حوکمه هه موو حوکمیکی تر باطله، وه هیچ ته عزیّم کردنیک و پیروزیه ک بو یاساکه دهر نه برپت و دان به وه بنیت کاره که ی تاوانه، ئه و کافر نابیت به م کاره به لام تاوانیکی یه کجار گه وره ی ئه نجامداوه، هه روه ک چوَن مونا فیه کان ته کفیر نه کران کاتیک ووتیان ئیمه پروامان به حوکمی طاغوت نیه به لام بو به رژه وه ندی و چاکه ئه م کاره مان کرد، جا گهر ئه وان به م کاره ته کفیر نه کرین، ئه ی موسلمانیکی حه ق خورا و که ته نها ده یه ویت حه قه که ی وه ربگریته هیچ پنگایه کی شه رع ی له به رده م نیه بو گه راندنه وه ی حه قه که ی، ناچار سکا لا تو مار ده کات و حوکم ده باته وه بو یاسا دانراوه کان، چوَن ته کفیر ده کریت ؟!

گهر بووترئ: ناچاری عوزر نیه ته‌نہا (اکراه) عوزره، الله تعالی له قورئاندا ته‌نہا (اکراه) ی به عوزر داناوه بۆ کوفر کردن، له وه‌لامدا ده‌لئین: وهک ووتمان هیچ کام له حوکم نه‌کردن به شهرع و حوکم بردنه‌وه بۆ غه‌یری شهرع به ره‌هایی کوفر نین به‌لکو به مهرج ده‌بن به کوفر، که‌واته مادام له نه‌صلدا کاره‌که تاوانه کوفر نیه، نه‌وا ئایه‌تی: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ [النحل: ۱۰۶]، نابیته به‌لگه بۆ نه‌م بابته،

خالیکی تر که زۆر گرنگه به‌لام درک پیکردنی وورد بوونه‌وه‌ی ده‌وئیت، که باسی بابته‌ی حوکم کردن به غه‌یری قورئان ده‌کرئیت رپک بیرمان بۆ لای حاکم و یاسا دانه‌ران ده‌چئیت، وه کاتیکی باسی حوکم بردنه‌وه بۆ لای یاسا دانراوه‌کان ده‌کرئیت رپک بیرمان بۆ لای نه‌م خه‌لکه ده‌چئیت که حوکم ده‌باته‌وه بۆ نه‌م یاسایانه، به جوړیک وای لیه‌اتووه ئایه‌تی (۴۴) ی سوره‌تی المائدة تایبته کراوه به حاکم، ئایه‌تی (۶۵) ی سوره‌تی النساء تایبته کراوه به و خه‌لکه‌ی حوکم ده‌به‌نه‌وه بۆ لای حاکم، نه‌م تیگه‌یشتنه‌ش هه‌له‌یه ئایه‌ته‌که‌ی المائدة هه‌موو موسلمانیک ده‌گریته‌وه حاکم و جگه له حاکمیش به‌لام له حاکمدا زیاتر حوکمه‌که ده‌رده‌که‌وئ، نه‌گینا باقی تری خه‌لکه‌که‌ش لی بئ به‌ش نین، هه‌ر بویه کاتیکی پیاوئیک به طاوس-ی ووت: ده‌مه‌وئ هه‌ندیکی باخی خورما بده‌م به یه‌کیکی له کورپه‌کانم به دیاری، به‌لام به‌وانی تری نه‌ده‌م، طاوس نه‌م ئایه‌ته‌ی خوئنده‌وه: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾ [المائدة: ۵۰]، که نه‌مروئ نه‌م ئایه‌ته‌ته‌نہا په‌یوه‌ست کراوه به حاکمان و یاسا دانه‌ران، هه‌روه‌ها مقاتل بن حیان هه‌ر کاتیکی ئایه‌تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ته‌فسیر ده‌کرد ده‌یووت: وه‌صفی پیغه‌مبه‌ریان شارده‌وه و باوه‌ریان پی نه‌هینا بویه کافرن، مه‌علومیشه که باوه‌ر نه‌هینانی یه‌هود به پیغه‌مبه‌ر هه‌موویان ده‌گریته‌وه نه‌ک ته‌نہا کاربه‌ده‌ست و زانا‌کانیان، هه‌روه‌ک الطبري-ش ئاماژه‌ی پئ ده‌دات.

الطبري ده ئی:

﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْأَنْحِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ [المائدة: ٤٧]، الله تعالى ذكره هیچ کتیبیکی دانه به زاندووه به سهر پیغه مبه ریک له پیغه مبه رانی ته نها بو ئه وه نه بیّت که کار بکه ن به وهی له کتیبه که دا هه یه ئه و که سانه ی که فرمانیان پئ کراوه کاری پئ بکه ن، وه داینه به زاندووه به سه ریان ئیلا فرمانی پئ کردوون که کار بکه ن به وهی له کتیبه که دا هه یه، بو کار کردن به وهی له کتیبه که دا هه یه دایبه زاندووه، وه فرمانی کردووه به ئه هلی کتیبه که کار بکه ن به وهی له کتیبه که دا هه یه.

[تفسير الطبري: 484/8]

ووتتم: هه موو رسته کانی ئه م ووته یه ی سه ره وه له پرووی مانه وه هه مان شتن دوو باره بوونه ته وه به شیوازی جیاواز، نازانم هو ی ئه مه چیه، ده یتوانی به دوو رسته کو تایی پئ به ینیت! بو یه ش ئامازم به مه دا تا که س وا هه ست نه کات هه له له وه رگی رانه که هه یه، یان ووته کان دوو باره بوونه ته وه به هه له.

بروانه باسی ئه وهی کرد الله هه ر کتیبیکی دابه زاند بیّت بو ئه وه بووه تا ئه هلی کتیبه که کاری پئ بکه ن، کار کردن به حوکمه کانی کتیبه که هه موو ئه هلی کتیبه که ده گریته وه نه ک ته نها حاکمه کان.

جا هه روه ک وه ک چۆن ئایه ته که ی المائدة تایبه ت نیه به حاکمان به لکو خه لکیش ده گریته وه، به هه مان شیوه ئایه ته که ی النساء ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ تایبه ت نیه به وه خه لکه ی که حوکم ده به نه وه بو لای غه یری شه رع ی الله، به لکو یاسا دانه رانیش ده گریته وه بگره ئه وان له پیشترن بو ئه م ئایه ته، چونکه یاسا دانه ران که خو یان به موسلمان ده زانن

لە کاتی نوسی نی یاساکان دەبوا یە سەرچاوە یە کەم و کۆتاییان تەنھا قورئان و سوننەت بێت
 حوکم بەرنەووە بۆ لای ئەم دووانە لەو بابەتانە ی کە لە دیندا باسکراون، بەلام ئەم نایەتە یان
 جیبە جی نە کرد، حوکمیان نە بردەووە بۆ قورئان و سوننەت بە لکو حوکمیان بردەووە بۆ یاسای
 فەرەنسی و ئینگلیزی و یۆنانی یان بۆ پەرئی و ئارەزووەکانی خۆیان، بە پئی یاساکانی ئەوان
 بپارەکانیان دەرکرد و سزاکانیان سەپاند، ئینجا هاتن کاریان بەم یاسایانە کرد و نایەتە کە ی
 المائدة ئەوانی گرتەووە، جا ئەو کەسە ی یاسا دادەنێت گەر موسلمان بێت و یاساکانی هیچ
 کوفریکی تیدا نە بێت و دوور بێت لە حەلال کردن و تەفزیل کردن و یە کسان کردن و
 سوکایەتی کردن بە حوکمی شەری و پەتکردنەووە و ئینکاری کردنی، ئینجا یاساکانی شی جیبە جی
 بکات لە سەر خەلکی و حوکمی پئ بکات، هەم حوکمی نە بردەووە بۆ لای قورئان و سوننەت،
 وە هەم حوکمی کرد بە غەیری قورئان و سوننەت، کە چی لە گەل هەموو ئەمانە شدا تە کفیر
 نە کریت، ئە ی چۆن ئەم خەلکە موسلمانە داماوە کە نە یاسای داناووە و نە دەسەلاتی هە یە،
 تەنھا بە حوکم بردنەووە ی بۆ لای ئەم حاکمانە تە کفیر دە کریت کە سەرچاوە ی ئەم خراپە کارییە
 هەمووی یاسا دانەرەان و حاکمەکانن ؟!!!

الرازی دە ئی:

بزانە فەرماشتی الله تعالى: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سویندە لە لایەن الله تعالى لە سەر
 ئەووە ی کە ئەوان وە صەف ناکرین بە صیفەتی ئیمان تەنھا لە گەل هاتنەدی چەند
 مەرجییک نە بێت.

یە کە میان: فەرماشتی الله تعالى: ﴿حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ ئە مەش بە لگە یە
 لە سەر ئەووە ی هەر کە سییک رازی نە بێت بە حوکمی پیغەمبەر ئیماندار نیە.

مهرجی دووهم: فهرمایشتی الله: ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾ بزانه ئەو کهسهی که رازییه به حوکمی پیغه مبهەر ﷺ له وانهیه له پروکه شدا پئی رازی بیّت له دّدا پئی رازی نه بیّت، جا الله پرونی کرده وه له م ئایه ته دا بیگومان ده بیّت رازی بوون له دّدا بیّته دی، وه بزانه مه یلی دّل و پئ ناخۆش بوونی بو حوکمه که شتی که له دهره وهی توانای مروّف دایه، جا ئایه ته که مه به ستی ئە مه نیه، به لکو مه به ست پئی ئە وهیه یه کلایي بوونه وه و یه قین له دّدا دروست بی که ئە و شته ی پیغه مبهەر حوکمی پئ ده کات حه ق و راسته.

مهرجی سییه م: فهرمایشتی الله: ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ بزانه ئە و کهسه ی له دّیدا ده زانی ئە و حوکمه ی پیغه مبهەر حه قه و راسته، له وانهیه یاخی بیّت له قبول کردنی حوکمه که به صیفه تی عینادی کردن یان بوه ستی له قبول کردنی حوکمه که، جا الله تعالی پرونی کرده وه ههروهک چۆن بو ئیمان مه رجه و ده بیّت یه قین له دّدا دروست بیّت، به هه مان شیوه مه رجه و ده بیّت ته سلیم بوونی پروکه شی له گه ل بیّت، جا فهرمایشتی الله: ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾ مه به ست پئی ملکه چ بوونه له ناخه وه، وه فهرمایشتی الله: ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ مه به ست پئی ملکه چ بوونه له پروکه ش، والله أعلم.

[التفسير الكبير: 170-169/10] بتصرف

ووتم: هه ر سئ مه رجه که ی پروون کرده وه:

یه که م: ﴿حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾

(ئە وهی رازی نه بیّت به حوکمی پیغه مبهەر ئیماندار نیه)

واتا: رازی نه بیټ به حوکمی شهرع و ږهتی بکاته وه یان باوه ږی به حوکمی طاغوت هه بیټ نه وکات کوفره.

دووه م: ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾

(یه کلای بوونه وه و یه قین له دلدا دروست بی که نه و شته ی پیغه مبه ر حوکمی پښ ده کات حه ق و راسته)

واتا: له دلدا دان به حوکمی شهرع بنیټ و قبولی بیټ و به حه ق و عه دلی بزانیټ.

سییه م: ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

(له وانه یه یاخی بیټ له قبولی کردنی حوکمه که به صیفه تی عینادی کردن یان بوهستی له قبولی کردنی حوکمه که، بویه مه رجه و ده بیټ ته سلیم بوونی ږوکه شی له گه ل بیټ) واتا: ته نها به نه نجام نه دانی کاره که کافر نابیټ، گه ر کاره که جیبه جی نه کات به عینادی کردنه وه یان حوکمه که قبولی نه کات نه وکات کافره.

بو نمونه: پیاوټیک خوشکه که ی ده باته لای حاکمی شهرعی، پرسپاری لیده کات نایا به پپی شهرع خوشکه که م میراتی به رده که وئ ؟ حاکمیش ده لئ: به لئ، جا پیاوه که ملکه چی حوکمی شهرع ده بیټ، ده زانیټ حه قی خوشکه که یه تی میراتی پښ بدات، به لام له به ر ئاره زووی مالی دنیا میرات نادات به خوشکه که ی و ده زانیټ تاوانبار، لیره دا ناووتری ته م پیاوه ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ جیبه جی نه کردووه و کافره، به لکو جیبه جی کرد به ملکه چ بوون بو خوشکه که، به لام به نه نجام نه دانی تاوانبار بوو.

الرازي که ده لئ: (وه بزانه مه یلی دل و پښ ناخو ش بوونی بو خوشکه که شتی که له دهره وه ی توانای مرو ف دایه) مه بهستی نه وه یه هه موو که سی که کاتی که له خپلا فیکدا حه قه که بو که سی به رامبه ری ده بیټ نه وا له دل وه پپی ناخو شه، هه روه ک چو ن زید و عمرو له سه ر سامانی که ده بیټه کی شه یان ده چن بو لای حاکمی شهرعی، حاکمیش ده لئ سامانه که بو زید

دهبیت، عمرو هیچ بهرناکه ویت به پئی شهرع، له م حاله ته دا گهر عمرو رازی بیت به حوکی شهرع، وه له دله وه به حق و عه دلی بزانیّت، به زمانیش تانه ی لی نه دات، نهوا ئاساییه له دله وه پئی ناخوش بیت که سامانه که درا به زید، نه م پئی ناخوش بوونهش به دهگمن ههیه که سمان لیی دهرباز بین، وه نه مهش هیچ تاوانیکی تییدا نیه چ جای نه وهی بیته کوفر.

ابن عسّر دهرباره ی نایه تی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ ده لی:

نه فی کرا که نه م مونا فیکانه ئیماندار بن وهک نه وهی نهوان پییان وایه، له حالیکدا خه لکی واده زانن نهوان ئیماندارن و ههست به کوفری نهوان ناکهن، له بهر نه مه هه واله که پیویستی به ته ئکید کردنه وه ههیه به سویند، وه ته ئکید کردنه وهی له فزیش، چونکه ئاشکرا کردنی حالی ناخیانه، وه نهو شته ی که سویندی له سه ر خواره وه بریتیه له ﴿حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له گهل نه وهی که له دوا ی پیتی (ثم) دیت هه ردو وکیان بهیه که وه، جا گهر نهوان حوکم بهرنه وه بۆلای غهیری پیغه مبه ر له و خیلافه ی له نیوانیان روو ده دات نهوا ئیماندار نین، واتا گهر حوکم نه بردنه وهیان بۆلای پیغه مبه ر له بهر ترسان بی له زو لمی پیغه مبه ر ههروهک روونه له سیاقی نایه ته که دا، جا کوفره که یان ئاشکرا بوو، وه الله ئوممه تی فی رکرد که نابن به ئیماندار تاوه کو حوکم ده به نه وه بۆلای پیغه مبه ر و هیچ دلته نگیه ک نابین له ناخیاندا به رامبه ر حوکی پیغه مبه ر، واتا دلته نگ بوونی ک که وایان لی بکات حوکم بۆلای نه به نه وه یان تورپه یان بکات له حوکمه که ی دوا ی نه وهی که حوکی کرد، جا له مه وه به قیاس ده زانری که ئیمانداران له پیشترن له وهی که

پشت ناکه ن له حوکم بردنه وه بۆ لای پیغه مبه ر، وه دلتنه نگی نابین له ناخیاندا له حوکم کردنی، وه مه به ست له دلتنه نگی ئه وه نیه ئه و که سه ی حوکمی به سه ر ده دریت هه ست به ناخۆشی بکات، گهر گومان کردن له عه دلی پیغه مبه رو پیکانی پیغه مبه ر بۆ حه ق تیکه ل به دلی نه بیّت.

[التحریر والتنویر : 111/5]

ووتم: بروانه ووتی: (خه لکی نه یانده زانی ئه وان کفرن) واتا کوفرێکی پروون و ئاشکرایان ئه نجام نه داوه له پرووکه شدا کاتیک حوکمیان برده وه بۆ لای طاغوت.

پاشان ووتی: (الله سویندی خوارد که ئه م مونا فیکانه ئیماندار نین، وه ته نکیدی شی کرده وه چونکه ئاشکرا کردنی حال ناخیانه) واتا الله تعالی باسی شتیکی شاراهوی ئه وان ده کات، نه ک خودی حوکم بردنه وه که یان بۆ لای طاغوت حالیان ئاشکرا بکات و ته کفیر بکړن به هویه وه. ئینجا ده لّی: (جا گهر ئه وان حوکم به رنه وه بۆ لای غه یری پیغه مبه ر له و خیلافه ی له نیوانیان پروو ده دات ئه و ئیماندار نین، واتا گهر حوکم نه بردنه وه یان بۆ لای پیغه مبه ر له به ر ترسان بّ له زو لّمی پیغه مبه ر هه روه ک پروونه له سیاقی ئایه ته که دا) بروانه حوکم بردنه وه بۆ لای غه یری پیغه مبه ری به کوفر دانا به لّام نه ک به ره های، به لّکو مه رجدا ری کرد به وه ی که بترسن پیغه مبه ر زو لّمیان لّ بکات، واتا تانه بده ن له پیغه مبه ر ﷺ.

ابن عسور (دوای باسکردنی حاله ته کانی حوکم نه کردن به قورئان و حوکمه کانی) پاشان ده لّی: حاله تیکی تره هیه له ژیر ئه مه دا، ئه ویش بریتیه له وه ی له نه فسی خۆیدا پابه ند بیّت به وه ی که حوکم نه کات به وه ی الله دایبه زاندووه، وه ک ئه و موسلمانیه ی که له شوینه که ی ئه و دا حوکمه شه رعیه کان کاریان پّ ده کری،

ئهویش دهچيته مهحکه مه ناشه رعيه کان به ويستی خوئی، جا ئه م پابه ند بوونه حوکه مه که ی توندتره له موخاله فه کردنی شهرع له بابه ته لاوه کیه کان، به تايبه تی گهر بيټو ئه م کاره ی بو به دهست هيئانی سوديکی دونیایي نه بيټ، وه گهره تريش له مه ئه وه یه دهسه لاتداران خه لکی پابه ند بکه ن به حوکم کردن به غه یري ئه وه ی الله دايبه زاندووه، ئه مه ش پله ی جياوازی هه یه، هه یانه هه لگه رانه وه له دینی لی ده که ويته وه گهر به سوک سه یري حوکمی الله بکات یان به هه له ی بزانیټ.

[التحریر والتنوير : 212/6]

ووتم: که ده لی: (ئه و موسلمان ه ی که له شوينه که ی ئه ودا حوکمه شه رعيه کان کاریان پي ده کری، ئه ویش دهچيته مهحکه مه ناشه رعيه کان به ويستی خوئی، جا ئه م پابه ند بوونه حوکمه که ی توندتره له موخاله فه کردنی شهرع له بابه ته لاوه کیه کان، به تايبه تی گهر بيټو ئه م کاره ی بو به دهست هيئانی سوديکی دونیایي نه بيټ، واتا گهر مه به ستی به دهست هيئانی سوديکی دونیایي نه بيټ به لکو مه به ستی تانه دان له حوکمی شهرع و پا زی نه بوون بيټ پي ئه وکات کوفره، به لام گهر ته نها بو به رژه وهندی دونیایي بيټ حوکمه که ی سوکتره، ئه مه له کاتيکدا ئه و موسلمان ه مهحکه مه شه رعيه کان هه یه له وولاته که یدا، ئه ی چ جای ئه وه ی هيج مهحکه مه یه کی شهرعی بوونی نه بيټ ؟!

دواتر ووتی: (وه گهره تريش له مه ئه وه یه دهسه لاتداران خه لکی پابه ند بکه ن به حوکم کردن به غه یري ئه وه ی الله دايبه زاندووه، ئه مه ش پله ی جياوازی هه یه، هه یانه هه لگه رانه وه له دینی لی ده که ويته وه گهر به سوک سه یري حوکمی الله بکات یان به هه له ی بزانیټ) واتا گهر خه لکیش پابه ند بکات به حوکم نه کردن به شهرع ئه واهه ر به په هایي کوفر نیه، به لکو پله ی جياوازی هه یه، وه ده گات به کوفریش گهر به سوک سه یري شهرعی الله بکات.

همال الدین الحبشی الرصابی دهلی:

یه کییک له جوړه کانی فه راموښ کردنی حوکی الله تعالی ئه وه یه که سییک به هاوریکه ی بللی: له نیوان من و تودا ووته ی الله یان ووته ی پیغه مبهری الله ﷺ یان ووته ی حاکی موسلمانان حاکمه، که سی به رامبه ریش پی بللی: ئه مه م قبول نیه، به دهم ئه مه وه ناچم، خاوه نی ئه م ووته یه فاسقه به ئیجماع، به یه کییک له فاجره کان داده نریت، به لکو کافره گهر به م ووته یه مه به ستی سوک سهیر کردنی شه ریه تی پاک بیټ.

[نشر طي التعريف في فضل حملة العلم الشريف : لاپره 67]

عبدالله بن محمد بن عبدالرهاب:

پرسیاری لی ده کری: ئایا حوکم بردنه وه بو غهیری کتبی الله جائزه؟ وه لامی دایه وه: ئه مه جائز نیه، وه هر که سییک پروای وایټ حه لاله ئه واه کافر بووه، ئه مه له گه وره ترینی کاره خراپه کانه، وه پیویسته له سره هه موو موسلمانیک سه رزه نشتی ئه و که سه بکات که ئه م کاره ده کات، وه هر که سییک که مترین زانستی هه بیټ ئه واه گومانی له مه نیه.

[الدرر السنیه : 252/10]

ووتم: پروانه کوره که ی شیخ محمد بن عبدالوهاب دهلی: (حوکم بردنه وه بو غهیری قورئان جائز نیه، ئه وه ی به حه لالی بزانیټ کافره)، جا گهر خودی حوکم بردنه وه بو غهیری قورئان به رهایی کوفر بوايه به بی هیچ به ند و مه رجیک ئه واه پیویستی نه ده کرد باسی حه لال کردن بکات، ده ست به جی دهیووت کوفره.

ابن القيم (یاسی قبول کردنی شایهتیدانی رافیزی و قهدهری و جهههی و غولاتی موریئنه دهکات و دهیانکات به چهند بهشیک) دهئ:

بهشی سییه: پرسیار دهکات و به دواى هیدایهت دهگهړئ و هیدایهتی بۆ پروون دهبیتهوه، بهلام وازی لیدههینیت لهبهر تهقلید ودهمارگیری، یان لهبهر رق لیبوونهوه و دزایهتیکردنی ئهوکهسانههی لهسهر هیدایهتهکهن، جا ئهمه کهمترین پلهی ئهوهیه که فاسق بیټ، وه تهکفیر کردنی جیگای ئیجتیهاد و تهفصیله، جا گهر بیدعهکهی ئاشکرا بکات و بانگهشهی بۆ بکات ئهوا شایهتیدان و فهتوا و حوکمهکانی رهن دهکریتتهوه گهر توانای رهن کردنهوه ههبوو، وه شایهتیدان و فهتوا و حوکمی لئ قبول ناکریت تهنها لهکاتی زهرورهتدا نهئ، له حالیکدا ئهم جوړه کهسانه زال بن و دهست بگرن بهسهر دهسهلات، وه قازی و موفتی وشایهت له خوین بیټ، جا له رهن کردنهوهی شایهتیدانیان و حوکمهکانیان فهسادیکي زور ههیه، ئهمهش ناکرئ، بویه قبول دهکریت بۆ زهرورهت.

بروانه [الطرق الحكمية في السياسة الشرعية : 464-465]

ووتم: ووتهکانی چهنده نزیکن له واقعی ئهمرؤماندا که له تهواوی وولاتان له زۆربهی بابهتهکان حاکمهکان حوکم به غهیری شهرعی الله دهکهن و خوین دهسهلاتدارن و ههموو شتیکیان به دهسته، جا وهک ابن القيم ووتی گهر حوکمی ئهمانه رهن بکریتتهوه له حالیکدا هیچ حاکمیک نیه جگه لهم حاکمانه ئهوا فهسادیکي زور گهوره پروو دهتات، موسلمانان حهقیکی زوریان دهفهوتئ جا بویه لهبهر زهرورهت حوکمهکانیان قبول دهکریت، وه ئهگهر حوکمهکه موافقی شهرع بوو ئهوا زور چاکه ئهوهی موسلمان دهیهوئیت به دهستی دینیت، ژمارهیهکی زوریش له یاساکان له بابهتهکانی زولم کردن موافقی شهرعه لهم پرووهدا که کئ

تاوانبار و زالمه، وه کي مهزومه، بو نمونه که دزي له کهسيک دهکړي يان فيلي لي دهکړي يان حهقي دهخوري يان هيرش دهکړته سهر گيان و ناموسي ئهوا له ياساي زوربه ي وولاتاندا کهسي دهست دريژي کهر به تاوانبار و زالم دادهنريت دهبيت حهقه کهي لي بسه ندرپته وه، ئه مهش له م پروو دا موافقي شهرعه به لام له سه پاندي سزاگان به سهر کهسي تاوانباردا زوربه ي جار سزا که پيچه وانه ي شهرعه، جا زوربه ي کيشه ي موسلمانانيس له مړودا ئه م جوړه بابته تانه دزيان لي دهکړت و حهقيان دهخوري و زولميان لي دهکړت يان توشي پرووداويک دهبن که لايه ني به رامبه ر ئاماده نيه به شهرع له نيوان خوياندا حوکم بکه ن، جا موسلمانان بو داوا کړدي حهقه که يان حوکم ده به نه وه بو لاي ياسا دانراوه کان، کهر حهقه کهي خوي وهرگريته وه ئهوا مه به ستيکي شهرعي هاتوته دي، وه ئه گهر سزاگانيان پيچه وانه ي شهرع بوو ئهوا موسلمان ته نها بو وهرگرته وه ي حهقه کهي رويشتوو بو لايان نه ک بو سه پاندي ئه م سزايه، له ئيسلا ميسدا که کهسيک زولمي لي دهکړي دوو ئامانج شهرعي هه يه، يه که ميان وهرگرته وه ي حهقه که له زالم و گهراندنه وه ي بو مه زلوم، دووهميان سزاداني زالمه که، جا به حوکم بردنه وه بو ياسا دانراوه کان ئامانجي يه که م ديته دي که وهرگرته وه و گيرانه وه ي حهقه که يه، که ئامانجي موسلماننه که ته نها ئه مه يه، سه بارهت به سزا که ش ئهوا زالمه که سزا ده دريت ئامانجي دووهميش ديته دي به لام سزا که پيچه وانه ي شهرعه، له شهرعدا دز دهستي ده برديت، به لام ياسا دهستي نابريت به ندي دهکات، جا موسلمان له م سزايه به ريه و قبولي نيه و پي پازي نيه، ته نها به دهست برين پازيه به لام هيچ ده سه لاتيکي نيه بو جي به جي کړدي، جا گهر بيتو له بهر سزا که بلين که س حوکم نه با ته وه بو لاي ياسا، ئهوا وهک ابن القيم باسي کرد فه ساديکي گهر وره يه ته نانهت خه لکاننيک ده که ونه گياني موسلمانانه وه به ناره زووي خويان زولميان لي ده که ن چونکه ده زانن هه رجي به رامبه ريان بکريت حوکم نابه نه وه بو لاي ياسا، گهر حوکي شهرع بخه يته پروو بو که سي زالم ئهوا رهنه گه گالته ت پي بکات، گهر بللي خوم ده روم به زور لي ده ستينم به زه بري هيز رهنه گه سکالات له دژت تومار بکات بللي هيرشي کردوته سهرم، ئه وکات ياسا له دژت ده وه ستيت

و سزات دهدات، يان زورجار كه سي تاوانبار به نهيني كاره كه نه نجام دهدات، به بئ گه رانه وه بؤ لاي حكومت نه سته مه شوينه واري تاوانبار كه بدوزيته وه، بؤ نموونه ئوتومبيلكت لي ددزيت، كاتيک سكالآ تومار ده كه يت ناوي ئوتومبيلكه و ژماره كه ي ددريت به هه موو بازگه يه ك هه ر چؤن جوولّه به ئوتومبيلكه بكات ئاشكرا ده بيت، يان هه رزه كاريك به خيرا يي ئوتومبيل ليده خوريت له مندا له كه ت دهدات و دهيكوريت و راده كات، به بئ گه رانه وه بؤ لاي حكومت نه سته مه بتوانيت بيدوزيته وه، ده كرى بووترى له بهر نه وه ي حكومت به پي شهرع سزاي نادات نه وا ده بيت وازي لي بهينيت بؤت نيه سكالآ تومار بكه يت و به دواي سوراي شو فيره كه وه بيت ؟!

ئهمه و ده يان نموونه ي تر كه به بئ گه رانه وه بؤ لايان نه سته مه بتواني حقه كه ت وه بگريته وه، ته نانه ت نه و نموونانه ي باسم كرد ته نها داوا كردنه وه ي حقه كه ي تي دايه له لايه ن كه سي مه زلوم، نه وه ي تي دا نيه كه دوو لايه ني ناكوك حوكم به رنه وه بؤ لاي حاكم و بلين حوكم بكه له نيوانمان كامه مان حه قين و كامه مان ناحه قين، جا بويه حوكمه كه ي سوكتريشه له حوكمي ناكوكي بردنه وه بؤ لايان، كه نه ويش به مه رج ده بيته كوفر.

جا لي ره دا مه به ست هانداني خه لك نيه بؤ حوكم بردنه وه بؤ لاي ياسا و ئاسانكردي كاره كه وريگا خوشكردن بويان، به لكو مه به ست دهرخستني نه و زياده رويه يه كه كراوه له م باب ته دا كه وه ك ابن القيم ووتي فه ساديكي زور به دواي خوي دينيت، وه له سه رده مي المامون خه ليفه ي عه باسي زوريك له قازيه كان جه همي بوون، له گه ل نه وه شدا نه زانراوه زانايه ك بلين نه وه ي داواي حه ق خوي بكات له م قازيه جه هميانه نه وا كافر بووه، هه ركه سيكيش ئاگاداري مه نه به جي سه له ف بيت نه وا ده زانيت جه همي كوفره كه ي پيستر و توندتره له عه لماني.

ابن أبي زبير القيرواني ده ئي:

له المجموعه و كتيبى ابن سحنون هاتووه: سحنون ده ئي: نه گه ر دوو كه سي ناكوك

دوو پياو بکهن به حاکم له نیوان خویندا، جا یه کیکیان حوکمیان بکات و نه وی
تریان حوکمیان نه کات، نه م حوکم کردنه دروست نیه، وه نه گهر که سیکی نارازی
یان یان ئافره تیک یان کوپله یه که خوی ده کرپته وه له خاوه نه که یی یان کوپله یه که
یان کافر تیک بکهن به حاکم نه ویش حوکم بکات له نیوانیاندا، نه و
حوکه مه که یی باطله.

ابن الماجشون-یش هه مان شتی ووتوه له المجموعه.

[النوادر والزیادات : 85/8]

ووتم: (المجموعه) کتیبی ابن عبدوس-ه، کتیبیکی مه زهه بی مالکیه.

ابن أبي زید القیرواني ده ئی:

أشهب ده ئی: مندا ل و نه صرانی و که سی عه قل ناته و او و که سی وه سواس، حوکمی
دروست نیه نه گهر چی بیکییت له حوکمدا.

[النوادر والزیادات : 85/8]

ابن أبي زید القیرواني ده ئی:

ابن حبيب ده ئی: مطرف و ابن الماجشون و توویانه: گهر دوو که سه ناکوکه پازی
بوون به حوکمی مندال تیک یان که سیکی نارازی یان نه صرانیه که، نه ویش حوکم
بکات له نیوانیان به صه و اب، نه و نه م حوکمه هیچ یه کییک له دوو که سه که
پابه ند ناکات.

[النوادر والزیادات : 86/8]

ابن أبي زبیر القیروانی دہلّی:

سحنون دہلّی: گھر ئافرہ تیّک بکھن بہ حاکم لہ نیوانیان یان پیاوئیک کہ دادپہ روہر نہ بیّت یان کؤیلہ یہ ک یان کؤیلہ یہ ک کہ خوی دہ کرپتہ وہ لہ خاودنہ کہ ی یان کہ سیّکی ئہ ہلی ذیمہ، جا ئہ ویش حوکم بکات لہ نیوانیان، ئہ وا ئہ مہ باطلہ و جائز نیہ.

[النوادر والزیادات : 86/8]

ووتم: گھر ئہ م پرسیارہ لہ زیادہرہ وہ کان کرابوایہ یہ کہ م شت بیریان بؤ تہ کفیر کردنی ئہ و دوو کہ سہ ناکؤکہ دہ چوو کہ کافریان کردؤتہ حاکم لہ نیوانیان، بہ لّام زانا مالکیہ کان تہ نہا باسی ئہ وہ یان کردووہ حوکمی کافر باطلہ و پیّ پابہ ند نابن، گھر باسہ کہ بہ م جوّره بوایہ کہ زیادہرہ وہ کان تیّگہ یشتون ئہ وا دہ ست بہ جئ ئایہ تی (۶۵) ی سورہ تی النساء دہ خوئندہ وہ و تہ کفیریان دہ کردن، بہ لّام ئہ مہ ش مانای ئہ وہ نیہ کہ بلّیین ئاسایہ کافر بکھن بہ حاکم لہ نیوانتان ہیچ تاوانیکی تیّدا نیہ، بہ لّکو مہ بہ ستمان دہ رخستنی زیادہرہ وہ یہ کانہ لیّرہ دا.

زؤرّیک لہ زیادہرہ وہ کان لہ بابہ تی حوکم بردنہ وہ بؤ غہیری شہرعی اللہ و حوکم بردنہ وہ بؤ غہیری شہرعی اللہ ووتہ کان سلیمان بن سحمان دہ کہن بہ بہ لّگہ کہ لہ نامہ ی (بیان الطاغوت و وجوب اجتنابہ) باسی دہ کات، بہ لّام وہ ک ہہ میّشہ ووتہ کان دہ قرتیین و لہ سیاقی خوی دہری دینن، بؤ مہ بہ ستی خویان بہ کاری دہ هیّن کہ دوورہ لہ مہ بہ ستی سلیمان بن سحمان، ئہ م نامہ یہ نزیکہ ی 10 لاپہرہ دہ بیّت، لیّرہ دا بہ بہ شکرای ہہ مووی نہ قل دہ کہین و بہ جیا قسہ لہ سہر بہ شہ کان دہ کہین، تاکو پروون بیّتہ وہ کہ شیخ سلیمان قسہ لہ سہر چی دہ کات و ووتہ کان دہ بارہ ی چیہ.

سَلیمان بن عَمَان له نامه ی (بیان الطاغوت و وجوب اجتنابه) ده ئی:

طاغوت سی جوړه: طاغوتی حوکم و طاغوتی عیبادهت و طاغوتی گوږپرایه ئی و شوینکه وتن، ئه وهی مه به سته له م په پراوه دا طاغوتی حوکمه، که زوړیک له و کومه لانه ی خو یان داووته پال ئیسلام حوکم ده به نه وه بۆ لای عاده تی باب و بایرانیان، وه ناوی ئی ده نیئ: (حق به شهرعی الرفاقه) وه ک ئه وهی که ده ئیئ: (شرع عجمان) و (شرع قحطان) و جگه له مانه ش، جا ئه مه خودی طاغوته که الله فرمانی پیکردو وین به خو پاراستنمان ئی، وه شیخ الإسلام ابن تیمیة له کتبی (منهاج السنة النبویة) و ابن کثیر له ته فسیره که یدا باسیان کردو وه که هه رکه سیک ئه مه بکات ئه واکافره به الله، ابن کثیر ئه مه شی زیاد کردو وه: واجبه شهر ی له دژ بکریت تا ده گه ریته وه بۆ حوکمی الله و پیغه مبه ره که ی.

[الدرر السنية : 504-503/10]

ووتم: له م به شه ی که نه قلمان کرد باسی ئه وهی کرد که ئه م په پراوه ده رباره ی طاغوتی حوکمه، که زوړیک له خه ئکی سه رده مه که ی حوکم ده به نه وه بۆ لای عاده تی باب و بایرانیان، وه ناوی ئی ده نیئ: (حق به شهرعی الرفاقه)، واتا عاده تی باب و بایرانیان به حق ده زان و ناویان ئی ناوه شهرع !!! جا په حمه تی الله-ت لیئ بزانه نامه که ی شیخ سلیمان ده رباره ی چیه و باسی چی ده کات، نه ک پارچه یه ک له ووته کانی ده ریئیت له سیاقی خویدا ئینجا به دلی خوت له گه ل ئه و باب ته ی بگونجینی که ده ته وئ.

سَلیمان بن عَمَان (ووته که ی ابن تیمیة نه قل ده کات) ده ئی:

شیخ الإسلام ده ئی: وه گومان له وه دانیه هه رکه سیک پروای وانه بیئت حوکم کردن

به وهی الله دایبه زاندووه به سهر پیغه مبه ره که ی واجبہ ئه واه ئه م که سه کافره، جا هه رکه سیک به حه لالی بزانیّت حوکم بکات له نیوان خه لکی به وهی که خوی به عه دلی ده زانیّت به بی شوینکه وتنی ئه وهی الله دایبه زاندووه، ئه واه ئه م که سه کافره، هیچ ئوممه تیّک نیه ئیلا فرمان ده کات به وهی که حوکم به عه دل بکری، جا له وانه یه عه دل له دینی ئوممه ته که ئه وه بیّت که گه وره کانیاں به عه دلی ده زانی، به لکو زۆرینه ی ئه وانه ی خویان داوه ته پال ئیسلام حوکم به عاده ته کانیاں ده که ن که الله سبحانه و تعالی داینه به زاندووه، وهک عاده تی پیشینی ده شته کیه کان، وهک فرمانی ئه وانه ی که گوپرایه ئی ده کریّن له ناویاندا، وه پییان وایه ئه مه ده بیّت حوکمی پی بکری نهک قورئان و سوننه ت، ئه مه ش کوفره، زۆریک له خه لکی موسلمان بوونه به لام له گه ل ئه وه شدا حوکم ناکه ن ته نها به عاده ته باوه کانی خویان نه بی، ئه و عاده تانه ی که گوپرایه ئی کراوه کان فرمانی پی ده که ن، جا ئه مانه گه ر زانیان دروست نیه حوکم بکری ته نها به وهی الله دایبه زاندووه، وه پابه ند نه بوون پییه وه به لکو به حه لالیان زانی حوکم بکه ن به پیچه وانه ی ئه وهی الله دایبه زاندووه، ئه واه ئه مانه کافرن. ووته که ی به کوّتا هات.

سلیمان بن سحمان ده ئی: ئه م ووته یه کافر بوونی خودی حاکمه که ی تیّدایه، وه ئه وانه ش که حوکم ده به نه بو لای به و جوّره ی که ابن تیمیه باسی کرد، وه به هه مان شیوه ئه وهی برّوای به واجب بوونی ئه وه نه بیّت که الله دایبه زاندووه ئه واه کافره ئه گه رچی حاکم نه بیّت و حوکمیش نه باته وه بو لای حاکم، جا برّوانه ابن تیمیه ئه م ووته یه ی باس کرد له کاتی هیّنانی فه رمایشتی الله تعالی: ﴿وَمَنْ لَّمْ

يَحْكُم بِمَا أُنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٥٠٤﴾.

[الدرر السنیه : 504-505]

ووتم: سلیمان بن سحمان دهئی: (ئەم ووتەیهی ابن تیمیة کافر بوونی خودی حاکمەکی تێدایە، وە ئەوانەش کە حوکم دەبەنە بۆ لای، بەو جوۆرە ی کە ابن تیمیة باسی کرد). پروانە ئەم پرستەیهی کوۆتایی (بەو جوۆرە ی کە ابن تیمیة باسی کرد) واتا ئەو مەرجانە ی تێدا بێت کە باسی کرد ئەوکات تە کفیر دەکڕن، سلیمان بن سحمان لەم نامە یەدا وە ک بە لگە هێنانە وە ئەم ووتە یە ی نە قل کردوو وە نە ک بۆ ئەو ی پەخنە ی ئی بگریۆت و موخالە فە ی بکات، جا کە واتە ئەمە مە زەهە بی ئەویشە بۆ یە ئاگاداری ووتە کانی بە، شتیکی مە دەرە پال کە لی بەری بێت.

لە کوۆتاییدا سلیمان بن سحمان ئاگادار کردنە وە یە کی تریش دەدات و دەئی: پروانە ابن تیمیة ئەم شتانە ی باس کرد لە کاتی هێنانی ئایە تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ واتا مە زەهە بی ابن تیمیة لەم ئایە تەدا بریتیە لە مە رجدار کردنی حە لال کردن بۆ تە کفیر کردنی کە سە کە.

سلیمان بن سحمان (ووتە کە ی ابن کثیر نە قل دە کات) دەئی:

ابن کثیر رَحِمَهُ اللَّهُ لَه فەرما یشتی الله تعالی: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]، دەئی: الله تعالی سە رزە نشتی ئەو کە سە دە کات کە دەرچوو وە لە حوکمی پتەوی الله کە هە موو خیریکی لە خو گرتوو وە، نە هی دە کات لە هە موو خراپە یە ک، چوو وە بەرەو شتانی تر لە پە ئی و ئارەزوو و پێککە و تنە کان کە پیاوان دایان هێنا وە بە بی هیچ پالپشتیک لە شە ریعە تی الله، هە رو وە ک چۆن ئە هیلی جا هیلی حوکمیان پێی دە کرد لە گومراییه کان و جە هله کان کە بە پە ئی و ئارەزووی خو یان دایان دە هێنا، وە هە رو وە ک چۆن مە غۆل

حوکمیان پئی ده کرد له سیاسته پاشایه کان که له پاشاکه یان جه نگیز خان وهریان گرتبوو، یاسقی بو دانان که بریتیه له کتیبیکی کوکراوه له ئه حکامه کان که له چه ند شه ریه تیکی جیاواز وهری گرتوو، له شه ریه تی یه هودی و نه صرانی و دینی ئیسلام، وه زور حوکی تیدایه که تهنه له بیروپا و ئاره زووی خوئی وهری گرتوو، جا له ناو نه وه کانی بووه شه رعیک که شوینی ده که وتن، پیشیان ده خست به سهر حوکم کردن به کتیبی الله و سوننه تی پیغه مبه ره که ی ﷺ، جا هه رکه سییک و ابکات له وان ئه واکافره، واجبه شه ری له دژ بکریت تا ده که ریته وه بو حوکی الله و پیغه مبه ره که ی، جگه له م دووانه حوکم به هیچی تر ناکات نه له زور و نه له که م. ووته که ی به کوئا هات.

سلیمان بن سحمان ده ئی: ئه وه ی باسمان کرد له عاده تی ده شته کیه کان که ناوی لیئراوه: (شرع الرفاقه) له هه مان جوړه، هه رکه سییک ئه نجامی بدات ئه واکافره، واجبه شه ری له دژ بکریت تا ده که ریته وه بو حوکی الله و پیغه مبه ره که ی، جگه له م دووانه حوکم به هیچی تر ناکات نه له که م و نه له زور.

[الدرر السنیه : 505/10]

ووتم: ابن کثیر ووتی: مه غول حوکم کردن به یاسق پیش ده خه ن به سهر حوکم کردن به قورئان و سوننه ت، پیشی ده خه ن واتا ته فزیلی ده که ن به سهر قورئان و سوننه ت، گهر پیش خستن تهنه مانای ئه وه بیئت حوکی پیده که ن، ئه واته تهنه ده یووت حوکم ده که ن به یاسق، ئه مه نده به س بوو که بزانیان حوکم ناکه ن به قورئان و سوننه ت، به لام که ده ئی: پیشی ده خه ن به سهر قورئان و سوننه ت، واتا ته فزیلی ده که ن به سهر قورئان و سوننه ت، کاتییک به که سییک ده ووتری: ئاو ده خوئیه وه یان شیر، ئه ویش ده ئی: ئاو، ئیتر زانیمان ئاوه که ی

هه لَبْزارد و شیره که ی هه لَنه بژارد، به لَام که ده ووتری: ئاوه که ی پیش خست به سهر شیره که دا، لَیره دا ئه مه وه صفی کی زیاتره و مانایه کی زیاتر ده به خشیّت، جا ناکریت (پیش خستن) هیچ مانایه کی نه بیّت ته نها مه به ست پیّ ئه وه بیّت ئاوه که ی هه لَبْزارد.

وه ابن کثیر له شوینی تریش باسی (پیش خستن) ده کات نه ک ته نها لَیره دا، بۆ نموونه پروانه: **[تفسیر ابن کثیر: 113/3] ، [تفسیر ابن کثیر: 329/3-330]** که هه ردووک ووته مان نه قل کردووه له م کتیبه دا، بگه رپوه سهری تا کو تی بگه یت.

جا سلیمان بن سحمان دوا ی نه قل کردنی ووته که ی ابن کثیر، پاشان ووتی: عاده تی ده شته کیه کان که ناوی لی نراوه (شرع الرفاقه) هه مان جو ره.

هه مان جو ره مانای چیه ؟ واتا ابن کثیر جو ری کی باسکردووه بویه ده ئی هه مان جو ره، جو ره که ش ئه وه بوو که یاسقی جه نگیز خانیان پیش ده خست به قورئان و سوننه تدا.

هه روه ها حمد بن عتیق که پیشتر ووته که یمان نه قل کرد ئه ویش هه مان ئه م ووته یه ی ابن کثیر نه قل ده کات پاشان ده ئی: عاده تی ده شته کیه کان که ناویان لی نراوه (شرع الرفاقه) هه مان شیوه ی یاسقی جه نگیز خانه، پیشی ده خه ن به سهر قورئان و سوننه تدا.

سلیمان بن سحمان ده ئی:

اللّٰهُ تَعَالٰی فِهْرَمُوْیَه تِی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ تا کو تایی ئایه ته که، تا ده گات به فه رمایشتی: ﴿لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أُنْزِلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء: ۶۰-۶۱].

الشعبي ده ئی: له نیوان پیاویکی یه هود و پیاویکی مونا فیق نا کو کی هه بوو، یه هودییه که ووتی: حوکم ده به ینه وه بۆ لای محمد ﷺ، زانی پیغه مبه ر به رتیل وه رناگری و زو لم ناکات له حوکمدا، وه مونا فیه که ووتی: حوکم ده به ینه وه بۆ لای یه هود، ده یزانی

يه هود به رتيل وهرده گرن و زولم ده كه ن له حوكمدا، پاشان رېككه وتن كه بچن بؤ لای كاهينېك له (جهينه) حوكم به رنه وه بؤ لای ئه و، جا ئه م ئايه ته دابه زى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ﴾ تا كۆتايى ئايه ته كه.

وه ووتراره دهرباره ي دوو پياو دابه زى كه ناكوك بوون، يه كيكيان ووتى: ده چين بؤ لای محمد ﷺ، ئه وى تريان ووتى: ده چين بؤ لای كعب بن الأشرف، پاشان حوكميان برده وه بؤ لای عمر بن الخطاب، جا يه كيكيان چپرؤكه كه ي بؤ عمر باسكرد، عمر به وه يانى ووت كه به پيغه مبه رى الله ﷺ رازى نه بوو، ئايا وايه به حوكمى پيغه مبه ر رازى نه بوويت ؟ ووتى: به ئى، جا عمر به شمشير لى دا و كوشتى، ئينجا ئايه ته كه دابه زى.

جا پيوسته ئاوا بكرى له و كه سانه ي كه حوكم بؤ لای طاغوته كان ده به نه وه، جا ئه گهر ئه م خه ليفه راشيده ئه م پياوه بكورئ ته نها له به ر ئه وه ي داواى كردووه حوكم به رنه وه بؤ لای طاغوت، جا هه ر كه سيك ئه م عاده تى بيّت و له سه رى بيّت، رازى نه بيّت بؤ خوى و بؤ هاوشيوه كانى جگه له مه، ئه وا حه قتره و له پيشتريه بكورئ به هوى هه لگه رانه وه ي له ئيسلام و فه ساديه كه ي له زه وى به گشتى.

[الدرر السنیه : 507-506/10]

ووتم: كه ده ئى: (عمر ئه م پياوه ي كوشت ته نها له به ر ئه وه ي كه داواى كردووه حوكم به رنه وه بؤ لای طاغوت) ئه م ووته يه جيگاي تيرامانه چونكه هه ر خوى نه قلى ده كات كه مونا فقه كه وتوووه تى رازى نيم به حوكمى پيغه مبه ر، بؤيه عمر كوشتويه تى، ئه وه ي سليمان بن سحمان نه قلى كرد هيچ شتيكى له م جوړه ي تيدا نيه كه ئه و باسى ده كات ! ته نانه ت خودى ووته كانى خوى كه پيشتريه نه قلمان كرد به مه رج حوكم برده نه وه بؤ لای غه يري شه رعى الله ده كات به

کوفر نهک به ره‌هایی.

ئهمه‌ش ووته‌ی سلیمان بن سحمان-ه له کتیی (کشف غیاهب الظلام) که پیشتر نه‌قلمان کرد: (به‌لام پیویسته بزانی ئه‌وه‌ی حوکم به‌ریتته‌وه بۆ لای طاغوت یان حوکم بکات به غه‌یری ئه‌وه‌ی الله دایبه‌زاندوو، وه بروای واییت حوکمی ئه‌وان ته‌واوتر و باشته له حوکمی الله و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئهمه‌یان ده‌بیته کوفری اعتقادی که له دین ده‌رخه‌ره، هه‌روه‌ک باسکراوه له 10 هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌که‌ی ئیسلام، به‌لام ئه‌وه‌ی بروای وانه‌بیته به‌لام حوکم به‌ریتته‌وه بۆ لای طاغوت، وه بروای وایه حوکمی طاغوت باطله، ئهمه‌یان کوفری عه‌مه‌لیه).

هه‌روه‌ها پیشتر له سلیمان بن سحمان نه‌قلمان کرد که له کتیی (مجموعه الرسائل والمسائل النجدية) ده‌ئ: (گهر حوکم کردن به غه‌یری ئه‌وه‌ی الله دایبه‌زاندوو به حه‌لال بزانی، وه پپی وای حوکمی طاغوت باشته له حوکمی الله، وه ئه‌وه‌که‌سانه‌ی له شاره‌کان ده‌ژین هیچ نازان جگه له حوکمه‌کانی میرات، وه ئه‌وه‌ی ده‌شته‌کیه‌کان له‌سه‌ری ده‌رۆن له حوکمی پیشینانیان و عاده‌ته‌کانیان ئه‌وه‌یان حه‌قه، هه‌ر که‌سیک ئهم بروایه‌ی هه‌بیته ئه‌وا کافره، به‌لام ئه‌وه‌ که‌سه‌ی ئهمه به حه‌لال نه‌زانی، وه پپی وایه حوکمی طاغوت باطله، وه حوکمی الله و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی حه‌قن، ئه‌وا ئهم که‌سه‌ کافر نابیته و له ئیسلام ناچیتته ده‌ره‌وه).

سلیمان بن سحمان ده‌ئ:

وه بزانه: هیچ بانگ که‌ریک بانگی خه‌لکی نه‌کردوو بۆ حه‌ق ئیلا شه‌یتان گومانی دروست کردوو بۆ ئهم کاره بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی ئی هه‌لگه‌رینیتته‌وه، نموونه‌ش له‌مه: گهر بیته به ئه‌هلی طاغوت بووتری: بگه‌رینه‌وه بۆ حوکمی الله و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، واز له حوکمی طاغوتان به‌ینن، ده‌ئین: ئیمه حوکم نابینه‌وه بۆ لای طاغوته‌کان ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بیته که ده‌ترسین هه‌ندی‌کمان هه‌ندیکی ترمان بکوژن، من گهر هاو‌پای هاو‌پیکه‌م نه‌بم له حوکم بردنه‌وه بۆ (شرع الرفاقه) ده‌مکوژی

يان من دهيكوژم.

له وه لامدا دهليين: پوچي ئەم گومانه شهيتانيه به سي پله دهردهكهوي:
 پله يه كه م: ئەو فه سادهي كه له زهويدا پرويداوه له كوشتني خه لك و تالان بردني
 مال و سامان، ئەوا به هوي فه راموش كردني فرمانه كاني الله بووه و نه نجام داني
 نه هيه كاني بووه، ههروهك الله تعالى فه رموويه تي: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي﴾ [الروم: ٤١]، موفه سيره كاني سه له ف وتوويانه: (البر) خه لكي دهشتن، وه (البحر)
 خه لكي ديها و شاره كان.

الله تعالى هه واليدا كه دهركه وتني فه ساد له دهشت و شاره كاندا به هوي كرده وهي
 خه لكه وهيه، گهر په روه ردگاريان بپهرستن و حوكم به رنه وه بو لاي پيغه مبه ره كه ي
 ئەوا حاليان چاك ده بيت و مال و سامان و ژماره يان گه شه دهكات، ... (پاشان ده ئي) جا
 كاتيک ئيسلام غه ريب بوويه وه وهكو سه ره تاي دهست پيكردي، ئەوانه ي جاهيلن به
 ئيسلام بروايان وايه ئەوه ي هوكاري په حمه ته ده بيت هوكاري سزا، وه ئەوه ي هوكاري
 ته باري و يه ك گرته وه ده بيت هوي دووبه ره كي و خيلاف، وه ئەوه ي خويني پي
 ده پاريزري ده بيت هوي پژاندني خوين، ... (پاشان ده ئي) هه ره كه سيك برواي واييت
 كه حوكم كردن به شه ريعه تي ئيسلام سه رده كي شيت بو كوشتن و ناكوكي، وه
 ته باري و يه ك گرتن پروونادات ته نها به حوكمي طاغوت نه بي، ئەوا ئەم كه سه
 كافره دوژمني الله و هه موو پيغه مبه رانه، ئەمه هه مان ئەو شته يه كه كافراني
 قورپه يش له سه ري بوون، كه بروايان وابوو سه واب ئەوه يه كه باب و باپيرانيان
 له سه ري بوونه نه ك ئەوه ي الله پيغه مبه ره كه ي پي ناردوو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

پله ي دووه م: ئەوه يه كه بووترئ: كه زانيت حوكم بردنه وه بو لاي طاغوت كوفره، الله

تعالی له کتیبه که ی باسی کردووه که کوفر گه وره تره له کوشتن، فه رمووی: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۲۱۷]، وه فه رموویه تی: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ [البقرة: ۱۹۱]، وه فیتنه ش بریتیه له کوفر، جا گهر دهشت و شاره کان شهر بکه ن تاکو له ناو ده چن نهوا سوکتره له وهی له زهویدا طاغوتیک دابنن که حوکم بکات به پیچه وانه ی شهریه تی ئیسلام که الله پیغه مبه ره که ی پی ناردووه ﷺ.

پله ی سییه م: نه وهیه که بلیین: گهر نه م حوکم بردنه وهیه کوفر بیّت، وه ناکو کیش له پیناوی دنیا بیّت، جا چۆن ده کریت کوفر بکه یت له پیناوی نه مه ؟ مروّف ئیمان ناهینیت تاکو الله و پیغه مبه ره که ی خوشه ویشتر دهن له لای له هه موو شتیکی تر جگه له وان، وه تاکو پیغه مبه ره له لای خوشه ویستر ده بیّت له مندالی و له باوکی و له هه موو خه لکی، جا گهر هه موو دونیات لی بروات نهوا بۆت جائیز نیه حوکم ببه یته وه بۆلای طاغوت له پیناوی دنیا، نه گهر چی که سیّک ناچارت بکات و سه رپشکت بکات له نیوان نه وهی حوکم به ریته وه بۆلای طاغوت یان دونیات له دهست بده یت، نهوا واجبه له سه رت که دونیات له دهست بده یت، وه بۆت جائیز نیه حوکم ببه یته وه بۆلای طاغوت.

بروانه [الدرر السنية : 511-508/10]

ووتم: سه ره تا باسما ن کرد که نه م نامه یه ده رباره ی ده شته کیه کانه که حوکم ده به نه وه بۆ عاده ته کانیان و ناوی لیده نین (حق به شهرعی الرفاقه) ههروه ها پیشی ده خه ن به سه ر حوکمی قورئان و سوننه تدا، جا ووته کانی سلیمان بن سحمان ده رباره ی نه م حوکم بردنه وهیه بۆیه لیزه دا به کوفر ناوی ده بات به بی مهرجی حه لال کردن و ته فزیل کردن چونکه نه م دوو مهرجه له ناو ده شته کیه کان بوونی هه یه ههروه ک خو ی باسیکرد، ته نانه ت وه لّامی نهو

گومانه ی دهشته کیه کانیسی دایه وه که دهلین گهر حوکم بکهین به قورئان و سوننه ت ئاوا ناکوکی و کوشتار پرووده دات له نیوانمان، به لام گهر حوکم بکهین به عاده ته کانمان ئهوا ته با ده بین، که خودی ئه م ووته یه کوفره و بئ پزیی کردنه به رامبه ر شهرعی الله ههروهک باسیکرد، جا کاتیک سلیمان بن سحمان له پله ی سییه م دهلئ: (ئه م حوکم بردنه وه یه کوفره) ئهوا باسی شتیکی دیاریکراو دهکات که پیشتر باسی کردوو هه ویش حوکم بردنه وه ی دهشته کیه کانه بو عاده ته کانیا ن به وپه ری ته عزی م کردنه وه، ئه گینا مه حاله زانایه کی وهک سلیمان بن سحمان بلئ: ناچارت بکه ن له نیوان حوکم بردنه وه بو لای طاغوت یان له دهستدانی دونیات ئهوا ده بی ت له دهستدانی دنیا هه لبرتری و بو ت نیه حوکم به ریته وه بو لای طاغوت به م حوکم بردنه وه یه کافر ده بی ت ! له کاتیکدا هه ر خو ی ووتی ئه وه ی حوکم بباته وه بو لای طاغوت و حوکمی طاغوت به باطل بزانی ئهوا کافر نابیت، ته نانه ت ئه و حاکمه ی که حوکم به غهیری قورئان و سوننه ت دهکات به مه رجی حه لال کردن و ته فزیل کردن ته کفیری دهکات، ئه ی چو ن موسلمانیک داماو که ته نها بو وه رگرتنه وه ی حه قه که ی چو ته لایان و لییان به ریه و جگه له شهرعی الله به هیه شتیکی تر پازی نیه، به لام هیچ رینگایه کی نیه بو وه رگرتنه وه ی حه قه که ی جگه له حوکم بردنه وه بو یاساکان، چو ن ته کفیر ده کریت ؟!

سه باره ت به وهش که دهلئ: (گهر خه لکی دهشت و شار شهر بکه ن تا هه موویان له ناو ده چن باشته له وه ی طاغوتیک دابنن له زه ویدا که حوکم بکات به غهیری شهرعی الله).

به لئ بیگومان ئه مه راسته، گیان و مالت له دهست بدهیت باشته له وه ی به دهستی خو ت طاغوتیک دابنیت به سه ر سه رته وه تا کو حوکم بکات به غهیری شهرعی الله، هاوشیوه ی ئه و دهنگده رانه ی که به دهستی خو یان طاغوتان هه لده برن، جا خودی ئه م ووته یه مانای ئه وه ده دات که دهشته کیه کان به دهستی خو یان ئه م کاره یان کردوو و دهگه رپنه وه بو عاده ته کانیا ن و ته عزی میان کردوو، نه ک که سیکی ده سه لاتدار به زور به سه ریاندا سه پیئ. یه کیک له معاصرین ووته ی هه ندیک له هوزه کان نه قل دهکات ده باره ی عاده ته کانیا ن که حوکمی پئ ده که ن دهلئ: هه ندیکیا ن به خو م بیستوو و هه ندیکیا ن که سانی سیقه بو یان

نه قل کردووم، یه کیکیان دهئی: دهست دهگرم به عادهتی باب و باپیرانم ئه گهرچی بچمه دۆزه خه وه، یه کیکیان دهئی: فهرع باشته له شهرع، مه بهستی له (فهرع) ئه و یاسایانه یه که هوژه کان حوکمی پئ ده کهن، یه کیکیان دهئی: شهرع ئینصافی نیه به رامبه رمان، یه کیکیان دهئی: شهرع عادهت و ته قالیدی ئیمه نازانیئت.

جا ئه مه حائی دهشته کیه کانه که به م جوړه ته عزیمی عاده ته کانیان ده کهن و بئ پئزی ده کهن به رامبه ر شهرعی الله، بویه زانیانی نه جد هینده توند بوونه له فه توکانیان ده رباره ی ئه مانه، وه پیشتریش ووته ی شیخ عبداللطیف-مان نه قل کرد که چی دهئی ده رباره ی حوکم کردن و حوکم بردنه وه بؤ غهیری شهرعی الله، به گرنگی ده زانم لیږدا ووته که ی دووباره بکه مه وه.

عبداللطیف بن عبدالرحمن بن حسن دهئی:

حوکم بردنه وه حه رامه گهر بؤ لای شهریه تیکی باطل بیئت پیچه وانه ی قورئان و سوننه ت بیئت، وه ک حوکمه کانی یونان و ئه وروپا و مه غوله کان، وه یاسا کانیان که سه رچا وه که ی بریتیه له رهئی و ئاره زو وه کانیان، وه به هه مان شیوه عاده تی پیشینی دهشته کیه کان و عاده ته باوه کانیان، جا هه رکه سییک به حه لالی بزانیئت حوکم به مه بکات له بابه تی خوین و جگه له ویش ئه وا کافره، الله تعالی فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئه م ئایه ته هه ندیک له زانیانی ته فسیر باسیان کردو وه که کوفر له م ئایه ته مه به ست پئی کوفری گه وره نیه، چونکه تیگه یشتون گهر بووترئ کوفری گه وره یه ئه وکات ئه و که سه ش ده گریته وه که حوکم به غهیری ئه وه ده کات که الله دایبه زاندو وه و به حه لالیشی نازانیئت، به لام زانیانی ته فسیر خیلافیان

له وه نيه ئايه ته كه نه وه كه سه ده گريته وه كه حوكم نه كردن به قورئان به
حه لال ده زانييت، وه كوفره كه ي له دين ده رخه ره.

[منهاج التأسيس والتقديس : لاپه ره 71]

ابن كثير ده ئي:

هه ركه سيك واز به ينييت له شه رعي پته وي دابه زينراو به سه ر محمد بن عبدالله كوئاي
پيغه مبه ران، وه حوكم به ريته وه بو غه يري نه وه له شه ريعه ته نه سخ بووه كان نه وه
كافر بووه، چ جاي نه وه كه سه ي كه حوكم ده باته وه بو لاي الياساق و پيشي
ده خات به سه ر شه ريعه تي الله؟! نه وه ي نه م كاره بكات كافر بووه به ئيجماعي
موسلمانان، الله تعالى فه رموويه تي: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾ وه فه رموويه تي: ﴿فَلَا
وَرَبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾.

[البداية والنهاية : 163-162/17]

ووتم: گومان يكي تري زياده ره وه كان نه م ووته يه ي ابن كثير-ه، ده ووترئ: نه وه تا ابن كثير ده ئي:
(نه وه ي حوكم به ريته بو شه ريعه ته نه سخ بووه كان وه ك ديني يه هود و نه صارا كافره) ته نها
به حوكم پيكردن و حوكم بردنه وه بوئ كافر ده بييت، به بئ هيچ مه رجيك له وه مه رجان ه ي كه
باس ده كريئن، نه ي چ جاي نه وه كه سه ي حوكم ده باته وه بو ياسقي جه نكي ز خان و پيشي
ده خات به سه ر شه ريعه تي الله، به ئيجماع كافره.

له وه لامدا ده ئيئن: ابن كثير له بابه تي حوكم نه كردن به قورئان له سه ر مه نه ج ي
سه له ف رويشتووه، ووته كان ي سه له في نه قل كر دووه و ليئ لانه داوه هه روه ك پيشتر

ووته کانيمان نه قل کرد، زانيني ئه مه گرنگه له رهدانه وهی هه رگومانیک که به هوئی ووتهی موته شابییه زانیه که وه دروست کرا بیټ، سه رها مه نه جي زاناکه دیراسه بکری له م بابه ته دا، که زانیمان له هه موو شوینه کاندایه که جوړ باسی ده کات، ته نه له یه که شویندا به جوړیکی تر باسی ده کات، نه وایان ووته که موته شابییه، وه یان ئه م ووته یه ش وهک نه وانی تره به لام وورد بوونه وهی ده ویت تا کو تی ده گه یت و لات پروون ده بیته وه.

که واته زانیمان ابن کثیر له ته فسیره که یدا له سه ر مه نه جي سه له ف رویشته وه، لیږدا ئه م ووته یه ی جیگای هه لوه سته له سه ر کردنه که ده ئی: (حوکم بردنه وه بو لای شه ریه ته نه سخ بووه کان کوفره) به بی نه وهی هیچ مه رجیک باس بکات وهک حه لال کردن و ته فزیل کردن و ئینکار کردن و یه کسان کردن.

به سی خال وه لامی ئه م گومانه ده دهینه وه:

یه که م: گریمان بلین ئه مه مه نه جي ابن کثیر-ه، نه و مه نه جي سه له ف پیچه وانه یه تی جا هه ر زانیه که موخاله فه ی مه نه جي سه له ف بکات شایسته ی لومه کردنه نه ک شوینکه وتن. دووهم: ئیوه به لگه به م ووته یه ی ابن کثیر ده هیینه وه، ئیمه ش به لگه با ووته کانی تری ده هیینه وه که پیشتر با سمان کرد، جا کامه ی ده بیته به لگه به سه ر کامه یه وه؟ بویه ده ست گرتن به ووته ی موته شابییه تاکه زانیه که وه هه رگیز ناتکه یه نیټ به نه جامیکی دلنیا که ر، هه ر کاتیک ووته یه کی نه وت هی نا نه و که سانیک ژماریه ک ووته ی تری نه و دین و وه لامت ده ده نه وه.

سییه م: تا کو بواری کو کردنه وه و گونجانندی ووته کان هه بیټ نه و نه جامی ده ده ین نه ک ووته کانی زانیه که به ینین به یه کتری دابده ین، تومه تی ناروونی مه نه ج بده ینه پال زاناکه. جا ابن کثیر که ده ئی: نه وهی واز به ینیت له و شه ریه ته ی که به سه ر محمد ﷺ دابه زیوه، حوکم به ریته وه بو شه ریه ته نه سخ بووه کان نه و کافر، مه به ستی نه و که سانه یه که وهک

شهر و دینی الله حوکمی بۆ ده به نه وه نه ک وه ک یاسایه کی دانراو، واتا ده ئین: ته وراتیش کتیبی الله-یه با حوکمی پئی بکه یین یان حوکمی بۆ به یینه وه، ئینجیلش کتیبی الله-یه به هه مان شیوه، جا واز هیئان له شهرعیکی موحکه م و حوکم بردنه وه بۆ شهرعیکی مه نسوخ ئه وای بیگومان کوفره چونکه که سی حوکم که ر یان حوکم به ره وه وه ک شهرعی الله حوکمی پئی ده کات به دروست و پیروزی ده زانیئت، به پیچه وانه ی ئه و موسلمانیه کی که حوکم به یاسای دانراو ده کات و خوئی به تاوانبار ده زانیئت، هه ر بۆیه ش کاتیک ابن کثیر باسی شهریه ته مه نسوخه کانی کرد هیچ مه رجیکی باس نه کرد چونکه خودی کاره که کوفره به لام که باسی یاسقی جه نگیز خانی کرد مه رچی پیشخستنی یاسقی به سه ر قورئان و سوننه ت باسکرد، ووتی: (چ جای ئه و که سه ی که حوکم ده باته وه بۆ لای الیاساق و پیئشی ده خات به سه ر شهریه ته ی الله؟! ئه وه ی ئه م کاره بکات کافر بووه به ئیجماعی موسلمانان)، هه روه ک له ته فسیره که شی که باسی یاسقی جه نگیز خان ده کات ده ئی: (له ناو نه وه کانی بووه شهرعیک که شوئی ده که وتن، پیشیان ده خست به سه ر حوکم کردن به کتیبی الله و سوننه تی پیغه مبه ره که ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، جا هه ر که سیک و ابکات له وان ئه واکافره واجبه شه ری له دژ بکریئت تا کو ده گه ریته وه بۆ حوکمی الله و پیغه مبه ره که ی).

ئایا ھەر یاسایەک لە دەرەوھە شەرعی اللە دا بنریت حوکم بردنەوھە بۆی دروست نیە ؟

زیادەپرەوھەکان ھەموو یاسایەکی دانراو و پەیماننامە و پێککەوتنیک لە دەرەوھە شەرع کرا بێت بە یاسای طاغوتی دادەنێن و حوکم بردنەوھە بۆی بە کوفر دەزانن، پەچاوی ئەوھە ناکەن یاساکە موافقی شەرعە یان پێچەوانە یەتی، لە کاتی کدا ھەندیک یاسا و پەیماننامە و پێککەوتن ھەبێت موافقی شەرعی اللە-یە ئەگەرچی لە پروانگە ی پابەند بوون بە شەرع و ملکہ چ بوون بۆ شەرعی اللە یاساکە یان پێککەوتنەکە دەر نە کرا بێت، ھاوشیوھە ئەم پەیماننامە و پێککەوتنە ی کە بۆ سەندنەوھە حەقی مەزڵوم لە زالم دەرکراون کە ئەمە ئامانجی شەرعیە و شەرع داوای دەکات ئەگەرچی کەسەکان لە پیناوی اللە و پابەند بوون بە شەرعە کە ی ئەنجامیان نە دا بێت.

ابن ھەسەم دەڵێ:

حدثني زياد بن عبد الله البكائي عن محمد بن إسحاق ووتی:

چەند ھۆزێکی قورەیش یەکتریان بانگ کرد بۆ پەیماننامە یە ک جا بۆی کۆبوونەوھە لە مائی عبداللہ بن جدعان بن عمرو بن کعب بن سعد بن تیم بن مرە بن کعب بن لؤی، بەھۆی پێز و تەمەنی عبداللہ بن جدعان، جا ھاوپەیمانەکان ئەمانە بوون: بنو ھاشم و بنو المطلب و أسد بن عبد العزی و زھرة بن کلاب و تیم بن مرە، جا پەیمان و بەلینیان بەست کە لە مەککە دا ھیچ مەزڵومی کە نە بینن کە خەلکی مەککە بێت یان جگە لەویش لەو کەسانە ی کە ھاوونەتە ناو مەککە ئەوا ئیلا پشتی بگرن و دژی ئەو کەسە بوەستن کە زوڵمی لیکراوھە تاکو حەقە کە ی بۆ دەگەرێنەوھە، جا قورەیش ناویان لەم پەیماننامە یە نا: (حلف الفضول).

[السيرة النبوية : 1/153-154]

ابن هَسام دهئ:

قال ابن إسحاق: حدثني محمد بن زيد بن المهاجر بن قنفذ التيمي أنه سمع طلحة بن عبد الله بن عوف الزهري دهيوت: **پيغه مبهري الله ﷺ فه رموي:**

له مائي عبدالله بن جدعان ئامادهي پهيماننامه يه ک بووم حه ز ناکه م حوشتری سوورم پي بدريت له بهرام بهر هه ئوه شانده وهی پهيماننامه که، وه ئه گهر له ئيسلاميشدا بانگه وازی بو کرابوايه ئه واه به ده ميه وه ده چووم.

[السيرة النبوية : 1/154-155]

ابن هَسام دهئ:

قال ابن إسحاق: حدثني يزيد بن عبدالله بن أسامة بن الهادي الليثي أن محمد بن إبراهيم بن الحارث التيمي حدثه: له نيوان الحسين بن علي بن أبي طالب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُما و الوليد بن عتبة بن أبي سفيان ناكوكي هه بوو له سهر سامانيک له (ذي المروة)، ئه وکاتيش الوليد ئه ميرى مه دينه بوو معاوية-ي مامي کرد بووي به ئه مير له سهر مه دينه، جا الوليد زولمى له الحسين کرد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دهر باره ي حه قه که ي به هوئى ئه وه ي که ده سه لاتی هه بوو، الحسين به الوليد-ي ووت: سوئند ده خووم به الله حه قه که م پي ده ده يته وه يان ده ست ده که مه شمشيره که م، پاشان له مزگه وتي پيغه مبهري الله ﷺ ده وه ستم ئينجا بانگه واز ده که م بو حلف الفضول.

عبدالله بن الزبير له لای الوليد بوو کاتيک الحسين رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ئه م قسه يه ي کرد، جا عبدالله بن الزبير ووتی: وه منيش سوئند ده خووم به الله گهر الحسين بانگه واز بکات بو حلف الفضل ئه واه ده ست ده که مه شمشيره که م، پاشان پشتی الحسين ده گرم تا

حهقه که ی وهرده گریته وه یان هه موومان ده مرین.

جا ئەم هه وائە به المسور بن مخرمة بن نوفل الزهري گه یشته، ئەویش هه مان شتی ووت، وه ئەم هه وائە به عبدالرحمن بن عثمان بن عبیدالله التیمی گه یشته، ئەویش هه مان شتی ووت، جا کاتیکی ئەم هه وائە گه یشی به الولید بن عتبة حهقه که ی الحسین-ی دایه وه تا کو الحسین پازی بوو.

[السيرة النبوية : 155/1-156]

ووتم: پیغه مبهەر ﷺ به شداری (حلف الفضول) ی کردوو هه مه که کاتیکی ته مه نی بیست سأل بووه، واتا بیست سأل پیش ئەوه ی بیته به پیغه مبهەر به شداری تیدا کردوو هه، هیشتا قورئان دانه به زیوه به سه ری و نه بوته پیغه مبهەر و شه ریه تی ئیسلام نه هاتوو هه بۆی، وه ئەو هۆزانه ی که به شداری ئەم په یمانه یان کرد موشریک و بت په رست بوون، به لام له بهر ئەوه ی په یمانه که له سه ر وهر گرتنه وه ی حه قی مه زلوم بوو له زالم، بۆیه پیغه مبهەر ﷺ دوا ی ئەوه ی که ده بیته به پیغه مبه ریش شانازی به م به شداری کردنه ی ده کات و به حوشتی سوور نایگۆرپته وه، ته نانه ت ده فه رمووی گهر ئیستاش که ئایینی ئیسلام هاتوو هه بانگم بکه ن بۆ ئەو په یمانه ئەوا به شداری تیدا ده که م، هه روه ها نه وه که ی پیغه مبهەر ﷺ ئیمام الحسین کاتیکی ده بیته ناکۆکی له گه ل الولید هه ره شه ی ئی ده کات به بانگ کردنی خه لکی بۆ جیبه جی کردنی ئەو په یمانه ی سه رده می جاهیلی، عبدالله بن الزبیر که ها وه له ده ئی: گهر بانگی خه لک بکات بۆ ئەو په یمانه ئەوا به ده نگیه وه ده چم، هه موو ئەمانه له بهر ئەوه یه که په یمانه که موافقی شه ری الله-یه، ئەهه رچی که سانیکی موشریک بیرۆکه ی ئەمایان بۆ هاتبیته و هه لسان به ئەنجامدانی و نیازیان ره زامه ندی الله نه بوو بیته، وه بیگومان ئەم په یمانه له پیشناری پیغه مبه ر نیه چونکه خۆی ده فه رمووی: بانگ کرام بۆی، واتا که سانیکی تر پی هه لسان و بیرۆکه ی ئەوان بووه که ئەوانیش موشریک بوونه، جا ئەمه ئەوه مان پی ده ئی: گهر طاغوت یاسایه کی ده رکرد که یاسایه که وهر گرتنه وه ی حه قی مه زلوم بوو له زالم، تۆش زولمت لیkra و

هیچ چارێکی تَرت نه بوو جگه له م رینگایه، مادام یاساکه ی موافقی شهرعه ئەوا هیچ تاوانێکی تیدا نیه هوکی بۆ ببهیتهوه، ئەگینا چۆن پیغه مبه ر ﷺ شانازی پیوه دهکات؟! وه زۆریک له م حاله تانه ی ئەمرو توشی موسلمانان ده بیئت بابته تی حه ق خواردن و زۆلم کردنه، که وایان له موسلمانان کردووه حه قیکی زۆریان بفهوتی به بیانووی ئەوه ی سکا لا تۆمار بکهیت و هوکم به ریته وه بۆ لای یاساکان ئەوا کافر ده بیئت، وه سوپاس و ستایش بۆ الله که ئەمه له پاک ی و به رزی شهرعه ته که یه تی که یاسای زۆریک له وولاتان به وولاتانی به ناو ئیسلامی و غهیره ئیسلامی له بابته تکانی زۆلم و حه قی نیوان مرو فقه کان یاساکانیان موافقی شهرعی ئیسلامه ئەگه رچی له شهرعی ئیسلامیان وهر نه گرتی ته نانه ت کافرانی قوره یشیش په یمانه که یان موافقی شهرعی الله بوو ئەگه رچی کافریش بوو، جا ئەمرو له هه ر وولاتی سکا لا تۆمار بکهیت بلی دزیم لیکراوه، مالم خوراوه، لییان داوم، قه رزه که م ناده نه وه، فیلیان لیکردووم، ناموسیان له که دار کردووم، زهوی و زار و خانوویان لی زهوت کردووم، له هه موو ئەم بابته تانه که حه قی نیوان مرو فقه کانه له یاسای وولاتاندا لایه نی ده ست درێژ که ر به زالم داده نریت و لایه نه که ی تر به مه زلوم داده نریت، که ئەمه ش موافقی شهرعی الله-یه، جا حلف الفضول له کوئی و عه قیده ی زیاده رپه وه کان له کوئی که به ئافره تیکی موسلمان ده لێن: نابیت لای میرده مورته دده که ت بیت نیکاحه که تان به تال بۆته وه، بیته لات به زینا حیسابه و منداله کانتان زۆل دهرده چن، ئەویش ده لێ: باشه داوای ته لاق ده که م چونکه ده زانم نابیت ئافره تی موسلمان لای پیاو ی کافر بیئت، پیی ده لێن: داوای ته لاق بکهیت ده بیئت بجیته لای حاکم، که واته له کیشه ی نیوان خۆت و میرده که ت هوکمت بردۆته وه بۆ لای طاغوت به مه ش کافر ده بیئت!!! ئەه ی ئافره تی داماو چی بکات؟ یان کافره یان زیناکه ره! والله المستعان.

جا ئەگه ر بووتری: راسته هوکمه کانیان موافقی شهرعه به لام سزاکانیان پیچه وانه ی شهرعه، ده لێن: وه ک پیشتی باسما ن کرد شهرع داوای دوو شتی کردووه، یه که میان: ده بیئت حه قی مه زلوم له زالم وهر بگیریته وه، دووه میان: سزادانی زالمه که یه، جا تۆ له م دوو ئامانجه

شهرعیه یه کیکیان به دهست بهیئی باشته له وهی که هیچیان به دهست نه هیئی، وه ئه و
سزایهش که ده دریت به سه ر زالم گهر پیچه وانیه سزای شهرعی بوو ئه ووا تو لی بهری ودانی
پی نانیت، ته نها سزا شهرعیه که ت قبوله، تاوانه که یان کوفره که له ئه ستوی حاکمه که یه.

نایا هه موو رازی نه بوونیگ به گه راندنه وهی حوکم بو قورئان و سوننهت کو فره ؟

البغوي دهلي:

﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ٩]

﴿فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ﴾ گهر یه کیکیان دهست دریژی کرده سهر ئه وی تریان، وه ناماده نه بوو به رهو حوکمی کتیی الله بیټ، ﴿فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ﴾ ئه واه شهر بکه نه له گهل ئه و لایه نه ی که دهست دریژی دهکات تا ده گه ریته وه بو فرمانی الله له کتیه که ی، ﴿فَإِنْ فَاءَتْ﴾ گهر گه رایه وه بو حه ق، ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ﴾ ئه واه صولح بکه نه له نیوانیان به عه دل به وه ی که وایان لی بکه نه حه قه که بکه ریته وه بو خاوه نه که ی و رازی بن به حوکمی الله، ﴿وَأَقْسِطُوا﴾ دادپه روه ر بن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ الله دادپه روه رانی خویش ده ویت.

[تفسیر البغوي: 340/7-341]

الطبري له ته فسیری نایه تی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ دهلي:

الله تعالی ذکره دهفه رمووئ: ئه گهر دوو کو مه ل له ئه هلی ئیمان شهریان کرد له گهل

یه کتر، صولح بکهن ئه ی ئیمانداران له نیوانیان به بانگ کردنیان بو حوکمی کتییی الله، وه رازی بوون به وهی له کتییی الله هاتووه، له بهرژه وهندیان بیّت یان له دژیان بیّت، ئه مهش بریتیه له صولح کردن له نیوانیان به عه دل، ﴿فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَى﴾ الله دهفه رمووی: گه ریه کیّک له دوو کوّمه له که رازی نه بوون به گه رانه وه بو حوکمی کتییی الله له بهرژه وهندی بیّت یان له دژی بیّت، وه سنوری عه دل ببه زیّی که الله دایناوه له نیوان بهنده کانی، وه کوّمه له که ی تر ملکه چ بوو بو حوکمی الله، ﴿فَقَاتِلُوا آلَ تَبَعٍ﴾ الله دهفه رمووی: شه ر بکهن له دژی ئه و کوّمه له ی دهست دریژی دهکات و رازی نابیّت بگه ریّته وه بو حوکمی کتییی الله، ﴿حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾ الله دهفه رمووی: تا کو ده گه ریّته وه بو حوکمی الله، که حوکمی کردووه له کتیه که ی له نیوان دروستکراوه کانی، ﴿فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ﴾ الله دهفه رمووی: گه ر کوّمه له دهست دریژکه ره که دوا ی شه ر کردنتان له گه لیان گه رایه وه بو رازی بوون به حوکمی الله له کتیه که ی، ئه و صولح بکهن له نیوان ئه وان و کوّمه له که ی تر که شه ری له گه ل کردووه، ﴿بِالْعَدْلِ﴾ واتا: به ئینصاف له نیوانیان، ئه مهش بریتیه له حوکمی الله له کتیه که ی که کردوویه تی به عه دل له نیوان دروستکراوه کانی.

[تفسیر الطبری : 357/21]

الطبری ده ئی:

حدثني علي قال حدثنا أبو صالح قال حدثني معاوية عن علي عن ابن عباس: دربارهی فه رمایشتی الله: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ

إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ ﷻ ووتی: الله سبحانه و تعالی فرمانی کرد به پیغمبر ﷺ و ئیمانداران گهر دوو کۆمه‌ل شه‌ریان کرد له ئیمانداران، ئەوا بانگیان بکەن بۆ حوکمی الله و حەقی هەندیکیان له هەندیکیان وەرگرن، گهر به دەمیەوه هاتن ئەوا حوکم دەکریت له نیوانیان به کتییی الله، تا کو حەقی مەزڵوم له زالم وەرده‌گیریت، هەر یه‌کیک له‌وان رازی نه‌بوو بگه‌رێته‌وه بۆ حوکمی الله ئەوا سنوور به‌زێنه، وه حەقه له‌سه‌ر پێشه‌وای ئیمانداران جه‌هاد و شه‌ربکات له‌ دژیان تا ده‌گه‌رێنه‌وه بۆ فرمانی الله و دان ده‌نێن به‌ حوکمی الله.

[تفسير الطبري : 358-357/21]

الطبري ده‌ڵی:

حدثنا ابن حميد قال حدثنا مهران قال حدثنا المبارك بن فضالة عن الحسن:

﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا﴾ ووتی: ناکۆکی پرویده‌دا له‌نیوان دوو هۆز، جا بانگیان ده‌کردن بۆ حوکمی الله، ئەوانیش رازی نه‌ده‌بوون ملکه‌چ بن، جا الله ئەم ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأْصَلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ ﷻ الله ده‌فه‌رمووی: بیانگه‌رێنه‌وه بۆ حوکم، جا شه‌ر کردن له‌گه‌ڵیان ئەوه‌وه بوو که بیانگه‌رێنه‌وه بۆ حوکمی الله.

[تفسير الطبري : 360/21]

الطبري ده‌ڵی:

حدثنا ابن حميد قال حدثنا مهران عن سفيان عن السدي:

﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ووتی: ئافرهتیک له ئه نصار پی دهووترا: دایکی زید له لای پیاویک بوو که کیشه هه بوو له نیوانیان، پیاوه که ژنه که ی برده ژووریک له نهومی سه ره وهی ماله که، به منداله کانیشی ووت: کهس نه چیته لای، ئه م هه واله گه یشته به کهس و کاری ژنه که، جا هاتن، کهس و کاری پیاوه که ش هاتن، شه پیاو کرد به دهست و به نه عل، ئه م هه واله گه یشته به پیغه مبه ر ﷺ هات بو ئه وهی صولح بکات له نیوانیان، جا قورئان دابه زی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى﴾ (تَبَغِي) واتا: رازی نیه به صولح پیغه مبه ری الله ﷺ یان به حوکمی پیغه مبه ری الله.

[تفسير الطبري : 360/21]

الطبري ده ئی:

حدثنا بشر قال حدثنا يزيد قال حدثنا سعيد عن قتادة:

دهرباره ی فه رمایشی الله: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَتِلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾ تا کو تایی ئایه ته که، ووتی: بو مان باسکراوه که ئه م ئایه ته دهرباره ی دوو پیاو له ئه نصار دابه زی، ناکوکی له نیوانیان هه بوو دهرباره ی حه قیک، یه کیکیان به وی تری ووت: به زهبری هیژ لیتی وهرده گرم به هو ی زوری ژماره ی عه شیرته که ی، ئه وهی تریان بانگی کرد بو ئه وهی حوکم به رنه وه بو لای پیغه مبه ر ﷺ، جا رازی نه بوو شوینی بکه وی، جا کیشه که ئاوا به رده وام بوو تا پالیان به یه کتره وه نا تا کو گه یشته به وهی هه ندیکیان

له هه نديكيان بدهن به دهست و به نهعل، شه ره كه به شمشير نه بوو، جا الله فرمانی کرد شهر بکری له دژی تاكو ده گه ریته وه بو کتبی الله و حوکی پیغه مبه ره که ی ﷺ، به م شیوه یه نیه که نه هلی گومانه کان و نه هلی بیدعه و نه هلی بوهتان کرد به الله و به کتبه که ی ته فسیری ده که ن که حه لاله بو ت ئیماندار بکوژیت، والله الله حورمه تی ئیماندار ی زور گه وره کردووه ته نانه ت نه هی لی کردووی هیچ گومانیک به برا ئیمانداره که ت ببهیت جگه له گومانی خیر، فه رموویه تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [الحجرات: ۱۰].

[تفسیر الطبری: 361/21]

الطبری ده ئی:

حدثني يونس قال أخبرنا ابن وهب قال وأخبرني عبدالله بن عياش ووتی: زید دهرباره ی فه رمایشتی الله تعالی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ووتی: دوو پیاو شهریان ده کرد له نه هلی ئیسلام، یان که سیک له گه ل که سیک، یان هوژیک له گه ل هوژیک، الله فرمانی به موسلمانان کرد که حوکم بکه ن له نیوانیان به و حه قه ی که الله دایبه زاندووه له کتبه که ی، یان تو له کردنه وه، یان پیدانی حه قی خوینه که، یان لیخو شبوون، ﴿فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى﴾ گه ر که سیکیان دهست دریژی کرده سه ر نه وی تر دوا ی صولح، نه و موسلمانان لایه نگری مه زلومه که ده که ن له دژی زالمه که تاكو ده گه ریته وه بو حوکی الله و پی رازی ده بیّت.

[تفسیر الطبری: 362/21]

ووتم: (زید) زید بن أسلم-ه.

الراصدی دهئی:

﴿فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾ واتا: صولح بکهین له نیوانیان به بانگ کردنیان بۆ حوکمی کتیبی الله، وه رازی بوون به وهی که تییدایه له بهرزه وهندیان بیّت یان له دژیان بیّت، وه فه رمایشتی: ﴿فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَى﴾ واتا: گهر لایه نیکیان داوای شتیکی کرد که حه قی خوئی نه بوو، وه نه گه پرایه وه بۆ صولح و رازی بوون به حوکمی الله که له کتیبه کهیدا حوکمی داوه.

[التفسير البسيط : 351/20]

بروانه سه ره پای رازی نه بوونیان به گه پانه وه بۆ حوکمی الله ته کفیر نه کران، به لکو به ئیماندار ناوبران له ئایه ته کهدا، به لام رازی نه بوونیان به گه پانه وه یان بۆ حوکمی الله له بهر ره تکرده وه و تانه دان نه بووه له حوکمه که، به لکو له بهر ئاره زووی نه فس و تورپه یی بووه، وهک ئه و پیاوهی که کچه کهی زینا دهکات ده زانیت حوکمی له شه رعدا 100 قامچیه به لام له بهر تورپه ییه کهی ناگه رپته وه بۆ ئه م حوکمه رپک کچه کهی ده کوژیت، ئه م که سه ته کفیر نا کریت مادام تانه ی له حوکمی شه رع نه داوه، ئه گهر چی پیشی بلین حوکمه کهی له شه رعدا قامچی لیدانه نه ک کوشتن، به لام ههر رازی نابیت بگه رپته وه بۆی.

سه یری ووته کانی موفه سیرین بکه: (رازی نه بوون به حوکمی الله) ، (رازی نه بوون به حوکمی پیغه مبه ر) ، (شهریان له دژ بکه ن تا ده گه رپنه وه بۆ کتیبی الله) ، (تا کو ده گه رپته وه بۆ کتیبی الله و حوکمی پیغه مبه ره کهی) ، (رازی نیه به صولحی پیغه مبه ر) هه موو ئه م ووتانه ده رباره ی که سانیک به کارهاتوون که له ئایه ته کهدا به ئیماندار ناوبراون نه ک کافر.

ئايَا جِيَّه جِي كَرْدَنِي يَاسَاي طَاغُوت ماناي په رستني طَاغُوتَه كه يه ؟

زياده ره وه كان ده لَين: ئه وه ي ياساي طَاغُوتِيك جِيَّه جِي بَكَات ئه وا ئه م طَاغُوتَه ي
په رستووه و شه رِيكي بُو الله بَرِيَار داوه له حوكمدا، ئِيْنجا بُو ئه مه ش چه ند ئايه تِيك ده كه ن
به به لَگه كه ئايه ته كان ته واو دژي خُوِيانه گهر بِيْتو بگه رِيْنه وه بُو ته فسيري دروستي ئه م
ئايه تانه له لايه ن زانايانه وه.

يه كِيك له و ئايه تانه ي كه ده يكه ن به به لَگه ئايه تي (٣١) ي سوره تي التوبه-يه:
﴿أَتَّخِذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُورُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا
وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

ده لَين: يه هود و نه صارا گوپرايه ئي زانا و عابيده كانيان كرد به پِيْچه وانه ي فرماني الله،
الله تعالى ئه و كارهي ئه واني به په رستني زانا و عابيده كان ناو برد، جا هه ر كه سيك حوكم
به رِيْته وه بُو لاي طَاغُوت له و ياسايانه ي كه دژي حوكهي الله-ن ئه وا طَاغُوتَه كه ي په رستووه
و كردوويه تي به خواي خوي.

الترمذي ده لَين:

حدثنا الحسين بن يزيد الكوفي قال حدثنا عبدالسلام بن حرب عن غطيف بن أعين عن مصعب بن
سعد عن عدي بن حاتم ووتى:

چوومه لاي پِيْغه مبه ر ﷺ سه لِيْبِيكي زِيْرَم له مل بوو، فه رمووي: ئه ي عدي ئه م بته
فري بده و له خُوْتِي بكه وه، وه بيستم له سوره تي (براءة) ئه م ئايه ته ي ده خوِيْند:

﴿تَتَّخِذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ فەرمووی: ئەوان زانا و عابیدەکانیان نە دەپەرست، بەلام گەر شتیکیان بۆ حەلال کردبوان ئەوانیش بە حەلالیان دەزانی، وە ئەگەر شتیکیان لێ حەرەم کردبوان ئەوانیش بە حەرەمیان دەزانی. الترمذی دەئێ: هذا حديث غريب، ئەم فەرموودەیه ناسین تەنھا لە پێگای عبدالسلام بن حرب نەبێت، وە غطیف بن أعین کە سێکی ناسراو نیە لە رپوایەت کردنی فەرموودە.

[جامع الترمذی : ژمارە 3095]

ووتەم: ئەم فەرموودەیه زەعیفە هەر وەک الترمذی باسی کرد، بەلام هاوێلان و تابەین کۆکن لە سەر ئەم تەفسیرە، هەمان تەفسیریان کردووە بۆ ئایەتە کە. سورەتی (براءة) و اتا سورەتی التوبة.

جا سەیرە کە لە وەدایە زیادە پرەوه کان بە لگە بەم رپوایەتە دەهیننەوه کە بە لگە یە لە دژی خوێان، زانا و عابیدەکان حەلالیان حەرەم دەکرد خەلکیش گوێرا یە لیان دەکردن دەیان ووت حەرەمە، وە حەرەمیان حەلال دەکرد خەلکیش گوێرا یە لیان دەکردن دەیان ووت حەلالە، جا گومان لە مەدا نیە کە ئەم کارە کوفرە و پەرستنی زانا و عابیدەکانە و یە کسان کردنیان بە الله، چونکە حەلال کردن و حەرەم کردن تەنھا مافی الله-یە، جا ئایا کە موسلمانێک حوکم دەباتەوه بۆ لای طاغوت و دەزانیت حوکمەکانی باطلن و لێ بەرییە ئەم ئایەتە لە سەری جیبە جێ دەبێت ؟ ئە صلهن دەبێت خودی طاغوتە کە بلی ئەمە حەلالە و ئەمە حەرەمە، ئە وکات دەووتری حەلالی کرد و حەرەمی کرد، چونکە گەر هەموو پێگا پێدانێک بۆ تاوان مانای حەلال کردن بێت، ئەوا دەبوو (گەواد) دەبێت طاغوت بێت و کافر بێت، چونکە پیاوی واهە یە خۆی گەوادێ بۆ ژن و کچە کە ی دەکات و پێگای بۆ خوشکردوون، ئایا دەووتری ئەم پیاوێ زینای حەلال کردووە تەنھا لە بەر ئەوهی پێگای داوێ بە ژن و کچە کە ی زینا بکەن؟!

آدم بن أبي إياس دهلي:

حدثنا ورقاء عن عطاء بن السائب عن أبي البخاري:

دهربارهی فہرمايشتی اللہ: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ ووتی: گوپرايه لي زانا و عابیدهکانیان کرد له و شتانهی که فرمانیان پیکردن دربارهی حه پام و حه لالی اللہ، جا اللہ گوپرايه لي کردنیان بویان به عیبادهت دانا.

[تفسیر مجاهد: لاپه ره 367]

سعید بن منصور دهلي:

حدثنا هشيم قال حدثنا العوام بن حوشب عن حبيب بن أبي ثابت قال حدثني أبو البخاري الطائي ووتی: به حذيفة ووترا: فہرمايشتی اللہ عز وجل: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ مانای چیه ؟ حذيفة ووتی: ئه هلی کیتاب نویژیان نه ده کرد بۆ زانا و عابیدهکانیان، به لام ئه وان هه ر حه پامیکیان بۆ حه لال کردبوان ئه وانیش به حه لالیان ده زانی، وه هه ر حه لالیکیان لي حه پام کردبوان ئه وانیش به حه پامیان ده زانی، ئه مه ربوبیه تی ئه وان بوو.

[سنن سعید بن منصور: ژماره 1012]

ووتم: له ده ستنوس نوسراوه أبو البخاري دهلي: (حذيفة پي ووتم) به لام محقق له حاشیه ئاماژهی پيداوه که ئه مه هه له یه، چونکه أبو البخاري به حذيفة نه گه یشتوو، بۆیه صه واب ئه وه یه که أبو البخاري بلي: (به حذيفة ووترا) هه روه ک له ته فسیری الطبري هاتوو.

وه برگیه کۆتایي ئه ئه ره که له چاپدا به م جوړه هاتوو: (هه ر حه پامیکیان لي حه پام کردبوان ئه وانیش به حه پامیان ده زانی) ! صه واب ئه مه یه: (هه ر حه لالیکیان لي حه پام کردبوان

ئەوانیش بە ھەر پامیان دەزانی) ھەم دەقەقە وادەخوای ھەم لە پیاویەتی تیش بەم شیوەیە
ھاتوو، بۆیە چاکم کردووە، بەلام محقق ئاماژەی بەم ھەڵەییە نەداوە !

ابن أبي حاتم دهۆی:

حدثنا أبو سعيد الأشج و عمرو الأودي قالا حدثنا وكيع عن الأعمش عن حبيب عن أبي البخري ووتى:
به حذيفة ووترا: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ ئایا دەیان پەرستن ؟
ووتی: نەخێر، بەلام ھەر پامیان بۆ ھەلال دەکردن ئەوانیش بە ھەلالیان
دەزانی، وە ھەلالیان لێ ھەر پام دەکردن ئەوانیش بە ھەر پامیان دەزانی.
ابن أبي حاتم دهۆی: پیاویەت کراوە لە (أبو العالية و أبو جعفر محمد بن علي بن
الحسين و الضحاك و السدي) نزیک لەم تەفسیرە.

[تفسير ابن أبي حاتم : 381/8-382]

الطبري دهۆی:

﴿أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ واتا: زانا و عابیدەکانیان کرد بە گەورەیی خۆیان لە بری
الله، گوێرایەلیان دەکەن لە سەرپێچی کردنی الله، ئەو شتانە بە ھەلال دەزانن کە
بۆیان ھەلال دەکەن کە الله لێ ھەر پام کردوون، وە ئەو شتانە بە ھەر پام
دەزانن کە لێیان ھەر پام دەکەن کە الله بۆی ھەلال کردوون.

[تفسير الطبري : 417/11]

الطبري دهۆی:

حدثنا جبرو ابن فضيل عن عطاء عن أبي البخري:

﴿تَخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ ووتی: چوون به رهو چه لال کراوه کانی الله چه رامیان کرد، وه چوون به رهو چه رام کراوه کانی الله چه لالیان کرد، ئەوانیش گوێپرایه لیان کردن له مه دا، جا الله گوێپرایه لی ئەوانی به عیبادەت دانا، گەر پێیان ووتبان: بمان په رستن، نه یان ده په رستن.

[تفسير الطبري : 419/11]

الطبري ده لی:

حدثني محمد بن الحسين قال حدثنا أحمد بن المفضل قال حدثنا أسباط عن السدي ووتی: ﴿تَخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ عبدالله بن عباس ووتی: فرمانیان پێ نه کردن سوجه یان بو ببهن، به لام فرمانیان پێکردن به سه ریچی کردنی الله، ئەوانیش گوێپرایه لیان کردن، جا الله به هوی ئەمه وه ناوی لیان: ارباب.

[تفسير الطبري : 420/11]

الطبري ده لی:

حدثنا ابن وكيع قال حدثنا ابن نمير عن أبي جعفر الرازي عن الربيع بن أنس ووتی: ﴿تَخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ به أبو العالیة-م ووت: ئەم ربوبیه ته ی که له ناو به نی ئیسرائیل هه بوو چۆن بوو؟ ووتی: به نی ئیسرائیل ووتیان: ئەوه ی زانا و عابیده کان فرمانمان پێ بکه ن فه رمان به ردار ده بین، ئەوه ی ئەوان نه هیمان لی بکه ن وازی لی ده هینین به هوی ووته ی ئەوان، له کاتی که دا ئەوان ده بین له کتیی الله فرمانیان به چی پێکراوه و نه هیان له چی لێکراوه، جا داوی ئاموژگاریان له زانا و عابیده کان کرد، وه کتیی الله-یان پشت گوێ خست.

[تفسير الطبري : 420/11]

ابن كثير دہلی:

فہرما یشتی اللہ تعالیٰ: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۱]، واتا: کاتیک لاتاندا لہ فرمان و شہرعی اللہ کہ بۆتانی دانابوو، چوون بہرہو غہیری ئہو، جا غہیری ئہوتان پیش خست بہسہریدا، ئا ئہمہیہ شیرک، ہہرہک اللہ تعالیٰ فہرموویہ تی: ﴿اتَّخِذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [التوبة: ۳۱]، الترمذی لہ تہفسیری ئہم ئایہ تہدا لہ عدی بن حاتم رپوایہ تی کردووہ کہ وتووہ تی بہ پیغہ مہری اللہ ئہوان نہیان دہپہ رستن، پیغہ مہر ﷺ فہرمووی: بہ لکو ئہوان حہرامیان بۆ حہلال کردن، وہ حہلالیشیان لہ سہر حہرام کردن، ئہوانیش شوینیان کہ وتن، ئہمہیہ پہرستنی ئہوان بۆیان.

[تفسير ابن كثير : 329-330/3]

ئایہ تیکی تر کہ زیادہرہوان دہیکہن بہ بہ لگہ بۆ ئہم بابہ تہ، ئایہ تی (۱۲۱) ی سورہ تی الأنعام-ہ: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجْدِلُوَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾

دہلین: ہہر کہ سیک گوئپرایہ لی ئہو یاسا دانراوانہ بکات کہ پیچہ وانہ ی حوکی شہر عن ئہوا موشریکہ.

بہ ہہمان شیوہ ی پیشوو کاتیک تہفسیری سہلہ ف دہہینین بۆ ئہم ئایہ تہ کہ پروون

ده بیته وه بۆمان که تیگه یشتنی زیاده رپه وه کان چهنده له یه بۆ ئه م بابه ته، که گوپرایه لی کردن له تاوان یه کسان ده که ن به حه لال کردنی تاوانه که، وه ک ئه و کار به ده سته ی که به پاسه وانه کانی ده ئی: فلان که سم بۆ بکوژن به ناحه ق، ئه وانیش ده یکوژن، به م کاره تاوانبار بوون، به لام گهر کوشتنی که سه که به حه لال بزنان له بهر ئه وه ی کار به ده سته که فرمانی پیگردوه، ئه وکات کافر ده بن.

ابن أبي حاتم ده ئی:

حدثنا علي بن الحسين حدثنا عثمان بن أبي شيبة حدثنا مالك بن إسماعيل حدثنا عيسى بن عبد الرحمن ووتی:

پرسیارم له الشعبي کرد ده باره ی ئه م ئایه ته: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ووتم: خه واریجه کان پێیان وایه ئه م ئایه ته ده باره ی گوپرایه لی کردن کار به ده ستانه، الشعبي ووتی: درۆیان کرد ئه م ئایه ته ده باره ی موشریکه کان دابه زی، مشتومریان له گه ل هاوه لانی پیغه مبه ری الله ﷺ ده کرد، ده یانووت: ئه وه ی الله کوشتویه تی لی ناخۆن، واتا گوشتی مرداره وه بوو، به لام ئه وه ی خۆتان کوشتوتانه لی ده خۆن! جا الله ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَيْكُمْ لِيُجَدِّلُواكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ [الأنعام: ۱۲۱]، الله فه رمووی: گهر گوشتی مرداره وه بوو بخۆن و گوپرایه لیان بکه ن ئه وایه موشریکن.

[تفسیر ابن أبي حاتم: 357/6]

ووتم: مه به ستی الشعبي حه لال کردن گوشتی مرداره وه بووه نه ک ته نها به خواردنی بن به

موشريک، ههروهک له تهفسيرهکاني ترده به پروني دهردهکهوئ، هوکاري موشريک بوون له م نايه ته گوپرايه ئي کردني که سيکه له حهلال کردني شتيک که الله حهرامي کردووه، گهر ته نه به گوپرايه ئي کردني کافر ببيت به بي حهلال کردني، نهوا گهر يه کيک له هاورپيکانت پيت بلئ با عهرهق بخوينه وه توش بلئي باشه، نهوا به م کاره کافر دهبيت له کاتيکدا عهرهق خواردنه وه به حهرام دهزانيت ! يان هاورپيکهت پيت دهئ: با نه مشه و بچين بو بار، توش دهئ باشه، به م کاره کافر دهبيت نه گهرجي به حهراميشي بزانيت ! نه مه يه تيگه يشتني خه واريجه کان بو نه م نايه ته، به لام تاكو بويان شي نه که يته وه خوشيان نازانن له چ گيژاويکدان.

آدم بن أبي اياس دهئ:

حدثنا ورقاء عن ابن أبي نجيح عن مجاهد ووتي:

﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُخُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجْدِلُوَكُمْ﴾ موشريکان ووتيان: نهو ئاژه لهي الله سهري برپوه بوټان -مه به ستيان ئاژه ئي مرداره وه بووه- ناخون، به لام نهو ئاژه لهي خوټان سهرتان برپوه بوټان حهلاله؟! الله عزوجل فهرمووي: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ گهر گوپرايه ليان بکهن نهوا ئيوه موشريکن.

[تفسير مجاهد: لاپه ره 327]

ابن أبي حاتم دهئ:

حدثنا أبو زرعة حدثنا يحيى بن عبد الله حدثني ابن لهيعة حدثني عطاء عن سعيد بن جبیر: ده باره ي فهرمايشتي الله: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ﴾ ووتي: واتا: گهر گوپرايه ليان بکهن له حهلال کردني گوشتي مرداره وه بوو، ﴿إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ وهک نهوان موشريکن.

[تفسير ابن أبي حاتم: 357-356/6]

الطبري دهلي:

حدثنا المثنى قال حدثنا عبد الله بن صالح قال حدثني معاوية بن صالح عن علي بن أبي طلحة عن ابن عباس: دهر باره ی فه رمایشی الله: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ [الأنعام: ١١٨]، ووتی: موشریکه کان ووتیان: ئه ی محمد ئه و ئاژه لانه ی خوتان کوشتوتانه و سه رتان برپوه دهیخون، به لام ئه و ئاژه لانه ی که په روه ردگارتان کوشتویه تی به حه رامی ده زانن؟! جا الله ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَيَّ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ گهر گوپرایه لیان بکه ن له خواردنی گوشتی ئه و ئاژه لانه ی که نه هیم لیکردوون، ئه و ئیوه موشریکن.

[تفسير الطبري : 524-523/9]

ووتم: واتا موشریکان مشتومړی ئه وه ده که ن که گوشتی مرداره وه بوو چو ن حه رامه؟! ئاژه لیک که الله مراندوویه تی له پیشته ر گوشته که ی حه لال بیټ له گوشتی ئه و ئاژه لانه ی که خوتان دهیکوژن، جا بویه به گوپرایه لی کردنیان موشریک ده بن چونکه حه رامی الله حه لال ده که ن.

الطبري دهلي:

حدثني محمد بن الحسين قال حدثنا أحمد بن مفضل قال حدثنا أسباط عن السدي: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ موشریکه کان به موسلماننه کانیان ووت: ئیوه چو ن پیټان وایه شوینی ره زامه ندی الله ده که ون له کاتیکه دا ئه و ئاژه لانه ی الله کوشتویه تی نایخون به لام ئه وه ی خوتان سه رتان برپوه دهیخون؟! الله فه رمووی: گهر

گوپرایه لیان بکه ن له خواردنی گوشتی مرداره وه بوو، نهوا نیوه موشریکن.

[تفسير الطبري : 525/9]

الطبري ده ئی:

الله هه والیدا که شهیتانه کان وهی ده نیژن بو ئه ولیاکانیان له مرؤف، بو ئه وهی مشتومر بکه ن له گه ل ئیمانداران ده رباره ی حه رام بوونی گوشتی ئازهل مرداره وه بوو.

[تفسير الطبري : 527/9]

الطبري ده ئی:

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ واتا: گهر گوپرایه لیان بکه ن له خواردنی گوشتی ئازهل مرداره وه بوو، وه ئه و شتانه ی که په روه ردگارتان له سه ری حه رام کردوون.

[تفسير الطبري : 531/9]

الطبري ده ئی:

﴿إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ واتا: نیوه وهک نهوان موشریکن، چونکه نهوان گوشتی مرداره وه بوویان ده خوارد به حه لال کردنه وه، جا گهر نیوهش به م شیویه بیخون، نهوا وهک نهوان بوونه ته موشریک.

[تفسير الطبري : 531/9]

بهي بن سلام دهرباره ئايه تي: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ^ط وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحُونَ إِلَيْ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُوَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ده ئي: ته فسيري مجاهد ده ئي: موشريكه كان مشتومريان له گه ل موسلمانان ده كرد دهرباره ئاژه ئي سهر برآو، ده ئين: ئه وهى خو تان سهرتان برپوه و كوشتوتانه ده يخون، به لام ئه وهى الله كوشتويه تي ناخون! وه پيتان وايه شويني فرمانى الله ده كه ون؟! جا الله ئه م ئايه تهى دابه زاند: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ﴾ گهر ئاژه ئي مرداره وه بووتان چه لال كرد، ﴿إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ئه وا ئيوه موشريكن.

[مختصر تفسير يحيى بن سلام لابن ابي زمين : 95/2]

مقاتل بن سليمان ده ئي:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ واتا: گهر ئاژه ئي مرداره وه بوو بخوات ئه وا تاوانه، ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحُونَ إِلَيْ أَوْلِيَآئِهِمْ﴾ شه يتانه كان وهى ده نيژن بو ئه ولياكانيان له موشريكان، ﴿لِيُجْدِلُوَكُمْ﴾ بو ئه وهى مشتومرتان له گه ل بكه ن دهربارهى سهربرپنى ئاژه ل، ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ﴾ گهر گوپرايه ئيان بكه ن له چه لال كردنى ئاژه ئي مرداره وه بوو، ﴿إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ئيوه ش وهك ئه وان موشريكن.

[تفسير مقاتل بن سليمان : 587-586/1]

السمعاني ده ئي:

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ واتا: گهر گوپرايه ئيان بكه ن له چه لال كردنى ئاژه ئي مرداره وه بوو، ئه وا ئيوه موشريكن.

[تفسير السمعاني : 140/2]

الزجاج دهلي:

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ئەم ئايەتە بەلگەي تېدايە کە ھەرکەس يک شتيک ھەلال بکات کە اللہ لەسەري ھەرام کردوو، يان شتيک ھەرام کە اللہ بۆي ھەلال کردوو، ئەوا موشريکە، گەرکەس يک ئاژەلي مرداروو بوو ھەلال بکات بەبئ ئەوھي ناچار بيئت بيخوات، يان زينا ھەلال بکات، ئەوا موشريکە بە ئيجماعي ئوممەت، ئەگەرچي ملکہ چي اللہ بيئت لە ھەموو ئەو شتانەي فرماني پي دەکات، ناوي ليئراوھ موشريک لەبەر ئەوھي شويني غەيري اللہ کەوتوو، شەريکي بۆ اللہ داناوھ.

[معاني القرآن وإعرابه : 287/2]

النسفي دهلي:

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ گەر گوئپرايە ليان بکەن لە ھەلال کردني ئەو شتەي کە اللہ ھەرام کردوو، ﴿إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ ئەوا ئيوھ موشريکن، چونکە ئەو کەسەي شويني غەيري اللہ دەکەوي لە دينە کەي ئەوا ھاوبەشي بۆ اللہ داناوھ.

[تفسير النسفي : 533/2]

ابن تيمية دهلي:

الإله شايستەي عبادەتە، جا ھەر شتيک کە پەرستشي اللہ-ي پي دەکريت ئەوا لە

تهواوی په رستی بهنده کانه بۆ الله، جا هر که سیک ته که بور لی بدات له هه نديک له په رستشه کانی الله، گوئگرو گوپراهی لی که سیک تر بیت له م کاره دا، ئەوا ووتە ی (لا إله إلا الله) ی به دی نه هیناوه له م شوینه دا.

وه ئەوانه ی که زانا و عابیده کانیان کرد به په روه ردگار به وهی که گوپراهی لیان کردن له حه لال کردنی ئەوهی الله حه پامی کردوو، وه له حه پام کردنی ئەوهی الله حه لالی کردوو، دوو جوړن:

یه کیکیان: ده زانن که زانا و عابیده کان دینی الله-یان گوپراهی، جا شوینیان ده که ون له سهر ئەم گوپراهی، بروایان به حه لال کردنی ئەو شتانه هه یه که الله حه پامی کردوو، وه بروایان به حه پام کردنی ئەو شتانه هه یه که الله حه لالی کردوو، شوینی سهر کرده کانیان ده که ون له مه دا، له گه ل ئەوه شدا ده زانن که سهر کرده کانیان پیچه وانە ی دینی پیغه مبه رانیان کردوو، جا ئەمه کوفره، الله و پیغه مبه ره که ی به شیرکیان داناوه، ئەگه رچی نوژییش نه که ن بۆ سهر کرده کانیان و سوجده یان بۆ نه به ن، جا هر که سیک شوینی یه کییک بکه وی به پیچه وانە ی دین، له گه ل ئەوه شدا بزانی که ئەمه پیچه وانە ی دینه، وه ئەوهی ئەو بیلیت بروای پئ بیت نه که ئەوهی الله و پیغه مبه ره که ی فهرموویانه، ئەوا موشریکه وه که ئەمانه.

وه دووه میان: بیروباوهرو ئیمانیا ن به حه پام بوونی حه پام و حه لال بوونی حه لال جیگیر بیت، به لام گوپراهی لی سهر کرده کانیان بکه ن له سهر پیچی کردنی الله، هه روه که چۆن موسلمان تاوان ئەنجام ده دات و بروای وایه که تاوانباره، ئەمانه هه مان حوکی تاوانبارانی هاوشیوهی خویان هه یه.

[مجموع الفتاوى : 70/7]

ووتتم: له خالّی دووهم كه دهئى: بيروباوهرو ئيمانين به (حهپام بوونى ههلال و ههلال بوونى ههلال جيگير بيئت) له چاپدا نوسراوه (حهپام بوونى ههلال و ههلال بوونى ههپام) ئه مهش ههلهيه كي پروونه.

ناصر الفهد دهئى: ژمارهيه ك له زانايان ئاماژهيان به وه داوه كه ئه مه ته صحيفى كوچي كه راني كتّيبه كهيه، وه ئه وهى دروسته بريتيه له (حهپام بوونى ههپام و ههلال بوونى ههلال).

[صيانة مجموع الفتاوى من السقط والتصحيح : لاپه ره 59]

حوکمی چوونه لای کاهین و پروا پیکردنی بهراورد به حوکم بردنه وه بو لای طاغوت

کاهین یه کیکه له جوړه کانی طاغوت که بانگه شه ی زانیی غه یب ده کات، تهنانه ت له سه رده مانی پيشوو حوکمیشی ده کرد له نیوان خه لکی وهک أبو بردة الأسلي کاهین که له به شی یه که م باسما ن کرد، جا هه موو طاغوتیک ده بیت کوفری پی بکه یین و لیی بهری بین، کاهینیش یه کیکه له طاغوته کان، هه روهک ژماره یه ک له سه له ف جبت و طاغوتیان به کاهین ته فسیر کردوو له م نایه ته دا: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ [النساء: ۵۱].

الطبري ده ئی:

حدثنا محمد بن بشار قال حدثنا محمد بن جعفر قال حدثنا شعبة عن أبي بشر عن سعيد بن

جبیر: ده باره ی ئەم نایه ته: ﴿بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾ ووتی:

جبت: ساحیره به زمانی حه به شه، طاغوتیش: کاهینه.

[تفسير الطبري: 137/7]

الطبري ده ئی:

حدثنا ابن المثنى قال حدثنا عبد الأعلى قال حدثنا داود عن أبي العالية ووتی:

جبت: ساحیره، طاغوتیش: کاهینه.

[تفسير الطبري: 137/7]

الطبري دهلي:

حدثنا بشر قال حدثنا يزيد قال حدثنا سعيد عن قتادة:

درباره‌ی فه‌رمايشتی الله: ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطُّغُوتِ﴾ ووتی: ئیمه باسمان ده‌کرد که جبت: شه‌یتانه، طاغوتیش کاهینه.

[تفسير الطبري : 138/7]

الطبري دهلي:

حدثني محمد بن الحسين قال حدثنا أحمد بن المفضل قال حدثنا أسباط عن السدي ووتی: جبت: شه‌یتانه، طاغوتیش کاهینه.

[تفسير الطبري : 138/7]

الطبري دهلي:

حدثنا ابن بشار قال حدثنا حماد بن مسعدة قال حدثنا عوف عن محمد:

درباره‌ی (الجبت و الطاغوت) ووتی: جبت: کاهینه، ئه‌وی تریشيان ساحیره.

[تفسير الطبري : 139/7]

ووتم: (محمد) ابن سیرین-ه.

الطبري دهلي:

حدثني ابن البرقي قال حدثنا عمرو بن أبي سلمة عن سعيد بن عبدالعزيز: درباره‌ی جبت ووتی: مکحول ووتی: کاهینه.

[تفسير الطبري : 139/7]

الله تعالى فهِرْمُوِيَهْتِي: ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطُّغُوتِ﴾ سَهْرَزَهَنْشْتِيَان دِهَكَات كِه ئِيْمَانِيَان بَه جِبْت وَ طَاغُوت هِهِيَه، مَانَاي پِيچَهْوَانَهِي ئَاِيَهْتَه كِه ئَهْوَدِيَه كِه دِهْبِيْت كَاْفِر بِن بَه جِبْت وَ بَه طَاغُوت نَه كِ ئِيْمَانِيَان پِيي هِهْبِيْت، وَه كَاتِيك زَمَارَهِيَه كِ لِه سَهْلَه ف هِهْرِيَه كِه لِه جِبْت وَ لِه طَاغُوت بَه كَاهِيْن تَهْفَسِيْر دِهَكَهْن، كِهْوَاتَه دِهْبِيْت كَاْفِر بِيْن بَه كَاهِيْن چَوْنَكِه جَوْرِيَكِه لِه جَوْرَه_Kَانِي طَاغُوت.

الطبري دهئ:

﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطُّغُوتِ﴾ وَتَا: بَرَوَا دِهِيْنِن بَه جِبْت وَ طَاغُوت، وَه كُوْفِر دِهَكَهْن بَه الله، وَه ئَهْوَان دِهَزَانِن كِه ئِيْمَان هِهْبُوُون بَه جِبْت وَ طَاغُوت كُوْفِرَه بَه الله، وَه بَرَوَا پِيكِرْدَنِيَان شِيْرَكِه.

[تفسير الطبري : 134/7]

الطبري دهئ:

صَهْوَاب لِهْم وَوَتَانَهِي كِه وَوَتِرَان لِه تَهْفَسِيْرِي فِهْرَمَايَشْتِي الله: ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطُّغُوتِ﴾ ئَهْوَدِيَه كِه بُوُوْتَرِي: بَرَوَايَان بَه دُوو پَهْرَسْتَرَاو هِهِيَه لِهْبَرِي الله، دِهِيَانِيَهْرَسْتِن لِهْبَرِي الله، وَه دِهِيَانَكَهْن بَه خَوَا، الْجِبْت وَ الطَّاغُوت دُوو نَاوَن بُو هِهْمُوو شَتِيك كِه كِهْوَرَه كِرَا بِيْت بَه عِيْبَادَهْت كِرْدَن بُوِي لِهْبَرِي الله، يَان بَه گُوِيْرَاِيَه ئِي كِرْدَن، يَان بَه مَلَكِه چ بُوُون بُوِي، جَا هِهْرَكِه سِيك بِيْت ئَهْم گِهْوَرَه كِرَاوَه لِه بَهْرْد يَان لِه مَرْوُف يَان لِه شَهِيْتَان، جَا كَاتِيك كِه شَتَه كِه ئَاوَاِيَه ئَهْوَا ئَهْو بَتَانَهِي كِه ئَهْلِي جَاهِيْلِي

دهيانپه رستن گه وره كرا بوون به عبادت كردن بۆيان له بری الله، جبت و طاغوت بوون، وه به هه مان شیوه ئه و شهيتانانه ی كه كافران گوپرايه ئيان ده كردن له سه رپيچی كردنی الله دا، جبت و طاغوت بوون، وه به هه مان شیوه ساحیر و كاهین كه ووته كانیان قبول كراو بوو له لای ئه هلی شیرك، جبت و طاغوت بوون، وه به هه مان شیوه حي بن أخطب و كعب بن الأشرف له بهر ئه وه ی ئه م دووانه گوپرايه ئی ده كران له ناو ئه هلی دینه كه یان له یه هود له سه رپيچی كردنی الله و كافر بوون به الله و به پیغه مبه ره كه ی، جا ئه مانه ش دوو جبت و دوو طاغوت بوون.

[تفسير الطبري : 140/7-141]

ووتم: ووته كه ی الطبري ئه وه ده رده خات كه أبو بردة الأسلمي كاهین و كعب بن الأشرف دوو كه سی ئاسای نه بوونه به لكو ووته كانیان قبول كراوه وهك شه رعیک، له دیندا گوپرايه ئی ووته كانیان كراوه وهك پیشتی باسما ن كرد.

ابن أبي حاتم ده ئی:

حدثنا أبو سعيد الأشج حدثنا عقبة عن حنش بن الحارث ووتی:

بيستم الشعبي ده یووت: جبت: كاهینه.

ابن أبي حاتم ده ئی: وه رپوايه ت كراوه له سعيد بن جبیر له یه كیک له رپوايه ته كاندا، وه رپوايه ت كراوه له الضحاک و يحيى بن أبي كثير و خصيف و توويانه: جبت: كاهینه.

[تفسير ابن أبي حاتم : 295/4]

ابن أبي حاتم دهلي:

حدثنا أبو سعيد الأشج حدثنا عبيد الله بن موسى عن إسرائيل عن السدي عن أبي مالك ووتي: طاغوت: كاهينه.

ابن أبي حاتم دهلي: وه رپوايه ت كراوه له أبو العالیه له يه كيک له رپوايه ته كاندا، وه له عكرمة له يه كيک له رپوايه ته كاندا، وه له الشعبي له يه كيک له رپوايه ته كاندا، وه له سعيد بن جبیر نزیک له مه وه.

[تفسير ابن أبي حاتم: 297/4]

كه واته كاهين طاغوته دهبيت پي كافر بين، نه وهی كوفری پي نه كات نه وا كافره و (لا إله إلا الله) ی به جي نه هيئاوه، جا با بزاین زانایان چیان ووتوه دهربارهی چوونه لای كاهين و پروا پيكردي ههروهك له فهرمووده دا هاتووه.

أبو عبيد القاسم بن سلام دهلي:

باب: (الخروج من الإيمان بالمعاصي) واتا: چوونه دهره وه له ئيمان به تاوانه كان.

[الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأبي عبيد: لاپه ره 64]

أبو عبيد له ژير نه م بابه دا چهند فهرمووده يه ك دهينييت كه تييدا باسی كوفر و شيرك و نه في كردني ئيمان و بهری بوونی پيغه مبه ر ﷺ كراوه. له چوار چپوه ياندا نه م فهرمووده يه دهينييت:

(نه وهی بچيته لای ساحيريك يان كاهينيک جا بروا به وه بكات كه دهيلي، يان بچيته لای ئافره تيك له سوړی مانگانه دا بيت يان له دواوه بچيته لای، نه وا بهری بووه له وهی كه به سهر محمد ﷺ دابه زيوه، يان كافر بووه به وهی كه به سهر محمد

ﷺ دابه زیوه).

بروانه [الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأبي عبيد : ژماره 96]

دوای هیئانی فهرمووده کان له سهر هر چوار جور هكه، پاشان رهددی ئهوانه ده داته وه كه پييان وایه ئهم فهرموودانه مه به ست پي کوفري نيعمه ته، وه رهددی ئهوانه ده داته وه كه پييان وایه ئهم فهرموودانه ته نها بو هه ره شه و ترساندننه حه قيقه تی نيه، وه رهددی ئهوانه ده داته وه كه کوفر و شیرک له فهرموودانه به هه لگه رانه وه له دين داده ني، وه پييان ده لي: خه واريچ، وه رهددی ئهوانه ده داته وه كه ئهم فهرموودانه هه مووی رت ده كه نه وه و به زه عيفی ده زانن.

بروانه [الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأبي عبيد : لاپه ره 70-73]

ئینجا له کو تاييدا مه زه به بی ته هلی سوننه باس ده کات ده لي:

له لای ئيمه هه موو فهرمووده کانی ئهم باب به ئه وه يه كه تاوانه کان ئيمان لانه به رن و کوفر جيگير ناکه ن، به لام نه فی حه قيقه ت و ئيخلاصی ئيمان ده کات كه الله ته هلی ئيمانی پي وه صف کردو وه.

بروانه [الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة لعادل / كتاب الإيمان لأبي عبيد : لاپه ره 74]

ابن بطه ده لي:

حدثنا أبو العباس عبد الله بن عبد الرحمن العسكري قال حدثنا محمد بن عبيد الله بن المنادي قال حدثنا روح بن عبادة.

وحدثنا إسحاق الكاذي قال حدثنا عبد الله بن أحمد قال حدثنا أبي قال حدثنا روح قال حدثنا عوف

عن خلاص عن أبي هريرة ووتى: **يُغْهَمِبُهُ رَى اللَّهِ ﷺ فَهَرْمُوِي:**

هه ركه سيك بجي ته لای عه ررافيك يان كاهينيک جا بروا به وه بکات كه ده لي،

ئەوا کافر بووه بهوهی که بهسەر محمد ﷺ دابهزیوه.

[الإبانة الكبرى : ژماره 1059]

ابن بطّة دهلی:

حدثنا إسحاق بن أحمد قال حدثنا عبدالله بن أحمد قال حدثني أبي قال حدثنا يحيى بن سعيد عن عوف قال حدثنا خلاص عن أبي هريرة والحسن عن النبي ﷺ فهرموى:

هەر که سیڤ بچیتە لای کاهینیک یان عەررافیک، ئەوا کافر بووه بهوهی که بهسەر محمد ﷺ دابهزیوه.

[الإبانة الكبرى : ژماره 1060]

ابن بطّة دهلی:

حدثنا إسحاق الكاذبي قال حدثنا عبدالله بن أحمد قال حدثني أبي قال حدثنا وكيع قال حدثنا حماد بن سلمة عن حكيم الأثرم عن أبي تميمة الهجيمي عن أبي هريرة ووتى:

پێغه مبه‌ری الله ﷺ فه‌رمووی: هەر که سیڤ بچیتە لای کاهینیک جا برۆا به‌وه بکات که ده‌یڵی، ئەوا کافر بووه بهوهی که بهسەر محمد ﷺ دابهزیوه.

[الإبانة الكبرى : ژماره 1061]

ابن بطّة دهلی:

حدثنا أبو جعفر محمد بن عمرو بن البختري قال حدثنا عبدالرحمن بن منصور الحارثي قال حدثنا يحيى بن سعيد عن عبيدالله قال حدثني نافع عن صفية عن بعض أزواج النبي ﷺ عن النبي ﷺ فهرموى: هەر که سیڤ بچیتە لای عەررافیک جا برۆا به‌وه بکات که ده‌یڵی،

ئەوا چل رۆژ نوێژی ئی قبول ناکرئ.

[الإبانة الكبرى : ژماره 1062]

ووتم: ابن بطه ئەم چوار فەرموودهیهی له ژێر بابی کوفری بچووک هیناوه، بروانه [الإبانة الكبرى : 430/1]، ههروهها ابن القيم هه مان فەرموودهی هیناوه له چوار چۆوهی کوفره بچووکەکاندا، بروانه [الصلاة : لاپه ره 90]

(عن صفية عن بعض أزواج النبي ﷺ) له ته حقیقی عادل آل حمدان و چاپی دار الراية بهم جوړه هاتوو، که ئەمه ش هه له یه پیغه مبه ره ﷺ له سه نه د بوونی نه ماوه، مسلم له سه حیه که ی هه مان فەرموودهی رپوایه ت کردوو له (محمد بن المثنی العنزي عن يحيى بن سعيد ... به هه مان سه نه د له پیغه مبه ره وه ﷺ)، به لام به له فزی: (فسأله) واتا پرسیارى ئی بکات، نه ک (فصدقه) واتا برۆای پئ بکات، بروانه [صحيح مسلم : ژماره 2230]، وه ئیمام أحمد دوو جار ئەم فەرموودهیهی هیناوه له موسنه ده که ی له (يحيى بن سعيد ... به هه مان سه نه د له پیغه مبه ره وه ﷺ)، به لام به له فزی: (فصدقه) واتا برۆای پئ بکات، بروانه [مسند أحمد : ژماره 16638 - 23222].

الترمذي ده ئی:

حدثنا بندار قال حدثنا يحيى بن سعيد و عبدالرحمن بن مهدي و بهز بن أسد قالوا حدثنا حماد بن سلمة عن حكيم الأثرم عن أبي تميمة الهجيمي عن أبي هريرة عن النبي ﷺ فهرمووی: هه ره که سیك بچیته لای ئافره تیك که له سوړی مانگانه دا بیّت یان بچیته لای ئافره تیك له دواوه یان بچیته لای کاهینیك، ئەوا کافربووه به وهی که به سه ره محمد دابه زیوه.

الترمذي دهلي: ئەم فەرموودهیه نانسین تەنھا لە رێگای حکیم الأثرم عن أبي تميمة الهجيمي عن أبي هريرة نهبيت.

مانای ئەم فەرموودهیه لەلای زانایان توندی هەرەشەیه، وه رپوايه ت كراوه له پيغه مبهەر ﷺ كه فەرموویه تی: هەر كه سێك چوو له ئافرهتێك كه له سوپى مانگانەدا بوو، ئەوا با دیناریك ببه خشیئت.

جا گەر چوونه لای ئافرهت له سوپى مانگانەدا كوفر بوایه، ئەوا فرمانی پێ نه ده كرا به پیدانی كه فارهت.

وه محمد ئەم فەرموودهیه ی به زه عیف داناوه له پرووی سه نه ده وه.

وه أبو تميمة الهجيمي ناوی طریف بن مجالد-ه.

[جامع الترمذي : ژماره 135]

ووتم: مه به ستی له (محمد) محمد بن إسماعيل البخاري-ه خاوهنی صه حیح، مه به ستی ئەوهیه ئەم سه نه ده زه عیفه نه ك ئەصلى فەرمووده كه زه عیف بیئت، چونكه به سه نه دی تر هاتوو ه.

محمد بن علي بن غریب (له وه لامدان ه وهی عبدالله أفندي الراوي) دهلي:

سه بارهت به ووته كه تان كه دهليين: (البخاري بابيكي داناوه له صه ححه كه ی به ناو نیشانی كفر دون كفر).

دهليين: هەر كه سێك خاوهنی شهرع ووشه ی (كوفر) ی بۆ به كار هینا بیئت به هو ی ئەو تاوانانه ی كه له دین نا یخاته دهره وه، وهك: خۆدانه پالی بۆ لای غهیری باوکی، وه ئەوه ی بچیت ه لای عه ررافیک جا بر و ا به وه بكات كه دهليين، یان بچیت ه لای ئافرهتێك له سوپى مانگانەدا یان له دوا وه بچیت ه لای، وه هاوشی وه ی

ئهم تاوانانه، هاتنی ووشه ی کوفر بو توندیه بههویهوه له دین دهرناچیت، بهلکو کوفری نیعمهته، کومهلیک له زانیان ئهمه یان نهقلیان کردووه له پیشه وایانی فیه و فهرمووده، وه ابن رجب باسی کردووه له شهرحی صهحیح البخاری وهک شهرح کهرهکانی تر، له زوریک له زانیانهوه نهقلی کردووه، وه القاضي عیاض و ژمارهیهک له زانیان دهرباره ی فهرمووده ی: (ئوه ی بجیتته لای عهررافییک ئهوا کافر بووه بهوه ی که بهسهر محمد دابه زیوه) وتوویانه: واتا ئینکاری ههوال پیدانی پیغه مبه ر بکات دهرباره ی دروونی عهررافه کان، مانای ئهوه یه گهر بروای به راستگویی عهررافه کان هه بیته دوا ی ئهوه ی زانی پیغه مبه ر ﷺ به دروی خستوونه ته وه ئهوا کافره کوفریکی حه قیقی، وه ئهوه ی القاضي عیاض ووتی هیچ موخاله فه یه کی تیدا نیه گهر مه رجه که ی بیته دی که به درو دانانی پیغه مبه ره له وه ی که پی هاتووه، وه به درو دانانی قورئانه.

[التوضیح عن توحید الخلاق فی جواب أهل العراق : 1/405-407]

خیلاف هه یه لای زانیان که ئایا (الکاهن و العراف) هه مان که سن، یان دوو که سی جیاوازن، هه ندیکیان ده لئین: هه مان که سن، ئه و که سانه ن که بانگه شه ی زانی غه یب ده که ن، وه هه ندیکیان ده لئین: العراف جیا یه له الکاهن، العراف واتا فالچی بانگه شه ی زانی ئه و شتانه شاروانه ده کات که له رابردو و پرویانداوه به لیکدانه وه ی چه ند شتییک، به لام الکاهن بانگه شه ی زانی شته غه یبیه کانی داهاتوو ده کات و له رڼگای شه یتانه کانه وه هه والی بو دیت جا حوکم ده کات له نیوان خه لکید، شه یتانه کان هه وال ده دزن له ئاسمانه وه که له فریشته کانی ده بیستن، ئینجا ده یینن بو لای کاهینه کان، ئه وانیش کومه لیک دروی ده خه نه سه ر هه واله راسته که، جا کاتییک به خه لکی ده لئین ئهم شته پروو ده دات و هه واله که یان راست دهرده چیت، خه لکی واده زانن کاهینه کان غه یب ده زانن، جا به گه وره سه یریان ده که ن

و حوکم ده به نه وه بۆ لایان و پرسپاری غه ییبیان لئ ده کهن، هه ر بۆیه ش کاتی خۆی له مه دینه مونا فیک و یه هودییه کان حوکمیان ده برده وه بۆ لای أبو بردة الأسلي که کاهین بوو پێش ئه وهی بپیته موسلمان، وه کاهینه کان خۆیان ده کهن به زمانحالی بته کان، ده لێن ئه م بته داوای قوربانیتان لئ ده کات، ئه م بته داوا ده کات ئه مه و ئه وهی بۆ بکهن.

ابن أبي حاتم ده لئ:

أخبرنا محمد بن سعد العوفي - فيما كتب إلي - حدثني أبي حدثني عمي الحسين حدثني أبي عن أبيه عن ابن عباس ووتى: طاغوت: ئه وانهن که له به رده می بته کانن، به ناوی بته کانه وه درۆ ده کهن بۆ ئه وهی خه لکی گومرا بکهن.

[تفسير ابن أبي حاتم: 296/4-297]

ابن أبي حاتم ده لئ:

حدثنا أبي قال حدثنا إسحاق بن الضيف حدثنا حجاج عن ابن جريج أخبرني أبو الزبير: له جابر بن عبد الله يستوويه تي که پرسپاری لیکراوه ده رباره ی طاغوته کان، ئه ویش وتوویه تی: کاهینه کانن، شهیتان به سه ریان داده به زی.

[تفسير ابن أبي حاتم: 297/4]

کاهینه کان له لایهن شهیتانه وه وه حیان بۆ هاتووه و فرمانی شهیتانیان جیبه جی کردووه، هه ر بۆیه مجاهد ده لئ: (طاغوت) شهیتانه له سه ر شیوهی مرؤف، واتا فرمانه کانی شهیتان ئه نجام ده دات و شهیتانیکه بۆخۆی به لام شیوه که ی مرؤفه.

آدم بن أبي إياس ده لئ:

حدثنا ورقاء عن ابن أبي نجيح عن مجاهد ووتى:

طاغوت: شهيتانه له سهر شيوهى مرؤفيك، حوكم دهبه نه وه بؤ لاي، ئه ويش خاوهنى كاروباريانه.

[تفسير مجاهد: لابه ره 284]

يحيى بن سلام دهئى:

الكلبي دهئى: له نيوان پياويك له مونافيقه كان و پياويك له يه هود ناكوكى هه بوو، يه هوديبه كه ووتى: با بچين بؤ لاي محمد ناكوكيما ببهينه وه بؤ لاي، مونافيقه كه ووتى: نه خير، به لكو دهچين بؤ لاي كعب بن الأشرف.

يحيى بن سلام دهئى: كعب بن الأشرف-ه ناوى ليئراوه طاغوت له ئايه ته كه دا به پي ووته كه ي الكلبي، وه هه نديكيان دهئين: مونافيقه كه ويستى حوكمه كه به ريته وه بؤ لاي كاهينيك له مه دينه، جا الله تعالى فه رموى: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ [النساء: ٦٠]، الله تعالى فه رمويه تى: ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ [النساء: ٦٠-٦١]، طاغوت: شهيتانه، كاهينيش هه ر كاري شهيتانه، وه ئيمان هه بوون به شهيتان كافر بوونه به الله، وه ئيمان هه بوونيش به الله كافر بوونه به شهيتان، الله فه رمويه تى: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ [البقرة: ٢٥٦].

باسيان كردوو له الحسن البصري كه وتوويه تى: پيغه مبهري الله ﷺ فه رمويه تى: (ئه وهى بچيته لاي عه ررافيك جا بروا به وه بكات كه دهيلئى ئه وا كافر بووه به وهى

که به سهر محمد دابه زیوه).

وه باسیان کردووه که عبدالله بن مسعود وتوویه تی: ئه وهی بجیته لای کاهینیک
جا بروا به وه بکات که دهیلّی، ئه وا کافر بووه به وهی که به سهر محمد دابه زیوه.

[مختصر تفسیر یحیی بن سلام لهود بن محکم الهواری : 1/393-394]

ووتم: له چاپدا ئایه تی (فمن یکفر بالطاغوت) به م جوّره هاتووه (ومن یکفر بالطاغوت)، وه
له هیچ کام له قیرائه ته کان به پیتی (و) نه هاتووه هه مووی به پیتی (ف) هاتووه.
جا بروانه یحیی بن سلام چه ند بابه تیکی به یه که وه باسکرد و په یوهستی کردن به یه کتره وه،
وه ک: حوکم بردنه وه بو لای کاهین، وه هیئانی ئایه ته که ی سوره تی البقرة که کوفر کردن به
طاغوت و ئیمان هیئان به الله-ی تیدایه وه به ستنه وهی به مانای ئایه تی (٦٠) ی سوره تی
النساء، وه وه صف کردنی کاهین به وهی که کاری شهیتان ئه انجام ده دات، وه هیئانی
فه رمووده ی بروا کردن به کاهین، هه موو ئه مانه مانای ئه وه یه که کاهین طاغوته و ده بیّت
پی کافر بین.

هه ندیک له معاصرین ده لّین: مادام به دوو له فز فه رمووده که هاتووه، به له فزی
(فسأله) و به له فزی (فصدقه) که واته گهر ته نها پرسیار له کاهینه که بکات ئه وا چل رۆژ
نوئیری لی قبول ناکری، به لام گهر بروای پی بکات ئه وا کافر ده بیّت.

به لام ئه م ووته یه جیگای تی پرامانه چونکه هه ریه ک له أبو عبید و الترمذی و ابن بطّة و ابن
القیم و محمد بن علی بن غریب که ئه مه ی دایه پال کۆمه لّیک زانای تریش که ئه م
فه رمووده یان به کوفری بچووک داناوه به له فزی (فصدقه بما یقول، فقد کفر بما أنزل علی
محمد) واتا گهر برواشی پی بکات هه ر کوفری بچووک، به لام ئایا ئه م کوفره بچووکه چۆن
ده بیّته کوفری گه وره له چ حالّیکدا ؟ هه ندیک ده لّین گهر له بهر ئه وهی شهیتانه کان له
ئاسمانه وه هه والّی بو دینن بوّیه خه لّک باوه ری پی ده که ن نه ک له بهر خودی کاهینه که باوه ری

پښ بکهن نه مه ش بوته پښگر له چوونه دهره وهيان له دين، هه نديک ده لښ گهر برپواي وابت پکاهينه که غه يي گشتي ده زانبت وهک الله نه وکات له دين دهره چيت وکوفري گه ورهيه به لام گهر ته نها له به شيکي بچووک برپواي پښ بکات کوفري بچووک، هه نديک ده لښ گهر نايه تي قورئان و فهرمووده ي پيغه مبه ر رت بکاته وه که تييدا هاتووه کاهينه کان دروزن نه وکات کوفري گه ورهيه وهک محمد بن علي بن غريب باسي کرد، وه تا ئيستا بوم پروون نه بوته وه به دياريکراوي له چ حاله تيکدا نه م برپوا پيکردنه ده بپته کوفري بچووک، بويه قسه ي تييدا ناکه م و ده ليم: الله اعلم، وه لي رده دا مه به ستم نه وه نيه که نه مه پښک قياس بکريته سهر طاغوتي حوکم، بليين: مادام کاهين که طاغوته برپوا پيکردني ته فصيلي تيديا وه به رهايي کوفر نيه، نه واه به هه مان شيوه طاغوتي حوکم برپوا کردن به حوکمه کاني به رهايي کوفر نيه ده کري هه نديک جار برپوا به حوکمه کاني بکه يت، به لکو نه وه ي مه به ستم له هيناني نه م بابه ته نه وه يه: کاهين جوړيکه له جوړه کاني طاغوت که ده بپت پي کافر بين، هه روهک چون طاغوتي حوکم هه يه و ده بپت پي کافر بين، جا نه گهر برپوا پيکردن به م کاهينه له لاي سه له ف به رهايي به کوفر دانه نريت و ته فصيلي هه بپت، نه ي چون موسلماننيک که به رپيه له طاغوتي حوکم و به حوکمه کاني رازي نيه و به باطلا ده زانبت به لام له ناچاري حوکم ده باته وه بو لاي بو وهرگرته وه ي حقه که ي يان له بهر ناره زوي مالي دنيا، چون ته کفير ده کريت؟! ته نانه ت له سهر ووته ي نه و زانايانه ي که ده وه ستن له بابه تي برپوا پيکردن به کاهين، کوفري فهرمووده که ته فسير ناکه ن، نه ده لښ کوفري گه ورهيه نه ده لښ کوفري بچووک که هه نديک له حه نبه ليه کان نه مه يان داو ته پال ئيمام احمد، وه له سهر ووته ي نه و زانايانه ش که ده لښ برپوا کردن به کاهين به رهايي کوفره پرووکه شي فهرمووده که وهرده گرن، له سهر ووته ي نه م دووانه ش نابيت حوکم برده نه وه بو طاغوتي حوکم به رهايي کوفر بيت، چونکه کوفره که به ند کراوه به برپوا کردن به کاهينه که (فصده) واته گهر برپواي پيکرد کافر ده بپت، که واته گهر حوکمي برده وه بو لاي طاغوت به لام برپواي به حوکمي طاغوت نه بو واه کافر نابيت.

پوخته ی ووتنه

دهرباره ی حوکم بردنه وه بۆ غه ییری شه رع ی الله

به پئی ئه م ووتانه ی هیئامان له م به شه دا گه یشتین به وه ی که مه نه جی ئه هلی سوننه له بابته ی حوکم بردنه وه بۆ غه ییری شه رع ی الله به م جوړه یه:

یه که م: حوکم بردنه وه بۆ غه ییری شه رع ی الله له ئه صِلدا تاوانه.

دووه م: گهر رقی له شه رع ی الله بیته وه یان تانه له حوکمه کانی بدات ئه واکوفری گه وره یه. سییه م: بروای به جگه له شه رع ی الله هه بیته یان به باشتی بزانیته له شه رع ی الله، به م نیه ته حوکمی بۆ بباته وه ئه واکوفری گه وره یه.

چواره م: هه موو جوړه حوکم بردنه وه یه ک بۆ غه ییری شه رع ی الله ته عزی م کردن و پیرۆزپاگرتن و ریزگرتنی حوکمه که ی تیدا بیته ئه واکوفری گه وره، وهک ووتنی یاسا سه روهره، یاسا له سه رووی هه موومانه وه یه، ملم له موو باریکتره به رامبه ر یاسا، وهک ئه وه ی که زۆرینه ی خه لکی ئه م سه رده مه توشی هاتوون له گه ل دروست بوونی هه ر پرووداوێک یه که م شت که به خه یالیا ن دیت حوکم بردنه وه یه بۆ یاسا دانراوه کان به وپه پری ملکه چی و قبول کردنه وه، هه رگیز به خه یالیا ن نایه ت حوکم به رنه وه بۆ شه رع له نیوان خو یا ن یان که سی شاره زا له شه رع بکه ن به حاکم له نیوان خو یا ن حوکمیا ن بکات به پئی شه رع ی الله.

پینجه م: گهر حوکمی غه ییری الله موافقی حوکمی الله بوو ئه گه رچی له حوکمی الله وهرنه گیرا بوو وهک (حلف الفضول)، وه هیچ رینگایه کی تریش نه بوو له به رده م موسلمان جگه له حوکم بردنه وه بۆ، ئه واکوبیته تاوان به و مه رجه ی داوای زیاتر له و حقه نه کات که شه رع بۆی داناوه، گهر له وه زیاتری پښ درا قبولی نه بیته، وه داوای هیچ سزایه ک نه کات که پیچه وانه ی شه رع بیته، وه نیازی له حوکم بردنه وه که ته نها وهرگرتنه وه ی حقه که ی بیته نه ک سزا

دانراوه کانی مرؤف جیبه جی بکات، له م حاله ته دا موسلمان یاسا و حاکمه کانی وهک هوکاریک به کارهیناوه ته نه با بؤ وهرگرتنه وهی حهقه که ی که مافی شهرعی خویه تی، بویه تاوانبار نیه گهر جگه له م رینگایه هیج رینگایه کی تری نه بیئت.

شه شه م: گهر موسلمان پابه ند بیئت به حوکمی الله له ناخ و پرووکه شدا، وه بهری بیئت له هه موو حوکمیکی تر، به لام له بهر ئاره زووی مائی دنیا و بهر ژه وهندیه کانی حوکم بهر یته وه بؤ غهیری شهرعی الله چونکه ده زانیئت حوکمی غهیری الله له م بابه ته دا له بهر ژه وهندی ئه ودایه، وه حوکمی الله له م بابه ته دا له دژیته تی، ئهوا تاوانیکی گهر وهی ئه نجام داوه به لام نابیئه کوفر. **حه وته م:** له کاتی نه بوونی حوکمی ئیسلام، که ته نه یاسا دانراوه کان هه بن، لایه نی به رامبه ر موسلمانیک توشی مه حکه مه ی طاغوتان بکات، یان موسلمان ه که لایه نی به رامبه ر بانگ بکات بؤ شهرعی الله به لام ئه و به ده میه وه نه چیئت بلّی جگه له یاسا به هیج شتیکی تر مامه له ت له گه ل ناکه م، ئهوا نابیئه کوفر به لکو نابیئه تاوانیش گهر لایه نی به رامبه ر سکالات له سه ر تۆمار بکات و رات بکیشتی بؤ مه حکه مه ی طاغوتان، وه ئه گهر حه قی موسلمان ه که لای که سه که بوو به لام ئه و که سه جگه له یاسا بؤ هیج شتیکی تر ملکه چ نه ده بوو، موسلمان ه که ش به ناچاری حوکمی برده وه بؤ یاسا ئهوا نابیئه کوفر، بگره رهنگه تاوانباریش نه بیئت گهر بابه ته که شتیکی گرنگ و زهروره ت بیئت که بواری ئه وهی تییدا نه بیئت له که سی به رامبه ر خۆش بیئت و چاوپۆشی لّی بکات.

هه شته م: گهر خودی یاسا که کوفر بوو ئهوا حوکم بردنه وه بؤی کوفره.

ئه و بابه تانه ی که راییکردنی مامه له یه (معاملات) ناچنه ناو بابه تی حوکم بردنه وه، به لام ده بیئت سهیری مامه له بکری ئایا کوفر یان تاوانی تییدا نیه تاکو موسلمان خوی لّی بپاریژی، چونکه ههروهک چۆن له نیوان خه لکیدا مامه له هه یه حه رامه، به هه مان شیوه حکومه ته کانیش هه ندیک مامه له ی حه رام ئه نجام ده دن رهنگه هه ندیکیان کوفریش بیئت.

وه پيويسته بزاني له بابه تي حوكم بردنه وه بو غهيري شهرعي الله بواري ته كفير دياريكراوه كه كامه حوكم بردنه وه دهبيته كوفر و كامه ي نابيته كوفر، به لام بواري تاوانباري فراوانتره و جيگاي خيلافه، ئايا كه ي موسلمان عوزري ههيه و توشي تاوان نابيت، وه كه ي عوزري نيه توشي تاوان دهبيت، جا ئاساييه خيلاف ههبيت دهبارهي ئه وه ي موسلمان له حوكم بردنه وه يه كي دياريكراودا بووترئ تاوانباره يان تاوانبار نيه و عوزري ههيه، به لام بابه تي ته كفير كردنه كه پروونتره كه ي دهبيته كوفر و كه ي نابيته كوفر، وه پيويسته له كاتي نه بووني هيچ چاريك له بهردهم موسلمان كه ناچار بوو حوكم بهريته وه بولاي ياسا پرسيار له كه ساني شارهزا بكات كه ئايا له و حاله ت و پرووداوه دا عوزري ههيه حوكم بهريته وه يان به حوكم بردنه وه كه ي تاوانبار دهبيت، چونكه كه سانيك هه ن ره چاوي زهرورته و زيانه كان ناكه ن رهنگه له پيناوي بره پارهيه كي زور كه م يان شتيكي زور بئ نرخ حوكم بهرنه وه بولاي ياسا، جا مادام ئه صل له حوكم بردنه وه بو غهيري شهرعي الله تاوانه، زهرورته يش تاوانه كان لاده بهن، ئه وا دهبيت ره چاوي مه فسه ده و مه صله حه و مه رجه كاني زهرورته بكرين، وه پرسيار له كه ساني شارهزا بكرين كه كي حاله كه ي زهرورته و تاوانبار نابيت، وه كي حاله كه ي زهرورته نيه و تاوانبار دهبيت.

وه ئاموزگاري هه موو موسلمان يك ده كه م له كاتي هه بووني هه ر پرووداويكدا سه ره تا حوكم بهرنه وه بولاي شهرع و لايه ني به رامبه ر بو حوكمي شهرع بانگ بكه ن، ئه گه رچي لايه ني به رامبه ر مورته دديش بيت چونكه زوربه ي مورته دده كاني ئه مرؤ خويان به موسلمان ده زانن و قبوليان نيه پيان بووترئ كافر، كه واته ده تواني سوزي رابكي شيت به وه ي كه بووترئ: مادام هه ردوو كمان خو مان به موسلمان ده زانين با حوكم بكه ين به شهرعي الله، وه پيويسته كه سانيكي شارهزا له دين له شار و گونده كان حوكم كردن له نيوان خه لكي بگرنه ئه ستو، هه روه ك چو ن كه سانيك ناسراون به ئه نجامداني صولح و خه لك ده چن بو لايان، با چه ند ماموستايه كي ئاييني و كه سايه تيه كي ناسراو يش هه لسن به ئه نجامداني حوكم كردن له نيوان

خهئكي ناكوك به پي شهري الله، وه كاتيک به لايهني بهرامبه دهلي با بچين بولاي فلان مهلا با به پي شهري الله حوكم بکات لهنيوانمان ئهوا ئهگهري زياتره به دهمتهوه بيت، وه له حالهتيکدا که دهزانيت به پي شهرع لايهني بهرامبه لهسهر حهقه ئهوا به پي شهرع حهقهکهي پي بده ودهمي دابخه تاكو توشي مهحکهمه و سکاالات نهکات ئهوکات به ناچاري بچيته بهردهم حاکم حوكم بکات لهنيوانتان به ياساكانيان و سزاشت بدات، وه ئهگهر حهقي تولاي ئهوهو بهلام ئاماده نهبوو پيتي بدات ههولده به ههپشه يان به زهبري هيژ لي بسهني گهر زانيت ئهجامداني ئهم کاره سودي ههيه و زيانکي گهرهتري ديني و دونياييت توش ناکات، وه ئهگهر هيچ لهم ريگايانه سودي نهبوو، حهقهکه شتيکي بي نرخ بوو له پيناوي الله چاوپوشي لي بکه، وه ئهگهر ناتواني چاوپوشي لي بکهيت و تاکه ريگا حوكم بردنهوه بوو بولاياسا، ههولده به حاکمهکه بلي که حوكم بکات لهنيوانتان به شهري الله، ئهوه نيشان بدهيت که تو به غهيري شهري الله رازي نيت، واتا تو لهم کاتهدا حاکمهکه تهنه وهک هوکاريک بهکار دهينيت که به زهبري هيژ دهتواني حهقهکهت بول وهگرتهوه، وه ئهگهر هيچ لهمانه سودي نهبوو ئهوا ان شاء الله عوزرت ههيه و تاوانبار نيت بهو مهرجانهي که له پيشوودا باسمان کرد، وه ههموو ئهم ووتانهي که ئيستا باسم کرد له بواري ئهوه بوو ئايا تاوانبار دهبيت يان نا، نهک له بواري ئهوه بيت ئايا کافر دهبيت يان نا، وهک ووتمان مهرجهکاني تهکفير پوونترن لهم بابتهدا.

له بهرواری ۲۰۲۰/۹/۳۰ دهستم کرد به نوسینی ئه م کتیه

له بهرواری ۲۰۲۱/۱/۹ به کوتا هات

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین

سەرچاوه‌كان

(أ)

- ١ / [الإبانة الكبرى - ابن بطة] ت: عادل آل حمدان / ط: دار اللؤلؤة (٢)
- ٢ / [أحكام القرآن - إلكيا الهراسي] ت: جماعة من العلماء / ط: دار الكتب العلمية (١)
- ٣ / [أحكام القرآن - الجصاص] ت: محمد الصادق قمحاوي / ط: دار إحياء التراث العربي - مؤسسة التاريخ العربي
- ٤ / [أحكام القرآن - القاضي بكر بن العلاء القشيري] ت: سلمان الصمدي / ط: جائزة دبي الدولية للقرآن الكريم (١)
- ٥ / [أخبار القضاة - وكيع القاضي] ت: عبدالعزيز مصطفى المراغي / ط: المكتبة التجارية الكبرى (١)
- ٦ / [استدراكات على تاريخ التراث العربي - حكمت بشير ياسين] ط: دار ابن الجوزي
- ٧ / [أصول السنة - ابن أبي زمنين] ت: أبو مالك الرياشي / ط: دار الفرقان (١)
- ٨ / [أضواء البيان - الشنقيطي] ط: دار عالم الفوائد (١)
- ٩ / [إعراب القرآن - النحاس] ت: خالد العلي / ط: دار المعرفة (٢)
- ١٠ / [الأموال - أبو عبيد القاسم بن سلام] ت: أبو أنس سيد بن رجب / ط: دار الهدي النبوي - دار الفضيلة (١)
- ١١ / [أنساب الأشراف - البلاذري] ت: سهيل زكار - رياض زركلي / ط: دار الفكر (١)
- ١٢ / [الإيضاح لناسخ القرآن ومنسوخه - مكي بن أبي طالب] ت: أحمد حسن فرحات / ط: دار المنارة (٢)

(ب)

- ١٣ / [بحر العلوم - السمرقندي] ت: عادل أحمد عبدالموجود - علي محمد معوض - زكريا عبدالمجيد النوتي / ط: دار الكتب العلمية (١)
- ١٤ / [البحر المحيط - أبو حيان الأندلسي] ت: عادل أحمد عبدالموجود - علي محمد معوض / ط: دار الكتب العلمية (١)

١٥ / [البداية والنهاية - ابن كثير] ت: التركي / ط: دار هجر (١)

(ت)

١٦ / [تاريخ - ابن خلدون] ت: خليل شحادة / ط: دار الفكر

١٧ / [التحرير والتنوير - ابن عاشور] ط: دار التونسية

١٨ / [تذكرة الأريب في تفسير الغريب - ابن الجوزي] ت: طارق فتحي السيد / ط: دار الكتب العلمية (١)

١٩ / [التسهيل لعلوم التنزيل - ابن جزي الكلبي] ت: محمد سالم هاشم / ط: دار الكتب العلمية (١)

٢٠ / [التصارييف - يحيى بن سلام] ت: هند شلبي / ط: مؤسسة آل البيت الملكية للفكر الإسلامي

٢١ / [تعظيم قدر الصلاة - المروزي] ت: عبدالرحمن بن عبدالجبار الفريوائي / ط: مكتبة الدار بالمدينة

المنورة (١)

٢٢ / [تفسير - ابن أبي حاتم] ط: دار ابن الجوزي (١)

٢٣ / [تفسير - ابن كثير] ت: سامي بن محمد السلامة / ط: دار طيبة (٢)

٢٤ / [تفسير - ابن المنذر] ت: سعد بن محمد السعد / ط: دار المآثر (١)

٢٥ / [تفسير - أبي السعود] ط: دار إحياء التراث العربي

٢٦ / [التفسير البسيط - الواحدي] ت: مجموعة من الباحثين / ط: جامعة الإمام محمد بن سعود

الإسلامية

٢٧ / [تفسير - البغوي] ت: محمد عبدالله النمر - عثمان جمعة ضميرية - سليمان مسلم الحرش / ط:

دار طيبة (١)

٢٨ / [تفسير - البكري] ت: أحمد فريد المزيدي / ط: دار الكتب العلمية (١)

٢٩ / [تفسير - الثعلبي] ت: أبو محمد علي بن عاشور - نظير الساعدي / ط: دار إحياء التراث العربي (١)

٣٠ / [تفسير - الراغب الأصبهاني] نامهي ماجستير قوتابی: هند بنت محمد بن زاهد سردار / جامعة

أم القرى - كلية الدعوة وأصول الدين - قسم الكتاب و السنة (چاپ نه کراوه)

٣١ / [تفسير - السعدي] ت: عبدالرحمن بن معلا اللويحق / ط: دار السلام (٢)

٣٢ / [تفسير - سفيان الثوري] ت: امتياز علي عرشي / ط: مكتبة رضا

٣٣ / [تفسير - السمعاني] ت: أبو تميم ياسر بن إبراهيم / ط: دار الوطن (١)

- ٣٤ / [التفسير - من سنن سعيد بن منصور] ت: سعد بن عبد الله آل حميد / ط: دار الصميعي (١)
- ٣٥ / [تفسير - الطبري] ت: التركي / ط: دار هجر (١)
- ٣٦ / [تفسير - عبدالرزاق] ت: محمود محمد عبده / ط: دار الكتب العلمية (١)
- ٣٧ / [تفسير - عبد بن حميد] ت: مخلف بنيه العرف / ط: دار ابن حزم (١)
- ٣٨ / [تفسير القرآن العظيم - أبو منصور الماتريدي] ت: فاطمة يوسف الخيي / ط: مؤسسة الرسالة ناشرون (١)
- ٣٩ / [تفسير - القرطبي] ت: التركي / ط: مؤسسة الرسالة (١)
- ٤٠ / [التفسير الكبير - الرازي] ط: دار الفكر (١)
- ٤١ / [تفسير - مجاهد] ت: محمد عبدالسلام أبو النيل / ط: دار الفكر الإسلامي الحديث (١)
- ٤٢ / [تفسير - المراغي] ط: الحلبي (١)
- ٤٣ / [تفسير - مقاتل بن سليمان] ت: عبد الله محمود شحاتة / ط: مؤسسة التاريخ العربي (١)
- ٤٤ / [تفسير المنار - محمد رشيد رضا] ط: دار المنار (٢)
- ٤٥ / [تفسير - النسفي] ت: يوسف علي بديوي / ط: دار الكلم الطيب (١)
- ٤٦ / [التفسير الواضح - ابن وهب الدينوري] ت: عبد الله بن محمد الأمين الشنقيطي - رسالة الدكتوراه / الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة
- ٤٧ / [تفسير - يحيى بن سلام] ت: هند شلبي / ط: دار الكتب العلمية (١)
- ٤٨ / [التمهيد - ابن عبدالبر] ت: بشار عواد معروف / ط: مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي (١)
- ٤٩ / [التوضيح عن توحيد الخلاق في جواب أهل العراق - محمد بن علي بن غريب] ت: أمين بن أحمد السعدي - عارف بن مزيد بن حامد السحيمي / ط: دار التوحيد (١)

(ج)

- ٥٠ / [جامع - الترمذي] ت: بشار عواد معروف / ط: دار الغرب الإسلامي (١)
- ٥١ / [الجامع في كتب الإيمان والرد على المرجئة] ج و ت: عادل آل حمدان / ط: دار الأوراق الثقافية (١)
- ٥٢ / [جامع المسائل - ابن تيمية] ت: علي العمران / ط: دار عالم الفوائد

٥٣ / [جزء فيه مجلسان من إملاء النسائي - النسائي] ت: الحويني / ط: دار ابن الجوزي (١)
٥٤ / [جمهرة مقالات أحمد شاكر] ج و ت: عبدالرحمن بن عبدالعزيز بن حماد العقل / ط: دار الرياض (١)

٥٥ / [الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح - ابن تيمية] ت: علي بن حسن بن ناصر - عبدالعزيز بن إبراهيم العسكر - حمدان بن محمد الحمدان / ط: دار العاصمة (٢)

(خ)

٥٦ / [الخطط - المقرئ] ت: محمد زينهم - مديحة الشرقاوي / ط: مكتبة مدبولي (١)

(د)

٥٧ / [درة التنزيل وغرة التأويل - الخطيب الإسكافي] ت: محمد مصطفى آيدين / ط: جامعة أم القرى (١)

٥٨ / [الدرر السنية] ج و ت: عبدالرحمن بن محمد بن القاسم

٥٩ / [الدر المنثور - السيوطي] ت: التركي / ط: مركز هجر (١)

(ر)

٦٠ / [الرسالة - الشافعي] ت: أحمد شاكر / ط: الحلبي (١)

٦١ / [رموز الكنوز - عز الدين الرسعني] ت: عبدالملك بن عبدالله بن دهيش / ط: مكتبة الأسد (١)

٦٢ / [روح المعاني - الألوسي] ت: مجموعة من الباحثين / ط: مؤسسة الرسالة (١)

(ز)

٦٣ / [زاد المسير - ابن الجوزي] ط: المكتب الإسلامي - دار ابن حزم (١)

٦٤ / [زهرة التفاسير - محمد أبو زهرة] ط: دار الفكر العربي

(س)

٦٥ / [سبيل النجاة والفكاك - حمد بن عتيق] ت: الوليد بن عبدالرحمن الفريان (٢)

- ٦٦ / [السراج المنير - الخطيب الشربيني] ط: بولاق
- ٦٧ / [سنن سعيد بن منصور] ت: حبيب الرحمن الأعظمي / ط: دار السلفية (١)
- ٦٨ / [السياسة الشرعية - ابن تيمية] ت: علي العمران / ط: دار عالم الفوائد
- ٦٩ / [سير أعلام النبلاء - الذهبي] ت: مجموعة من المحققين - بإشراف شعيب الأرنؤوط / ط: مؤسسة الرسالة (١١)
- ٧٠ / [السيرة النبوية - ابن هشام] ت: عمر عبدالسلام تدمري / ط: دار الكتاب العربي (٣)

(ص)

- ٧١ / [صبح الأعشى - القلقشندي] ت: محمد حسين شمس الدين / ط: دار الكتب العلمية
- ٧٢ / [صحيح البخاري] ط: وزارة الأوقاف السعودية (١)
- ٧٣ / [صحيح مسلم] ت: محمد فؤاد عبدالباقي / ط: الحلبي (١)
- ٧٤ / [صفوة الآثار والمفاهيم - عبدالرحمن بن محمد الدوسري] ط: دار المغني (١)
- ٧٥ / [الصلاة - ابن القيم] ت: عدنان بن صفاخان البخاري / ط: دار عالم الفوائد
- ٧٦ / [صيانة مجموع الفتاوى من السقط والتصحيح - ناصر الفهد] ط: أضواء السلف (١)

(ط)

- ٧٧ / [طبقات الشافعية الكبرى : السبكي الصغير] ت: محمود الطناحي - عبدالفتاح الحلو / ط: الحلبي
- ٧٨ / [الطرق الحكمية في السياسة الشرعية - ابن القيم] ت: نايف بن أحمد الحمد / ط: دار عالم الفوائد (١)

(ع)

- ٧٩ / [العزلة - الخطابي] ت: ياسين محمد السواس / ط: دار ابن كثير (٢)
- ٨٠ / [عمدة التفسير - أحمد شاكر] ط: دار الوفاء (٢)

(ف)

٨١ / [فتاوى ورسائل محمد بن إبراهيم آل الشيخ] ج و ت: محمد بن عبدالرحمن بن قاسم / ط: مطبعة الحكومة بمكة المكرمة (١)

٨٢ / [فتح الباري - ابن رجب] ت: طارق بن عوض الله / ط: دار ابن الجوزي (١)

٨٣ / [فتح المجيد - عبدالرحمن بن حسن آل الشيخ] ت: الوليد آل فريان / ط: دار الصمعي

٨٤ / [الفصل في الملل والأهواء والنحل - ابن حزم] ت: محمد إبراهيم نصر - عبدالرحمن عميرة / ط: دار الجيل (٢)

(ق)

٨٥ / [القواعد النورانية الفقهية - ابن تيمية] ت: أحمد بن محمد الخليل / ط: دار ابن الجوزي (١)

(ك)

٨٦ / [الكتاب والسنة يجب أن يكونا مصدر القوانين في مصر - أحمد شاكر] ط: دار الكتب السلفية (٣)

٨٧ / [الكشاف - الزمخشري] ت: خليل مأمون شيحا / ط: دار المعرفة (٣)

٨٨ / [كشف غياهب الظلام عن أوهام جلاء الأوهام - سليمان بن سحمان] ط: أضواء السلف (١)

(ل)

٨٩ / [اللباب في علوم الكتاب - ابن عادل الحنبلي] ت: عادل أحمد عبدالموجود - علي محمد معوض / ط: دار الكتب العلمية (١)

(م)

٩٠ / [مؤلفات الشيخ الإمام محمد بن عبد الوهاب] ت: عبد العزيز بن زيد الرومي - محمد بلتاجي - سيد حجاب / ط: جامعة الإمام محمد بن سعود

٩١ / [مجموعة الرسائل والمسائل النجدية] ط: المنار (١)

٩٢ / [مجموع الفتاوى - ابن تيمية] ج و ت: عبدالرحمن بن محمد بن قاسم / ط: مجمع الملك فهد

٩٣ / [محاسن التأويل - القاسمي] ت: محمد فؤاد عبد الباقي / ط: الحلبي (١)

- ٩٤ / [المحرر الوجيز - ابن عطية] ت: عبدالسلام عبدالشافى محمد / ط: دار الكتب العلمية (١)
- ٩٥ / [مختصر الإيمان الكبير - محمد بن عبدالوهاب] ت: الشبراوي بن أبي المعاطي / ط: دار المنهاج (١)
- ٩٦ / [مختصر تفسير يحيى بن سلام - ابن أبي زمنين] ت: حسين بن عكاشة و محمد بن مصطفى الكنز / ط: دار الفاروق الحديثة (١)
- ٩٧ / [مختصر تفسير يحيى بن سلام - هود بن محكم الهواري] ت: بالحاج بن سعيد شريفى / ط: دار الغرب الإسلامى (١)
- ٩٨ / [مدارج السالكين - ابن القيم] ت: محمد المعتصم بالله البغدادي / ط: دار الكتاب العربى (٧)
- ٩٩ / [مذكرة أصول الفقه على روضة الناظر - الشنقيطى] ط: دار عالم الفوائد (١)
- ١٠٠ / [مسائل الإمام أحمد رواية ابن هانئ] ت: زهير الشاويش / ط: المكتب الإسلامى (١)
- ١٠١ / [مسائل الإمام أحمد رواية أبي داود] ت: طارق بن عوض الله / ط: مكتبة ابن تيمية (١)
- ١٠٢ / [مسائل الإمام أحمد رواية الشالنجي] ت: عبدالرحمن بن أحمد الجميزى / ط: دار العاصمة (١)
- ١٠٣ / [مسائل الإيمان - القاضي أبو يعلى] ت: سعود بن عبدالعزيز الخلف / ط: دار العاصمة (١)
- ١٠٤ / [المستدرك على الصحيحين - الحاكم] ط: دار التأصيل (١)
- ١٠٥ / [مسند أحمد] ت: شعيب الأرناؤوط / ط: مؤسسة الرسالة (١)
- ١٠٦ / [مسند الدارمي] ت: نبيل بن هاشم بن عبدالله الغمري / ط: دار البشائر الإسلامية (١)
- ١٠٧ / [مصنف عبدالرزاق] ط: دار التأصيل (١)
- ١٠٨ / [معاني القرآن - النحاس] ت: محمد علي الصابوني / ط: جامعة أم القرى (١)
- ١٠٩ / [معاني القرآن وإعرابه - الزجاج] ت: عبدالجليل عبده شلبي / ط: دار عالم الكتب (١)
- ١١٠ / [معجم متن اللغة - أحمد رضا العاملي] ط: دار مكتبة الحياة
- ١١١ / [المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب مسلم - أبو العباس القرطبي] ت: محيى الدين ديب مستو - يوسف علي بديوي - أحمد محمد السيد - محمود إبراهيم بزال / ط: دار ابن كثير - دار الكلم الطيب (١)
- ١١٢ / [منهاج التأسيس والتقديس - عبداللطيف بن عبدالرحمن آل الشيخ] ط: دار الهداية (٢)
- ١١٣ / [منهاج السنة النبوية - ابن تيمية] ت: محمد رشاد سالم / ط: جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية

١١٤ / [الموافقات - الشاطبي] ت: عبدالله دراز / ط: وزارة الأوقاف السعودية

(ن)

١١٥ / [الناسخ والمنسوخ - النحاس] ت: سليمان بن إبراهيم بن عبدالله اللاحم / ط: دار العاصمة (١)

١١٦ / [نشر طي التعريف في فضل حملة العلم الشريف - جمال الدين الحبشي الوصافي] ت: عبدالله عبده عبدالله الوردي

١١٧ / [نكت القرآن - الكرجي القصاب] ت: علي بن غازي التويجري / ط: دار ابن القيم - دار ابن عفان (١)

١١٨ / [النكت والعيون - الماوردي] ت: السيد بن عبدالمقصود بن عبدالرحيم / ط: دار الكتب العلمية- مؤسسة الكتب الثقافية

١١٩ / [النوادر والزيادات - ابن أبي زيد القيرواني] ت: محمد الأمين بوخبزة / ط: دار الغرب الإسلامي (١)

(هـ)

١٢٠ / [الهداية إلى بلوغ النهاية - مكي بن أبي طالب] ت: مجموعة من الباحثين / ط: جامعة الشارقة (١)

(و)

١٢١ / [الوجيز في تفسير الكتاب العزيز - الواحدي] ت: صفوان عدنان داوودي / ط: دار القلم - دار الشامية (١)

١٢٢ / [الوسيط في تفسير القرآن المجيد - الواحدي] ت: مجموعة من الباحثين / ط: دار الكتب العلمية (١)